

ઉત્પત્તિ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50							

પ્રકરણ 1

આ રંભમાં દેવે આકાશ અને પૃથ્વીનું સર્જન કર્યું.

² પૃથ્વી ખાલી અને અસ્તવ્યસ્ત હતી. જમીન પર કશું જ ન હતું. સમુદ્ર પર અંધકાર છવાયેલો હતો અને દેવનો આત્માં પાણી પર હાલતો હતો

³ ત્યારે દેવે કહ્યું, “પ્રકાશ પ્રગટો” અને પ્રકાશ પ્રગટયો.

⁴ દેવે પ્રકાશને જોયો અને તેમણે જાણ્યું કે, તે સાચું છે. ત્યારે દેવે પ્રકાશને અંધકારથી જુદો પાડ્યો.

⁵ દેવે પ્રકાશનું નામ “દિવસ” અને અંધકારનું નામ “રાત” રાખ્યું. સાંજ પડી અને પછી સવાર થઈ તે પહેલો દિવસ હતો.

⁶ પછી દેવે કહ્યું, “પાણીને બે ભાગમાં જુદું પાડવા માંટે વરચે અંતરિક્ષ થાઓ.”

⁷ એટલે દેવે અંતરિક્ષ બનાવ્યું અને પાણીને જુદું પાડ્યું. કેટલુંક પાણી અંતરિક્ષની ઉપર હતું અને કેટલુંક પાણી અંતરિક્ષની નીચે હતું.

⁸ દેવે અંતરિક્ષને “આકાશ” કહ્યું. પછી સાંજ પડી અને સવાર થઈ તે બીજો દિવસ હતો.

⁹ પછી દેવે કહ્યું, “પૃથ્વી પરનું પાણી એક જગ્યાએ ભેગું થાઓ જેથી સૂકી જમીન નજરે પડે.” અને એ જ પ્રમાણે થયું.

¹⁰ દેવે સૂકી જમીનને “પૃથ્વી” કહી અને જે પાણી ભેગું થયેલું હતું તે પાણીને “સાગર” કહ્યો. દેવે જોયું કે, તે સાચું છે.

¹¹ પછી દેવે કહ્યું, “પૃથ્વી વનસ્પતિ પેદા કરો. અનાજ આપનાર છોડ અને ફળ આપનાર વૃક્ષો પેદા કરો. પ્રત્યેકમાં પોતપોતાની જાતનાં બીજ થાઓ. આ પ્રકારના છોડ પૃથ્વી પર પેદા થાઓ.” અને એ પ્રમાણે થયું.

¹² પૃથ્વીએ અનાજ ઉત્પન્ન કરનાર ઘાસ અને છોડ ઉગાડ્યા અને એવાં વૃક્ષો અને છોડ ઉગાડ્યાં જેનાં ફળોની અંદર બીજ હોય છે. પ્રત્યેક છોડવાળે પોતપોતાની જાતનાં બીજ પેદા કર્યા અને દેવે જોયું કે, તે સાચું છે.

¹³ પછી સાંજ પડી અને સવાર થઈ તે ત્રીજો દિવસ હતો.

¹⁴ પછી દેવે કહ્યું, “આકાશમાં જ્યોતિષો થાઓ. આ જ્યોતિષો દિવસોને રાતોથી જુદા પાડશે. આ જ્યોતિષોનો વિશેષ ચિહ્નોરૂપે ઉપયોગ થશે. અને વિશેષ સભાઓ જ્યારે શરૂ થશે તે દર્શાવશે અને તેનો ઉપયોગ ઋતુઓ, દિવસો અને વર્ષોનો સમય નિશ્ચિત કરવામાં થશે.

¹⁵ અને તેઓ પૃથ્વી પર પ્રકાશ પાથરવા માંટે આકાશમાં સ્થિત થાઓ.” અને એમ જ થયું.

¹⁶ પછી દેવે બે મોટી જ્યોતિષો બનાવી. દેવે તેમાંની મોટી જ્યોતિને દિવસ પર અમલ કરવા બનાવી અને નાની જ્યોતિને રાત પર અમલ કરવા બનાવી. દેવે તારાઓ પણ બનાવ્યા.

¹⁷ દેવે આ જ્યોતિષોને આકાશમાં એટલા માંટે રાખી કે, તે પૃથ્વી પર ચમકે.

¹⁸ દેવે આ જ્યોતિષોને આકાશમાં એટલાં માંટે રાખી કે, જેથી તે દિવસ અને રાત પર અમલ ચલાવે. આ જ્યોતિષોએ પ્રકાશને અંધકારથી જુદો પાડ્યો અને દેવે જોયું કે, આ સાચું છે.

¹⁹ ત્યારે સાંજ થઈને સવાર થઈ. તે ચોથો દિવસ હતો.

²⁰ પછી દેવે કહ્યું, “પાણી અનેક જળચરોથી ભરવાઈ જાઓ અને પક્ષીઓ પૃથ્વી પર અને આકાશમાં ઊડો.”

- 21 એથી દેવે સમુદ્રમાં રાક્ષસી જળચર પ્લાણી બનાવ્યાં. દેવે સમુદ્રમાં રહેનાર બધાં સજીવ પ્લાણીઓ બનાવ્યાં. સમુદ્રમાં જુદી જુદી જાતિનાં જીવજંતુ હોય છે. દેવે આ બધાંની સૃષ્ટિ રચી. દેવે આકાશમાં ઉડનારાં દરેક જાતનાં પક્ષીઓ પણ બનાવ્યાં. દેવે જોયું કે, આ સાતું છે.
- 22 પછી દેવે તે પ્લાણીઓને આશીર્વાદ આપ્યા. અને કહ્યું, “જાઓ, ઘણાં બધાં બચાં પેદા કરો અને સાગરનાં પાણીને ભરી દો. અને પક્ષીઓ પણ બહુ જ વધી જાઓ.”
- 23 પછી સાંજ થઈ અને સવાર થઈ. તે પાંચમો દિવસ હતો.
- 24 પછી દેવે કહ્યું, “પૃથ્વી બધી જાતનાં પ્લાણીઓ પેદા કરો: ‘પ્રત્યેક જાતનાં ઢોર, પેટે ચાલનારાં પ્લાણીઓ અને મોટાં જંગલી પ્લાણીઓ.’ અને આ પ્લાણીઓ પોતપોતાની જાતિ પ્રમાણે વધારે પ્લાણીઓ ઉત્પન્ન કરે.” અને આ બધું થયું.
- 25 તે પછી દેવે પ્રત્યેક જાતિનાં પ્લાણીઓ બનાવ્યાં. દેવે જંગલી પ્લાણીઓ, પાળી શકાય તેવાં પ્લાણીઓ, અને પેટે ચાલનારાં પ્લાણીઓ બનાવ્યાં અને દેવે જોયું કે, આ સાતું છે.
- 26 પછી દેવે કહ્યું, “હવે આપણે મનુષ્ય બનાવીએ, જે આપણી પ્રતિમારૂપ અને આપણને મળતો આવતો હોય; જે સમુદ્રમાંનાં માંછલાં પર, અને આકાશમાંનાં પક્ષીઓ પર શાસન કરે. તે પૃથ્વીનાં બધાં પ્લાણીઓ અને નાનાં પેટે ચાલનારાં જીવો પર શાસન કરે.”
- 27 આથી દેવે પોતાની પ્રતિમારૂપ મનુષ્ય પેદા કર્યો. તેણે માંછાસો એટલે સ્ત્રી અને પુરુષ બનાવ્યાં.
- 28 દેવે તેઓને આશીર્વાદ આપ્યા. દેવે તેઓને કહ્યું, “ઘણાં સંતાનો પ્રાપ્ત કરો, પૃથ્વીને ભરી દો અને તેનું નિયંત્રણ કરો. સાગરનાં માંછલાં પર અને આકાશના પક્ષીઓ પર શાસન કરો. પૃથ્વી પરનાં પ્રત્યેક જીવ પર શાસન કરો.”
- 29 દેવે કહ્યું, “જુઓ, મેં તમને જમીનમાં ઊગનારાં, બધી જ જાતનાં અનાજ પેદા કરનારા છોડ અને પ્રત્યેક જાતનાં બીવાળા ફળનાં વૃક્ષો આપ્યાં છે: એ તમને સૌને ખાવાના કામમાં આવશે.
- 30 પૃથ્વી પરનાં પ્રત્યેક પ્લાણીને અને આકાશમાંના પ્રત્યેક પક્ષીને તથા પૃથ્વી પર પેટે ચાલનારાં પ્રત્યેક જીવને ખાવા માટે મેં લીલું ઘાસ અને છોડ આપ્યા છે.” અને એમ જ થયું.
- 31 દેવે પોતાના દ્વારા તૈયાર થયેલી પ્રત્યેક વસ્તુઓ જોઈ અને દેવે જોયું કે, પ્રત્યેક વસ્તુ ઘણી જ સારી છે. સાંજ પડી અને સવાર થઈ, તે છઠ્ઠો દિવસ હતો.

પ્રકરણ 2

આ રીતે પૃથ્વી, આકાશ અને તેમાંની બધી જ વસ્તુઓનું સર્જન પૂરું થયું.

- 2 દેવ પોતે જે કામ કરતા હતા તે તેમણે પૂરું કર્યું. તેથી સાતમાં દિવસે દેવે પોતાનું કામ બંધ રાખ્યું.
- 3 દેવે સાતમાં દિવસને આશીર્વાદ આપ્યો અને તેને પવિત્ર બનાવ્યો. કેમ કે, તે દિવસે દેવે સંસારનું સર્જન કરતી વખતે જે કામ કરી રહ્યા હતા તે બધાં જ કાર્યો બંધ કર્યા.
- 4 આ છે આકાશ અને પૃથ્વીનાં સર્જનનો ઇતિહાસ. જ્યારે દેવે પૃથ્વી અને આકાશ બનાવ્યાં.
- 5 તે વખતે પૃથ્વી પર કોઈ વૃક્ષ કે, છોડ ન હતા. અને ખેતરોમાં કાંઈ જ ઊગતું ન હતું કારણ કે યહોવા દેવે પૃથ્વી પર વરસાદ વરસાવ્યો ન હતો. અને વૃક્ષો અને છોડવાંઓની સંભાળ રાખનાર કોઈ મનુષ્ય પણ ન હતો.
- 6 પરંતુ પૃથ્વી પરથી ધૂમસ ઊંચે ચઢતું હતું અને પૃથ્વીની બધી જ જમીનને તેણે ભીજવી હતી.
- 7 ત્યારે યહોવા દેવે ભૂમિ પરથી માંટી લીધી અને મનુષ્યનું સર્જન કર્યું. અને તેના નસકોરામાં પ્લાણ ફૂંક્યો તેથી મનુષ્યમાં જીવ આવ્યો.
- 8 પછી યહોવા દેવે પૂર્વ દિશામાં એડનમાં એક બાગ બનાવ્યો અને તેમણે જે મનુષ્યનું સર્જન કર્યું હતું તેને તે બાગમાં મૂક્યો.
- 9 યહોવા દેવે આ બાગમાં દરેક જાતનાં વૃક્ષો ઊગાડ્યાં, જે દેખાવમાં સુંદર હોય અને જેનાં ફળ ખાવામાં સારાં હોય. બાગમાં વચ્ચે જીવનનું વૃક્ષ અને સારાભૂંડાની સમજનું વૃક્ષ પણ ઊગાડ્યું.
- 10 એડનમાં થઈને એક નદી વહેતી હતી અને તે બાગને પાણી સીધતી હતી. આ નદી આગળ જતાં ચાર નાની નદીઓ થઈ ગઈ.
- 11 પહેલી નદીનું નામ પીશોન છે તે હવીલાહના આખા પ્રદેશની ફરતે વહે છે.
- 12 (આ પ્રદેશમાં સોનું છે અને તે સોનું સાતું છે. ત્યાં બહોલાખ અને અકીક પાષાણ પણ મળે છે.)

- 13 બીજી નદીનું નામ ગીહોન છે; તે કૂશના આખા પ્રદેશની ફરતી વહે છે.
- 14 ત્રીજી નદીનું નામ હીદેકેલ છે, જે આશૂરની પૂર્વમાં વહે છે, અને ચોથી નદી તે ફરાત છે.
- 15 યહોવા દેવે તે માંસને એદનના બગીચાને ખેડવા તથા તેનું રક્ષણ કરવા ત્યાં મૂક્યો. તેનું કામ બાગમાં વૃક્ષો અને છોડવાં ઉગાડવાનું હતું.
- 16 યહોવા દેવે મનુષ્યને આજ્ઞા કરી કે, “તારે બાગમાંનાં કોઈ પણ વૃક્ષનાં ફળો ખાવાં.
- 17 પરંતુ તમે સારાનરસાની સમજ આપનારાં વૃક્ષનાં ફળ તારે ખાવાં નહિ, જો તું એ વૃક્ષનાં ફળ ખાઈશ તો તારું મૃત્યુ અવશ્ય તે જ દિવસે થશે.
- 18 ત્યારે યહોવા દેવે કહ્યું, “હું સમજું છું કે, માંસનું એકલા રહેવું તે સારું નથી, હું તેને માટે એક યોગ્ય મદદ કરનાર બનાવીશ.”
- 19 તેથી યહોવા દેવે ભૂમિની માંટીમાંથી બધી જાતનાં જંગલી પ્રાણીઓ અને બધી જાતનાં આકાશનાં પક્ષીઓ બનાવ્યાં. યહોવા દેવે બધાં જ પ્રાણીઓને મનુષ્યની સામે લાવ્યાં અને તે એ મનુષ્ય તે બધાંનાં નામ પાડ્યાં.
- 20 મનુષ્ય પાળી શકે તેવાં પ્રાણીઓ, આકાશનાં બધાં જ પક્ષીઓ અને જંગલનાં બધાં જ પ્રાણીઓનાં નામ પાડ્યાં; મનુષ્યઓ અનેક પ્રાણી અને પક્ષી જોયાં પરંતુ મનુષ્ય પોતાને યોગ્ય મદદ કરનાર મેળવી શક્યો નહિ.
- 21 તેથી યહોવા દેવે મનુષ્યને ગાઢ નિંદરામાં નાખ્યો. અને જ્યારે તે ઊંઘતો હતો ત્યારે તેના શરીરમાંથી એક પાંસળી કાઢીને તેની જગ્યાએ માંસ ભર્યું.
- 22 યહોવા દેવે મનુષ્યની પાંસળીમાંથી સ્ત્રીની રચના કરી. અને તે સ્ત્રીને મનુષ્યની પાસે લાવ્યા.
- 23 અને મનુષ્યે કહ્યું, “બરાબર મારા જેવી એક વ્યક્તિ. તેના હાડકાં મારા હાડકામાંથી અને તેનું માંસ મારાં માંસમાંથી થયું છે. તેણી નારી કહેવાશે, કારણ તેને નરમાંથી લેવાવામાં આવી છે.”
- 24 આ જ કારણે પુરુષ પોતાના માતાપિતાને છોડી જાય છે અને પોતાની પત્ની સાથે રહીને તે બંને એક દેહ બની જાય છે.
- 25 તે મનુષ્ય અને તેની પત્ની બન્ને નવસ્રો હોવા છતાં શરમાંતાં નહોતા.

પ્રકરણ 3

- યહોવા દેવ દ્વારા બનાવેલાં કોઈ પણ જંગલી પ્રાણી કરતાં સાપ વધારે કપટી હતો. (તે સ્ત્રીને દગો કરવા ઈચ્છતો હતો.) સાપે સ્ત્રીને કહ્યું, “હે સ્ત્રી, તમને દેવે ખરેખર એમ કહ્યું છે કે, તમારે બાગનાં કોઈ પણ વૃક્ષનાં ફળ ખાવાં નહિ?”
- 2 સ્ત્રીએ સાપને કહ્યું, “ના, દેવે એવું કહ્યું નથી. અમે બાગનાં વૃક્ષોનાં ફળ ખાઈ શકીએ છીએ.
- 3 પણ એક વૃક્ષ છે જેનાં ફળ અમે ખાઈ શકતાં નથી. દેવે અમને કહ્યું છે કે, ‘બાગની વચ્ચેવચ્ચે જે વૃક્ષ છે તેનાં ફળ તમારે ખાવાં નહિ, તેમજ તેને અડવું પણ નહિ, નહિ તો મૃત્યુ પામશો.”
- 4 પરંતુ સાપે સ્ત્રીને કહ્યું, “તમે મરશો નહિ.”
- 5 દેવને ખબર છે કે, “જો તમે એ વૃક્ષનાં ફળો ખાશો તો તમને ખરાબોટાની સમજ પડશે અને તમે દેવ જેવા થઈ જશો.”
- 6 સ્ત્રીએ જોયું કે, વૃક્ષ સુંદર છે અને તેનાં ફળ પણ ખાવા માટે સારાં છે અને વૃક્ષ તેને બુદ્ધિશાળી બનાવશે. પછી સ્ત્રીએ તે વૃક્ષનું ફળ લીધું અને ખાધું. તેનો પતિ પણ તેની સાથે હતો, તેથી તેણીએ થોડાં ફળ તેને પણ આપ્યાં અને તેણે પણ તે ખાધાં.
- 7 પછી પુરુષ અને સ્ત્રી બંને બદલાઈ ગયાં. અને તેઓની આંખો ઉઘડી ગઈ. તેઓએ જોયું કે, તેઓ વસ્ત્રહીન છે; એટલે તેમણે અંજીરીનાં પાંદડાં સીવીને પોતાના અંગ ઢાંક્યાં.
- 8 પછી પેલા પુરુષ અને સ્ત્રીએ દિવસના ઠંડા પહોરમાં બાગમાં યહોવા દેવના ફરવાનો અવાજ સાંભળ્યો. તેઓ બાગના વૃક્ષોમાં છુપાઈ ગયાં.
- 9 યહોવા દેવે બૂમ મારીને મનુષ્યને પૂછ્યું, “તું ક્યાં છે?”
- 10 પુરુષે કહ્યું, “બાગમાં તમારો પગરવ સાંભળીને હું ડરી ગયો, હું વસ્ત્રહીન હતો, એટલે સંતાઈ ગયો.”
- 11 યહોવા દેવે પુરુષને પૂછ્યું, “તને કોણે કહ્યું કે, તું વસ્ત્રહીન છે? તું શા કારણે શરમાંયો? જે ઝાડનાં ફળ ખાવાની મેં મનાઈ કરી હતી તે ઝાડનાં ફળ તેં ખાધાં તો નથી ને?”
- 12 પુરુષે કહ્યું, “તમે જે સ્ત્રી મારા માટે બનાવી, તેણે મને એ વૃક્ષનાં ફળ આપ્યાં, ને મેં ખાધાં.”

- 13 પછી યહોવા દેવે સ્ત્રીને કહ્યું, “તેં આમ શા માટે કર્યું?” સ્ત્રીએ કહ્યું, “સાપે માંરી સાથે બનાવટ કરી, તેણે મને મૂર્ખ બનાવી અને મેં ફળ ખાધું.”
- 14 પછી યહોવા દેવે સર્પને કહ્યું, “તેં આ ઘણું ખરાબ કામ કર્યું છે, તેથી તારાં ખોટું જ થશે. બીજા જંગલનાં પ્લાણીઓ કરતાં તારાં ભૂંડું વધારે થશે. તારે જીવનપર્યંત પેટ ઘસડીને ચાલવું પડશે, અને ધૂળ ફાકીને રહેવું પડશે.”
- 15 હું તારી અને આ સ્ત્રીની વચ્ચે અને તારાં બાળકો અને એનાં બાળકો વચ્ચે દુશ્મનાવટ રખાવીશ. એનો વંશ તારાં માથું કચરશે અને તું એના પગને કરડીશ.”
- 16 પછી યહોવા દેવે સ્ત્રીને કહ્યું, “તારે ગર્ભાવસ્થા દરમિયાન ભારે વેદના વેઠવી પડે એમ હું કરીશ. તું જયારે બાળકને જન્મ આપીશ ત્યારે તને અસહ્ય વેદના થશે. તું તારા પતિને ખૂબ ઈરછીશ પણ તે તારા પર રાજ કરશે.”
- 17 પછી યહોવા દેવે મનુષ્યને કહ્યું, “મેં તને આજ્ઞા કરી હતી કે, તું આ વિશિષ્ટ વૃક્ષનાં ફળ ખાઈશ નહિ, પરંતુ તેં તારી પત્નીની વાત માંની અને તે વૃક્ષનાં ફળ ખાધાં. એટલે તારે લીધે આ ભૂમિ શ્રાપિત થઈ છે. જીવનપર્યંત પરિશ્રમ કરીશ ત્યારે તું એમાંથી ખાવા પામીશ.
- 18 આ ભૂમિ કાંટા અને ઝાંખરાં ઊગાડશે. તું ખેતરમાં ઊગતા જંગલી છોડવાં ખાઈશ.
- 19 તારે તારા પોતાનાં ભોજન માટે ખૂબ પરિશ્રમ કરવો પડશે. જ્યાં સુધી પરસેવો ન થાય ત્યાં સુધી તું પરિશ્રમ કરીશ. જ્યાં સુધી તારાં મૃત્યુ ન થાય ત્યાં સુધી તું સખત પરિશ્રમ કરીશ. તે સમયે તું ફરીવાર માંટી થઈ જઈશ. જયારે મેં તને બનાવ્યો ત્યારે માંટીમાંથી જ બનાવ્યો હતો. અને જયારે તું મૃત્યુ પામીશ ત્યારે એ જ માંટીમાં પાછો મળી જઈશ.”
- 20 આદમે પોતાની પત્નીનું નામ હવા પાડ્યું. કારણ કે તે સર્વ માંનવજીવોની જન્મેતા હતી.
- 21 પછી યહોવા દેવે આદમ અને તેની પત્ની માટે પશુઓનાં ચામડાનાં વસ્ત્રો બનાવ્યાં અને તેઓને પહેરાવ્યાં.
- 22 યહોવા દેવે કહ્યું, “જુઓ, હવે માંણસ આપણામાંના એકના જેવો થઈ ગયો છે; મનુષ્યને સારાનરસાની સમજ આવી છે. અને હવે પુરુષ જીવનના વૃક્ષનાં ફળ પણ લઈ શકે, છે. જો પુરુષ તે ફળને ખાશે તો તે સદા અમર થઈ જશે.”
- 23 આથી યહોવા દેવે પુરુષને એદનના બાગને છોડવા માટે મજબૂર કર્યો, જે માંટીમાંથી આદમ પેદા થયો હતો તે જ પૃથ્વી પર આદમને સખત પરિશ્રમ કરવો પડ્યો.
- 24 યહોવા દેવે આદમને બાગની બહાર કાઢી મૂક્યો. અને પછી દેવે બાગના દરવાજાની ચોકી કરવા માટે સ્વર્ગના દૂતોને મૂક્યા. યહોવા દેવે ત્યાં એક અગ્નિમય સતત વીઝાતી તરવાર પણ મૂકી, જે તરવાર જીવનના વૃક્ષના માંગની ચોકી કરતી ચારેબાજુએ ચમકતી હતી.

ખરકણ 4

આદમ અને તેની પત્ની હવા વચ્ચે જાતિય સંબંધ થયો અને તે ગર્ભવતી થઈ અને એક બાળકને જન્મ આપ્યો. જેનું નામ તેઓએ ‘કાઈન’ રાખ્યું. હવાએ કહ્યું, “યહોવાની સહાયથી મને પુત્ર મળ્યો છે.”

2 એ પછી હવાએ બીજા બાળકને જન્મ આપ્યો. તે બાળક ‘કાઈન’નો ભાઈ હાબેલ હતો. હાબેલ ભરવાડ બન્યો અને કાઈન ખેડૂત બન્યો.

3 પાકના સમયે કાઈન યહોવા પાસે એક અર્પણ લાવ્યો, પોતાની જમીનમાં પેદા કરેલા અનાજમાંથી થોડું અનાજ તે લાવ્યો. પરંતુ હાબેલ પોતાનાં ઘેટા અને બકરાના સમૂહમાંથી થોડા પ્લાણીઓ લાવ્યો. હાબેલ પોતાના સૌથી શ્રેષ્ઠ ઘેટાં અને બકરાનાં પહેલાં બચાં તેમની ચરબી સાથે લાવ્યો. યહોવાએ હાબેલ અને તેના અર્પણોનો સ્વીકાર કર્યો.

4

5 પરંતુ યહોવાએ કાઈન તથા તેના અર્પણનો અસ્વીકાર કર્યો તેથી કાઈન ખૂબ ગુસ્સે થયો અને દુઃખી થયો.

6 યહોવાએ કાઈનને પૂછ્યું, “તું કેમ રોષે ભરાયો છે? તારાં મોટું ઉત્તરેલું કેમ દેખાય છે?”

7 જો તું સારાં કામ કરીશ, તો માંરી નજરમાં તું યોગ્ય ઠરીશ. અને પછી હું તારો સ્વીકાર કરીશ. પરંતુ જો તું ખરાબ કામ કરીશ તો તે પાપ તારા જીવનમાં રહેશે. તારાં પાપો તને તેના વશમાં રાખવા ઈચ્છે પરંતુ તારે તારાં પાપોને તારા પોતાના વશમાં રાખવા પડશે.”

8 કાઈને પોતાના ભાઈ હાબેલને કહ્યું, “ચાલો, આપણે બહાર મેદાનમાં જઈએ.” તેથી કાઈન અને હાબેલ મેદાનમાં ગયા. અને પછી કાઈને પોતાના ભાઈ પર હુમલો કર્યો અને તેની હત્યા કરી.

9 પછી યહોવાએ કાઈનને પૂછ્યું, “તારો ભાઈ હાબેલ ક્યાં છે?” કાઈને જવાબ આપ્યો, “હું નથી જાણતો, શું એ માંરાં કામ છે કે, હું માંરા ભાઈની ચોકી કરું, ને સંભાળ રાખું?”

- 10 પછી યહોવાએ કહ્યું, “તે આ શું કર્યું? તારા ભાઈનું લોહી ધરતીમાંથી મને પોકાર આપતા અવાજ જેવું છે
- 11 તે તારા પોતાના ભાઈની હત્યા કરી છે. અને હવે તારા ભાઈનું રક્ત તારા હાથથી લેવાને જે ધરતીએ પોતાનું મોં ખોલ્યું છે, તેથી હવે હું આ ભૂમિને ખરાબ કરવાવાળી વસ્તુઓ હું ઉત્પન્ન કરીશ.
- 12 ભૂતકાળમાં તે વાવણી કરી હતી અને તે મોટા પ્તમાંથી ઊગી હતી. પરંતુ હવે તું એ જમીનને ખેડીશ ત્યારે એ તને પાક નહિ આપે; તારે પૃથ્વી પર રજળતાં રખડતાં ફરવું પડશે.”
- 13 ત્યારે કાઈને કહ્યું, “આ સજા સહન કરવી તે માંડા ગજા બહારની છે.
- 14 તમે મને આજે જમીનને ખેડવામાંથી હાંકી કાઢ્યો છે. એટલે માંડે તમારી આગળથી સંતાતા ફરવું પડશે, માંડે આ ભૂમિ પર રજળતા રખડતાં ફરવું પડશે. અને પૃથ્વી પર માંડો વિનાશ થશે. અને જો કોઈ મનુષ્ય મને મળશે તો તે મને માંડી નાખશે.”
- 15 ત્યારે યહોવાએ કાઈને કહ્યું, “હું એમ થવા દઈશ નહિ. જો કોઈ તને માંડશે તો હું તે માંડાસને સાતગણી કડક શિક્ષા કરીશ.” પછી યહોવાએ કાઈન પર એક નિશાન બનાવ્યું. એ નિશાન એમ દર્શાવતું હતું કે, કાઈને કોઈ માંડે નહિ.
- 16 પછી કાઈન યહોવા પાસેથી ચાલ્યો ગયો. અને એદનની પૂર્વમાં આવેલા નોદની ભૂમિમાં રહેવા લાગ્યો.
- 17 કાઈને પોતાની પત્ની સાથે શારીરિક સંબંધ કર્યો જેથી તે ગર્ભવતી થઈ અને તેણે હનોખ નામના બાળકને જન્મ આપ્યો. કાઈને એક શહેર વસાવ્યું અને પોતાના પુત્રના નામ પરથી તેનું નામ હનોખ પાડ્યું.
- 18 હનોખથી ઇરાદ જન્મ્યો અને ઇરાદથી મહૂયાએલ જન્મ્યો. મહૂયાએલથી મથૂશાએલ અને મથૂશાએલથી લામેખ જન્મ્યો.
- 19 લામેખે બે સ્ત્રીઓ સાથે લગ્ન કર્યા. એક પત્નીનું નામ આદાહ અને બીજીનું નામ સિલ્લાહ હતું.
- 20 આદાહે ચાબાલને જન્મ આપ્યો. જેઓ તંબુઓમાં રહે છે અને પશુપાલન કરે છે તેઓના તે પિતા હતા.
- 21 આદાહનો બીજો પુત્ર ચૂબાલ પણ હતો. ચૂબાલ ચાબાલનો ભાઈ હતો. વીણા અને વાંસળી વગાડનારાઓનો તે પિતા હતો.
- 22 સિલ્લાહે તૂબાલ-કાઈનને જન્મ આપ્યો. તે કાંસાંનાં અને લોખંડનાં બધી જ જાતનાં ઓજારો બનાવનારાઓનો પિતા હતો. તૂબાલ-કાઈનની બહેનનું નામ નાઅમાંહ હતું.
- 23 લામેખે પોતાની પત્નીઓને કહ્યું: “આદાહ અને સિલ્લાહ, માંડી વાત સાંભળો. હે લામેખની પત્નીઓ માંડે જે કહેવું પડે છે તે કાળજીપૂર્વક સાંભળો. મને દુઃખ પહોંચાડનાર એક માંડાસને, મેં માંડી નાખ્યો છે. મને માંડતાં એક છોકરાને મેં માંડી નાખ્યો છે.
- 24 કાઈનની હત્યાનો દંડ ઘણો ભારે હતો. તેથી માંડી હત્યાનો દંડ પણ તેનાથી વધારેને વધારે ભારે હશે. જો કાઈનનું વેર સાતગણું લેવાશે, તો લામેખનું જરૂર સિતોતેરગણું લેવાશે.”
- 25 આદમે હવા સાથે ફરીવાર જાતિય સંબંધ બાંધ્યો અને હવાએ બીજા એક પુત્રને જન્મ આપ્યો. તેઓએ તે બાળકનું નામ ‘શેથ’ પાડ્યું. હવાએ કહ્યું, “દેવે મને બીજો પુત્ર આપ્યો છે. કાઈને હાબેલને માંડી નાખ્યો પરંતુ હવે ‘શેથ’ માંડી પાસે છે.”
- 26 ‘શેથ’ને પણ એક પુત્ર હતો. એનું નામ ‘અનોશ’ હતું. તે સમયે, લોકોએ યહોવાને પ્રાર્થના કરવાનું શરૂ કર્યું.

પ્રકરણ 5

આ પ્રકરણ આદમના પરિવારનો આ ઇતિહાસ છે. દેવે મનુષ્યને પોતાના સ્વરૂપમાં જ બનાવ્યો.

- 2 દેવે એક પુરુષ અને એક સ્ત્રીને બનાવ્યાં. જે દિવસે દેવે એમને બનાવ્યા ત્યારે તેઓને આશીર્વાદ આપ્યા અને એમનું નામ આદમ રાખ્યું.
- 3 જ્યારે આદમ 130 વર્ષનો થયો, ત્યારે તે એક બીજા બાળકનો પિતા બન્યો. તે પુત્ર બરાબર આદમ જેવો જ દેખાતો હતો. આદમે તે પુત્રનું નામ શેથ પાડ્યું.
- 4 શેથના જન્મ પછી આદમ 800 વર્ષ સુધી જીવ્યો. તે સમય દરમિયાન તેને બીજા પુત્ર અને પુત્રીઓ થયાં.
- 5 આમ, આદમ એકંદરે 930 વર્ષ જીવ્યો, અને પછી મૃત્યુ પામ્યો.
- 6 જ્યારે શેથ 105 વર્ષનો થયો, ત્યારે તેને ત્યાં અનોશનો જન્મ થયો.
- 7 અનોશના જન્મ પછી શેથ 807 વર્ષ જીવ્યો અને તેને બીજા પુત્રપુત્રીઓ થયાં.
- 8 આમ, શેથનું એકંદરે આયુષ્ય 912 વર્ષનું હતું. પછી તેનું મરણ થયું.
- 9 અનોશ જ્યારે 90 વર્ષનો થયો, ત્યારે તેને ત્યાં કેનાન જન્મ્યો.
- 10 કેનાનના જન્મ પછી અનોશ 815 વર્ષ જીવ્યો અને તેને બીજા પુત્રપુત્રી થયાં.
- 11 આમ, અનોશનું એકંદરે આયુષ્ય 905 વર્ષનું હતું. પછી તેનું મરણ થયું.

- 12 જયારે કેનાન 70 વર્ષનો થયો, ત્યારે તેને ત્યાં માંહલાલએલ જન્મ્યો.
- 13 માંહલાલએલના જન્મ પછી કેનાન 840 વર્ષ જીવ્યો, અને તેને બીજા પુત્રપુત્રી થયાં.
- 14 આમ, કેનાનનું કુલ આયુષ્ય 910 વર્ષનું હતું ત્યારબાદ તેનું મરણ થયું.
- 15 જયારે માંહલાલએલ 65 વર્ષનો થયો, ત્યારે તેને ત્યાં ચારેદનો જન્મ થયો.
- 16 ચારેદના જન્મ પછી માંહલાલએલ 830 વર્ષ જીવ્યો, અને તેને બીજા પુત્રપુત્રી થયાં.
- 17 આમ, માંહલાલએલનું કુલ આયુષ્ય 895 વર્ષનું હતું. ત્યારબાદ તેનું મરણ થયું.
- 18 જયારે ચારેદ 162 વર્ષનો થયો, ત્યારે તેને ત્યાં એક હનોખ નામનો બાળક જન્મ્યો.
- 19 હનોખના જન્મ પછી ચારેદ 800 વર્ષ જીવ્યો અને તેને બીજા પુત્રપુત્રી થયાં.
- 20 આમ, ચારેદ કુલ 962 વર્ષ જીવ્યો અને પછી મરણ પામ્યો.
- 21 જયારે હનોખ 65 વર્ષનો થયો ત્યારે તેને ત્યાં મથૂશેલાહનો જન્મ થયો.
- 22 મથૂશેલાહના જન્મ પછી 300 વર્ષ સુધી 'હનોખ' દેવની સાથે સાથે ચાલ્યો, અને તેને બીજા પુત્રપુત્રી થયાં.
- 23 આમ, હનોખ કુલ 365 વર્ષ જીવ્યો.
- 24 એક દિવસ હનોખ દેવની સાથે ચાલી રહ્યો હતો, ત્યારે તે એકદમ અદૃશ્ય થઈ ગયો; કેમ કે, દેવે તેને લઈ લીધો.
- 25 જયારે મથૂશેલાહ 187 વર્ષનો થયો, ત્યારે તેને ત્યાં લામેખનો જન્મ થયો.
- 26 લામેખના જન્મ પછી મથૂશેલાહ 782 વર્ષ જીવ્યો, ને તેને બીજા પુત્રપુત્રી થયાં.
- 27 આમ, મથૂશેલાહ કુલ 969 વર્ષ જીવ્યા પછી મરણ પામ્યો.
- 28 જયારે લામેખ 182 વર્ષનો થયો, ત્યારે તે એક પુત્રનો પિતા બન્યો.
- 29 લામેખના પુત્રનું નામ નૂહ રાખ્યું. લામેખે કહ્યું, “અમે ખેડૂત લોકો ઘણી સખત મહેનત કરીએ છીએ કારણ કે દેવે ભૂમિને શ્રાપ આપ્યો છે. પરંતુ નૂહ અમને લોકોને મહેનતમાંથી દિલાસો આપશે.”
- 30 નૂહના જન્મ પછી લામેખ 595 વર્ષ જીવ્યો, ને તેને બીજા પુત્રપુત્રી થયાં.
- 31 આમ, લામેખનું કુલ આયુષ્ય 777 વર્ષનું હતું; ત્યાર પછી તેનું મરણ થયું.
- 32 જયારે નૂહ 500 વર્ષનો થયો, ત્યારે તેને ત્યાં શેમ, હામ અને યાફેથનો જન્મ થયો.

પ્રકરણ 6

પૃથ્વી પર મનુષ્યોની વસતી વધતી ગઈ. અને તેમને ત્યાં પુત્રીઓ જન્મી. જયારે દેવના દીકરાઓએ જોયું કે, આ કન્યાઓ સુંદર છે એટલે તેઓએ તેમની ઈચ્છા પ્રમાણે તેઓની સાથે લગ્ન કર્યા.

2 અને આ સ્ત્રીઓએ બાળકોને જન્મ આપ્યા. તે સમય દરમિયાન અને તે પછી પણ પૃથ્વી પર નેફિલિમ વસતા હતા. તેઓ દેવના પુત્રો અને માંવોની પુત્રીઓના જાતિય સંબંધથી જન્મ્યા હતા. તેઓ પ્રાચીનકાળના વિખ્યાત પુરુષો હતા.

3 ત્યારે યહોવાએ કહ્યું, “માંરા આત્માને હું કાયમ માટે મનુષ્યો દ્વારા દુઃખી નહિ થવા દઉં, કારણકે તેઓ આખરે તો મનુષ્યો જ છે. તેઓનું આયુષ્ય 120 વર્ષનું થશે.”

4

5 યહોવાએ જોયું કે, પૃથ્વી પરના લોકો બહુ જ દુષ્ટ છે. યહોવાએ જોયું કે, સતત મનુષ્ય માંતર વાતો જ વિચારે છે.

6 ત્યારે પૃથ્વી પર મનુષ્યોને ઉત્પન્ન કરવા માટે તેમને ખૂબ દુઃખ થયું. અને પરતાવો થયો.

7 આથી યહોવાએ કહ્યું, “મેં બનાવેલ પૃથ્વીના બધાં જ લોકોનો હું વિનાશ કરીશ. હું પ્રત્યેક વ્યક્તિ, પ્રાણી અને પૃથ્વી પર પેટે ચાલવાવાળા પ્રત્યેક પ્રાણીઓનો નાશ કરીશ. હું આકાશમાં ઊડનારાં પક્ષીઓનો પણ નાશ કરીશ. કારણ કે મને એ બાબતનું દુઃખ છે કે, મેં આ બધું શા માટે બનાવ્યું?”

8 પરંતુ પૃથ્વી પર યહોવાને પ્રસન્ન કરવાવાળી એક વ્યક્તિ હતી અને તેનું નામ નૂહ હતું.”

9 નૂહના પરિવારની આ કથા છે. આખું જીવન નૂહ દેવને અનુસર્યો. તેના સમયમાં નૂહ એક પ્રામાણિક માંસાહ હતો.

10 નૂહને ત્રણ પુત્રો હતા: શેમ, હામ અને યાફેથ.

11 દેવે પૃથ્વી પર નજર કરી અને તેમણે જોયું કે, લોકોએ પૃથ્વીને ભ્રષ્ટ કરી દીધી છે. પ્રત્યેક જગ્યાએ ઉત્પાત દેખાતો હતો. લોકો પાપી અને દુરાચારી થઈ ગયા હતા. અને તેઓએ પૃથ્વી પર પોતાનું જીવન નષ્ટ કરી નાખ્યું હતું.

- 13 આથી દેવે નૂહને કહ્યું “અધાં માંણસોએ પૃથ્વીને કરોધ અને હિંસાથી ભરી દીધી છે તેથી હું અધાં જ જીવિત પ્લાણીઓનો નાશ કરીશ. હું તેઓને પૃથ્વી પરથી દૂર કરીશ.
- 14 તું તારા માંટે દેવદારના લાકડાનું એક વહાણ બનાવજે; તેમાં ઓરડીઓ બનાવજે. અને તેની અંદર અને બહાર ડામર ચોપડજે.
- 15 “હું જે વહાણ બનાવડાવવા ઈચ્છું છું તેનું માંપ, લંબાઈ 300 હાથ, પહોળાઈ 50 હાથ અને ઊંચાઈ 30 હાથ રાખજે.
- 16 વહાણમાંથી 18 ઇંચ નીચે એક બારી રાખજે, અને વહાણની એક બાજુએ બારણું રાખજે. વહાણમાં ત્વણ માંળ રાખજે : નીચલો, વચલો અને ઉપલો.
- 17 “હું તને જે કહી રહ્યો છું તે તું સમજ. હું આકાશ નીચેનાં અધાં જ પ્લાણીઓનો અને જીવોનો નાશ કરવા માંટે પૃથ્વી પર જળપ્રલય લાવનાર છું. આકાશની નીચેના તમામ જીવોનો હું નાશ કરીશ. પૃથ્વી પરનાં અધાં જ જીવો મરી જશે.
- 18 પણ હું તારી સાથે એક વિશિષ્ટ કરાર કરીશ. તારા પુત્રો, તારી પત્ની, અને તારા પુત્રોની પત્નીઓ પણ તારી સાથે વહાણમાં આવશે.
- 19 વળી તારી સાથે દરેક જાતનાં પ્લાણીઓમાંથી બન્નેને તું વહાણમાં લઈને આવજે એક નર અને એક માંદા. જેથી તેઓ તારી સાથે જીવતાં રહે.
- 20 પૃથ્વી પરના દરેક જાતના પક્ષીઓના જોડા પણ શોધો. અને દરેક જાતનાં પશુઓમાંથી તથા પેટે ચાલનારાં પ્રત્યેક જોડાંને પણ શોધો. પૃથ્વી પરના પ્રત્યેક પ્રકારના પ્લાણીઓના જોડામાં નર અને માંદા તમારી સાથે હશે. વહાણમાં તેઓને જીવતાં રાખવાં.
- 21 પૃથ્વી પરના તમામ પ્રકારનાં ખોરાકને પણ વહાણમાં લાવજે. એ ખોરાક તમને અને અન્ય પ્લાણીઓને ખાવા ચાલશે.”
- 22 નૂહે આ બધું જ કર્યું. નૂહે દેવની બધી જ આજ્ઞાઓનું પાલન કર્યું.

પ્રકરણ 7

- પછી યહોવાએ નૂહને કહ્યું, “મેં જોયું છે કે, આ સમયે પાપી લોકોમાં તું જ એક ન્યાયી વ્યક્તિ છે એટલે તું તારા પરિવારને ભેગો કર. અને તમે બધા વહાણમાં જાઓ.
- 2 પ્રત્યેક શુદ્ધ પ્લાણીઓની સાત સાત જોડ (સાત નર અને સાત માંદા) સાથે લઈ લો અને પૃથ્વીના બીજા અશુદ્ધ પ્લાણીઓની એક એક જોડ જેમાં એક નર અને એક માંદા હોય તે લઈ લો.
- 3 હવામાં ઉડનારાં અધાં જ પક્ષીઓની સાત જોડ (સાત નર અને સાત માંદા) લઈ આવો. આથી આ અધાં જ પ્લાણીઓ પૃથ્વી પર જીવતા રહેશે. જ્યારે બીજા પ્લાણીઓ નાશ પામશે.
- 4 હવે હું સાત દિવસ પછી 40 દિવસ અને 40 રાત પૃથ્વી પર વરસાદ વરસાવીશ. અને મેં ઉત્પન્ન કરેલ એક એક જીવને હું પૃથ્વી પરથી ભૂંસી નાખીશ.”
- 5 અને નૂહે યહોવાની બધી જ વાતો સ્વીકારી અને યહોવાની આજ્ઞા પ્રમાણે કર્યું.
- 6 પૃથ્વી પર જળપ્રલય થયો, ત્યારે નૂહને 600 વર્ષ થયાં હતાં.
- 7 નૂહ અને તેનો પરિવાર જળપ્રલયથી બચવા માંટે વહાણમાં ચાલ્યા ગયાં. નૂહની પત્ની, તેના પુત્રો અને પુત્રવધૂઓ તેમની સાથે હતાં.
- 8 દેવની નૂહને આજ્ઞા પ્રમાણે, શુદ્ધ પ્લાણીઓ અને અશુદ્ધ પ્લાણીઓ અને પક્ષીઓ તથા પેટે ચાલનારા પ્લાણીઓએ દરેકમાંથી બે નર અને બે માંદા વહાણમાં નૂહ સાથે ચઢી ગયાં.
- 9
- 10 સાત દિવસ પછી પ્રલયનાં પાણી પૃથ્વી પર ફરી વળ્યાં. ધરતી પર વર્ષા થઈ.
- 11 બીજા મહિનાના સત્તરમાં દિવસે જ્યારે નૂહ 600વર્ષની ઉંમરનો હતો, જમીનમાંથી પાતાળના ઝરણાંઓ ફૂટી નીકળ્યાં. અને જમીનમાંથી પાણી વહેવા માંડ્યું. તે દિવસે પૃથ્વી પર ભારે વર્ષા થઈ. જાણે કે, આકાશની બારીઓ ઉઘડી ગઈ. 40 દિવસ અને 40 રાત સુધી પૃથ્વી પર વરસાદ વરસતો રહ્યો. બરાબર તે જ દિવસે નૂહ તેની પત્ની, તેના પુત્રો, શેમ, હામ, અને યાફેથ અને તેમની પત્નીઓ વહાણમાં ગયાં.
- 12

13

14 તેઓ તેમજ દરેક જાતનાં પૃથ્વી પરનાં પ્લાણીઓ વહાણમાં હતાં. દરેક જાતના પશુ, દરેક જાતનાં પેટે ચાલનારાં પ્લાણીઓ અને દરેક જાતનાં પક્ષી તેમજ પાંખવાળા જીવો વહાણમાં ચઢી ગયાં હતાં.

15 તે બધાં જ પ્લાણીઓ નૂહની સાથે વહાણમાં ગયાં હતા, દરેક પ્રકારના જીવિત જાનવરોનાં તે જોડાં હતાં.

16 દેવની આજ્ઞા પ્રમાણે બધાં જ પ્લાણીઓ જોડીમાં વહાણમાં ચઢી ગયા. તેઓના વહાણમાં આવી ગયા બાદ ચહોવાએ તેની પાછળનો દરવાજો બંધ કરી દીધા.

17 ચાળીસ દિવસ સુધી પૃથ્વી પર જળપ્રલય ચાલુ રહ્યો. પાણી વધતાં ગયાં. અને વહાણ પૃથ્વીથી અધ્ધર ઊંચકાવા લાગ્યું.

18 પાણી ચઢતાં જ ગયા અને ખૂબ વધી ગયા, અને વહાણ પાણી ઉપર તરવા લાગ્યું.

19 પાણી પૃથ્વી પર એટલા બધાં ચઢ્યાં કે, આકાશ નીચેના બધાં જ ઊંચા પર્વતો ઢંકાઈ ગયા.

20 અને પાણી વધીને ઊંચામાં ઊંચા પર્વતોથી ઉપર 20 ફૂટ ચઢી ગયાં હતાં.

21 પૃથ્વી પરના બધાં જ જીવો મરી ગયા. દરેક પુરુષ અને સ્ત્રી મરી ગયાં. બધાં જ પક્ષીઓ અને બધી જ જાતનાં પ્લાણીઓ પણ મરી ગયાં. 23 આ રીતે દેવે પૃથ્વી પરના બધાંજ જીવિત, મનુષ્ય, બધાં જ પ્લાણી, બધાં જ પેટે ચાલનારાં જીવો અને બધાં જ પક્ષીઓનો નાશ કર્યો. એ બધાં જ પૃથ્વી પરથી ભૂંસાઈ ગયાં. માંત્ર નૂહ અને તેની સાથે વહાણમાં જેઓ હતાં તેઓ જ બચ્યા.

22

23 અને 150 દિવસ સુધી જમીન લગાતાર પાણીથી ઢંકાયેલી રહી.

24

પ્રકરણ 8

પરંતુ દેવ નૂહને ભૂલ્યા નહિ. દેવે નૂહ અને વહાણમાં તેની સાથે રહેનારાં બધાં જ પશુઓ અને પ્લાણીઓને યાદ રાખ્યા. દેવે પૃથ્વી પર પવન વહેતો કર્યો અને પાણી ઊતરી ગયાં.

2 આકાશમાંથી વરસતો વરસાદ બંધ થઈ ગયો. અને જમીનમાંથી નીચેથી વહેતાં પાણી પણ બંધ થઈ ગયાં.

3 પૃથ્વીને ડૂબાડનારાં પાણી પણ બરાબર પાછા હઠવાં લાગ્યાં. 150 દિવસ પછી પાણી ઓસરી ગયાં અને વહાણ પાછું જમીન પર આવી ગયું.

4 સાતમાં મહિનાના સત્તરમ્ દિવસે વહાણ અરારાટના પર્વતો પર સ્થિર થઈ ગયું.

5 દશમાં મહિના સુધી પાણી ઓસરતાં ગયાં અને દશમાં મહિનાના પહેલા દિવસે પર્વતોનાં શિખરો દેખાવા લાગ્યાં.

6 વહાણમાં બનાવેલી બારીઓ નૂહે 40 દિવસ પછી ઉઘાડી.

7 અને નૂહે એક કાગડાને બહાર ઉડાડી મૂક્યો. તે કાગડો જમીન પૂરી ન સુકાઈ ત્યાં સુધી આવજા કરતો રહ્યો.

8 ત્યારપછી નૂહે પૃથ્વી પરથી પાણી ઊતરી ગયાં છે કે, કેમ તે જોવા માટે એક કબૂતરને મોકલ્યું.

9 કબૂતરને કયાંય આરામ કરવાની જગ્યા મળી નહિ કારણકે પૃથ્વી પર હજુ પાણી પથરાયેલું હતું. તેથી તે નૂહની પાસે વહાણમાં ઉડીને પાછું ફર્યું. નૂહે હાથ લંબાવ્યો તેને પકડ્યું અને વહાણમાં પાછું લાવ્યો.

10 તેણે બીજા સાત દિવસ પછી ફરીથી પેલા કબૂતરને વહાણની બહાર મોકલ્યું.

11 તે દિવસે બપોરે તે કબૂતર તેની પાસે પાછું આવ્યું, ત્યારે તેની ચાંચમાં જૈતૂનનું તાજુ પાંદડું હતું. એટલે નૂહ સમજી ગયો કે, પાણી પૃથ્વી પરથી ઓસરી ગયાં છે.

12 નૂહે સાત દિવસ પછી ફરીવાર કબૂતરને બહાર મોકલ્યું, પણ તે પાછું આવ્યું નહિ.

13 તે પછી નૂહે વહાણના દરવાજા ઉઘાડ્યા. ને જોયું કે, ઘરતી કોરી હતી. નૂહના આયુષ્યના 601 વર્ષમાં પહેલા મહિનાની પહેલી તારીખે પૃથ્વી પરથી પાણી સુકાઈ ગયાં.

14 બીજા મહિનાની 27 મી તારીખે પૃથ્વી કોરી થઈ ગઈ.

15 ત્યારે દેવે નૂહને કહ્યું:

16 “હવે, વહાણને છોડો. તું, તારી પત્ની, તારા છોકરાઓ અને તારા છોકરાઓની પત્નીઓ સાથે વહાણમાંથી બહાર નીકળો.

17 તારી સાથે જે બધી જાતના જીવો, પંખીઓ અને પશુઓ તથા પૃથ્વી પર પેટે ચાલનારાં પ્લાણીઓ છે તે બધાંને પણ તારી સાથે બહાર લઈ આવ. જેથી તેઓ તેમનો વંશ વધારે અને પૃથ્વી પર વૃદ્ધિ પામે.”

- 18 તેથી નૂહ, પોતાના પુત્રો, પત્ની, પુત્રવધૂઓ વગેરેની સાથે બહાર આવ્યો.
- 19 બધાં જ પ્લાણીઓ, બધાં જ પેટે ચાલનારા જીવો અને બધાં જ પક્ષીઓ વહાણ છોડી બહાર આવ્યાં. બધાં જ પ્લાણીઓ નર અને માંદાનાં જોડાંમાંજ બહાર આવ્યાં.
- 20 પછી નૂહે ચઢેલા માટે એક વેદી બાંધી. તેણે કેટલાંક શુદ્ધ પક્ષીઓ અને કેટલાંક શુદ્ધ પ્લાણીઓમાંથી અમુક અમુક લઈને વેદી પર આહુતિ આપી.
- 21 ચઢેલા બલિની સુવાસથી પ્તસન્ન થયા તે મનોમન બોલી ઊઠ્યા કે, “મનુષ્ય નાનપણથી જ દુષ્ટ હોય છે, તેથી હું કદી મનુષ્યને કારણે ધરતીને શ્રાપ આપીશ નહિ, અને હું કદી પણ બધા જીવોનો અત્યારે કર્યો તેવો નાશ કરીશ નહિ.
- 22 જ્યાં સુધી આ પૃથ્વી રહેશે ત્યાં સુધી વાવણી અને લણણી, ઠંડી અને ગરમી, ઉનાળો અને શિયાળો અને દિવસ અને રાત ચાલુ જ રહેશે.”

પ્રકરણ 9

- પછી દેવે નૂહ અને તેના પુત્રોને આશીર્વાદ આપ્યા અને તેમને કહ્યું કે, બાળકો પેદા કરો, અને તમારા લોકોથી પૃથ્વીને ભરી દો.
- 2 પૃથ્વી પરના બધા પ્લાણીઓ, આકાશમાં ઊડતાં બધાં પંખીઓ, જમીન પર પેટે ચાલનારા જીવો અને સમુદ્રમાંની બધી માંછલીઓ તમારા તાબામાં રહેશે અને તમારાથી બીશે. મેં તે બધાને તમારા હાથમાં સોંપ્યાં છે.
- 3 ભૂતકાળમાં મેં તમને જેમ બધી લીલોતરી ખાવા માટે આપી હતી, તેમ બધા જીવો પણ આપું છું; એકેએક જીવ તમારો ખોરાક બનશે.
- 4 હું તમને જ્યાં સુધી તે પ્લાણીમાં જીવ (લોહી) હોય ત્યાં સુધી તેને ન ખાવા આજ્ઞા કરું છું.
- 5 જો કોઈ તમારો પ્લાણ લેશે તો હું તેનો પ્લાણ લઈશ. પછી એ પશુ હોય કે, મનુષ્ય હોય; દરેક મનુષ્ય પાસે હું તેના માંનવબંધુના પ્લાણનો હિસાબ માંગીશ.
- 6 “દેવે મનુષ્યને પોતાના સ્વરૂપમાં બનાવ્યો છે તેથી જો કોઈ માંણસનું લોહી રેડશે, તો તેનું લોહી માંણસ રેડશે.
- 7 “અને હવે તમે સંતતિ પેદા કરો, વંશવેલો વધારો અને પૃથ્વી પર પુષ્કળ સંતાન પેદા કરો, વૃદ્ધિ પામો.”
- 8 પછી દેવે નૂહ અને તેના પુત્રોને કહ્યું,
- 9 “હવે હું તને અને તમારા વંશજોને વચન આપું છું.
- 10 હું તમારી સાથે અને તમારા વંશજો સાથે, અને તમારી સાથેના બધા જીવો સાથે-પક્ષીઓ, ઢોરો અને જંગલી પ્લાણીઓ-જે બધા તમારી સાથે વહાણમાંથી બહાર આવ્યાં છે તે બધાની સાથે કરાર કરું છું.
- 11 હું તમને વચન આપું છું કે, હવે પછી કદાપિ બધા જીવોનો જળપ્રલયથી નાશ નહિ થાય અને હવે પછી કદાપિ જળપ્રલય આવીને પૃથ્વીનો નાશ નહિ કરે.”
- 12 અને દેવે કહ્યું, “તમારી તથા તમારી સાથેના બધા જીવોની સાથે હું જે કરાર કાયમ માટે કરું છું તેની આ ઐદાણી છે.
- 13 મેં વાદળોમાં મેઘધનુષ્ય બનાવ્યું છે. અને તે માંરી અને પૃથ્વી વચ્ચે થયેલ કરારની ઐદાણી બની રહેશે.
- 14 જ્યારે હું પૃથ્વી પર વાદળાં લાવીશ અને તે વાદળોમાં મેઘધનુષ્ય દેખાશે.
- 15 એટલે માંરી અને તમારી તથા બધી જાતનાં પ્લાણીઓ વચ્ચે જે કરાર થયો છે તેની મને યાદ આવશે. અને પાણી કદી પ્રલયનું રૂપ ધારણ કરી બધા જીવોનો વિનાશ નહિ કરે.
- 16 જ્યારે હું ધ્યાનથી વાદળોમાં મેઘધનુષ્યને જોઈશ ત્યારે મને માંરી અને પૃથ્વી પરના બધા જીવો વચ્ચેનો કાયમનો કરાર યાદ આવશે.”
- 17 આ રીતે ચઢેલાએ નૂહને કહ્યું, “માંરી અને પૃથ્વી પરનાં બધા જીવો વચ્ચે મેં જે કરાર કર્યો છે, તેની આ ઐદાણી છે.”
- 18 નૂહના પુત્રો તેમની સાથે વહાણમાંથી બહાર આવ્યા. તેમનાં નામ શેમ, હામ અને યાફેથ હતા. (હામ તો કનાનનો પિતા હતો.)
- 19 એ તરણેય નૂહના પુત્રો હતા. અને દુનિયાના બધાજ લોકો આ તરણથી જ પેદા થયા. (વંશવેલામાંથી)
- 20 નૂહ પોતે ખેડૂત બન્યો. તેણે દ્રાક્ષની વાડી વાવી.
- 21 નૂહે તેમાંથી દ્રાક્ષારસ બનાવ્યો. અને તે પીધો પછી તે છાકટો બની ગયો અને પોતાનાં વસ્ત્ર કાઢી નાંખી પોતાના તંબુમાં વસ્ત્રહીન પડ્યો રહ્યો.

- 22 કનાનના બાપ હામે પોતાના બાપને વસ્ત્રહીન જોયો એટલે તેણે બહાર જઈને પોતાના બે ભાઈઓને કહ્યું;
- 23 ત્યારપછી શેમ અને યાફેથે એક ચાદર લઈ ખભા પરથી પીઠ પાછળ પકડી પાછે પગે ચાલતા તંબુમાં જઈ વસ્ત્રહીન પિતાને ઓઢાડી દીધી. તેમને વસ્ત્રહીન ન જોવા પડે એટલા માંટે મૌ ફેરવીને ગયા હતા.
- 24 પછી નૂહ ઊંઘીને ઊઠ્યો. તે દરાક્ષારસને કારણે સૂઈ રહ્યો હતો. જ્યારે નશો ઊતરી ગયો ત્યારે તેને ખબર પડી કે, નાના છોકરાએ શું કર્યું હતું.
- 25 તેણે કહ્યું, “કનાનને માંથે શ્રાપ ઉતરો!” તે પોતાના ભાઈઓનો ગુલામ થઈને રહેશે.”
- 26 નૂહે એમ પણ કહ્યું, “શેમના દેવ યહોવાની સ્તુતિ થાઓ! કનાન શેમનો ગુલામ બનશે.”
- 27 દેવ યાફેથને વધારે જમીન આપો. દેવ શેમના મંડપમાં રહે અને કનાન તેનો ચાકર બનશે.”
- 28 જળપ્તલય પછી નૂહ 350 વર્ષ જીવતો રહ્યો. 29 અને નૂહ પૂર્ણ 950 વર્ષની ઉંમરે અવસાન પામ્યો.
- 29

ખરુરણ 10

નૂહના પુત્રો શેમ, હામ અને યાફેથ હતા. જળપ્તલય પછી એ ત્રણે ઘણા પુત્રોના પિતા થયા. અહીં ત્રણેય ના પુત્રોની યાદી આપવામાં આવી છે.

- 2 યાફેથના પુત્રો હતા: ગોમેર, માંગોગ, માંદાય, યાવાન, તુબાલ, મેશેખ અને તીરાસ.
- 3 ગોમેરના પુત્રો હતા: આરકનાજ, રીફાય અને તોગાર્માહ.
- 4 યાવાનના પુત્રો હતા: એલિશા, તાશીર્શ, કિતીમ, અને દોદાનીમ.
- 5 ભૂમધ્ય-સમુદ્રની ચારે બાજુ અને તેના કાંઠા પરદેશમાં અને ટાપુઓમાં રહેનારા લોકો યાફેથના વંશજો જ હતા. પરત્યેક પુત્રને પોતાની ભૂમિ હતી. બધા પરિવારોનો વિકાસ થયો અને જુદા રાષ્ટ્રો બની ગયાં. પરત્યેક રાષ્ટ્રને પોતાની ભાષા હતી.
- 6 હામના પુત્રો હતા: કૂશ, મિસરાઈમ, પૂટ અને કનાન.
- 7 કૂશના પુત્રો હતા: સબા, હવીલાહ, સાબ્તાહ, રાઅમાંહ અને સાબ્તેકા. રાઅમાંહના પુત્રો હતા: શબા અને દદાન.
- 8 કૂશને નિમ્રોદ નામે એક પુત્ર હતો. નિમ્રોદ પૃથ્વી પર પહેલો મહાન યોદ્ધો હતો.
- 9 તે યહોવાની કૃપાથી એક મોટો શિકારી પણ હતો. અને તેથી જ લોકો કહે છે, “દેવ તમને નિમ્રોદ જેવા મોટા શિકારી બનાવો.”
- 10 શિનઆરના દેશમાં આવેલા બાબિલ, એરેખ, આકકાદ અને કાલ્નેહમાં નિમ્રોદના રાજ્યની શરૂઆત થઈ.
- 11 નિમ્રોદ આશૂરમાં પણ ગયો. ત્યાં તેણે નિનવેહ, રેહોબોથઈર, કાલાહ અને
- 12 રેસેન નગરો વસાવ્યાં. રેસેન એ નિનવેહ અને મહાનગરી કાલાહ વચ્ચે આવેલું છે.
- 13 મિસરાઈમાંથી લૂદીમ, અનામીમ, લહાબીમ, નાફ્તુહીમ,
- 14 પાયરુસીમ, કારલુહીમ અને કાફ્તોરીમ ઊતરી આવેલા છે અને કાફ્તોરીમમાંથી પલિસ્તીઓ ઊતરી આવેલા છે.
- 15 કનાનને બે પુત્ર થયા: સૌથી મોટો સિદોન અને બીજો હેથ, તેઓ એ નામે ઓળખાતી પરજાઓના પૂર્વજો હતા.
- 16 કનાનના બીજા વંશજો: યબૂસીઓ, અમોરીઓ, ગિર્ગાશીઓ,
- 17 હિવ્વીઓ, આરકીઓ, સીનીઓ,
- 18 આરવાદીઓ, સમાંરીઓ અને હમાંથીઓ. પછી કનાનીઓની જુદીજુદી જાતિઓ ફેલાવા લાગી.
- 19 કનાનીઓની ભૂમિ ઉત્તરમાં સિદોનથી દક્ષિણમાં ગેરાર, પશ્ચિમમાં ગાઝાથી પૂર્વમાં સદોમ અને ગમોરાહ અને આદમાંહ અને સબોઈમથી લાશા સુધી વિસ્તરેલી હતી.
- 20 આ બધા હતા હામના વંશજો. આ બધા પરિવારોની પોતપોતાની ભાષાઓ અને પોતપોતાના પરદેશો હતા. તે બધા જુદા જુદા રાષ્ટ્રો થઈ ગયા.
- 21 યાફેથનો મોટો ભાઈ શેમ હતો. શેમનો એક વંશજ હેબેર હિબ્રુ લોકોનો પિતા હતો.
- 22 શેમના પુત્રો હતા: એલામ, આશુર, આર્પાકશાદ, લૂદ અને અરામ.
- 23 અરામના પુત્રો હતા: ઉસ, હૂલ, ગેથેર અને માંશ.
- 24 આર્પાકશાદને ત્યાં શેલાહ જન્મ્યો અને શેલાહને ત્યાં હેબેર.

- 25 હેબેરને બે પુત્રો હતા, એકનું નામ પેલેગ હતું, કારણ એના સમયમાં પૃથ્વીના લોકોમાં ભાગલા પડ્યા. એના ભાઈનું નામ ચોકટાન હતું.
- 26 ચોકટાનના દીકરાઓ: આલ્મોદાદ, શેલેફ, હસાર્માવેથ, ચેરાહ હતા.
- 27 હદોરામ, ઉગ્રાલ, દિકલાહ.
- 28 ઓબાલ, અબીમાંએલ, શબા,
- 29 ઓફીર, હવીલાહ, અને ચોબાબ, એ નામે ઓળખાતી પ્તજાઓના પૂર્વજો હતા.
- 30 તેમનો પ્તદેશ મેશાથી પૂર્વના પહાડી પ્તદેશમાં આવેલા સફાર સુધી વિસ્તરેલો હતો.
- 31 આ થયા શેમના વંશજો, જેઓના પરિવાર ભાષા, પ્તદેશ અને રાષ્ટ્રના એકમોમાં વ્યવસ્થિત હતા.
- 32 એમના રાષ્ટ્રો પ્તમાંણે, નૂહમાંથી ઊતરી આવેલા આ લોકો છે. વિનાશક જળપ્તલય પછી પૃથ્વીની બધી પ્તજાઓ નૂહના વંશજોમાંથી ઊતરી આવેલી છે.

પ્રકરણ 11

- જળપ્તલય પછી આખી પૃથ્વી પર એક જ ભાષા બોલાતી હતી. બધા લોકો એક સરખા જ શબ્દ-સમૂહનો ઉપયોગ કરતા હતા.
- 2 લોકો પૂર્વમાંથી આગળ વધ્યા અને શિનઆરના મેદાનમાં આવી પહોંચ્યા. અને ત્યાં જ ઠરીઠામ થયા.
- 3 લોકોએ એક બીજાને કહ્યું, “ચાલો, આપણે ઇંટો બનાવીએ અને ભટ્ટામાં પકવીએ.” આમ, લોકો પોતાના ઘર બનાવવા માટે પથ્થરોની જગ્યાએ ઇંટોનો ઉપયોગ કરવા લાગ્યા. તથા છોની જગ્યાએ ડામર વાપરવા લાગ્યા.
- 4 પછી લોકોએ કહ્યું, “ચાલો, આપણે આપણા માટે એક નગર બનાવીએ અને એક ગગનચુંબી ઇમારત ઊભી કરીએ. પછી આપણે લોકો નામના મેળવીશું. જો આપણે લોકો આમ કરીશું તો પૃથ્વી પર કદી વેરવિખેર થઈ શકે નહિ અને એક જ જગ્યાએ એક સાથે રહીશું.”
- 5 ગગનચુંબી ઇમારત અને નગર જોવા માટે યહોવા નીચે ઊતરી આવ્યા.
- 6 યહોવાએ લોકોને આ બધું બાંધતા જોયા. તેથી તેમણે કહ્યું, “આ બધા લોકો એક છે, અને તેઓની ભાષા પણ એક જ છે. હું જોઉં છું કે, તેમની ચોજનાઓ મુજબ કરવા માટે તેઓ ભેગા થયા છે. આ તો ફક્ત તેઓ શું કરી શકે છે તેની શરૂઆત છે અને હવે તેઓ જે કંઈ કરવા માંગે છે તે કરતાં એમને કોઈ રોકી શકશે નહિ.
- 7 એટલા માટે, ચાલો આપણે નીચે જઈએ અને એમની ભાષાને ગૂંચવી નાખીએ, જેથી તેઓ એકબીજાની ભાષા સમજી ન શકે.”
- 8 આથી યહોવાએ તે લોકોને તે જગ્યાએથી આખી પૃથ્વી પર વિખેરી નાખ્યા, અને તે લોકોએ શહેર બાંધવાનું છોડી દીધું.
- 9 તે એ જગ્યા હતી જ્યાં યહોવાએ આખી પૃથ્વીની ભાષાને ગૂંચવી નાખી હતી. આથી આ જગ્યાનું નામ બાબિલ પડ્યું. અને અહીંથી જ યહોવાએ એ લોકોને આખી પૃથ્વી પર વિખેરી નાખ્યા હતા.
- 10 આ શેમના પરિવારની કથા છે. વિનાશક જળપ્તલય પછીના બીજા વષેર્ શેમ જ્યારે 100 વર્ષનો હતો ત્યારે, તેને ત્યાં આર્પાકશાદનો જન્મ થયો હતો. આર્પાકશાદના જન્મ પછી
- 11 શેમ 500 વર્ષ જીવ્યો. અને તેને બીજા પુત્ર-પુત્રીઓ થયા.
- 12 આર્પાકશાદ જ્યારે 35 વર્ષનો હતો, ત્યારે તેને ત્યાં શેલાહનો જન્મ થયો.
- 13 આર્પાકશાદ 403 વર્ષ જીવતો રહ્યો. અને તે અરસામાં તેને બીજા પુત્રપુત્રીઓ થયાં.
- 14 જ્યારે શેલાહ 30 વર્ષનો હતો, ત્યારે તેને ત્યાં હેબેરનો જન્મ થયો.
- 15 હેબેરના જન્મ પછી શેલાહ 403 વર્ષ જીવ્યો, અને તેને બીજા પુત્રપુત્રીઓ થયાં.
- 16 જ્યારે હેબર 34 વર્ષનો હતો, ત્યારે તેને ત્યાં પેલેગનો જન્મ થયો.
- 17 પેલેગના જન્મ પછી હેબેર 430 વર્ષ જીવતો રહ્યો અને તેને બીજા પુત્રપુત્રીઓ થયાં.
- 18 જ્યારે પેલેગ 30 વર્ષનો થયો, ત્યારે તેને ત્યાં ‘રેઉ’ નો જન્મ થયો.
- 19 રેઉના જન્મ પછી પેલેગ 209 વર્ષ જીવ્યો, અને તેને બીજા પુત્રપુત્રીઓ થયાં હતા.
- 20 જ્યારે રેઉ 32 વર્ષનો થયો, ત્યારે તેને ત્યાં સરુગનો જન્મ થયો.

- 21 સરભગના જન્મ પછી રેઉ 207 વર્ષ જીવ્યો અને તેને બીજા પુત્રપુત્રીઓ થયાં.
- 22 જયારે સરભગ 30 વર્ષનો હતો, ત્યારે તેને ત્યાં નાહોર જન્મ્યો.
- 23 નાહોરના જન્મ પછી સરભગ 200 વરસ જીવ્યો અને તેને બીજા પુત્રપુત્રીઓ થયાં.
- 24 જયારે નાહોર 29 વર્ષનો થયો, ત્યારે તેના પુત્ર 'તેરાહ'નો જન્મ થયો.
- 25 તેરાહના જન્મ પછી નાહોર 119 વર્ષ જીવ્યો. અને તેને બીજા પુત્રપુત્રીઓ થયાં.
- 26 જયારે તેરાહ 70 વર્ષનો થયો, ત્યારે તેને ત્યાં ઇબ્રામ, નાહોર અને હારાનનો જન્મ થયો.
- 27 આ તેરાહના પરિવારની કથા છે. તેરાહને ત્યાં ઇબ્રામ, નાહોર અને હારાન જન્મ્યા હતાં. હારાન લોતનો પિતા હતો.
- 28 હારાન તેની જન્મભૂમિ કાર્દીઓના 'ઉર' નગરમાં મૃત્યુ પામ્યો. જયારે હારાન મૃત્યુ પામ્યો ત્યારે તેનો પિતા 'તેરાહ' જીવતો હતો.
- 29 ઇબ્રામ અને નાહોર બંનેએ લગ્ન કર્યા. ઇબ્રામની પત્નીનું નામ સારાય હતું. અને નાહોરની પત્નીનું નામ મિલ્કાહ હતું. મિલ્કાહ હારાનની પુત્રી હતી. હારાનને ચિસ્કાહ નામે બીજો એક પુત્ર હતો.
- 30 સારાય વાંગણી હતી. એને કોઈ સંતાન નહોતું.
- 31 તેરાહએ પોતાના પરિવારને સાથે લીધો અને કાર્દીઓના 'ઉર' નગરને છોડી દીધું. તેઓએ કનાન ચાતરા કરવાની ઈચ્છા પ્રદર્શિત કરી. તેરાહએ પોતાના પુત્ર ઇબ્રામ, પોતાનો પૌત્ર લોત (હારાનનો પુત્ર) પોતાની પુત્રવધૂ (ઇબ્રામની પત્ની) સારાયને સાથે લીધા. તેઓએ હારાન સુધીની ચાતરા તો કરી અને ત્યાં જ રહેવાનું નક્કી કર્યું.
- 32 તેરાહ 205 વર્ષ જીવ્યો પછી હારાનમાં અવસાન પામ્યો.

પ્રકરણ 12

- ય**હોવાએ ઇબ્રામને કહ્યું, “તું તારો દેશ, તારા સગાંસંબંધી, અને તારા પિતાના પરિવારને છોડી દે અને હું બતાવું તે દેશમાં ચાલ્યો જા.
- 2 હું તને આશીર્વાદિત કરીશ. હું તને એક મહાન રાષ્ટ્ર બનાવીશ. હું તારા નામને પ્રસિદ્ધ કરીશ. લોકો તારા નામ દ્વારા બીજાને આશીર્વાદ આપશે.
  - 3 જે લોકો તારાં ભલું કરશે તે લોકોને હું આશીર્વાદ આપીશ. પરંતુ જેઓ તને શ્રાપ આપશે તેઓને હું શાપ દઈશ. પૃથ્વી પરના બધા મનુષ્યોને આશીર્વાદ આપવા માટે હું તારો ઉપયોગ કરીશ.”
  - 4 ઇબ્રામે યહોવાની આજ્ઞાનો સ્વીકાર કર્યો. તેણે હારાન છોડ્યું. અને લોત તેની સાથે ગયો. તે સમયે ઇબ્રામ 75 વર્ષનો હતો.
  - 5 ઇબ્રામે જયારે હારાન છોડ્યું ત્યારે તે એકલો ન હતો. ઇબ્રામે પોતાની પત્ની સારાયને અને પોતાના ભાઈના દીકરા લોતને હારાનમાં હતા ત્યારે તેમણે ભેગી કરેલી બધી સંપત્તિને તથા તેમણે રાખેલા બધા નોકરોને સાથે લીધાં અને તેઓ કનાન દેશ જવા નીકળ્યાં અને ત્યાં પહોંચ્યાં.
  - 6 ઇબ્રામે કનાનના પ્રદેશમાં થઈને શબ્દ નગર સુધી ચાતરા કરી. અને મોરેહના મોટા વૃક્ષ સુધી ગયો. એ સમયે તે દેશમાં કનાની લોકો વસતા હતા.
  - 7 યહોવાએ ઇબ્રામને દર્શન આપીને કહ્યું કે, “હું આ દેશ તારા વંશજોને આપીશ.” આથી યહોવા ઇબ્રામ સામે જે જગ્યાએ પ્રગટ થયો તે જગ્યાએ ઇબ્રામે યહોવાની ઉપાસના માટે એક વેદી બંધાવી.
  - 8 તે પછી ઇબ્રામે તે જગ્યા છોડી અને તે બેથેલની પૂર્વમાં આવેલા પહાડી પ્રદેશમાં ગયો અને ત્યાં સ્થાયી થયો. પશ્ચિમમાં બેથેલ શહેર અને પૂર્વમાં આય શહેર હતું, અને ત્યાં તેણે યહોવાને માટે બીજી એક વેદી બંધાવી. અને ઇબ્રામે યહોવાની પ્રાર્થના કરી.
  - 9 ત્યાંથી ઇબ્રામે ફરી ચાતરાનો આરંભ કર્યો અને નેગેબ તરફ આગળ વધ્યો.
  - 10 તે દિવસો દરમિયાન દેશમાં દુકાળ હતો. વરસાદ પડતો ન હતો અને કોઈ પણ જાતનું અનાજ ઊગતું ન હતું. તેથી ઇબ્રામ જીવતો રહેવા માટે થોડા સમય માટે મિસર ગયો.
  - 11 ઇબ્રામે જોયું કે, તેની પત્ની સારાય દેખાવમાં રૂપાળી હતી, તેથી મિસરમાં પ્રવેશ કરતાં પહેલા ઇબ્રામે સારાયને કહ્યું, “હું જાણું છું કે, તું દેખાવમાં બહુ રૂપાળી છે.
  - 12 મિસરના લોકો તને જોશે એટલે કહેશે કે, ‘આ સ્ત્રી તેની પત્ની છે.’ અને પછી મને તેઓ માંરી નાખશે અને તને જીવતી રાખશે કારણકે તેઓ તને મેળવવા ઈચ્છશે.

- 13 એટલા માટે તું લોકોને કહેજે કે, તું માંરી બહેન છે તેથી તે લોકો મને માંરશે નહિ. તેઓ માંરા પર દયા કરશે કારણકે તે લોકો સમજશે કે, હું તારો ભાઈ છું. જેથી તારા કારણે એ લોકો માંરી સાથે સારો વ્યવહાર રાખશે. આ રીતે તું માંરો બ્રુવ બચાવી શકીશ.”
- 14 આ રીતે ઇબ્રામ મિસર પહોંચ્યો. મિસરવાસીઓએ જોયું કે, સારાય એક ખૂબ રૂપાળી સ્ત્રી છે.
- 15 મિસરના કેટલાક અધિકારીઓએ પણ તેને જોઈ. તે અધિકારીઓ તે સ્ત્રીને ફારુનના ઘરમાં લઈ ગયા. અને તેનાં વખાણ કર્યાં કે, તે સ્ત્રી ખૂબ રૂપાળી છે.
- 16 ફારુન ઇબ્રામ પ્ત્યે દયાળુ હતો કારણ કે તે સારાયનો ભાઈ છે એમ તેણે ભાવ્યું હતું. અને એ સ્ત્રીને કારણે ફારુન ઇબ્રામ સાથે સારાં વત્ત્વો અને તેને ઘેટાં, બકરાં, ઢોરઢાંખર, ગધેડાઓ, ગુલામો અને ઊંટો આપ્યાં.
- 17 ફારુને ઇબ્રામની પત્નીને રાખી તેથી ચહોવાએ ફારુન અને તેના પરિવારના માંણસો પર ખરાબ બિમાંરીઓ ફેલાવી.
- 18 તેથી ફારુને ઇબ્રામને બોલાવીને કહ્યું, “તેં માંરી સાથે બહુજ ખોટું કર્યું છે. તેં મને કેમ કહ્યું નહિ કે, સારાય તારી પત્ની છે ?
- 19 તેં એમ શા માટે કહ્યું કે, ‘એ માંરી બહેન છે?’ મેં એને એટલા માટે રાખી કે, તે માંરી પત્ની થશે. પરંતુ હવે હું તને તારી પત્ની પાછી આપું છું તેને લઈ જા.”
- 20 પછી ફારુને પોતાના પુરુષોને આજ્ઞા કરી કે, ઇબ્રામને મિસરની બહાર પહોંચાડી દો. આમ, ઇબ્રામ અને તેની પત્નીએ તે જગ્યા છોડી. અને જે વસ્તુઓ પોતાની હતી તે પોતાની સાથે લઈ ગયા.

ખરકણ 13

- ઇ**બ્રામે મિસર છોડ્યું. તે પોતાની પત્ની અને પોતાનો બધો સામાન સાથે લઈને મિસરથી નેગેબ તરફ પાછો ગયો. લોત પણ તેની સાથે હતો.
- 2 તે સમયે ઇબ્રામ ઘણો ધનવાન હતો. તેની પાસે ઘણાં પશુઓ, પુષ્કળ રૂપું તથા સોનું હતું.
- 3 ઇબ્રામ બધી બાબુ પ્તવાસ કરતો રહ્યો. તે નેગેબથી મજલ કરતાં કરતાં બેથેલ નજીક, જે સ્થળે એમણે શરૂઆતમાં બેથેલ અને આય વચ્ચે મુકામ કર્યો હતો.
- 4 એ એ જ જગ્યા હતી જ્યાં ઇબ્રામે પહેલાં વેદી બાંધી હતી. ત્યાં સુધી તેઓ ગયા અને ત્યાં તેમણે ચહોવાની પ્રાર્થના કરી.
- 5 તે સમય દરમિયાન લોત પણ ઇબ્રામ સાથે પ્તવાસ કરી રહ્યો હતો. લોત પાસે પણ મોટી સંખ્યામાં ઢોરઢાંખર ઘેટાંબકરાં તથા તંબુઓ હતા.
- 6 ઇબ્રામ અને લોતની પાસે એટલા બધાં ઢોરઢાંખર હતાં કે, તે ભૂમિ એક સાથે તે બધાને ઘાસચારો પૂરો પાડી શકે નહિ, એ પ્રદેશ એવો હતો કે, તે બંને એક સાથે રહીને ગુજારો ન કરી શકે.
- 7 ઇબ્રામ અને લોતના ગોવાળો વચ્ચે અંદરો અંદર ઝગડા ચાલતા હતા. તે દિવસો દરમિયાન કનાનીઓ અને પરિઝીઓ એ પ્રદેશમાં રહેતા હતા.
- 8 ઇબ્રામે લોતને કહ્યું, “માંરી અને તારી વચ્ચે તેમ જ માંરા ગોવાળ અને તારા ગોવાળ વચ્ચે ઝગડા થવા જોઈએ નહિ. આપણે બધા ભાઈઓ છીએ.
- 9 આપણે જુદા થઈ જવું જોઈએ. તારી આગળ આખો દેશ પડેલો છે. તું જો ડાબી બાબુ જઈશ, તો હું જમણી બાબુ જઈશ અથવા જો તું જમણી બાબુ જઈશ, તો હું ડાબી બાબુ જઈશ.”
- 10 લોતે જ્યારે નજર ફેરવી તેને દેખાયું કે ચર્દન ખીણથી સોઆર સુધીનો સમગ્ર પ્રદેશ ચહોવાના બગીચા જેવો લાગતો હતો. ત્યાં ઘણુંજ પાણી હતું. તે મિસર જેવો સારો પ્રદેશ હતો. ચહોવાએ સદોમ અને ગમોરાહનો નાશ કર્યો તે પહેલાં તે આવો હતો.
- 11 તેથી લોતે પોતાને રહેવા માટે ચર્દનખીણનો પ્રદેશ પસંદ કર્યો. આમ બંને એકબીજાથી જુદા પડ્યા. અને લોતે પૂર્વ તરફ પ્રયાણ કર્યું.
- 12 ઇબ્રામ કનાન પ્રદેશમાં રહ્યો અને લોત ચર્દનખીણના નગરોમાં વસવા લાગ્યો, તેણે સદોમની દક્ષિણે મુકામ કર્યો.
- 13 સદોમના લોકો ઘણા દુષ્ટ હતા; તેઓ હંમેશા ચહોવાની વિરુદ્ધ ભયંકર પાપો આચરતા હતા.
- 14 જ્યારે લોત ચાલ્યો ગયો ત્યારે ચહોવાએ ઇબ્રામને કહ્યું, “તારી ચારે બાબુ જો, તું જ્યાં ઊભો છે ત્યાંથી ઉત્તરમાં અને

દક્ષિણમાં, પૂર્વમાં અને પશ્ચિમમાં નજર કર.

15 આ બધી જ ભૂમિ, જેને તું જુએ છે, તે હું તને અને તારા પછી તારા વંશજોને સદાને માટે આપું છું. આ પ્રદેશ હમેશને માટે હવે તમારો છે.

16 હું તારા વંશજોની સંખ્યા પૃથ્વીની રજ જેટલી અસંખ્ય બનાવી દર્શાવ. જો કોઈ વ્યક્તિ પૃથ્વીની રજને ગણી શકે તો જ તારા વંશજોને ગણી શકે.

17 એટલા માટે ઊઠ, તારા પ્રદેશમાં એક છેડેથી બીજા છેડા સુધી ફરી વળ, કારણ કે હું એ પ્રદેશ તને આપી દેનાર છું.”

18 તેથી ઇબ્રામ પોતાનો તંબુ ખસેડ્યો અને તે હેબ્રોનમાં આવેલા માંમરેનાં વિશાળ એલોન વૃક્ષો પાસે રહેવા ગયો. ત્યાં ઇબ્રામે યહોવા માટે એક વેદી બાંધી.

પ્રકરણ 14

આમ્બ્રાફેલ શિનઆરનો રાજા હતો. આર્યોખ એલ્લાસારનો રાજા હતો. કદોરલાઓમેર એલામનો રાજા હતો. અને તિદાલ ગોર્ધમનો રાજા હતો.

2 આ બધાં ચાર રાજાઓ સદોમના રાજા બેરા, ગમોરાહના રાજા બિર્શા, આદમાંહના રાજા શિનાબ, સબોર્ધમના રાજા શેમેબેર અને બેલાના, રાજા (બેલાને સોઆર પણ કહે છે).

3 એટલે કે, સોઆરના રાજા સાથે યુદ્ધ ચડયા. ૩આ પાંચ રાજાઓએ સિદ્દીમની ખીણમાં. (અર્થાત ખારા સમુદ્રમાં) સેનાઓ ભેગી કરી.

4 એમણે બાર વર્ષ સુધી કદોરલાઓમેરની સેવા કરી હતી. પરંતુ તેમાં વષેર્ તે બધા તેની વિરુદ્ધ થઈ ગયા.

5 તેથી ચૌદમાં વષેર્ કદોરલાઓમેર બીજા રાજાઓ સાથે તેમની વિરુદ્ધ લડવા માટે આવ્યો. તેમણે રફીઓને લોકો આશ્તરોથ-કારનાથમ, ઝુઝી લોકોને હામમાં, એમી લોકોને શાવેહ કિર્યાથાઈમમાં,

6 અને સેઈરનાં પર્વતીય પ્રદેશમાં રહેતા હોરી લોકોને એલપારાનમાં (જે રણની નજીક છે) હાંકી કાઢ્યાં.

7 ત્યારપછી રાજા કદોલબિમેર પાછો ફર્યો અને એન-મિષપાટ એટલે કે, કાદેશ આવીને તેમણે અમાલેકીઓના સમગ્ર પ્રદેશને તથા હાસસોનતામાંરમાં રહેતા અમોરીઓને પણ તાબે કર્યાં.

8 તે સમય પછી સદોમનો રાજા, ગમોરાહનો રાજા, આદમાંહનો રાજા, સબોર્ધમનો રાજા અને બેલાનો એટલે કે, સોઆરનો રાજા, તેઓ બધા ભેગા મળીને પોતાના શત્રુઓ સામે લડવા માટે ગયા.

9 તેઓ સિદ્દીમની ખીણમાં એલામના રાજા કદોરલાઓમેર તથા ગોર્ધમના રાજા તિદાલ. શિનઆરના રાજા આમ્બ્રાફેલ અને એલ્લાસારના રાજા આર્યોખ સામે યુદ્ધ ચઢવા તૈયાર થયા. ચાર રાજાઓ સામે પાંચ રાજાઓ લડી રહ્યા હતા.

10 સિદ્દીમની ખીણમાં ડામરથી ભરેલા અનેક ખાડાઓ હતા. અને સદોમ અને ગમોરાહના રાજાઓ ભાગતા હતા ત્યારે એ ખાડાઓમાં પડી ગયા. અને બાકીના ડુંગરાઓમાં નાસી ગયા.

11 સદોમ અને ગમોરાહની પાસે જે કંઈ હતું તેને તેના શત્રુઓએ લઈ લીધું. તેઓએ તેમનો આખો અગ્નિભંડાર અને માંલમિલકત લઈ લીધાં અને ચાલ્યા ગયા.

12 ઇબ્રામના ભાઈનો પુત્ર લોત સદોમમાં રહેતો હતો, તેને શત્રુઓએ પકડી લીધો. તેની પાસે જે કંઈ હતું તેને પણ દુશ્મનો લઈને ચાલ્યા ગયા.

13 પછી એક ન પકડાયેલા માંણસે ઇબ્રામ જે હિબ્રુ હતો તેને આ બધાનો અહેવાલ આપ્યો. ત્યારે ઇબ્રામ અમોરી માંમરેનાં વિશાળ વૃક્ષો પાસે રહેતો હતો. માંમરે એશ્કોલ અને આનેરનો ભાઈ થતો હતો. તેઓએ ઇબ્રામને મદદ કરવા એક સંધિ કરી.

14 જ્યારે ઇબ્રામને ખબર પડી કે, પોતાના ભાઈને પકડી ગયા છે, ત્યારે તેણે પોતાના પરિવારના નીવડેલા 318 માંણસોને લઈને દાન સુધી તે લોકોનો પીછો પકડ્યો.

15 તે અને તેના લોકો ટોળીઓમાં વહેંચાઈ ગયા, દુશ્મન પર રાત્રે હુમલો કર્યો, તેમને હરાવ્યા અને દમસ્કની ઉત્તરે આવેલ હોબાહ સુધી તેમનો પીછો કર્યો.

16 અને ઇબ્રામ દુશ્મનો દ્વારા ચોરાયેલી બધી વસ્તુઓ પાછી લાવ્યા. અને પોતાના કુટુંબી લોતને તથા તેની માંલમતા અને સ્ત્રીઓ તેમજ બાકીના લોકોને પણ તે પાછા લઈ આવ્યા.

17 કદોરલાઓમેરને અને તેની સાથેના રાજાઓને હરાવીને ઇબ્રામ પાછો આવ્યો ત્યારે સદોમનો રાજા તેને મળવા માટે શાવેહની ખીણમાં, એટલે કે, રાજાની ખીણમાં સામો ગયો.

- 18 શાલેમનો રાજા મલ્ખીસદેક પણ ઇબ્રામને મળવા ગયો. મલ્ખીસદેક પરાત્પર દેવનો યાજ્ઞ હતો. મલ્ખીસદેક રોટલી અને દ્રાક્ષારસ લઈને આવ્યો હતો.
- 19 અને તેણે ઇબ્રામને આશીર્વાદ આપતાં કહ્યું: “પૃથ્વી અને આકાશના સર્જનહાર પરાત્પર દેવના આશીર્વાદ ઇબ્રામ પર ઊતરો.
- 20 તમને તમારા દુશ્મનોને હરાવીને પઢડવા માટે મદદ કરનાર પરાત્પર દેવની આપણે સ્તુતિ કરીએ.” અને ઇબ્રામે યુદ્ધ દરમિયાન લઈલી બધી વસ્તુઓમાંથી તેને દશમો ભાગ આપ્યો.
- 21 પછી સદોમના રાજાએ કહ્યું, “તમે આ બધી વસ્તુઓ પોતાની પાસે રાખી શકો છો. ફક્ત મારા જે મેંણસોને દુશ્મનો પઢડીને લઈ ગયા હતા તે મને સુપરત કરો.”
- 22 પરંતુ ઇબ્રામે સદોમના રાજાને કહ્યું, “મેં પૃથ્વી અને આકાશના સર્જનહાર યહોવા, પરાત્પર દેવ સમક્ષ સમ લધા છે કે,
- 23 જે તમારી વસ્તુઓ છે તેમાંથી કંઈ પણ લઈશ નહિ. તારો એક તાંતણો કે, જોડાની વેંધરી સુદ્ધાં નહિ લઉં. હું એ નથી ઈચ્છતો કે, તું એમ કહે કે, ‘મેં ઇબ્રામને ધનવાન બનાવ્યો છે.’
- 24 હું તો ફક્ત એ જ ભોજનનો સ્વીકાર કરીશ જે મારા જુવાનોએ ખાધું છે. પરંતુ તમે બીજા લોકોને તેનો ભાગ આપો. આપણી લડાઈમાં જીતેલી વસ્તુઓ તમે લઈ લો અને તેમાંથી થોડીક આનેર એશ્કોલ અને માંમરેને આપો. આ લોકોએ લડાઈમાં મને મદદ કરી હતી.”

પ્રકરણ 15

- આ** બધી ઘટનાઓ થઈ ગયા પછી એક દર્શનમાં ઇબ્રામને યહોવાની વાણી સંભળાઈ, દેવે કહ્યું, “ઇબ્રામ, ડરીશ નહિ ઇબ્રામ, હું તારી ઢાલ છું. હું તારું રક્ષણ કરીશ અને હું તને એક મોટો પુરસ્કાર આપીશ.”
- 2 પરંતુ ઇબ્રામે કહ્યું, “હે યહોવા દેવ, એવું કશું જ નથી, જે તું મને આપશે અને તે મને પ્રસન્ન કરશે. કારણ કે મારે પુત્ર નથી. હું તો આ વાંઝિયામહેણું લઈને જાઉં છું. અને મારો દાસ અલીએઝર દમસ્કનો છે, તે મારા અવસાન બાદ મારો વારસદાર થશે ને, તેને જ મારું બધું મળશે.”
- 3 ઇબ્રામે કહ્યું, “તું જ જોને, તે મને કંઈ સંતાન આપ્યું નથી એટલે મારા ઘરમાં જન્મેલો કોઈ ગુલામ મારો વારસદાર થશે.”
- 4 પછી યહોવાએ ઇબ્રામ સાથે વાતો કરી. દેવે કહ્યું, “તમારી માંલમિલકત તમારો આ દાસ નહિ મેળવે. તને એક પુત્ર થશે, ને તે જ તારી માંલમિલકત પ્રાપ્ત કરશે.
- 5 પછી દેવ ઇબ્રામને બહાર લઈ ગયા. દેવે કહ્યું, “આકાશને જો, અસંખ્ય તારાઓને જો, એ એટલા બધા છે કે, તું ગણી શકે નહિ. ભવિષ્યમાં તારું કુટુંબ આટલું મોટું થશે.”
- 6 ઇબ્રામે દેવ પર વિશ્વાસ કર્યો અને દેવે એને તેના ન્યાયીપણા તરીકે, સ્વીકાર્યું.
- 7 દેવે ઇબ્રામને કહ્યું, “હું જ એ યહોવા છું જે તને આ ભૂમિનો માંલિક બનાવવા માટે ખાલદીઓના ઉર શહેરમાંથી લઈ આવ્યો છું.”
- 8 પરંતુ ઇબ્રામે કહ્યું, “હે યહોવા, મારા માંલિક, મારે કેવી રીતે વિશ્વાસ કરવો કે, આ પ્રદેશ મને જ મળશે?”
- 9 પછી દેવે ઇબ્રામને કહ્યું, “આપણે એક કરાર કરીશું. મારી આગળ એક ત્રણ વર્ષની બકરી, એક ત્રણ વર્ષની ગાય, એક ત્રણ વર્ષનો ઘેટો, એક હોલો અને એક કબૂતરનું બરચું લઈ આવ.”
- 10 ઇબ્રામ એ બધી વસ્તુઓ દેવની પાસે લાવ્યો. અને ઇબ્રામે તે પ્રાણીઓને મારી નાખ્યાં. અને દરેકના વરચેથી કાપીને તેણે બબ્બે ટુકડા કર્યા અને ટુકડાઓ સામસામે ગોઠવ્યા; પરંતુ પક્ષીઓને તેણે કાપ્યા નહિ.
- 11 થોડા સમય પછી એ માંસાહારી પક્ષીઓ વેદી પર ચઢાવેલા મૃત પ્રાણીઓને ખાવા માટે તૂટી પડ્યા. પણ ઇબ્રામે તેમને ઊડાડી મૂક્યાં.
- 12 પછી સૂરજ આથમતી વખતે ઇબ્રામ ભર ઊંઘમાં પડ્યો. ઘનઘોર અંધકાર એને ચારેબાજુથી ઘેરી વળ્યો.
- 13 ત્યારે યહોવાએ ઇબ્રામને કહ્યું, “તારે એ બાબતો જાણી લેવી જોઈએ. તારા વંશજો વિદેશી બની જશે અને તેઓ એવા દેશમાં જશે જે એમનો નહિ હોય. તેઓ ત્યાં ગુલામ બનશે. 400 વર્ષ સુધી તેમના પર ભારે અત્યાચારો થશે.
- 14 હું તે રાષ્ટ્રનો ન્યાય કરીશ અને તેમને સજા કરીશ અને પાછળથી તેઓ ઘણી માંલમિલકત લઈને ત્યાંથી બહાર નીકળશે.

- 15 “તું ઘણું લાંબુ આયુષ્ય ભોગવીશ. તું શાંતિથી મૃત્યુ પામીશ અને તને તારા પૂર્વજોની સાથે દફનાવવામાં આવ્યો હશે.”
- 16 ચાર પેઢીઓ પછી તારા વંશજો આ પ્રદેશમાં પાછા આવશે. તે સમયે તમારા લોકો અમોરીઓને હરાવશે.” અહીં રહેનારા અમોરીઓને સજા કરવા માટે હું તમારા લોકોનો જ ઉપયોગ કરીશ. આ ઘટના ભવિષ્યમાં બનશે કારણ કે અમોરીઓના પાપનો ઘડો હજુ ભરાયો નથી.”
- 17 જ્યારે સૂર્યાસ્ત થયો અને ગાઢ અંધકાર આવુ બાજુ બધેય છવાઈ ગયો, ત્યારે પણ મૃત પ્રાણીઓ જમીન પર પડેલાં હતાં, તે પ્રત્યેક પ્રાણી બે ટુકડાઓમાં કપાયેલા હતાં. તે વખતે એક ધુમાંડાનો સ્તંભ અને અગ્નિની મશાલ પ્રાણીઓના બે ભાગ વચ્ચે થઈને પસાર થઈ.
- 18 આ રીતે તે જ દિવસે યહોવાએ ઇબ્રામ સાથે કરાર કર્યો કે, “હું મિસરની નદીથી મહા નદી ફાત સુધીનો આખો પ્રદેશ -
- 19 એટલે કે, કેનીઓ, કનિઝીઓ, કાદમોનીઓ,
- 20 હિતીઓ, પરિઝીઓ, રફાઈઓ,
- 21 અમોરીઓ, કનનીઓ, ગિર્ગાશીઓ અને યબૂસીઓનો પ્રદેશ તારા વંશજોને આપું છું. આમ, યહોવાએ ઇબ્રામને કહ્યું.”

પ્રકરણ 16

- ઇ**બ્રામની પત્ની સારાયને કોઈ બાળક ન હતું. સારાયની પાસે હાગાર નામે એક મિસરી દાસી હતી.
- 2 સારાયે ઇબ્રામને કહ્યું, “જુઓ, યહોવાએ મને કોઈ બાળક આપ્યું નથી તેથી તમે માંડી દાસીને રાખી લો. હું તેનાં બાળકને આપણું બાળક માંનીશ.” ઇબ્રામે પોતાની પત્નીનું કહ્યું માંની લીધું.
- 3 એટલે ઇબ્રામની પત્ની સારાયે પોતાની દાસી હાગારને પોતાના પતિ ઇબ્રામને પત્ની તરીકે આપી. તે વખતે ઇબ્રામને કનનમાં રહેતાં 10 વર્ષ થયાં હતાં.
- 4 હાગાર ઇબ્રામથી ગર્ભવતી થઈ. જ્યારે તેને ખબર પડી કે, તે ગર્ભવતી હતી, ત્યારે તે પોતાની જાતને તેણીની શેઠાણી સારાય કરતાં વધારે સારી માંનવા લાગી. અને તેનો તિરસ્કાર કરવા લાગી.
- 5 પરંતુ સારાયે ઇબ્રામને કહ્યું, “માંડી દાસી મને નફરત કરે છે અને તે માટે હું તમને દોષિત માંનું છું. મેં માંડી દાસી તમને આપી અને તેણીને જ્યારે ખબર પડી કે, તેણી ગર્ભવતી છે, ત્યારે તે મને તિરસ્કારવા લાગી. અમારા બેમાં કોણ સારું છે એનો ન્યાય યહોવાએ કરવો જોઈએ.”
- 6 પરંતુ ઇબ્રામે સારાયને કહ્યું, “તું હાગારની શેઠાણી છે. તું તને ઠીક લાગે તેમ એની સાથે કરી શકે છે. તેથી સારાયએ હાગાર સાથે સખતાઈ કરવા માંડી, તેથી તેની દાસી નાસી ગઈ.”
- 7 રણપ્રદેશમાં શૂરને રસ્તે આવેલા ઝરણા પાસે હાગારને યહોવાનો દૂત મળ્યો.
- 8 દૂતે કહ્યું, “હાગાર, તું સારાયની દાસી છે. તું અહીં ક્યાંથી? તું ક્યાં જઈ રહી છે?” હાગારે કહ્યું, “હું માંડી શેઠાણી સારાય પાસેથી ભાગીને આવી છું.”
- 9 યહોવાના દૂતે તેણીને કહ્યું, “તું તારી શેઠાણી પાસે પાછી જા, અને તેની આજ્ઞા માંન.”
- 10 યહોવાના દૂતે તેને એ પણ કહ્યું, “હું તારો વંશવેલો એટલો બધો વધારીશ કે, તેની ગણતરી પણ થઈ શકશે નહિ.”
- 11 યહોવાના દૂતે એમ પણ કહ્યું, “તું અત્યારે ગર્ભવતી છે, અને તું એક પુત્ર જાણીશ અને તેનું નામ ઇશ્માંએલ રાખીશ. કારણ કે યહોવાએ સાંભળ્યું છે કે, તારી સાથે ખરાબ વર્તાવ થયો છે, અને તે તારી મદદ કરશે.
- 12 ઇશ્માંએલ જંગલી અને આઝાદ થશે. તે એક જંગલી ગધેડા જેવો થશે. તે એક ઠેકાણેથી બીજે ઠેકાણે જશે, તે બધા માંણસોનો વિરોધ કરશે. અને બધા માંણસો તેનો વિરોધ કરશે. તે એક જગ્યાએથી બીજી જગ્યાએ જશે. તે તેના ભાઈઓની પાસે તેનો પડાવ નાખશે. પરંતુ તે તેમની વિરુદ્ધ થશે. અને સામે થઈ જુદો રહેશે.”
- 13 પછી યહોવાએ હાગાર સાથે વાતો કરી. તેણે પોતાની સાથે વાત કરનાર દેવને એક નવા નામથી પોકાર્યો. તેણે કહ્યું, “તમે તે યહોવા છો જે મને જુઓ છે.” “ખરેખર મને દેવના દર્શન થયા પછી હું જીવતી રહી છું!”
- 14 તેથી એ કૂવો બેર-લાહાય-રોઇનોકૂવો કહેવાયો. એ કૂવો કાદેશ અને બેરેદની વચ્ચે આવેલો છે.
- 15 પછી હાગારે ઇબ્રામથી એક પુત્રને જન્મ આપ્યો, અને ઇબ્રામે હાગારથી જન્મેલા પુત્રનું નામ ઇશ્માંએલ રાખ્યું.
- 16 જ્યારે ઇબ્રામથી હાગારે ઇશ્માંએલને જન્મ આપ્યો ત્યારે, ઇબ્રામની ઉંમર 86 વર્ષની હતી.

- જ્યારે ઇબ્રામ 99 વર્ષનો થયો, ત્યારે ચલોવાએ તેને દર્શન આપીને કહ્યું, “હું સર્વસમર્થ દેવ છું. માંરા માટે આ કામ કર. માંરી આજ્ઞા માંથે ચઢાવી કોઈ પણ દોષમાં પડયા વિના ચાલ.
- 2 જો તું આમ કરીશ, તો હું તારી અને માંરી વચ્ચે કરાર કરીશ. હું તમાંરા લોકોનું એક મોટું રાષ્ટ્ર બનાવવાનું વચન આપીશ.”
- 3 ઇબ્રામે પોતાનું મસ્તક જમીન તરફ નમાવ્યું, સાષ્ટાંગ દંડવત પ્રણામ કર્યા. ત્યારે દેવે તેની સાથે વાતચીત કરી અને કહ્યું,
- 4 “જો, હું તારી સાથે આ કરાર કરું છું; તું અનેક પ્રજાઓનો પિતા થઈશ.
- 5 હવેથી તારું નામ ઇબ્રામ નહિ રહે. તારું નામ ઇબ્રાહિમ રહેશે, કારણ મેં તને અનેક દેશનો પૂર્વજ બનાવ્યો છે.
- 6 હું તારા વંશજો ખૂબ ખૂબ વધારીશ, તારા વંશજોમાંથી હું પ્રજાઓનું નિર્માણ કરીશ. અને તારા વંશમાં રાજાઓ થશે.
- 7 હું માંરી અને તારી વચ્ચે તથા પેઢી-દરપેઢી તારા વંશજો વચ્ચે કાયમનો કરાર કરીશ કે, તારો અને તારા પછી તારા બધા વંશજોનો હું દેવ થઈશ.
- 8 અને હું તને અને તારા વંશજોને જે ભૂમિમાં તું પ્રવાસ કરી રહ્યો છે તે કનાનની ભૂમિ કાયમને માટે આપીશ અને હું તમારો દેવ રહીશ.”
- 9 દેવે ઇબ્રાહિમને કહ્યું, “તું અને તારા પછી તારા વંશજો પેઢી દરપેઢી માંરો આ કરાર પાળશો.
- 10 માંરી અને તારી વચ્ચેનો તથા તારા પછી તારા વંશજો સાથેનો તમારે પાળવાનો કરાર આ છે:
- 11 તમાંરામાંના એકે એક વ્યક્તિની સુન્નત કરવી. તમારે તમાંરી ચામડીની સુન્નત કરવી.
- 12 જ્યારે બાળક 8 દિવસનું થાય ત્યારે તેની સુન્નત કરાવવી, પછી તે તમાંરા ઘરમાં જન્મેલો હોય કે, કોઈ પરદેશી પાસેથી પૈસા આપીને ખરીદેલો ગુલામ હોય. તેની સુન્નત અવશ્ય કરવાની રહેશે.
- 13 તમાંરા ઘરમાં જન્મેલો ગુલામ હોય, તેની તેમજ પૈસાથી જેને ખરીદવામાં આવ્યો હોય, તેની બંનેની સુન્નત કરાવવી જ જોઈએ. આ રીતે તમાંરા રાષ્ટ્રમાં પ્રત્યેક બાળકની સુન્નત થશે.
- 14 આ માંરો નિયમ છે. અને તે માંરા અને તમાંરા વચ્ચે છે. જે કોઈની સુન્નત થયેલી ના હોય તેનો સમાજમાંથી બહિષ્કાર કરવો, કારણ, તેણે માંરા કરારનો ભંગ કર્યો છે.”
- 15 દેવે ઇબ્રાહિમને કહ્યું, “સારાય જે તારી પત્ની છે એને હું નામ આપીશ. તેનું નામ સારા રહેશે.
- 16 હું તેને આશીર્વાદ આપીશ. હું તેને પુત્ર આપીશ અને તું પિતા બનીશ. તે ઘણી નવી દેશજાતિઓની માતા થશે. એને પેટે પ્રજાઓના રાજા જન્મ ધારણ કરશે.”
- 17 પછી ઇબ્રાહિમે સાષ્ટાંગ નમસ્કાર કરીને દેવની ભક્તિ દર્શાવી. અને મનમાં હસ્યો. તે મનોમન વિચારવા લાગ્યો, “હું તો 100 વર્ષનો વૃદ્ધ છું. હું પુત્ર કેવી રીતે ઉત્પન્ન કરી શકું? અને સારા 90 વર્ષની વૃદ્ધા છે, તે બાળકને જન્મ આપી શકે નહિ.”
- 18 પછી ઇબ્રાહિમે દેવને તેના કહેવાનો હેતુ પૂછ્યો, “શું ઇશ્માંએલ જીવતો રહે અને તારી સેવા કરે?”
- 19 દેવે કહ્યું, “ના, મેં કહ્યુંને કે, તારી પત્ની સારાને તારાથી એક પુત્ર જન્મ અવતરશે. અને તારે તેનું નામ ઇસહાક પાડવું. હું તેની સાથે માંરો કરાર કરીશ અને તે તેના વંશજો માટે પણ કાયમનો રહેશે.
- 20 “તેં મને ઇશ્માંએલની બાબતમાં પૂછ્યું, અને મેં તારી વાત સાંભળી. હું તેને આશીર્વાદ આપીશ, તેને ઘણાં સંતાનો થશે. તે મોટા બાર સરદારોનો પિતા થશે. અને હું તેનાથી એક મોટી પ્રજાનું નિર્માણ કરીશ.
- 21 પરંતુ હું માંરો કરાર તો આવતે વષેર ઠરાવેલ સમયે સારા ઇસહાકને જન્મ આપશે તેની સાથે કરીશ.”
- 22 દેવે જ્યારે ઇબ્રાહિમ સાથે વાત કરવાની બંધ કરી ત્યારે તે એકલો જ રહ્યો કારણ કે દેવ તેની પાસેથી આકાશ તરફ ચાલ્યા ગયા.
- 23 દેવે કહ્યું હતું કે, તું તારા કુટુંબના બધા પુત્રોની તથા પુરુષોની સુન્નત કરાવજે. તેથી ઇબ્રાહિમે ઇશ્માંએલ તથા પોતાના ઘરમાં જન્મેલાં બધા તથા પૈસાથી ખરીદેલા બધા ગુલામોને એક સાથે બોલાવ્યા અને દેવના કહ્યા પ્રમાણે બધા ગુલામોની સુન્નત કરાવી.
- 24 ઇબ્રાહિમની સુન્નત થઈ, ત્યારે તેની ઉંમર 99 વર્ષની થઈ હતી.
- 25 અને તેના પુત્ર ઇશ્માંએલની સુન્નત થઈ ત્યારે તે 13 વર્ષનો થયો હતો.

26 ઇબ્રાહિમ તથા તેના પુત્ર ઇશ્માએલની સુન્નત એક જ દિવસે થઈ હતી.

27 તે જ દિવસે ઇબ્રાહિમના ઘરના તમામ પુરુષોની સુન્નત કરવામાં આવી હતી. તેના ઘરમાં જન્મેલા અને પરદેશીઓ પાસેથી પૈસા આપીને ખરીદેલા ઘરના બધા ગુલામોની સુન્નત પણ તેની સાથે કરવામાં આવી હતી.

પ્રકરણ 18

પછી ફરીથી ચહેલા ઇબ્રાહિમ આગળ માંમરેનાં એલોનવૂક્ષો પાસે પહોંચી ગયા. તે દિવસે બપોરે, ઇબ્રાહિમ તેના તંબુના પ્રવેશદ્વાર આગળ બેઠો હતો.

2 ઇબ્રાહિમે આંખ ઊંચી કરીને જોયું, તો પોતાની સામે ત્રણ માંદાસોને ઊભેલા જોયા. તે તેમની પાસે દોડતો દોડતો ગયો અને તેઓને પ્રણામ કર્યાં.

3 ઇબ્રાહિમે કહ્યું, “માંરા સ્વામી, જો માંરા પર આપની કૃપાદૃષ્ટિ હોય, તો આ સેવકની સાથે થોડીવાર ઊભા રહો.

4 હું તમારા લોકોના ચરણો ધોવા માટે પાણી લાવું છું. તમે પેલા વૃક્ષ નીચે આરામ કરો.

5 હું તમારા લોકો માટે થોડું ભોજન લાવું છું. આપની ઈચ્છા હોય તેટલું આપ ખાઓ, તાજા થાઓ અને પછી તમે લોકો આગળની ચાત્રાનો આરંભ કરો.” ત્રણેએ કહ્યું, “હા, એ ઘણું સારું છે. તું જેમ કહે છે તેમ ભલે કર.”

6 ઇબ્રાહિમ ઉતાવળો ઉતાવળો તંબુમાં ગયો અને સારાને કહ્યું, “ઝટપટ ત્રણ માંપિયાં ઝીણો મેંદાનો લોટ લઈને ગૂંદીને ચોટલી બનાવી નાખ.”

7 પછી ઇબ્રાહિમ ઢોરના ઘણ તરફ દોડતો દોડતો ગયો અને એક કુમળું વાછરડું લાવીને તેણે નોકરોને આપ્યો અને કહ્યું, “તમે આ વાછરડાને વધેરી ભોજન તૈયાર કરો.”

8 પછી ઇબ્રાહિમ એ ત્રણેય ને ભોજન માટે માંસ આપ્યું. અને દૂધ દહી પણ પીરસ્યાં, જ્યાં સુધી એ ત્રણે જણ ખાતાં રહ્યાં ત્યાં સુધી ઇબ્રાહિમ તેમની પાસે વૃક્ષ નીચે ઊભો રહ્યો.

9 તે વ્યક્તિઓએ ઇબ્રાહિમને કહ્યું, “તારી પત્ની સારા ક્યાં છે?” ઇબ્રાહિમે કહ્યું, “તે તંબુમાં છે.”

10 ત્યારે ચહેલાએ કહ્યું, “હું વસંતમાં આવતા વરસે પાછો આવીશ. તે સમયે તારી પત્ની સારા એક બાળકને જન્મ આપશે.” સારા તંબુમાં બારણા પાસે ઊભી રહીને આ વાતો સાંભળતી હતી.

11 ઇબ્રાહિમ અને સારા ઘણા વૃદ્ધ થઈ ગયા હતા. સારાનો તો સ્ત્રીધર્મ પણ બંધ થઈ ગયો હતો.

12 એટલે સારા મનોમન હસી. તેને પોતાના પર વિશ્વાસ ન રહ્યો, તેણે પોતાની જાતને કહ્યું, “હું અને માંરો પતિ બંને વૃદ્ધ છીએ. હું બાળકને જન્મ આપવા માટેની ઉમર વટાવી ચૂકી છું.”

13 ચહેલાએ ઇબ્રાહિમને કહ્યું, “સારા હસીને કેમ બોલી કે, ‘મને બાળક જન્મશે ખરું?’” હું તો ઘરડી થઈ છું!”

14 શું ચહેલાને માટે કશું અસંભવ છે? નહિ, હું ફરી વસંતમાં નક્કી કરેલા સમયે આવતા વષેર તારે ત્યાં જરૂર આવીશ. અને તારી પત્ની સારાના બોળામાં પુત્ર રમતો હશે જ.”

15 પરંતુ સારાએ કહ્યું, “હું હસી નહોતી.” (એણે એમ કહ્યું, કારણકે તે ડરી ગઈ હતી.) પરંતુ ચહેલાએ કહ્યું, “ના, હું જાણું છું કે, તારું કહેવું સાચું નથી. તું સાચે જ હસી હતી.”

16 પછી તે પુરુષો જવા માટે ઊઠ્યા, તેઓએ સદોમ તરફ નજર કરી અને તે તરફ ચાલી નીકળ્યાં. ઇબ્રાહિમ તેઓને વિદાય આપવા માટે થોડે દૂર સુધી તેમની સાથે ગયો.

17 ચહેલાએ વિચાર્યું, “જે હું હમણા કરવાનો છું તે શું ઇબ્રાહિમને કહી દઉં?”

18 ઇબ્રાહિમમાંથી એક મહાન અને શક્તિશાળી પ્રજા ઉત્પન્ન થનાર છે. અને તેને કારણે પૃથ્વીની બધી પ્રજાઓ આશીર્વાદ પામશે.

19 મેં જ એને પસંદ કર્યો છે કે, જેથી એ પોતાનાં સંતાનોને અને પોતાના પછીના વંશજોને ધર્મ અને ન્યાયનું આચરણ કરીને ચહેલાને માંગેર વળવાની આજ્ઞા કરે, અને એ રીતે ઇબ્રાહિમને આપેલું વચન હું પાળી શકું.”

20 પછી ચહેલાએ કહ્યું, “મેં ઘણી વખત સાંભળ્યું છે કે, સદોમ અને ગમોરાહના લોકો ઘણાં જ ખરાબ છે, તે જગ્યાએથી આવતાં આર્તનાદનું કારણ તેઓ છે. તેમનાં પાપ ઘણા ગંભીર છે.

21 એટલા માટે હું ત્યાં જઈશ અને જોઈશ કે, મેં સાંભળ્યું છે તેટલી ખરાબ હાલત છે? પછી મને બરાબર ખબર પડશે.”

22 પછી તે લોકો ત્યાંથી નીકળીને સદોમ તરફ ગયા. પરંતુ ઇબ્રાહિમ હજુ પણ ચહેલાની સામે ઊભો રહ્યો.

23 પછી ઇબ્રાહિમે ચહેલાને કહ્યું, “હે ચહેલા! તમે દુષ્ટ લોકોની સાથે સારા લોકોનો પણ નાશ કરવાનું ખરેખર વિચારો

છો?

24 જો તે નગરમાં 50 સારા માંણસો હોય તો પણ તમે એ નગરનો નાશ કરશો? એ 50 સારા માંણસોને માટે તમે નગરને બચાવી નહિ લો?

25 દુષ્ટોની સાથે સારા માંણસોને પણ માંડી નાખશો? એ તો તમને ના શોભે! તો તો સારા માંણસોની દશા પણ દુષ્ટોના જેવી જ થાય! એ તમને શોભે નહિ. હું જાણું છું આખી પૃથ્વીનો ન્યાય કરનાર સારો ન્યાય કરશે.”

26 ત્યારે યહોવાએ કહ્યું, “જો મને સદૌમ નગરમાં 50 સારા લોકો મળશે તો, હું આખા નગરને બચાવી લઈશ.”

27 ત્યારે ઇબ્રાહિમે કહ્યું, “હે યહોવા, તમારી સામે તો હું રાખ અને ધૂળ બરાબર છું. પરંતુ તું મને થોડું વધારે કષ્ટ આપવાની તક આપ. અને મને એ પૂછવા દે.

28 ધારો કે, સારા માંણસો પૂરા 45 ના હોય, અને 5 ઓછા હોય તો એ પાંચને કારણે તમે આખા શહેરનો નાશ કરશો?” ત્યારે યહોવાએ કહ્યું, “જો મને ત્યાં 45 મળશે, તોપણ હું નાશ નહિ કરું.”

29 ઇબ્રાહિમે ફરીથી યહોવાને કહ્યું, “ધારો કે, કદાચ તમને 40 સારા માંણસો મળે, તો શું તમે નગરનો નાશ કરશો?” યહોવાએ કહ્યું, “જો મને 40 સારા માંણસો મળશે તો પણ હું નગરનો નાશ કરીશ નહિ.”

30 ત્યારે ઇબ્રાહિમે કહ્યું, “હે યહોવા, કૃપા કરીને માંડા પર નારાજ ના થશો. મને એમ પૂછવા દો, ધારો કે, નગરમાં માંડા 30 સારા લોકો મળ્યા, તો તમે શું નગરનો નાશ કરશો?” યહોવાએ કહ્યું, “જો મને 30 સારા માંણસો મળશે તોપણ હું તે નગરનો નાશ નહિ કરું.”

31 ત્યારે ઇબ્રાહિમે કહ્યું, “હે યહોવા, હું તમને ફરીવાર તકલીફ આપીને પૂછું છું કે, ધારો કે, ત્યાં 20 જ સારા લોકો હોય તો?” યહોવાએ ઉત્તર આપ્યો, “જો મને 20 સારા માંણસો મળશે, તો પણ હું નગરનો નાશ નહિ કરું.”

32 ત્યારે ઇબ્રાહિમે કહ્યું, “હે યહોવા, જો તમે ગુસ્સે ના થાવ તો આ છેલ્લી વાર પૂછું છું, ધારો કે ત્યાં દશ જ સારા માંણસો મળે તો તમે શું કરશો?” યહોવાએ કહ્યું, “જો મને નગરમાં માંડા 10 સારા માંણસો મળશે તો પણ હું નગરનો નાશ કરીશ નહિ.”

33 યહોવાએ ઇબ્રાહિમ સાથે બોલવાનું બંધ કરી દીધું, એટલે યહોવા ચાલ્યા ગયા; અને ઇબ્રાહિમ પોતાને ઘેર પાછો ફર્યો.

ખરકણ 19

1 માંડા બે દેવદૂતો સાંજે સદૌમ નગરમાં આવ્યા ત્યારે લોત સદૌમના દરવાજામાં બેઠો હતો. તેણે દેવદૂતોને જોયા. લોતે વિચાર્યું કે આ લોકો નગરમાંથી ચાલ્યા કરી રહ્યા છે, તેથી તેઓને મળવા ઊભો થયો અને તેમની પાસે જઈને સાષ્ટાંગ નમસ્કાર કરીને બોલ્યો,

2 તેણે કહ્યું “માંડા સ્વામીઓ, કૃપા કરીને માંડે ઘેર પધારો. હું તમારી સેવા કરીશ. તમારા ચરણ ધુઓ અને રાત વિશ્રામ કરો, પછી આવતીકાલે તમારી ચાલ્યા શરૂ કરજો.” દેવદૂતોએ કહ્યું “ના, અમે રામના ચોકમાં રાત વિતાવીશું.”

3 પરંતુ લોત પોતાને ઘરે પધારવા વારંવાર આગ્રહ કરતો હતો. એટલે તેઓ લોતને ઘેર જવા તૈયાર થયા. અને જ્યારે તેઓ લોતને ઘેર પહોંચ્યાં ત્યારે લોતે પીવા માટે કાંઈક આપ્યું. અને તેમના માટે ખમીર વગરની રોટલી બનાવી. દેવદૂતોએ તે ખાધું.

4 તે સાંજે સૂવાના સમય પહેલા જ નગરના તમામ સ્થળોએથી લોકો લોતના ઘેર આવ્યા. સદૌમના માંણસોએ લોતના ઘરને ઘેરી લીધું.

5 અને તેઓએ કહ્યું, “આજે રાત્રે જે બે માંણસો તારે ઘેર આવ્યા તેઓ કયાં છે? તે માંણસોને બહાર કાઢ અને અમને સુપ્ત કર. અમે એમની સાથે સંભોગ કરવા માંગીએ છીએ.”

6 લોતે બહાર નીકળીને પોતાની પાછળથી બારણું બંધ કરી દીધું.

7 લોતે લોકોને કહ્યું, “ના, માંડા ભાઈઓ, હું વિનંતી કરું છું કે, તમે આ ખરાબ કામ ના કરો.

8 જુઓ, માંડે બે પુત્રીઓ છે, તે કુંવારી છે. હું માંડી બે પુત્રીઓને તમારી આગળ લાવું છું, તેની સાથે તમે લોકો જે કરવું હોય તે કરો, પણ આ લોકને કશું કરશો નહિ. એ લોકો અમારે ઘરે આવ્યા છે અને હું અવશ્ય તેમનું રક્ષણ કરીશ.”

9 ઘરની આજુબાજુના લોકોએ કહ્યું, “રસ્તામાંથી ખસી જા,” ત્યારે તે લોકોએ વિચાર્યું. “આ માંણસ લોત અમારા નગરમાં અતિથિ તરીકે આવ્યો છે અને હવે અમને શીખવે છે કે, અમે લોકો શું કરીએ!” ત્યારે લોકોએ લોતને કહ્યું, “અમે લોકો એ માંણસો કરતાં ય તારા ભૂંડા હાલ કરીશું.” તેથી એ લોકોએ લોતને ઘેરી વળીને તેની નજીક આવવાનું શરૂ કર્યું. તે બારણું તોડીને અંદર પ્રવેશવા ઈચ્છતા હતા.

10 પરંતુ લોતની સાથે રહેલા માંણસોએ દરવાજો ઉઘાડ્યો અને લોતને ઘરની અંદર ખેંચી લીધો. અને પછી બારણું બંધ કરી દીધું.

11 બંને જણે દરવાજાની બહારના માંણસોને આંધળા બનાવી દીધા અને ઘરમાં ઘૂસવા વાળા જુવાન અને વૃદ્ધ બધાં જ આંધળા થઈ ગયા. તેઓ બારણાં શોધી શોધીને થાકી ગયા.

12 બંને જણે લોતને કહ્યું, “શું આ નગરમાં કોઈ એવો માંણસ તમારા પરિવારનો છે? શું તમારા જમાઈ, તમારી પુત્રીઓ કે અન્ય કોઈ તમારા પરિવારનો માંણસ છે? જો કોઈ બીજો માંણસ તમારા પરિવારનો આ નગરમાં રહેતો હોય તો તેને હમણાં જ આ નગર છોડી જવા કહી દો.

13 અમે લોકો આ નગરનો નાશ કરીશું. યહોવાએ આ બધી બુરાઈઓને સાંભળી લીધી છે. જે આ નગરમાં છે એટલા માટે યહોવાએ અમને એનો વિનાશ કરવા મોકલ્યા છે.”

14 એટલા માટે લોત બહાર ગયો અને પોતાની બીજી પુત્રીઓ સાથે લગ્ન કરવાવાળા જમાઈઓને વાત કરી. લોતે કહ્યું, “ઊંઠાવળ કરો અને આ નગરને છોડી જાઓ. યહોવા એનો તરત વિનાશ કરશે.” પરંતુ એ લોકો એવું સમજ્યા કે, લોત મશ્કરી કરી રહ્યો છે.

15 બીજે દિવસે સવારના સમયે દેવદૂતોએ લોતને તાકીદ કરીને કહ્યું, “ઊઠ, તારી પત્ની અને તારી બે પુત્રીઓ જે અહીં છે તેમને સાથે લઈ લે; અને આ જગ્યા છોડી દે, જેથી તમે બધા આ નગરની સાથે નાશ નહિ પામો.”

16 પરંતુ લોત મૂઝવણમાં હતો તેથી નગર છોડવાની તેણે ઊંઠાવળ ન કરી. પણ એના પર દેવની મહેરબાની હતી એટલે પેલા માંણસો તેને, તેની પત્નીને અને તેની બે પુત્રીઓને હાથ પકડીને શહેરની બહાર લઈ આવ્યા.

17 બંનેએ લોત અને તેના પરિવારને નગરની બહાર પહોંચાડ્યા. જયારે તેઓ બહાર આવી ગયા ત્યારે બંનેમાંના એકે કહ્યું, “તમારો જીવ બચાવવા ભાગો, પાછું વળીને જોશો નહિ, અને આ નદીકાંઠાના પ્રદેશમાં કયાંય ઊભા રહેશો નહિ. પર્વતો ન આવે ત્યાં સુધી દોડો અને પર્વતો પાછળ ચાલ્યા જાઓ. નહિ તો તમે હતા ન હતા થઈ જશો.”

18 ત્યારે લોતે બંનેને કહ્યું, “ના, ના, મારા સ્વામી! કૃપા કરીને આટલા દૂર દોડવા માટે મને મજબૂર ન કરો.

19 તમે આ મારા સેવક પર દયા કરી છે અને દયા કરીને આપે મારો જીવ બચાવ્યો છે. પરંતુ હું પર્વતો સુધી દોડી શકું તેમ નથી અને જો હું જરૂર કરતા ધીમે દોડીશ તો તે ક્ષેત્રમાં થયેલા વિનાશમાં હું માર્યો જઈશ.

20 પરંતુ જુઓ, અહીં નજીકમાં એક બહુ નાનું નગર છે, અમને એ નગર સુધી દોડવા દો, તો અમારો જીવ બચી જશે.”

21 દેવદૂતે લોતને કહ્યું, “સારું, હું તમને એવું કરવા દઈશ, જ્યાં તમે જઈ રહ્યા છો એ નગરનો નાશ હું કરીશ નહિ.

22 પરંતુ તે જગ્યા સુધી ઝડપથી દોડો, જ્યાં સુધી તમે એ નગરમાં સુરક્ષિત પહોંચી નહિ જાઓ ત્યાં સુધી હું સદોમનો નાશ નહિ કરી શકું.” (તે શહેરનું નામ સોઆર પડ્યું કારણ કે, તે નાનું ગામ છે.)

23 લોત જયારે સોઆરમાં પહોંચ્યો ત્યારે પૃથ્વી પર સૂરજ ઊગતો હતો.

24 આ વખતે યહોવાએ સદોમ અને ગમોરાહનો નાશ કરવાનો આરંભ કર્યો. તેણે આકાશમાંથી સળગતા ગંધક અને આગ વરસાવ્યા.

25 આ રીતે યહોવાએ તે દેશનો, નદીકાંઠાના સમગ્ર પ્રદેશનો, શહેરોમાંના બધા નિવાસીઓનો અને જમીન પર જે કાંઈ ઊગ્યું હતું તે સર્વનો નાશ કર્યો.

26 જયારે તેઓ ભાગી રહ્યા હતા, ત્યારે લોતની પત્નીએ પાછું વળીને જોયું અને તે મીઠાનો થાંભલો થઈ ગઈ.

27 તે દિવસે વહેલી સવારે ઇબ્રાહિમ ઊઠ્યો અને જે જગ્યાએ યહોવાને સ્ખલન મળ્યો હતો ત્યાં ગયો.

28 ઇબ્રાહિમે સદોમ અને ગમોરાહ નગર તરફ નજર કરી અને નદી કાંઠાના સમગ્ર પ્રદેશ તરફ જોયું તો એમાંથી ધુમાંડો ઉપર ચઢતો હતો, જાણે ભઠ્ઠીનો ધુમાંડો ન હોય!

29 આમ દેવે કોતરોમાંના શહેરોનો વિનાશ કર્યો. જયારે દેવ આમ કરી રહ્યાં હતા, ત્યારે ઇબ્રાહિમે જે માંગ્યું છે તેનું સ્મરણ થયું અને લોતને બચાવ્યો. તેણે જે નગરનો નાશ કર્યો હતો ત્યાંથી લોતને દૂર મોકલી દીધો.

30 લોત સોઆરમાં સતત રહેવાથી ડર્યો, તેથી તે અને તેની બંને પુત્રીઓ પર્વતોમાં ચાલ્યા ગયા. અને ત્યાં રહેવા લાગ્યા. તેઓ ત્યાં એક ગુફામાં રહેતા હતાં.

31 એક દિવસ મોટી દીકરીએ નાનીને કહ્યું, “પૃથ્વી પર બધી જ જગ્યાએ પુરુષો અને સ્ત્રીઓના વિવાહ થાય છે, પરંતુ પૃથ્વી ઉપર કોઈ પુરુષ નથી જેની સાથે આપણે પતિ-પત્ની તરીકે ઘર માંડી શકીએ. આપણા પિતા પણ વૃદ્ધ થયા છે.

32 એટલા માટે ચાલો આપણે આપણા પિતાને દરજ્જાસ પાઈએ અને તેની સાથે સૂઈએ, જેથી આપણા બાપથી આપણે વંશવેલો જાળવી શકીએ.”

33 તેથી તે રાત્રે બંને પુત્રીઓ પોતાના પિતા પાસે ગઈ અને પિતાને તેઓએ દરજ્જાસ પાચો અને મોટી પુત્રી પિતા સાથે

તેની પથારીમાં સૂઈ ગઈ. અને તેની સાથે સંભોગ કર્યો, તેણી ક્યારે સૂઈ ગઈ અને ક્યારે ઊઠી તેની લોતને ખબર પડી નહિ (કેમકે તે નશામાં હતો.)

34 બીજે દિવસે મોટી પુત્રીએ નાનીને કહ્યું, “જો ગઈકાલે રાત્રે હું પિતા સાથે સૂઈ ગઈ હતી. આજે પણ આપણે તેને દરાક્ષારસ પાઈએ, પછી તું જઈને તેમની સાથે સૂઈ જજે. આ રીતે આપણે આપણા પિતાથી આપણો વંશવેલો જાળવી શકીએ.”

35 એટલે તે રાત્રે પણ તેમણે પોતાના પિતાને દરાક્ષારસ પાઈ્યો. અને નાની પુત્રી તેણીના પિતા પાસે તેની પથારીમાં ગઈ અને તેની સાથે સૂઈ ગઈ અને તેની સાથે સંભોગ કર્યો. આ વખતે પણ લોતને ખબર પડી નહિ કે, તેણી ક્યારે સૂતી અને ક્યારે ઊઠી. (કેમકે તે નશામાં હતો.)

36 આ રીતે લોતની બંને પુત્રીઓ તેમના પિતાથી ગર્ભવતી થઈ. તેમનો પિતાજ તેમનાં બાળકોનો પિતા હતો.

37 મોટી પુત્રીએ એક પુત્રને જન્મ આપ્યો. તેણે તેનું નામ મોઆબ રાખ્યું. મોઆબ તે જ આજના મોઆબીઓનો પૂર્વજ છે.

38 નાની પુત્રીએ પણ એક પુત્રને જન્મ આપ્યો, તેણે પોતાના પુત્રનું નામ બેન-આમ્મી રાખ્યું; તે જે આજના બધા આમ્મોનીઓનો પૂર્વજ છે જે આજે પણ રહે છે.

પ્રકરણ 20

ઇબ્રાહિમે એ સ્થળ છોડ્યું અને નેગેબ તરફ પ્રયાણ કર્યું. અને કાદેશ અને શૂર વચ્ચે ગેરારમાં વસવાટ કર્યો.

2 તે સમયે ઇબ્રાહિમે ગેરારના લોકોને કહ્યું, “સારા માંરી બહેન છે. ગેરારના રાજા અબીમેલેખે આ સાંભળ્યું, અબીમેલેખ સારાને ચાહતો હતો તેથી સારાને લઈ આવવા માટે અબીમેલેખે કેટલાક નોકરોને મોકલ્યા. અને સારાને રાખી.

3 પરંતુ એક વખત રાત્રે દેવે અબીમેલેખને સ્વપ્નમાં દર્શન આપ્યા અને વાત કરી. દેવે કહ્યું, “જો, જે સ્ત્રીને તં ઘરમાં રાખી છે તેને કારણે તારાં આવી બન્યું છે. કારણ તે પરસ્ત્રી છે. તું મરવાનો છે.”

4 પરંતુ અબીમેલેખે હજુ સુધી તેનો સંગ કર્યો નહોતો, તેથી અબીમેલેખે કહ્યું, “હે યહોવા, હું દોષિત નથી. શું તમે નિદોષ વ્યક્તિનો પણ સંહાર કરશો?”

5 ઇબ્રાહિમે જ મને કહ્યું હતું કે, ‘આ સ્ત્રી માંરી બહેન છે.’ અને એ સ્ત્રીએ પણ કહ્યું, ‘આ પુરુષ માંરો ભાઈ છે.’ હું નિદોષ છું. મને તો ખબર જ નહોતી કે, હું શું કરી રહ્યો છું? મેં તો શુદ્ધ વૃત્તિથી જ આ કર્યું છે.”

6 ત્યારે દેવે અબીમેલેખને સ્વપ્નમાં કહ્યું, “હા, મને ખબર છે કે, તું નિદોષ છે અને મને એ પણ ખબર છે કે, તને ખબર ન હતી કે, તું શું કરી રહ્યો હતો! મેં જ તને ઉગાર્યો, મેં જ તને માંરી વિરુદ્ધ પાપ કરવા દીધું નથી. અને એટલે જ મેં તને તેનો સ્પર્શ કરવા દીધો નથી.

7 તેથી હવે તું ઇબ્રાહિમની પત્નીને તેની પાસે પાછી મોકલ. ઇબ્રાહિમ એક પ્રબોધક છે. તે તમારા માટે પ્રાર્થના કરશે અને તું જીવીશ પરંતુ જો તું સારાને પાછી નહિ આપે તો સમજી લેજે કે, તારાં અને તારા બધાં જ લોકોનું એક સાથે મૃત્યુ થશે.”

8 તેથી બીજે દિવસે વહેલી સવારે અબીમેલેખે પોતાના બધા નોકરોને બોલાવ્યા અને સ્વપ્નમાં થયેલી બધી વાતો કહી સંભળાવી, નોકરો બહુ જ ગભરાઈ ગયા.

9 પછી અબીમેલેખે ઇબ્રાહિમને બોલાવ્યો અને તેને કહ્યું, “તમે માંરી સાથે આમ કેમ કર્યું? મેં તમારો શો ગુનો કર્યો હતો કે, તમે ‘આ માંરી બહેન છે.’ એમ જૂઠું બોલીને મને અને માંરા રાજ્યને મોટાં પાપમાં નાખ્યાં? તમારે માંરી સાથે આવો વર્તાવ નહોતો કરવો જોઈતો, તમે શું સમજીને આમ કર્યું?”

10 “તમે કઈ બાબતથી ડરતા હતા? તમે માંરી સાથે આવું કેમ કર્યું?”

11 પછી ઇબ્રાહિમે કહ્યું, “હું ડરતો હતો કારણ કે મને થયું કે, આ દેશમાં કોઈ પણ દેવને માંન આપવું નથી અને તેનાથી ડરવું નથી અને માંરી પત્ની સારાને મેળવવા માટે આ લોકો મને માંરી નાખશે.

12 અને તમને, સાચું કહું તો તે માંરી બહેન જ છે, કારણ કે તેણી માંરા બાપની દીકરી છે, જો કે, તેણી માંરી માંની પુત્રી નથી. અને તેણી માંરી પત્ની બની.

13 દેવે મને માંરા પિતાના ઘરથી દૂર મોકલ્યો હતો. દેવે મને એક જગ્યાએથી બીજી જગ્યાએ ભટકતો, કર્યો હતો, તેથી મેં સારાને કહ્યું હતું કે, ‘તારે માંરા પર આટલી કૃપા કરવી પડશે. આપણે જ્યાં જ્યાં જઈએ ત્યાં ત્યાં તારે કહેવું પડશે કે, આ માંરો ભાઈ છે!’”

14 ત્યારે અબીમેલેખે જાણ્યું કે, આમ શાથી બન્યું છે. તેથી તેણે ઇબ્રાહિમને સારા સુપ્રત કરી અને ઘેટાં, બકરાં, ગાય, બળદ તેમજ દાસદાસી આપ્યાં.

- 15 અબીમેલેખે કહ્યું, “જો, આ માંડો સમગ્ર દેશ તારી આગળ છે. તારી મરજી હોય ત્યાં તું જઈને રહી શકે છે.”
- 16 અબીમેલેખે સારાને પણ કહ્યું, “જો મેં તારા ભાઈને 1,000 રૂપામહોર આપી છે. હું આ બધા માંડે દિલગીર છું તે બતાવવા માંડે મેં આમ કર્યું હતું. હું ઈચ્છું છું કે, પ્રત્યેક વ્યક્તિ જુએ કે, મેં સારું કામ કર્યું છે.”
- 17 દેવે અબીમેલેખના ઘરની બધી સ્ત્રીઓને ગર્ભધારણથી અટકાવી દીધી હતી કારણકે ઇબ્રાહિમની પત્ની સારાને અબીમેલેખે લીધી હતી, તેથી હવે ઇબ્રાહિમે યહોવાને પ્રાર્થના કરી, તેથી દેવે અબીમેલેખને અને તેની પત્નીને અને તેની દાસીઓને સાજાં કર્યાં અને તેમને સંતાનો થયાં.

18

પ્રકરણ 21

યહોવાએ સારાને આપેલ વચન જાળવી રાખ્યું. અને યહોવાએ પોતાના વચન અનુસાર સારા પર કૃપા કરી.

- 2 સારા ગર્ભવતી થઈ અને તેણે વૃદ્ધાવસ્થામાં ઇબ્રાહિમને માંડે દેવે કહેલા સમયે એક પુત્રને જન્મ આપ્યો. દેવે જે વચન આપ્યું હતું તે જ પ્રમાણે થયું.
- 3 સારાએ પુત્રને જન્મ આપ્યો અને ઇબ્રાહિમે તેનું નામ ઇસહાક પાડ્યું.
- 4 અને દેવની આજ્ઞા અનુસાર તેણે પોતાનો દીકરો ઇસહાક આઠ દિવસનો થયો, ત્યારે તેની સુન્નત કરાવી.
- 5 જ્યારે ઇબ્રાહિમનો પુત્ર ઇસહાક જન્મ્યો ત્યારે એની ઉંમર 100 વર્ષની થઈ હતી.
- 6 અને સારાએ કહ્યું, “દેવે મને સુખનાં દિવસ આપ્યા છે. જે કોઈ વ્યક્તિ આ સાંભળશે તે પણ માંડી સાથે પ્રસન્ન થશે.
- 7 કોઈ પણ એમ ધારતું નહોતું કે, સારા ઇબ્રાહિમ માંડે પુત્રને જન્મ આપશે, છતાં મેં એના ઘડપણમાં દીકરાને જન્મ આપ્યો છે.”
- 8 હવે બાળક મોટો થયો અને તેને ધાવણ છોડાવવામાં આવ્યું. તે દિવસે ઇબ્રાહિમે એક મોટી ઉજવણી કરી.
- 9 પછી મિસરી દાસી હાગારથી ઇબ્રાહિમને એક પુત્ર થયો હતો. એક વાર સારાએ હાગારના પુત્રને ઇસહાકની મશકરી કરતા જોયો.
- 10 તેથી સારાએ ઇબ્રાહિમને કહ્યું, “આ દાસી સ્ત્રી તથા તેના પુત્રને અહીંથી કાઢી મૂકો, આપણા મૃત્યુ પછી આપણી સંપત્તિનો માલિક ઇસહાક જ થશે. હું નથી ઈચ્છતી કે, આ દાસીનો દીકરો માંડા દીકરા ઇસહાક સાથે વારસ થાય.”
- 11 આ બધી વાતોથી ઇબ્રાહિમ બહુજ દુઃખી થયો. તે પોતાના પુત્ર ઇશ્માંએલને કારણે ખૂબ દુઃખી હતો.
- 12 પરંતુ દેવે ઇબ્રાહિમને કહ્યું, “એ પુત્રને કારણે તથા દાસી સ્ત્રીને કારણે મનમાં દુઃખી થઈશ નહિ. સારા તને જે કંઈ કહે તે તેના કહ્યાં પ્રમાણે કર. કારણ કે તારો વંશવેલો ઇસહાકથી ચાલુ રહેશે.
- 13 પરંતુ હું તારા દાસીપુત્રને પણ આશીર્વાદ આપીશ અને હું એ દાસીના પુત્રને પણ મોટો પરિવાર આપીશ, અને તે પરિવારનું પણ એક મોટું રાષ્ટ્ર બનાવીશ. કારણ કે એ તારાં સંતાન છે.”
- 14 તેથી બીજે દિવસે વહેલી સવારે ઇબ્રાહિમે રોટલા અને પાણીના મશક લઈને હાગારને આપ્યાં અને છોકરાંને ખભે ચઢાવીને તેને વિદાય કરી. તે ચાલી ગઈ અને બેર-શેબાના રણમાં ભટકવા લાગી.
- 15 થોડા સમય પછી હાગારની મશકનું પાણી ખૂટી ગયું ત્યારે તેણે તે બાળકને એક નાના ઝાડ નીચે છોડી દીધું.
- 16 હાગાર ત્યાંથી થોડા અંતરે ગઈ અને નીચે બેઠી. હાગારે વિચાર્યું કે, ત્યાં પાણી નથી તેથી તેણીનો પુત્ર મૃત્યુ પામશે. તેણી તેને મૃત્યુ પામતો જોવા નહોતી ઈચ્છતી. તેણી ત્યાં બેઠી હતી ત્યારે રડવા લાગી.
- 17 દેવે બાળકને રડતો સાંભળ્યો. અને આકાશમાંથી એક દૂતે હાગારને બોલાવી તેણે હાગારને પૂછ્યું, “હાગાર, તારે શી સમસ્યા છે? દેવે બાળકને રડતો સાંભળ્યો છે, ડરીશ નહિ,
- 18 ઊઠ, બાળકને ઉપાડી લે, અને તેનો હાથ પકડ અને તેને દોરવ, કારણ કે, હું તેનાથી એક મહાન રાષ્ટ્ર બનાવવાનો છું.”
- 19 પછી દેવે હાગારને પાણીથી ભરેલો કૂવો દેખાય તેવું કર્યું. તે ત્યાં ગઈ અને મશકમાં પાણી ભરી લીધું. અને બાળકને પાણી પાડ્યું.
- 20 બાળક જ્યાં સુધી મોટો ન થયો ત્યાં સુધી દેવ તેની સાથે રહ્યો. તે રણપ્રદેશમાં રહેતો હતો અને તેથી તે ધનુષ્ય ચલાવતા શીખ્યો અને નિપુણ શિકારી થઈ ગયો.
- 21 તેની માંતા તેના માંડે મિસરની વહુ લાવી અને તેઓએ પારાનના રણમાં રહેવાનું ચાલુ રાખ્યું.

- 22 તે સમયે અબીમેલેખ તેના સેનાપતિ ફીકોલ સાથે જઈ ઇબ્રાહિમને કહ્યું, “તું જે કંઈ કહે છે તેમાં દેવ તને સહાય કરે છે.
- 23 તેટલા માંટે આ ઘડીએ તું માંરી આગળ દેવના નામે એવા સમ લે અને વચન આપ કે, તું માંરી સાથે અને માંરા બધા વંશજો સાથે ન્યાયી બનશે, અને હું જેમ તારી સાથે દયાળુ રહ્યો છું તેમ તું માંરી સાથે અને જે દેશમાં તું રહ્યો છે તેના વતનીઓ સાથે દયાળુ રહીશ.”
- 24 ત્યારે ઇબ્રાહિમે કહ્યું, “હું વચન આપું છું કે, તં જે વ્યવહાર માંરી સાથે કર્યો છે એવો જ વ્યવહાર હું તારી સાથે પણ રાખીશ.”
- 25 ત્યારે ઇબ્રાહિમે અબીમેલેખને ફરિયાદ કરી. કારણ કે અબીમેલેખના નોકરોએ એક કૂવો પડાવી લીધો હતો.
- 26 અબીમેલેખે કહ્યું, “આના વિષે મેં પહેલી વાર સાંભળ્યું છે. મને ખબર નથી કે, આ કોણે કર્યું છે અને તં મને કહ્યું નથી, અને આજપર્યંત માંરે કાને આવ્યું નથી.”
- 27 એટલે ઇબ્રાહિમ અને અબીમેલેખે એક સંધિ કરી. ઇબ્રાહિમે સંધિના પ્રમાણના રૂપમાં અબીમેલેખને ઘેટાં-બકરાં અને બળદો આપ્યાં.
- 28 ઇબ્રાહિમે પ્લાણીઓના ટોળામાંથી સાત ઘેટીઓ અલગ કરીને તેમને અબીમેલેખની સામે મૂકી.
- 29 અબીમેલેખે ઇબ્રાહિમને પૂછ્યું, “તં આ સાત ઘેટીઓ તેમને તેમ કેમ મૂકી છે? તેનો અર્થ શો?”
- 30 ઇબ્રાહિમે કહ્યું, “જ્યારે તમે આ સાત ઘેટીઓ માંરી પાસેથી લેશો ત્યારે આ કૂવો મેં ખોદાવ્યો છે એનો એ પુરાવો થશે.
- 31 એટલા માંટે એ જગ્યાનું નામ બે2-શેબા પાડ્યું કારણ કે ત્યાં બંને જણે સમ ખાધા હતા.
- 32 આ રીતે બેર-શેબામાં અબીમેલેખે ઇબ્રાહિમ સાથે સંધિ કરી. પછી અબીમેલેખ અને તેનો સેનાપતિ ફીકોલ પલિસ્તિઓના પ્રદેશમાં પાછા ગયા.
- 33 ઇબ્રાહિમે બેર-શેબામાં એક એશેલ ઝાડ રોપ્યું અને ત્યાં ઇબ્રાહિમે યહોવા જે સનાતન દેવ છે તેની પ્રાર્થના કરી.
- 34 અને ઇબ્રાહિમ પલિસ્તિઓની ભૂમિમાં ઘણો સમય રહ્યો.

પ્રકરણ 22

આ બધું થઈ ગયા પછી દેવે ઇબ્રાહિમના વિશ્વાસની કસોટી કરવાનું નક્કી કર્યું. દેવે તેને કહ્યું, “ઇબ્રાહિમ!” ત્યારે ઇબ્રાહિમે ઉત્તર આપ્યો, “હું આ રહ્યો.”

- 2 દેવે કહ્યું, “તારા પુત્રને, તારા એકનાએક પુત્રને, જે તને વહાલો છે તે ઇસહાકને લઈને તું મોરિયા પ્રદેશમાં જા. અને ત્યાં હું કહું તે ડુંગર ઉપર તું તેનું દહનાર્પણ કર.”
- 3 તેથી ઇબ્રાહિમ સવારે વહેલો ઊઠ્યો અને તેણે ગધેડા પર જીન નાખ્યું. ઇબ્રાહિમે તેના પુત્ર ઇસહાક અને બે નોકરોને સાથે લીધા. ઇબ્રાહિમે યજ્ઞ માંટે લાકડાં કાપીને તૈયાર કર્યાં. અને પછી દેવે કહ્યું હતું તે જગ્યાએ જવા નીકળ્યા.
- 4 તરણ દિવસના પ્રવાસ પછી ઇબ્રાહિમે ઉપર જોયું અને જે જગ્યાએ એ જતાં હતા તે જગ્યા દૂર નજરે પડી.
- 5 પછી ઇબ્રાહિમે પોતાના નોકરોને કહ્યું, “તમે અહીં ગધેડા પાસે રહો, હું માંરા પુત્રને તે જગ્યાએ લઈ જઈશ અને ઉપાસના વિધી કરીશ, પછી અમે પાછા આવીશું.”
- 6 ઇબ્રાહિમે યજ્ઞ માંટેનાં લાકડાં લીધાં અને પોતાના પુત્ર ઇસહાકના ખભા પર ચઢાવ્યાં. અને ઇબ્રાહિમે પોતાના હાથમાં અગ્નિ અને છરો લીધો પછી ઇબ્રાહિમ અને તેનો પુત્ર બંને ઉપાસના માંટે તે જગ્યાએ એક સાથે ગયા.
- 7 ઇસહાકે પોતાના પિતા ઇબ્રાહિમને કહ્યું, “પિતાજી!” ઇબ્રાહિમે ઉત્તર આપ્યો, “હા, બેટા, શું છે?” ઇસહાક બોલ્યો, “જુઓ, અગ્નિ અને લાકડાં હું જોઈ છું. પણ દહનાર્પણ માંટે ઘેટું કયાં છે?”
- 8 ઇબ્રાહિમે ઉત્તર આપ્યો, “બેટા, દહનાર્પણ માંટેનું ઘેટું દેવ જાતે જ આપણને પૂરું પાડશે.” તેથી, તેઓ બંને આગળ વધ્યા.
- 9 જ્યારે તેઓ દેવે કહેલી જગ્યાએ આવી પહોંચ્યા ત્યારે ઇબ્રાહિમે એક વેદી તૈયાર કરી, તેના પર લાકડાં ગોઠવ્યાં અને પોતાના પુત્ર ઇસહાકને બાંધીને વેદી પરનાં લાકડાં ઉપર ચઢાવી દીધો.
- 10 પછી ઇબ્રાહિમે પોતાનો છરો કાઢ્યો અને પુત્રનો વધ કરવાની તૈયારી કરી.
- 11 ત્યારે યહોવાના દૂતે ઇબ્રાહિમને રોક્યો. દેવદૂતે આકાશમાંથી બોલાવ્યો. “ઇબ્રાહિમ, ઇબ્રાહિમ!” ઇબ્રાહિમે ઉત્તર આપ્યો, “જી!”
- 12 દેવદૂતે કહ્યું, “તારા પુત્રને માંરીશ નહિ, તેને કોઈ સજા કરીશ નહિ, મેં જોયું કે, તું દેવનો આદર કરે છે અને તેની

- આજ્ઞાનું પાલન કરે છે. મેં જોઈ લીધું છે કે, તું તારા એકના એક પુત્રને માંરા માટે બલિ ચઢાવતાં ખચકાયો નથી.”
- 13 ઇબ્રાહિમે ઊંચી નજર કરીને જોયું તો તેની પાછળ ઝાડીમાં એક ઘેટો શિંગડા ભરાઈ જવાથી ફસાઈ ગયો હતો. ઇબ્રાહિમે તેને પકડ્યો અને પોતાના પુત્રને બદલે દહનાર્પણ તરીકે ચઢાવ્યો. અને ઇબ્રાહિમનો પુત્ર બચી ગયો.
- 14 તેથી ઇબ્રાહિમે તે જગ્યાનું નામ યહોવા-યિરેહપાડ્યું. આજે પણ લોકો કહે છે, “આ પર્વત પર યહોવાને જોઈ શકાય છે.”
- 15 યહોવાના દૂતે આકાશમાંથી બીજી વાર ઇબ્રાહિમને સાદ કરીને કહ્યું.
- 16 દેવદૂતે કહ્યું, “યહોવાની આ વાણી છે: હું માંરી જાતના સમ લઉં છું કે, તં આ કામ માંરે માંટે કર્યું છે, અને તારા પુત્રને, તારા એકના એક પુત્રને મને બલિ ચઢાવતાં તું ખચકાયો નથી.
- 17 તેથી હું જરૂર તને આશીર્વાદ આપીશ. હું આકાશના તારા જેટલા, દરિયાકાંઠાની રેતી જેટલા તારા વંશજો વધારીશ. અને તારા વંશજો પોતાના દુશ્મનોને કબજે કરશે.
- 18 અને તારા વંશજો દ્વારા ધરતી પરની તમામ પ્તજા આશીર્વાદ પામશે, કારણ કે તં માંરં કહ્યું માંન્યું છે અને તે પ્તમાંણે કર્યું છે.”
- 19 પછી ઇબ્રાહિમ પોતાના નોકરો પાસે પાછો આવ્યો. તેઓ સાથે મળીને બેર-શેબા ગયા અને ઇબ્રાહિમ બેર-શેબામાં જ રહ્યો.
- 20 ત્યારબાદ ઇબ્રાહિમને ખબર મળી કે, “તારા ભાઈ નાહોરથી મિલ્કાહને પણ બાળકો થયા છે.
- 21 સૌથી મોટો પુત્ર ઉસ, તેનો ભાઈ બૂઝ, અરામનો પિતા કમુએલ.
- 22 કેસેદ, હગો, પિલ્દાશ, ચિલ્લાફ અને બથુએલ.”
- 23 બથુએલ રિબકાનો પિતા હતો. ઇબ્રાહિમના ભાઈ નાહોરથી મિલ્કાહને આ આઠ સંતાનો થયા.
- 24 આ ઉપરાંત તેની રઊમાંહ નામની દાસીને ટેબાહ, ગાહામ, તાહાશ અને માંઆકાહ જન્મ્યા.

પ્રકરણ 23

સારા 127 વર્ષ સુધી જીવતી રહી; એનું આયુષ્ય એટલા વર્ષનું હતું.

- 2 સારાનું મૃત્યુ કરના ભૂમિમાં આવેલા કિર્યાથ-આર્બા (હેબ્રોન)માં થયું. ઇબ્રાહિમ બહુ જ દુઃખી હતો અને તે તેણીના મૃત્યુ પર ખૂબ રડ્યો.
- 3 પછી તે મૃત પત્નીને ત્યાં છોડી તે હિત્તી લોકો સાથે વાત કરવા ગયો. તેણે કહ્યું
- 4 “હું તો ફક્ત આ પ્તદેશમાં રહેતો મુસાફર માંતર છું. એટલે માંરી પાસે માંરી પત્નીને દફનાવવા માંટે કોઈ જગ્યા નથી. તેથી તમે મને કબરસ્તાન માંટે કોઈ જગ્યા તમાંરા ગામમાં આપો, કે, જેથી હું માંરી પત્નીને દફનાવું.”
- 5 હિત્તી લોકોએ ઇબ્રાહિમને જવાબ આપ્યો;
- 6 “શ્રીમાંન, તમે અમાંરી વચ્ચે દેવના સૌથી મહાન આગેવાનોમાંના એક છો. અમાંરી પાસે જે જગ્યા છે તેમાંથી તમને સૌથી સારી લાગે તે જગ્યા તમાંરી પત્નીને દફનાવવા લઈ શકો છો. અમાંરામાંથી કોઈ પણ તમને તમાંરી પત્નીને દફનાવવાની ના પાડે તેમ નથી.”
- 7 ઇબ્રાહિમે ઊભા થઈને તે લોકોને પ્રણામ કર્યા.
- 8 ઇબ્રાહિમે તે લોકોને કહ્યું, “હું માંરી પત્નીને દફનાવું એમાં તમે મને મદદ કરવા ઈચ્છતા હો તો મને સાંભળો, માંરા તરફથી સોહારના પુત્ર એફરોનને માંરા માંટે વાત કરો:
- 9 “હું માંખેલાહની ગુફા, જે તેની માંલિકીની છે તે ખરીદવા ઈચ્છું છું તે મને આપે. એ તેના ખેતરને છેડે આવેલી છે. હું તેની પૂરેપૂરી કિંમત આપીશ. હું ઈચ્છું છું કે, તમે લોકો તેના સાક્ષી રહો કે, હું આ જમીન તમાંરી હાજરીમાં કબરસ્તાન માંટે ખરીદી રહ્યો છું.”
- 10 એફરોન તે લોકોની વચમાં જ બેઠેલો હતો. એફરોને ઇબ્રાહિમને ઉત્તર આપ્યો,
- 11 “ના, શ્રીમાંન, માંરી વાત સાંભળો. હું તમને એ ખેતર અને તેમાં આવેલી ગુફા બંને આપી દઉં છું. માંરા લોકોની સાક્ષીએ હું તમને તે આપી દઉં છું. તમે તેમાં તમાંરી પત્નીને દફનાવો.”
- 12 પછી ઇબ્રાહિમે હિત્તી લોકો આગળ પોતાનું માંથું નમાવ્યું.
- 13 ઇબ્રાહિમે બધા લોકોની હાજરીમાં એફરોનને કહ્યું, “પરંતુ હું તો આ ખેતરની પૂરેપૂરી કિંમત આપવા માંગું છું. તેનો તમે સ્વીકાર કરો તો હું માંરી પત્નીને ત્યાં દફનાવી શકું.”

14 એફરોને ઇબ્રાહિમને જવાબ આપ્યો,

15 “શ્રીમાન, માંરી વાત સાંભળો, તમાંરી અને માંરી વચ્ચે 400 શેકેલ ચાંદીની જમીનની શી વિસાત? તમે તમાંરી પત્નીને દફનાવો.”

16 ઇબ્રાહિમ સમજ્યો કે, એફરોને તેને જમીનની કિંમત કહી રહ્યો છે. એટલે હિતી લોકોને સાક્ષી માંનીને તે રકમ, એટલે કે, 400 શેકેલ ચાંદી, વેપારીઓના ચાલુ વજન પરમાંણે તોલી આપી.

17 આ પરમાંણે એફરોનના ખેતરનો માંલિક બદલાઈ ગયો. આમ, માંમરેની પૂર્વમાં માંખેલાહમાં આવેલા એફરોનના ખેતર તેમાં આવેલી ગુફા તેમજ તેમાંના ઝાડનો કબજો ઇબ્રાહિમને આપ્યો, હિતી લોકોની સાક્ષીએ આ સોદો ઇબ્રાહિમને મળ્યો.

18

19 એ પછી ઇબ્રાહિમે પોતાની પત્ની સારાને માંમરે (હેબરોન)ની નજીક આવેલા માંખેલાહની ગુફામાં કનાનના પ્રદેશમાં દફનાવી.

20 પછી ખેતર અને તેમાંની ગુફાનો કબરસ્તાન તરીકે ઉપયોગ કરવા માંટે ઇબ્રાહિમે હિતી લોકો પાસેથી ખરીદી લીધું. તે હવે તેની સંપત્તિ થઈ ગઈ હતી, અને તેણે તેનો ઉપયોગ કબરસ્તાન તરીકે કર્યો.

પ્રકરણ 24

૬ એ ઇબ્રાહિમ ખૂબ વૃદ્ધ થયો હતો. યહોવાએ ઇબ્રાહિમને આશીર્વાદ આપ્યા અને તેના પ્રત્યેક કામમાં સફળતા પ્રદાન કરી.

2 ઇબ્રાહિમે પોતાના ઘરના જૂનામાં જૂના નોકરને બોલાવ્યો અને કહ્યું, “માંરી જાંઘ નીચે તારો હાથ મૂક.

3 હું તને આકાશ અને પૃથ્વીના દેવ યહોવાને નામે સમ દેવા ઈચ્છું છું કે, તું કનાનીઓની કોઈ પણ કન્યા સાથે માંરા પુત્રના વિવાહ થવા દઈશ નહિ. અમે લોકો કનાનીઓની વચમાં રહીએ છીએ, પરંતુ કોઈ પણ કનાની કન્યા સાથે તેના લગ્ન થવા ન દેશો.

4 તમે માંરા દેશમાં માંરાં સગાંસંબંધીઓમાં જાઓ અને ત્યાં શોધો. પછી ત્યાંથી માંરા દીકરા માંટે સ્ત્રી લાવજો.”

5 નોકરે તેમને કહ્યું, “કદાચ તે કન્યા માંરી સાથે આ દેશમાં આવવા તૈયાર ન પણ થાય. ત્યારે માંરે તમાંરા પુત્રને તમે જે દેશમાંથી આવ્યા છો ત્યાં પાછો લઈ જવો?”

6 ઇબ્રાહિમે તેને કહ્યું, “ના, તું માંરા પુત્રને એ દેશમાં લઈ જઈશ નહિ.

7 યહોવા આકાશના દેવે મને માંરી જન્મભૂમિનો અને માંરા બાપના ઘરનો ત્યાગ કરાવ્યો હતો. અને જેણે સમ ખાઈને મને એવું વચન આપ્યું હતું: ‘હું તારા વંશજોને આ દેશ આપીશ.’ તે તારી આગળ તને દોરવા તેના દૂતને ત્યાંથી માંરા પુત્ર માંટે પત્ની લાવવા મોકલશે.

8 પરંતુ કન્યા જો તારી સાથે આવવા તૈયાર ન હોય તો તું માંરા આ સમથી મુક્ત છે. પરંતુ તું માંરા પુત્રને તે દેશમાં પાછો લઈ જઈશ નહિ.”

9 આ રીતે નોકરે પોતાના ઘણી ઇબ્રાહિમની જાંઘ નીચે હાથ મૂક્યો અને એ પ્રકારના સમ લીધા.

10 પછી નોકરે ઇબ્રાહિમના દશ ઊંટ લીધાં. અને ઘણી પાસેથી જાતજાતની સારામાં સારી ભેટસોગાદો લઈને અરામ-નાહશ-ધમનામાં આવેલા નાહોર નગરમાં જવા નીકળી પડ્યો.

11 તે નગર બહાર ફૂવા પાસે ગયો, ત્યારે સંધ્યાકાળે સ્ત્રીઓ ત્યાં પાણી ભરવા જતી હતી. તે વખતે તેણે શહેર બહાર ફૂવા પાસે ઊંટને બેસાડ્યાં.

12 નોકરે કહ્યું, “હે યહોવા, તું માંરા ઘણી ઇબ્રાહિમનો દેવ છે. આજે તું માંરા ઘણીના પુત્ર માંટે એક વહુ મેળવી આપ. કૃપા કરીને માંરા ઘણી ઇબ્રાહિમ પર દયા કર.

13 હું આ પાણી ભરવાના ફૂવા પાસે ઊભો છું અને નગરની કન્યાઓ પાણી ભરવા આવે છે.

14 હું એક વિશિષ્ટ પ્રકારના ચિન્હની પ્રતીક્ષા કરી રહ્યો છું, જેના વડે હું જાણી શકું કે, ઇસહાકને યોગ્ય કઈ કન્યા છે. હું કન્યાને કહું કે, ‘તારો ઘડો જરા વાંકો કર, એટલે હું પાણી પી શકું.’ અને જે કન્યા કહે કે, ‘પીઓને; અને હું તમાંરાં ઊંટને પણ પાઈશ.’ તે જ તારા સેવક ઇસહાકની વહુ થવા તં નક્કી કરેલી કન્યા હોય. આના પરથી હું જાણીશ કે, માંરા ઘણી પર તારી કૃપા છે.”

15 પછી નોકરની પ્રાર્થના પૂરી થતાં પહેલા જ ત્યાં રિબકા નામની કન્યા ખભા પર ઘડો લઈને આવી. રિબકા બથુએલની પુત્રી હતી. અને બથુએલ ઇબ્રાહિમના ભાઈ નાહોર અને મિલ્કાહનો પુત્ર હતો.

- 16 કન્યા ખૂબ રૂપાળી હતી અને કુંવારી હતી. કોઈ પુરુષનો સ્પર્શ તેને થયો ન હતો. તે પોતાનો ઘડો ભરવા માટે કૂવા ઉપર આવી.
- 17 અને જ્યારે તેણી ગાગર ભરીને પાછી આવી, નોકર તેની તરફ દોડ્યો અને બોલ્યો, “કૃપા કરીને તમારા ઘડામાંથી થોડું પાણી પીવા આપશો?”
- 18 રિબકાએ જલદીથી ખભા પરથી ઘડો ઉતાર્યો અને તેને પાણી પાચું. રિબકાએ કહ્યું, “શ્રીમાન, લો આ પીઓ.”
- 19 જ્યારે તે પાણી પીવડાવી રહી એટલે તે બોલી, “તમારા ઊંટ માટે પણ તેઓ પી રહે ત્યાં સુધી હું પાણી લાવી આપીશ.”
- 20 એમ કહીને તેણે ઝટપટ ઘડો હવાડામાં ઠાલવી દીધો અને ફરી ભરવા માટે કૂવે દોડી ગઈ. અને તેણે બધાં જ ઊંટોને પાણી પીવડાવ્યું.
- 21 નોકરે ચૂપચાપ ધ્યાનથી તેને જોઈ. એ નક્કી જાણવા માંગતો હતો કે, કદાચ યહોવાએ એની વાત સ્વીકારીને તેનો પ્રવાસ સફળ કર્યો છે.
- 22 ઊંટો પાણી પી રહ્યાં એટલે પેલા માંસે અર્ધાં તોલા સોનાની એક વાળી અને દશ તોલા સોનાની બે બંગડીઓ પેલી ચુવતીને આપી.
- 23 પછી નોકરે પૂછ્યું, “તારા પિતા કોણ છે? તારા પિતાના ઘરમાં અમે રાતવાસો કરીએ એટલી જગ્યા છે?”
- 24 રિબકાએ જવાબ આપ્યો, “મારા પિતા બથુએલ છે, જે મિલકાહ અને નાહોરના પુત્ર છે.”
- 25 પછી તેને કહ્યું, “હા, અમારી પાસે તમારા ઊંટો માટે પુષ્કળ ઘાસચારો છે. અને રાતવાસો કરવા માટે જગ્યા પણ છે.”
- 26 નોકરે માથું નમાવીને યહોવાની ઉપાસના કરી.
- 27 નોકરે કહ્યું, “મારા ઘણી ઇબ્રાહિમના દેવ યહોવાની પ્રશંસા થાયો. યહોવા મારા ઘણી પ્રત્યે દયાળુ અને વફાદાર રહ્યાં છે. યહોવાએ મને મારા ઘણીના સગાઓના ઘરે દોરવ્યો છે. અને મારા ઘણીના પુત્ર માટે યોગ્ય કન્યા તરફ દોરવ્યો છે.”
- 28 પછી રિબકાએ ઘેર દોડી જઈને જે કાંઈ બન્યું હતું તે પોતાના પરિવારને જણાવ્યું,
- 29 રિબકાના ભાઈનું નામ લાબાન હતું. રિબકાએ તે વ્યક્તિએ જે વાત કરી હતી તે વાતો ભાઈને કહી. લાબાન તેની વાતો સાંભળી રહ્યો હતો ત્યારે,
- 30 તેણે પોતાની બહેનના હાથ પર બંગડીઓ અને વાળી જોઈ, તેથી તે દોડીને પેલા માંસને મળવા ગયો. તે માંસ કૂવા આગળ ઉંટો પાસે ઊભો હતો.
- 31 લાબાને કહ્યું, “પધારો શ્રીમાન, આપનું સ્વાગત કરું છું. તમે અહીં બહાર કેમ ઊભા છો? મેં તમારા ઊંટોને માટે એક જગ્યા તૈયાર રાખી છે, અને તમારા માટે સૂવાનો ઓરડો પણ તૈયાર કરી દીધો છે.”
- 32 તેથી ઇબ્રાહિમનો નોકર ઘરમાં ગયો. લાબાને ઊંટના બંધનો છોડી નાખ્યા, ઊંટો માટે ઘાસચારો આપ્યો. અને તેને અને તેના માંસોને પગ ધોવા માટે પાણી આપ્યું.
- 33 પછી લાબાને તેમને ખાવા માટે ભોજન આપ્યું. પરંતુ તેણે કહ્યું, “હું શા કામે આવ્યો છું તે કહ્યાં પહેલાં હું જમીશ નહિ.” લાબાન બોલ્યો, “તો કહો.”
- 34 નોકરે કહ્યું, “હું ઇબ્રાહિમનો નોકર છું, યહોવાએ અમારા ઘણી ઉપર દરેક બાબતમાં કૃપા કરી છે. મારા ઘણી મહાન વ્યક્તિ થઈ ગયા છે.
- 35 યહોવાએ તેમને ઘેટાંબકરાં, ઊંટો અને ગધેડાં, ઢોરઢાંખર, સોનુંરૂપું, દાસ દાસીઓ આપ્યાં છે.
- 36 મારા ઘણીની પત્ની સારાને વૃદ્ધાવસ્થામાં એક પુત્ર અવતર્યો અને મારા ઘણીએ તેને બધી મિલકત સોંપી દીધી છે.
- 37 મારા માંલિકે મને એવા સમ દીધા છે કે, ‘જે કન્યાનીઓના દેશમાં હું વસું છું તેમની પુત્રીઓમાંથી તારે મારા પુત્ર માટે સ્ત્રી લાવવી નહિ.
- 38 એટલા માટે તારે વચન આપવું પડશે કે, તું મારા પિતાના દેશમાં અને મારા કુટુંબમાં જઈને ત્યાંથી મારા પુત્ર માટે કન્યા લાવીશ.’
- 39 મેં મારા ઘણીને કહ્યું, ‘કદાચ એમ પણ બને કે, સ્ત્રી મારી સાથે આ દેશમાં આવવા તૈયાર ન થાય.’
- 40 પરંતુ મારા ઘણીએ કહ્યું, ‘હું યહોવાની સેવા કરું છું. અને યહોવા તારી સાથે એમનો દૂત મોકલશે, જે તમારી મદદ કરશે. ત્યાં તને અમારા લોકોમાં મારા પુત્ર માટે સ્ત્રી મળશે.
- 41 એ પછી તું મને આપેલા તારા વચનથી મુક્ત થઈશ. પરંતુ જો તું મારા પિતાના દેશમાં જા અને તે લોકો મારા પુત્ર માટે કન્યા આપવાની ના પાડે તો પણ તું તારા સમથી મુક્ત છે.’

- 42 “આજે હું આ કૂવા આગળ આવ્યો અને મેં કહ્યું, ‘હે યહોવા, મારા ધણીના દેવ, કૃપા કરીને મારા પ્તવાસને સફળ બનાવો.”
- 43 જો હું આ કૂવા આગળ ઊભો રહું છું. હવે જે યુવાન કન્યા પાણી ભરવા આવે અને જેને હું કહું કે, “તારા ઘડામાંથી મને થોડું પાણી પા.”
- 44 અને જો તેણી મને કહે, “પાણી પીઓ, હું તમારાં ઊંટો માંટે પણ પાણી લાવીશ. એ રીતે હું જાણીશ કે, તેણી મારા ધણીના પુત્ર માટે યહોવાએ પસંદ કરેલ યોગ્ય કન્યા છે.’
- 45 “મારી પ્રાર્થના પૂરી થતાં પહેલા જ રિબકા કૂવા પર પાણી ભરવા આવી. પાણીનો ઘડો તેના ખભા પર હતો તે ઊતારીને પાણી ભર્યું. મેં તેને કહ્યું, કૃપા કરીને મને થોડું પાણી આપો.
- 46 તેણીએ તરત જ ઘડો નમાંવ્યો અને કહ્યું, ‘પીઓ અને હું તમારાં ઊંટો માંટે પણ પાણી લાવીશ.’ તેથી મેં પાણી પીધું અને તેણીએ મારા ઊંટોને પણ પીવા માંટે પાણી આપ્યું.
- 47 પછી મેં એને પૂછ્યું, ‘તારા પિતા કોણ છે?’ એણે ઉત્તર આપ્યો, ‘મારા પિતા બથુએલ છે. મારા પિતાના માંતાપિતા મિલ્કાહ અને નાહોર છે.’ એટલે મેં એના નાકમાં વાળી અને હાથમાં બંગડીઓ પહેરાવી.
- 48 પછી મેં સાષ્ટાંગ પ્રણામ કર્યા અને મારા ધણીના દેવની સ્તુતિ કરી. કારણ કે તે મને સાચા માંગે દોરી લાવ્યા, જેથી હું મારા ધણીના પુત્ર માટે તેના ભાઈની પુત્રી પસંદ કરી શકું.
- 49 હવે તમે શું કરશો? તે કહો. શું તમે મારા ધણી પત્નિ દયાળુ અને શ્રદ્ધાળુ બનશો અને તમારી પુત્રી તેને આપશો? કે, પછી તમારી પુત્રી આપવાની ના પાડશો? એ મને જણાવો, જેથી મારે કયે રસ્તે જવું તેની ખબર પડે.”
- 50 પછી લાબાને અને બથુએલે જવાબ આપ્યો, “અમે જોઈએ છીએ કે, આ બધું યહોવાની ઈચ્છાથી થયું છે. તેથી અમે તેને બદલવા માંટે કંઈ પણ કહી શકીએ નહિ.
- 51 આ રિબકા તમારી આગળ છે, એને લઈ જાઓ અને તમારા ધણીના પુત્ર સાથે પરણાવો.”
- 52 ઇબ્રાહિમના નોકરે આ સાંભળ્યું અને તેણે યહોવાને સાષ્ટાંગ પ્રણામ કર્યા.
- 53 પછી તેણે પોતે જે સાથે લાવ્યો હતો તે ભેટો રિબકાને આપી. તેણે રિબકાને સોનારૂપાના દાગીના તથા સુંદર વસ્ત્રો કાઢીને રિબકાને આપ્યાં. તેણે તેના ભાઈ અને તેની માંને કિંમતી ભેટો આપી.
- 54 તેણે અને તેની સાથેના માંણસોએ ત્યાં ખાદ્યપીધું અને ત્યાં જ રાત રહ્યાં. બીજે દિવસે સવારે ઊઠ્યા અને બોલ્યા, “હવે અમે અમારા ધણીની પાસે જઈશું.”
- 55 રિબકાની માં અને ભાઈએ કહ્યું, “રિબકાને અમારા લોકોની સાથે થોડા દિવસ રહેવા દો; કંઈ નહિ તો દશ દિવસ તો રહેવા દો, ત્યાર પછી તે આવશે.”
- 56 પરંતુ નોકરે તેઓને કહ્યું, “મને રોકશો નહિ, યહોવાએ મારો પ્તવાસ સફળ બનાવ્યો છે. હવે મને જવા દો જેથી હું મારા ધણીને જઈને મળું.”
- 57 રિબકાના ભાઈ અને માંએ કહ્યું, “અમે રિબકાને બોલાવીને પૂછીએ છીએ કે, તે શું ઈચ્છે છે?”
- 58 તેઓએ રિબકાને બોલાવી અને તેને પૂછ્યું, “શું તું આ માંણસ સાથે હમણા જ જવા ઈચ્છે છે?”
- 59 તેથી તેઓએ રિબકાને ઇબ્રાહિમના નોકર અને તેના સાથીઓ સાથે વિદાય કર્યા. રિબકાની દારી પણ તેની સાથે ગઈ.
- 60 જ્યારે તે વિદાય થતી હતી ત્યારે આશીર્વાદ આપ્યા કે, “અમારી બહેન, લાખો પુત્રોની માંતા થાઓ, અને તારા વંશજો દુશ્મનોના શહેરો કબજે કરો.”
- 61 પછી રિબકા અને તેની દારીઓ ઊંટ પર સવાર થઈ અને નોકર તથા તેની સાથીઓની પાછળ પાછળ ચાલવા લાગી. આ રીતે નોકરે રિબકાને સાથે લીધી અને ઘેર પાછા ફરવા માંટેની યાત્રા શરૂ કરી.
- 62 તે સમયે ઇસહાકે બેર-લાહાય-રોઇ છોડી દીધું હતું અને નેગેબમાં રહેવાનું શરૂ કર્યું હતું.
- 63 એક દિવસ સાંજે તે ખેતરમાં ફરવા ગયો હતો. ત્યાં તેણે આંખ ઊંચી કરીને જોયું તો ઊંટો આવતાં દેખાયાં.
- 64 રિબકાએ નજર કરી અને ઇસહાકને જોયો. એટલે તે ઊંટ પરથી ઊતરી પડી.
- 65 તેણે નોકરને પૂછ્યું, “પેલો માંણસ ખેતરમાં ફરનારો, આપણને મળવા આવે છે તે કોણ છે?” નોકરે કહ્યું, “તે મારા ધણીનો પુત્ર છે.” એટલે રિબકાએ પોતાનો ચહેરો બુરખામાં છુપાવી દીધો.
- 66 નોકરે ઇસહાકને જે જે બન્યું હતું તે બધું કહી સંભળાવ્યું.

67 પછી ઇસહાક રિબકાને પોતાની માતાના તંબુમાં લઈ ગયો. તે દિવસે ઇસહાકે રિબકા સાથે વિવાહ કરી લીધા. તે તેની સાથે ખૂબ પ્રેમભાવ રાખતો હતો, તેથી તેને માતાના મૃત્યુ પછી પણ સાંત્વન પ્રાપ્ત થયું. માતાના મરણનું દુઃખ તે ભૂલી શક્યો.

પ્રકરણ 25

પછી ઇબ્રાહિમે બીજા લગ્ન કર્યા, તેની બીજી પત્નીનું નામ કટૂરાહ હતું.

2 કટૂરાહે ઝિમ્બ્રાન, ચોકશાન, મદાન, મિદ્યાન, યિશબાક અને શૂઆહને જન્મ આપ્યા. ચોકશાનને શબા અને દદાન બે પુત્રો થયા.

3 અને દદાનના વંશજો આશૂરીમ, લટુશીમ અને લઉમીમ હતા.

4 મિદ્યાનના પુત્રો એફાહ, એફેર, હનોખ, અબીદા અને એલ્દાઆહ હતા. આ બધા ઇબ્રાહિમ અને કટૂરાહના વંશજો હતા.

5 પોતાની બધી મિલકત ઇબ્રાહિમે ઇસહાકને આપી અને દાસીઓના પુત્રોને તેણે ઉપહારો આપ્યા.

6 ઇબ્રાહિમે મૃત્યુ પહેલા પોતાની દાસીઓના પુત્રોને ઇસહાકથી દૂર પૂર્વના પ્રદેશમાં મોકલી દીધા. તે પછી ઇબ્રાહિમે પોતાની બધી મિલકત ઇસહાકને આપી દીધી.

7 ઇબ્રાહિમ 75 વર્ષની ઉંમર સુધી જીવતો રહ્યો.

8 ઇબ્રાહિમ દિવસેને દિવસે વધુને વધુ નબળો પડતો ગયો. પછી સંતોષકારક જીવન જીવીને ખૂબ મોટી ઉંમરે તે મૃત્યુ પામ્યો અને તેને તેના પૂર્વજોની સાથે દફનાવવામાં આવ્યો.

9 તેના પુત્ર ઇસહાકે અને ઇશ્માંએલે તેને માંમરેની પૂર્વમાં આવેલા સોહાર હિત્તીના એફરોનના ખેતરમાં, માંખેલાહની ગુફામાં દફનાવ્યો.

10 આ એ જ ગુફા અને ખેતર છે જે ઇબ્રાહિમે હિત્તી લોકો પાસેથી ખરીદ્યા હતાં. ત્યાં ઇબ્રાહિમને તેની પત્ની સારા સાથે દફનાવવામાં આવ્યો.

11 ઇબ્રાહિમના મૃત્યુ પછી દેવે તેના પુત્ર ઇસહાક પર આશીર્વાદો વરસાવ્યા અને તે બેર-લહાય-રોઇ રહેવા લાગ્યો.

12 ઇશ્માંએલના પરિવારની આ યાદી છે. ઇશ્માંએલ સારાની મિસરી દાસી હાગાર અને ઇબ્રાહિમનો પુત્ર હતો.

13 ઇશ્માંએલના પુત્રો તેમના જન્મના કરમ પ્રમાણે આ છે: તેનો મોટો પુત્ર નબાયોથ હતો. પછી કેદાર,

14 પછી આદબરએલ, પછી મિબસામ, પછી

15 મિશમાં, પછી દુમાંહ, અને પછી માંરસા, પછી હદાદ, પછી તેમાં, પછી યટુર, પછી નાફીશ, અને પછી કેદમાંહ, આ ઇશ્માંએલના પુત્રો છે.

16 અને એમનાં ગામો અને છાવણીઓનાં નામ એમનાં નામ પરથી જ પડ્યા છે. અને એ બારે વ્યક્તિઓ પોતપોતાના કબીલાના આગેવાન હતા. એ બારે પુત્રો લોકોમાં બાર રાજકુમાંરો સમાન હતા.

17 ઇશ્માંએલની ઉંમર 137 વર્ષની થઈ ત્યારે તેનું અવસાન થયું.

18 ઇશ્માંએલના વંશજો આશૂરને રસ્તે મિસરની પૂર્વ દિશામાં હવીલાહથી શૂર સુધીની ભૂમિમાં વસ્યાં હતા. ઇશ્માંએલના વંશજોએ તેના ભાઇના લોકો પર ઘણી વખત હુમલાઓ કર્યા.

19 આ ઇસહાકની કથા છે. ઇબ્રાહિમનો એક પુત્ર ઇસહાક હતો.

20 ઇસહાકે 40 વર્ષની વયે રિબકા સાથે લગ્ન કર્યા. રિબકા પાદાનારામની વતની હતી. તે અરામના બથુએલની પુત્રી અને અરામના લાબાનની બહેન હતી.

21 તેની પત્નીને બાળકો થતાં ન હતા. આથી ઇસહાકે તેના માટે યહોવાને પ્રાર્થના કરી. યહોવાએ ઇસહાકની પ્રાર્થના સાંભળી અને માંચ્ય રાખી અને રિબકા ગર્ભવતી થઈ.

22 જ્યારે રિબકા ગર્ભવતી હતી ત્યારે તેણીનાં ગર્ભમાં બે બાળકો થવાને કારણે તેણીએ સહન કર્યું. ગર્ભમાં બાળકો એકબીજા સાથે ધક્કામુક્કી કરતાં, એટલે તેણી બોલી, “માંરી સાથે આવું શું કામ બની રહ્યું છે?” તેણીએ યહોવાને પ્રાર્થના કરી.

23 ત્યારે યહોવાએ તેને કહ્યું, “તારા પેટમાં બે પ્રજાઓ છે, બે પરિવારોના રાજા તમારામાંથી જ થશે. જન્મથી જ પરસ્પર વિરોધી એવી બે પ્રજાઓ, એકબીજા કરતાં વધારે બળવાન થશે; મોટો પુત્ર નાના પુત્રની સેવા કરશે.”

24 પૂરા દિવસો થતા રિબકાએ બે જોડકાં બાળકોને જન્મ આપ્યો.

- 25 પ્રથમ જનીત બાળક તે લાલ હતો. તેના આખા શરીરે વાળ હતા, જાણે તેણે વાળનો ઝભ્ભો ન પહેર્યો હોય, આથી તેણીએ તેનું નામ એસાવ પાડ્યું.
- 26 જ્યારે બીજો બાળક જન્મ્યો ત્યારે તેના હાથે એસાવની એડી પકડેલી હતી, આથી તેનું નામ યાકૂબ પાડ્યું. એ પુત્રો જન્મ્યા, ત્યારે ઇસહાકની ઉંમર 60 વર્ષની થઈ હતી.
- 27 બાળકો મોટા થયાં ત્યારે ‘એસાવ’ કુશળ શિકારી થયો, અને તે ખેતરોમાં રહેવાનું પસંદ કરતો. જ્યારે યાકૂબ શાંત પ્રકૃતિનો હતો. અને તંબુઓમાં સ્થિર થઈને રહેતો હતો.
- 28 ઇસહાક એસાવને ખૂબ પ્રેમ આપતો, તે તેને ખૂબ વહાલો હતો. એસાવ શિકાર કરીને જે પશુને લાવતો તેનું માંસ તે ખાતો હતો. પરંતુ યાકૂબ રિબકાને વહાલો હતો.
- 29 એક વખત એસાવ શિકાર કરીને પાછો ફર્યો. તે થાકેલો હતો, ને ભૂખથી પરેશાન હતો. યાકૂબ શાક રાંધી રહ્યો હતો.
- 30 તેથી તેણે યાકૂબને કહ્યું, “આ લાલ શાકમાંથી મને થોડું ખાવા માટે આપ. મને ખૂબ ભૂખ લાગી છે.” (આથી તેનું નામ અદોમ પડ્યું)
- 31 પરંતુ યાકૂબે કહ્યું, “પહેલાં તું તારો જયેષ્ઠપણાનો હક્ક મને આપ.”
- 32 એસાવે કહ્યું, “હું ભૂખથી મરવા પડ્યો છું. જો હું મરી જઈશ તો મારા પિતાનું ધન પણ મને મદદ કરી શકવાનું નથી. તેથી હું તને મારો ભાગ આપીશ.”
- 33 પરંતુ યાકૂબે કહ્યું, “પહેલાં તું સમ લે કે, તું મને તે આપીશ.” તેથી એસાવે યાકૂબ આગળ સમ ખાધા. અને એસાવે પોતાના પિતાની મિલકતનો પોતાનો ભાગ યાકૂબને આપ્યો અને પોતાનો પ્રથમ પુત્રનો હક્ક પણ યાકૂબને વેચી દીધો.
- 34 પછી યાકૂબ એસાવને ચોટલી અને મસૂરની દાળ આપી. પછી ખાધા-પીધા પછી તે ઊઠીને ચાલ્યો ગયો. આ રીતે એસાવે એ દશાવ્યું કે, તે પોતાના પ્રથમ પુત્ર હોવાના હક્કની પરવા કરતો નથી.

પ્રકરણ 26

- એ** દેશમાં પહેલાં ઇબ્રાહિમના સમયમાં દુકાળ પડ્યો હતો, તે સિવાય આ બીજો દુકાળ પડ્યો. તેથી ઇસહાક ગેરાર નગરના પલિસ્તીઓના રાજા અબીમેલેખ પાસે ગયો.
- 2 યહોવાએ ઇસહાક સાથે વાત કરી. યહોવાએ ઇસહાકને કહ્યું, “મિસર જઈશ નહિ, હું તને કહું તે દેશમાં જ તું રહેજે.
- 3 અત્યારે તું આ જ દેશમાં રહે; હું તારી સાથે રહીશ અને તને આશીર્વાદ આપીશ. હું તને અને તારા વંશજોને બધા પ્રદેશો આપીશ. અને તારા પિતા ઇબ્રાહિમ આગળ મેં જે સમ ખાધા હતા તે પૂરા કરીશ.
- 4 હું તારા વંશજોને આકાશના અસંખ્ય તારા જેટલા વધારીશ. અને એમને આ બધા પ્રદેશો આપીશ. અને તારા વંશજોને કારણે પૃથ્વીની બધી પ્રજાઓ આશીર્વાદિત થશે.
- 5 આ હું એટલા માટે કરીશ, કારણ કે તારા પિતા ઇબ્રાહિમે મારી આજ્ઞાનું પાલન કર્યું અને મેં જે કહ્યું તે તેણે કર્યું છે, મારા આદેશો મારા વિધિઓ અને મારા નિયમોનું પાલન કર્યું છે.”
- 6 આમ ઇસહાક ત્યાં રોકાયો અને ગેરારમાં રહેવા લાગ્યો. ત્યાંના લોકોએ તેને તેની સ્ત્રી વિષે પૂછ્યું ત્યારે તેણે કહ્યું કે, “એ તો મારી બહેન છે.”
- 7 ‘રિબકા મારી પત્ની છે.’ એમ કહેવાની ઇસહાકમાં હિંમત નહોતી. તેને ડર હતો કે, લોકો તેની પત્નીને મેળવવા માટે કદાચ તેને મારી નાખશે.
- 8 ઠીક ઠીક પ્રમાંણમાં ત્યાં રહ્યા બાદ એક દિવસ પલિસ્તીઓના રાજા અબીમેલેખે બારીમાંથી જોયું, તો તેણે ઇસહાકને પત્ની રિબકાને લાડ લડાવતો જોયો.
- 9 અબીમેલેખે ઇસહાકને બોલાવ્યો અને કહ્યું, “આ સ્ત્રી તારી પત્ની છે, તેં અમને લોકોને એમ શા માટે કહ્યું કે, એ મારી બહેન છે?” ઇસહાકે તેમને કહ્યું, “હું ડરતો હતો, કદાચ તમે તેણીને મેળવવા માટે મને મારી નાખશો.”
- 10 અબીમેલેખે કહ્યું, “તેં અમારા લોકો માટે આ બહુ જ ખરાબ કર્યું છે. અમારામાંનો કોઈ વ્યક્તિ તારી પત્ની સાથે સહેજે સૂઈ ગયો હોત અને તેં અમને પાપના દોષમાં નાખ્યા હોત.”
- 11 એટલા માટે અબીમેલેખે બધા લોકોને ચેતવણી આપી કે, “જે કોઈ વ્યક્તિ આ માંણસને કે, તેની પત્નીને અડકશે તેને મારી નાખવામાં આવશે.”
- 12 ઇસહાકે તે પ્રદેશમાં ખેતી કરી અને તે જ વષેર્ મબલખ પાક ઉતર્યો. યહોવાએ તેના પર ઘણી કૃપા કરી.

- 13 ઇસહાક ધનવાન બની ગયો. જ્યાં સુધી તે મોટો ધનવાન ન બને ત્યાં સુધી તેની સંપત્તિ વધતી જ ગઈ.
- 14 તેની પાસે એટલાં બધાં ઘેટાં-બકરાં અને ઢોરઢાંખર તેમજ નોકર-ચાકર હતા કે, પલિસ્તીઓ તેની ઈર્ષા કરવા લાગ્યા.
- 15 અને તેથી તે લોકોએ ઇસહાકના પિતા ઇબ્રાહિમના વખતમાં તેના નોકરોએ જે કૂવાઓ ખોદ્યા હતા તે બધા કૂવાઓનો નાશ કર્યો અને તે કૂવાઓને માંટીથી પૂરી દીધા.
- 16 અબીમેલેએ ઇસહાકને કહ્યું, “તું અમારો દેશ છોડી જા, તું અમારા લોકો કરતાં વધારે બળવાન થઈ ગયો છે.”
- 17 તેથી ઇસહાકે તે જગ્યા છોડી દીધી અને ગેરારની નાની નદીના કાંઠે સપાટ પ્રદેશમાં મુકામ કર્યો, અને ત્યાં જ રહેવા ગયો.
- 18 ઇસહાકે તેના પિતા ઇબ્રાહિમના સમયમાં જે કૂવાઓ ખોદાવ્યા હતા તે ફરીથી ખોદાવ્યા. કારણ કે ઇબ્રાહિમના મૃત્યુ પછી પલિસ્તીઓએ તે કૂવાઓ માંટીથી પૂરી દીધા હતા. અને ઇસહાકે તે કૂવાઓનાં નામ તેના પિતાએ જે પાડ્યાં હતાં તે જ રાખ્યાં.
- 19 ઇસહાકના નોકરોએ નાની નદીની પાસે એક કૂવો ખોદ્યો. તે કૂવામાંથી એક પાણીનો ઝરો મળી આવ્યો.
- 20 ત્યારે ત્યાં ગેરારના ગોવાળોએ ઇસહાકના ગોવાળો સાથે ઝઘડો કર્યો અને કહેવા લાગ્યા, “આ પાણી અમારું છે.” તેથી ઇસહાકે તે કૂવાનું નામ એસેક પાડ્યું. કારણ કે તે જગ્યા પર તે લોકોએ ઝઘડો કર્યો હતો.
- 21 પછી ઇસહાકના નોકરોએ બીજો કૂવો ખોદ્યો. ત્યાંના લોકોએ તે કૂવા માંટે પણ ઝઘડો કર્યો, તેથી તેનું નામ તેણે સિટનાહ રાખ્યું.
- 22 પછી ત્યાંથી દૂર જઈને બીજો કૂવો ખોદ્યો, તે કૂવા માંટે કોઈ ઝઘડો કરવા આવ્યું નહિ તેથી તેણે તેનું નામ ‘રહોબોથ’ રાખ્યું અને કહ્યું, “યહોવાએ અમારા માંટે આ જગ્યા નક્કી કરી છે. અમે પ્રગતિ કરીશું. અને આ ભૂમિમાં અમને લાભ મળશે.”
- 23 આ જગ્યાએથી ઇસહાક બેર-શેબા ગયો.
- 24 ત્યાં તે જ રાત્રે યહોવાએ તેને દર્શન આપીને કહ્યું, “હું તારા પિતા ઇબ્રાહિમનો દેવ છું. ડરીશ નહિ, હું તારી સાથે જ છું અને હું તને આશીર્વાદ આપીશ. હું તારા વંશજોની વૃદ્ધિ કરીશ. હું મારા સેવક ઇબ્રાહિમના માંટે આ બધું કરીશ.”
- 25 એથી ઇસહાકે તે સ્થળે એક વેદી બનાવડાવી અને યહોવાના નામે પ્રાર્થના કરી. ઇસહાકે ત્યાં મુકામ કર્યો, અને ત્યાં તેના નોકરોએ એક કૂવો ખોદ્યો.
- 26 પછી અબીમેલેખ ગેરારથી ઇસહાકને મળવા આવ્યો, તે તેની સાથે પોતાના સલાહકાર અહુઝાથ અને પોતાના સેનાપતિ ફીકોલને પણ લાવ્યો.
- 27 ઇસહાકે તેમને પૂછ્યું, “તમે મને મળવા કેમ આવ્યા છો? પહેલા તો તમે મારી સાથે મિત્રતા રાખતા નહોતા, તમે તો મને મારા દેશમાંથી કાઢી મૂક્યો હતો.”
- 28 તેઓએ જવાબ આપ્યો, “હવે અમે લોકોએ જાણ્યું છે કે, યહોવા તમારી સાથે છે. એટલે અમે ઈરહીએ છીએ કે, તમે અમારી સાથે કરાર કરો.
- 29 અમે લોકોએ તમારું કોઈ નુકસાન કર્યું નહોતું, હવે તમારે સમ ખાવા જોઈએ કે, અમને લોકોને કોઈ નુકસાન કરશો નહિ. અમે લોકોએ તમને શાંતિથી સહીસલામત રીતે વિદાય કર્યા છે. અને હવે એ સ્પષ્ટ છે કે, યહોવાએ તમને આશીર્વાદ આપ્યાં છે.”
- 30 તેથી ઇસહાકે તેઓને મિજબાની આપી. બધાએ ખાધું ને પીધું.
- 31 બીજે દિવસે સવારે વહેલા ઊઠીને તેમણે અરસપરસ સમ ખાધા; પછી ઇસહાકે તેમને શાંતિથી વિદાય કર્યા. તેઓ ક્ષેત્રકુશળ મિત્રભાવે જુદા પડ્યાં.
- 32 તે જ દિવસે ઇસહાકના નોકરોએ આવીને પોતે જે કૂવો ખોદ્યો હતો તેની વાત કરી અને કહ્યું, “અમને કૂવામાંથી પીવા માંટે પાણી મળ્યું છે.”
- 33 ઇસહાકે એનું નામ શિબાહ પાડ્યું. આથી એ શહેર આજપર્યંત બેર-શેબા કહેવાય છે.
- 34 જ્યારે એસાવ 40 વર્ષનો થયો, ત્યારે તેણે હિત્તી બચેરીની દીકરી યહૂદીથ અને હિત્તી એલોનની દીકરી બાસમાંથ સાથે લગ્ન કર્યા.
- 35 આ લગ્નોએ ઇસહાક અને રિબકાને ખૂબ દુઃખી કરી મૂક્યાં.

જ્યારે ઈસહાક વૃદ્ધ થયો, ત્યારે તેની આંખોની દૃષ્ટિ નબળી પડી અને તેને કંઈ પણ ચોખ્ખું દેખાતું ન હતું. એક દિવસ તેણે તેના મોટા પુત્ર એસાવને બોલાવ્યો. ઈસહાકે કહ્યું, “મારા દીકરા.” ઈસહાકને એસાવે જવાબ આપ્યો, “જી, પિતાજી, હું આ રહ્યો.”

2 ઈસહાકે કહ્યું, “જુઓ, હું વૃદ્ધ થઈ ગયો છું. હવે હું જલ્દી મરી જઈશ,

3 એટલે તું તારા હથિયાર, બાણો અને ધનુષ્ય લે અને જંગલમાં જઈને માંટે માંટે શિકાર કરીને કંઈક લાવ.

4 અને મને ભાવતી સ્વાદિષ્ટ વાનગી બનાવીને માંરા માંટે લઈ આવ. જેથી હું ખાઉં અને મરતાં પહેલાં તને આશીર્વાદ આપું.”

5 એટલે એસાવ શિકાર કરવા ગયો. રિબકાએ તે વાતો સાંભળી હતી, જે ઈસહાકે પોતાના પુત્ર એસાવ સાથે કરી હતી.

6 રિબકાએ તેના પુત્ર યાકૂબને કહ્યું, “સાંભળ, મેં તારા પિતાને તારા ભાઈ સાથે વાતો કરતાં સાંભળ્યા છે.

7 તારા પિતાએ કહ્યું, ‘મારા ખાવા માંટે શિકાર કરીને કંઈક લઈ આવ, અને સ્વાદિષ્ટ ભોજન તૈયાર કર, જેથી હું ખાઉં અને મરતાં પહેલાં દેવની સાક્ષીએ તને આશીર્વાદ આપું.’

8 એટલા માંટે હવે માંરા પુત્ર, હું તને કહું તે પ્રમાણે કર.

9 આપણી બકરીઓનાં ઝુંડમાં જા અને બે સરસ લવારાં માંરી પાસે લઈ આવ. જેથી હું તેમાંથી તારા પિતાને ભાવતી સ્વાદિષ્ટ વાનગી બનાવીશ.

10 પછી તું તે તારા પિતાની આગળ લઈ જજે, જેથી તે ખાઈને મરતાં પહેલાં તને આશીર્વાદ આપે.”

11 પરંતુ યાકૂબે પોતાની માંતા રિબકાને કહ્યું, “પરંતુ માંરા ભાઈ એસાવને તો આખા શરીરે વાળ છે, અને માંરાં શરીર વાળ વગરનું છે.

12 કદાચ માંરા પિતા જો મને અડકશે તો જાણી જશે કે, હું એસાવ નથી. પછી તે મને આશીર્વાદ આપશે નહિ. તે મને શાપ આપશે કારણકે, મેં તેમને છેતરવાનો પ્રયત્ન કર્યો.”

13 તેથી રિબકાએ તેને કહ્યું, “કોઈ મુશ્કેલી ઊભી થશે તો તે હું માંરા માંથે લઈ લઈશ. હું જે કહું છું તે કર. જા, અને માંરા માંટે બે લવારાં લઈ આવ.”

14 એટલે યાકૂબ બહાર ગયો. તેણે બે બકરીઓ પકડી. અને તે તેને તેની માંતા પાસે લાવ્યો. રિબકાએ ઈસહાકની પસંદગી પ્રમાણે સ્વાદિષ્ટ વાનગી બનાવી.

15 પછી રિબકાએ તે પોષાક જે તેનો મોટો પુત્ર એસાવ પહેરવા માંટે પસંદ કરતો હતો, તે લઈને પોતાના નાના પુત્ર યાકૂબને પહેરાવ્યો.

16 અને લવારાંની ખાલ યાકૂબના હાથ પર અને તેની ડોકીના સુંવાળા ભાગ પર ઢાંકી દીધી.

17 પછી તેણે પોતે તૈયાર કરેલી પેલી સ્વાદિષ્ટ વાનગી અને રોટલી પોતાના પુત્ર યાકૂબના હાથમાં આપી.

18 યાકૂબે તેના પિતા પાસે જઈને કહ્યું, “પિતાજી!” ઈસહાકે, પૂછ્યું, “શું છે બેટા? તું કોણ છે?”

19 યાકૂબે પોતાના પિતાને કહ્યું, “હું તમારો મોટો પુત્ર એસાવ છું, તમે જે કહ્યું હતું તે પ્રમાણે મેં કર્યું છે. હવે તમે બેઠા થાઓ, અને મેં જે શિકાર તમારા માંટે કર્યો છે તેની વાનગી ખાઈને મને આશીર્વાદ આપો.”

20 પરંતુ ઈસહાકે પોતાના પુત્રને કહ્યું, “બેટા, તને આટલો જલદી કેવી રીતે શિકાર મળી ગયો?” યાકૂબે જવાબ આપ્યો, “કારણ કે તમારા દેવ યહોવાએ મને જલદીથી શિકાર ઉપલબ્ધ કરાવ્યો.”

21 પછી ઈસહાકે યાકૂબને કહ્યું, “બેટા, માંરી પાસે આવ, જેથી હું તારો સ્પર્શ કરી શકું અને જાણી શકું કે, તું માંરો પુત્ર એસાવ છે કે, નહિ?”

22 યાકૂબ તેના પિતા ઈસહાક પાસે ગયો. ઈસહાકે, તેનો સ્પર્શ કર્યો અને કહ્યું, “તારો અવાજ તો યાકૂબના અવાજ જેવો જ છે. પરંતુ તારા હાથ તો એસાવના સ્વાંટીવાળા હાથ જેવા જ છે.”

23 ઈસહાકને એ ખબર ના પડી કે, આ યાકૂબ છે, કારણ કે તેના હાથ એસાવના હાથની જેમ સ્વાંટીવાળા હતા. તેથી ઈસહાકે, યાકૂબને આશીર્વાદ આપ્યા.

24 ઈસહાકે કહ્યું, “શું, તું ખરેખર માંરો પુત્ર એસાવ જ છે?” યાકૂબે જવાબ આપ્યો, “હાજી!”

25 પછી ઈસહાકે કહ્યું, “ખાવાનું લાઓ. હું તે ખાઈશ અને તને આશીર્વાદ આપીશ.” એથી યાકૂબે તેમને ખાવાનું આપ્યું અને તેમણે ખાધું. પછી તેણે દ્વારદારસ આપ્યો, અને તેણે તે પીધો.

26 પછી ઈસહાકે તેને કહ્યું, “પુત્ર, માંરી પાસે આવ, અને મને સુંબન કર.”

27 તેથી યાકૂબ પોતાના પિતાની પાસે ગયો અને સુંબન કર્યું. ઈસહાકે, એસાવનાં વસ્ત્રોની ગંધ પારખી અને તેને આશીર્વાદ આપ્યા. ઈસહાકે કહ્યું, “અરે! માંરા પુત્રના શરીરની વાસ તો યહોવાએ આશીર્વાદ આપેલા ખેતરની વાસ જેવી છે.

- 28 દેવ તારા માંટે આકાશમાંથી ઝાકળ વરસાવો. જેથી તમને મળીને પાક અને દ્રાક્ષારસ મળે.
- 29 બધા લોકો તમારી સેવા કરે. રાષ્ટ્ર તમારી શરણે આવે, તમે તમારા ભાઈઓ ઉપર શાસન કરો. તારી માતાના પુત્રો તારા ચરણોમાં નમે. અને તારી આજ્ઞાનું પાલન કરો. પ્રત્યેક વ્યક્તિ જે તમને શાપ આપશે તે શાપ તેના પર ઊતરશે અને જે વ્યક્તિ આશીર્વાદ આપશે, તે આશીર્વાદ પામશે.”
- 30 ઇસહાકે યાકૂબને આશીર્વાદ આપવાના પૂરા કર્યા. પછી તરત જ યાકૂબ પિતા ઇસહાક પાસેથી ચાલ્યો ગયો. તે જ સમયે એસાવ શિકાર કરીને અંદર આવ્યો.
- 31 એસાવે પોતાના પિતાની પસંદગીનું વિશિષ્ટ ભોજન બનાવીને પોતાના પિતા પાસે મૂક્યું. તેણે તેના પિતાને કહ્યું, “પિતાજી, ઊઠો અને ભોજન કરો. તમારા પુત્રએ તમારા માંટે શિકાર કર્યો છે, તે જમો. પછી તમે મને આશીર્વાદ આપી શકો છો.”
- 32 પરંતુ ઇસહાકે તેને કહ્યું, “તું કોણ છે?” તેણે જવાબ આપ્યો, “હું આપનો મોટો પુત્ર એસાવ.”
- 33 પછી ઇસહાક બળભળી ઊઠ્યો, તેણે પૂછ્યું, “તો પછી તું આવ્યો તે પહેલાં શિકાર કરીને માંરી આગળ લઈ આવ્યો તે કોણ? મેં તો ખાઈને તેને આશીર્વાદ પણ આપ્યો! આશીર્વાદને પાછો ખેંચવાનો સમય તો જતો રહ્યો. અને એ તો હવે કાયમ જ રહેશે.”
- 34 એસાવે પોતાના પિતાનાં વચનો સાંભળ્યા. તેનું મન કડવાશ અને ગુસ્સાથી ભરાઈ ગયું. તેણે ખૂબ મોટેથી કારમી બૂમ પાડીને પોતાના પિતાને કહ્યું, “પિતાજી, તો પછી મને પણ આશીર્વાદ આપો.”
- 35 ઇસહાકે કહ્યું, “તારા ભાઈએ માંરી સાથે છળ કરીને તારા આશીર્વાદ લઈ ગયો.”
- 36 એસાવે કહ્યું, “એનું નામ જ યાકૂબ કપટી છે. તે નામ તેને યોગ્ય છે. તેને એ નામ બરાબર આપવામાં આવ્યું છે. તેણે માંરી સાથે બે વાર કપટ કર્યું છે; તેણે માંરો જ્યેષ્ઠપુત્ર તરીકેનો હક્ક તો લઈ જ લીધો હતો અને હવે માંરે લેવાના આશીર્વાદ પણ તેણે લઈ જ લીધા. શું તમે માંરા માંટે કોઈ આશીર્વાદ રાખ્યા છે?”
- 37 ઇસહાકે જવાબ આપ્યો, “નાજી, હવે તો ઘણું મોડું થઈ ગયું છે. મેં યાકૂબને તારા પર શાસન કરવાનો અધિકાર આપી દીધો છે. મેં એમ પણ કહી દીધું છે કે, બધા ભાઈઓ એના સેવક બનશે. મેં તેને પુષ્કળ અનાજ અને દ્રાક્ષારસની જોગવાઈના આશીર્વાદ આપ્યા છે. બેટા, તને આપવા માંટે હવે માંરી પાસે કશું જ રહ્યું નથી.”
- 38 પરંતુ એસાવ પોતાના પિતા પાસે માંગતો જ રહ્યો, “પિતાજી, શું તમાંરી પાસે એક પણ આશીર્વાદ નથી? પિતાજી, મને પણ આશીર્વાદ આપો.” એમ કહીને એસાવ મોટા સાદે રડવા લાગ્યો.
- 39 પછી ઇસહાકે તેને કહ્યું, “તારો વાસ સારી ફળદ્રુપ ભૂમિ પર નહિ હોય, જ્યાં જમીન ફળતી નહિ હોય અને આકાશમાંથી ઝાકળ પણ વરસતું નહિ હોય. તારી પાસે વધારે અનાજ પણ નહિ હોય.
- 40 તારે જીવવા માંટે સંઘર્ષ કરવો પડશે, તારે તારા ભાઈનો સેવક બની જવું પડશે. પરંતુ તું સ્વતંત્રતા માંટે લડીશ અને તેની ઝૂંસરી ફગાવીને મુક્ત થઈ જઈશ.”
- 41 તે પછી આ આશીર્વાદને કારણે એસાવ યાકૂબની ઘૃણા કરતો રહ્યો. તેણે મનોમન વિચાર્યું, “માંરા પિતા જલદીથી મૃત્યુ પામશે અને હું તેનો શોક મનાવીશ. પરંતુ તે પછી હું યાકૂબને માંરી નાખીશ.” એસાવના મનમાં યાકૂબ પ્રત્યે વેરવૃત્તિ જાગી હતી.”
- 42 રિબકાને એસાવ દ્વારા યાકૂબને માંરી નાખવાના ષડયંત્રની જાણ થઈ. તેણે યાકૂબને બોલાવીને કહ્યું, “સાંભળ, તારો ભાઈ એસાવ તને માંરી નાખવાનું ષડયંત્ર કરી રહ્યો છે.
- 43 તેથી હવે, હે પુત્ર, હું કહું તેમ કરજે, માંરો ભાઈ લાબાન હારાનમાં રહે છે. તેની પાસે જા અને ત્યાં છુપાઈને રહે.
- 44 તારા ભાઈનો કરોધ ના શમે ત્યાં સુધી થોડો સમય તું તેની પાસે રહે.
- 45 થોડા સમય પછી તેં જે કાંઈ કર્યું છે તે તારો ભાઈ ભૂલી જશે પછી હું તને તેડાવી લઈશ. હું એક જ દિવસે તમને બન્નેને ગુમાંવવા માંગતી નથી.”
- 46 પછી રિબકાએ ઇસહાકને કહ્યું, “તારા પુત્ર એસાવે હિતી કન્યાઓ સાથે વિવાહ કરી લીધા છે. હું એ સ્ત્રીઓથી કંટાળી ગઈ છું. કારણ કે તેઓ આપણા લોકોમાંની નથી. અને જો યાકૂબ પણ આ કન્યાઓમાંથી કોઈ એકની સાથે વિવાહ કરશે તો પછી માંરે તો મરવા સિવાય કોઈ રસ્તો નહિ રહે.”

૬ સહાકે યાકૂબને બોલાવીને આશીર્વાદ આપ્યા. પછી તેને આદેશ આપીને કહ્યું, “તારે કોઈ કન્યાની કન્યા સાથે વિવાહ કરવાના નથી.

૭ તેથી તું આ સ્થળ છોડીને પાટાનારામ જા, તારા દાદા બથુએલને ત્યાં જા. જ્યાં તારા માંમાં લાબાન રહે છે. તેમની પુત્રીઓમાંથી કોઈ એક સાથે તું વિવાહ કર.

૮ હું પ્રાર્થના કરું છું કે, સર્વસમર્થ દેવ તને આશીર્વાદ આપે અને તમને ઘણા પુત્રો આપે. અને તારો વંશવેલો એટલો વધારો કે, તારામાંથી અનેક પ્રજાઓ પેદા થાય.

૯ હું પ્રાર્થના કરું છું કે, જે પ્રમાંણે દેવે ઇબ્રાહિમને વરદાન આપ્યું હતું તે જ પ્રમાંણે તમને પણ આશીર્વાદ આપે. હું પ્રાર્થના કરું છું કે, દેવ તમને ઇબ્રાહિમના આશીર્વાદ આપે. તે તને અને તારી ભાવિપેટીને આ જગ્યા કે, જ્યાં તમે પરદેશીની જેમ રહો છો તેને સદાને માટે તમારી સંપત્તિ બનાવી દે.”

૧૦ આ રીતે ઇસહાકે યાકૂબને પાટાનારામમાંના પ્રદેશમાં મોકલ્યો, યાકૂબ ત્યાં તેના માંમાંને ત્યાં ગયો. અરામી બથુએલ, લાબાન અને રિબકાનો પિતા હતો. અને રિબકા યાકૂબ અને એસાવની માતા હતી.

૧૧ એસાવને ખબર પડી કે, તેના પિતા ઇસહાકે યાકૂબને આશીર્વાદ આપ્યા છે અને તેમણે યાકૂબને પાટાનારામમાં પત્નીની શોધ માટે મોકલ્યો છે. અને એસાવને એ પણ ખબર પડી ગઈ કે, ઇસહાકે યાકૂબને આદેશ આપ્યો છે કે, તે કન્યાની કન્યા સાથે લગ્ન ન કરે.

૧૨ આથી એસાવ સમજ્યો કે, યાકૂબ પોતાનાં માતાપિતાનું કહ્યું માનીને પાટાનારામ ચાલ્યો ગયો છે.

૧૩ તે પરથી એસાવે વિચાર્યું કે, તેના પિતા એવું ઈચ્છતા નથી કે, તેમનો પુત્ર કન્યાની સ્ત્રી સાથે લગ્ન કરે.

૧૪ એસાવને પહેલાની બે પત્નીઓ તો હતી, પરંતુ તેણે ઇશ્માંએલની પુત્રી નબાયોથની બહેન માંહાલાથ સાથે વિવાહ કર્યા. (ઇશ્માંએલ ઇબ્રાહિમનો પુત્ર હતો.)

૧૫ યાકૂબે બેર-શેબા છોડ્યું અને ત્યાંથી તે હારાન તરફ ગયો.

૧૬ ચાલતા સમયે સૂર્યાસ્ત થઈ ગયો હોવાથી તે એક જગ્યાએ રાતવાસો કરવા માટે રોકાયો. યાકૂબે ત્યાં એક પથ્થર જોયો, તેથી સૂઈ જવા માટે તેના પર માથું મૂક્યું.

૧૭ યાકૂબને એક સ્વપ્ન આવ્યું; તેણે જોયું કે, એક સીડી પૃથ્વી પર મૂકેલી છે, જેની ટોચ આકાશ સુધી પહોંચે છે,

૧૮ અને યાકૂબે જોયું તો દેવદૂતો સીડી ઉપરથી ચઢતા-ઉતરતા હતા. અને યહોવા સીડી પાસે ઊભા હતા. યહોવાએ કહ્યું, “હું તમારા પિતા ઇબ્રાહિમનો દેવ યહોવા છું. હું ઇસહાકનો દેવ છું. જે જમીન પર તું સૂતો છે તે જમીન હું તને અને તારા વંશજોને આપીશ.

૧૯ પૃથ્વી પર માંટીના જેટલાં રજકણ છે તેટલા તારા વંશજો હશે. તેઓ પૂર્વ-પશ્ચિમ તથા ઉત્તર દક્ષિણમાં ફેલાશે. અને તારા તથા તારા વંશજોને કારણે પૃથ્વી પરની બધી પ્રજાઓ આશીર્વાદ પ્રાપ્ત કરશે.

૨૦ “હું તમારી સાથે છું અને હું તમારું રક્ષણ કરીશ. તમે જ્યાં જશો ત્યાંથી હું તમને પાછો આ ભૂમિ પર લઈ આવીશ. મેં તને જે કરવાનું વચન આપ્યું છે તે જ્યાં સુધી પૂરું નહિ કરી લઉં ત્યાં સુધી હું તારો સાથ છોડવાનો નથી.”

૨૧ પછી યાકૂબ ઊંઘમાંથી જાગ્યો અને બોલ્યો, “મને ખબર છે કે, યહોવા આ જગ્યા પર છે. પરંતુ જ્યાં સુધી હું અહીં સૂતો ન હતો, ત્યાં સુધી જાણતો નહોતો કે, તે અહીં છે.”

૨૨ યાકૂબને બીક લાગી, તેણે કહ્યું, “આ તો કોઈ મહાન જગ્યા છે. આ તો દેવનું ઘર છે. આ તો આકાશનું દ્વાર છે.”

૨૩ બીજે દિવસે સવારે યાકૂબ વહેલો ઊઠ્યો, અને જે પથ્થર તેને માંથા નીચે મૂક્યો હતો તે ઊઠાવ્યો. અને તેને સ્મારકસ્તંભ તરીકે ઊભો મૂકી દીધો. પછી તેણે તેના પર તેલ રેડ્યું. આ રીતે તેણે આ પથ્થરને દેવનો સ્મારક સ્તંભ બનાવ્યો.

૨૪ આ જગ્યાનું નામ પહેલાં લૂઝ હતું પરંતુ યાકૂબે તે જગ્યાનું નામ બેથેલ પાડ્યું.

૨૫ પછી યાકૂબે એક પ્રતિજ્ઞા કરી. તેણે કહ્યું, “જો દેવ માંટી સાથે રહેશે, અને હું પ્રવાસમાં જ્યાં જ્યાં જાઉં ત્યાં દેવ માંટી રક્ષા કરશે અને મને ખાવાને અન્ન અને પહેરવાને વસ્ત્રો આપશે.

૨૬ જેથી હું માંટી પિતાને ઘેર સુરક્ષિત પાછો આવીશ. તો યહોવાને હું માંટી દેવ માંનીશ.

૨૭ આ જગ્યા પર જ્યાં મેં પથ્થર ઊભો કર્યો છે, તે જગ્યા પવિત્ર સ્થાન બનશે. અને દેવ તું મને જે કંઈ આપશે તેનો દશમો ભાગ હું તને અર્પણ કરીશ.”

પછી યાકૂબે પોતાનો પ્વાસ ચાલુ રાખ્યો, તે પૂર્વના લોકોના પ્રદેશમાં પહોંચ્યો.

- 2** યાકૂબે એક નજર કરી, તો ત્યાં તેણે વગડામાં એક કૂવો જોયો. અને કૂવા પાસે ઘેટાંનાં ત્રણ ટોળાં હતાં. એ કૂવામાંથી ઘેટાંનાં ટોળાને પાણી પીવડાવવામાં આવતું હતું. એક મોટા પથ્થરથી કૂવાનું મોઢું ઢાંકેલું હતું.
- 3** અને જ્યારે બધાં ઘેટાં ભેગાં થઈ જતાં ત્યારે ઘેટાંપાળકો કૂવાના મોં પરથી પથ્થર હટાવતા હતા. પછી બધાં ઘેટાં તેનું પાણી પી શકતાં હતાં. જ્યારે બધાં ઘેટાં પાણી પી લેતાં એટલે ઘેટાંપાળકો કૂવાના મોં પર ફરીથી પથ્થર ઢાંકી દેતા.
- 4** યાકૂબે ઘેટાંપાળકોને પૂછ્યું, “ભાઈઓ, તમે લોકો ક્યાંથી આવો છો?” તેઓએ જવાબ આપ્યો, “અમે હારાનના છીએ.”
- 5** પછી યાકૂબે પૂછ્યું, “શું તમે લોકો નાહોરના પુત્ર લાબાનને ઓળખો છો?” ગોવાળિયાઓએ કહ્યું, “અમે લોકો તેને ઓળખીએ છીએ.”
- 6** પછી યાકૂબે પૂછ્યું, “તે કુશળ તો છે ને?” તેઓએ કહ્યું, “તેઓ કુશળ છે. બધું જ સરસ છે. જુઓ, પેલી તેની પુત્રી રાહેલ તેનાં ઘેટાં સાથે આવી રહી છે.”
- 7** યાકૂબે કહ્યું, “જુઓ, હવે દિવસ છે અને સૂર્યાસ્ત થવાને હજુ ઘણી વાર છે. રાતને માંટે ઢોરોને એકઠાં કરવાનો વખત થયો નથી. તેથી તેને પાણી પાઈને ફરીથી મેદાનમાં ચરવા માંટે જવા દો.”
- 8** પરંતુ તે ઘેટાંપાળકે કહ્યું, “જ્યાંસુધી બધાં ઘેટાંનાં ટોળાં ભેગા થાય નહિ ત્યાં સુધી અમે એમ કરી શકીએ નહિ, બધા ટોળાં ભેગાં થાય તે પછી જ કૂવાના મુખ પરથી પથ્થર હઠાવીશું અને બધા ઘેટાં પાણી પીશે.”
- 9** યાકૂબ ઘેટાંપાળકો સાથે વાત કરતો હતો ત્યારે જ રાહેલ પોતાનાં પિતાનાં ઘેટાં સાથે આવી. (રાહેલનું કામ ઘેટાં ચારવાનું હતું.)
- 10** રાહેલ લાબાનની પુત્રી હતી. લાબાન રિબકાનો ભાઈ હતો. અને રિબકા યાકૂબની માતા હતી. જ્યારે યાકૂબે રાહેલને જોઈ, ત્યારે તેણે કૂવા પરનો પથ્થર હઠાવ્યો અને ઘેટાંઓને પાણી પાડ્યું.
- 11** પછી યાકૂબ રાહેલને ચૂમીને પોક મૂકીને રહ્યો.
- 12** પછી યાકૂબે રાહેલને જણાવ્યું કે, હું તારા પિતાના પરિવારનો છું અને રિબકાનો પુત્ર યાકૂબ છું. એટલે રાહેલ દોડતી ઘરે ગઈ અને પિતાને આ બધી વાત કરી.
- 13** લાબાને પોતાની બહેનના પુત્ર યાકૂબના સમાંચાર સાંભળ્યા, તેથી તે ભાણેજને મળવા માંટે દોડ્યો. અને તેને ભેટી પડ્યો, ચુંબન કરવા લાગ્યો અને પોતાને ઘેર લઈ આવ્યો. યાકૂબે જે કાંઈ થયું હતું તે બધુંજ લાબાનને કહી સંભળાવ્યું.
- 14** પછી લાબાને કહ્યું, “આશ્ચર્ય! તમે અમારા પરિવારના છો!” તેથી યાકૂબ લાબાન સાથે એક મહિના સુધી રહ્યો.
- 15** એક દિવસ લાબાને યાકૂબને કહ્યું, “તું અમારે ત્યાં મફતમાં કામ કરતો રહે તે શું યોગ્ય છે? તમે સંબંધી છો, ગુલામ નહિ, બોલો, હું તમને શી મજૂરી આપું?”
- 16** લાબાનને બે પુત્રીઓ હતી. મોટીનું નામ ‘લેઆહ’ અને નાનીનું નામ રાહેલ હતું.
- 17** રાહેલ સુંદર હતી અને લેઆહની આંખો સૌમ્ય હતી.
- 18** યાકૂબ રાહેલને પ્રેમ કરતો હતો. યાકૂબે લાબાનને કહ્યું, “જો તમે તમારી નાની પુત્રી રાહેલને માંરી સાથે પરણાવો, તો હું તમારે માંટે સાત વર્ષ સુધી કામ કરીશ.”
- 19** લાબાને કહ્યું, “હું એને બીજા કોઈની સાથે પરણાવું તેના કરતાં તારી સાથે પરણાવું તે એના માંટે સારું છે. તેથી માંરી સાથે રહે.”
- 20** એટલા માંટે યાકૂબ ત્યાં રહ્યો. અને સાત વર્ષ સુધી લાબાન માંટે કામ કરતો રહ્યો. છતાં એ સાત વરસ તેને સાત દિવસ જેવા લાગ્યા, કારણ કે તે રાહેલને ખૂબ પ્રેમ કરતો હતો.
- 21** સાત વર્ષ પછી તેણે લાબાનને કહ્યું, “હવે મને રાહેલ સોંપી દો, જેથી હું તેની સાથે લગ્ન કરું. તમારે ત્યાં કામ કરવાની માંરી મુદત પૂરી થઈ છે.”
- 22** તેથી લાબાને તે પ્રદેશના બધા લોકોને ભેગા કર્યા અને ભોજન આપ્યું.
- 23** તે રાત્રે લાબાન પોતાની પુત્રી લેઆહને યાકૂબ પાસે લાવ્યો. યાકૂબે અને લેઆહએ પરપરપર શારીરિક સંબંધ બાંધ્યો.
- 24** લાબાને પોતાની દાસી ઝિલ્પાહ લેઆહને દાસી તરીકે આપી.
- 25** સવારે યાકૂબે જોયું કે, તે લેઆહ સાથે સૂતો હતો. યાકૂબે લાબાનને કહ્યું, “તે માંરી સાથે છળ કર્યું છે, હું રાહેલ સાથે લગ્ન કરી શકું તે માંટે મેં તમારે ત્યાં કેવો સખત પરિશ્રમ કર્યો છે! તમે મને શા માંટે છેતર્યો?”
- 26** લાબાને કહ્યું, “અમારા દેશમાં મોટી પુત્રી પહેલાં નાની પુત્રીને પરણાવવાનો રિવાજ અમારા લોકોમાં નથી.
- 27** પરંતુ લગ્નોત્સવની વિધિ પૂરા અઠવાડિયા સુધી માંણો, અને હું રાહેલને પણ તારી સાથે પરણાવીશ. પરંતુ એ માંટે તારે

બીજા સાત વર્ષ માંરી સેવા કરવી પડશે.”

28 તેથી યાકૂબે તેનો સ્વીકાર કર્યો અને તેણે લેઆહના લગ્નની વિધિનું સપ્તાહ પૂરું કર્યું. ત્યાર પછી લાબાને પોતાની દીકરી રાહેલ પણ તેને પરણાવી.

29 લાબાને પોતાની દાસી બિલ્હાહ પોતાની પુત્રી રાહેલને દાસી તરીકે આપી.

30 તેથી યાકૂબે રાહેલની સાથે પણ શારીરિક સંબંધ બાંધ્યો. અને લેઆહ કરતાં વધારે પ્રેમ રાહેલને આપ્યો. અને યાકૂબે લાબાને માંટે બીજા સાત વર્ષ સુધી કામ કર્યું.

31 યહોવાએ જોયું કે, યાકૂબ લેઆહ કરતાં વધારે રાહેલને પ્રેમ કરે છે, તેથી યહોવાએ લેઆહને બાળકોને જન્મ આપવા યોગ્ય બનાવી, પરંતુ રાહેલને કોઈ સંતાન થયું નહિ.

32 લેઆહે એક પુત્રને જન્મ આપ્યો, તેણે તેનું નામ રૂબેન રાખ્યું. તેણે કહ્યું, “યહોવાએ માંરાં દુઃખો સામે જોયું છે. માંરા પતિ મને પ્રેમ કરતાં નથી. તેથી કદાચ એવું બને કે, માંરા પતિ મને પ્રેમ કરે.”

33 લેઆહ ફરીવાર ગર્ભવતી થઈ. અને તેણે બીજા પુત્રને જન્મ આપ્યો. તેણે આ પુત્રનું નામ ‘શિમયોન’ રાખ્યું. લેઆહે કહ્યું, “યહોવાએ સાંભળ્યું કે, મને પ્રેમ મળતો નથી તેથી તેણે મને આ પુત્ર આપ્યો.”

34 લેઆહ ફરીથી ગર્ભવતી થઈ અને ત્રીજા એક પુત્રને જન્મ આપ્યો. તેણે તે પુત્રનું નામ લેવી રાખ્યું. લેઆહએ કહ્યું, “હવે તો નક્કી મને માંરા પતિ પ્રેમ કરશે. મેં તેમના ત્રણ પુત્રોને જન્મ આપ્યો છે.”

35 પછી લેઆહને ચોથો પુત્ર થયો. તેણીએ એ બાળકનું નામ યહૂદા પાડ્યું. અને તેણી બોલી, “આ વખતે હું યહોવાની પ્રસંશા કરીશ.” આથી તેણીએ તેનું નામ યહૂદા પાડ્યું. એ પછી તેણીને સંતાન થતાં બંધ થયાં.

ખરેખર 30

રાહેલે જોયું કે, તે યાકૂબને માંટે બાળકને જન્મ આપવા માંટે અશક્તિમાંન છે, તેથી તેને પોતાની બહેન લેઆહની ઈર્ષા થવા માંડી, તેથી તેણે યાકૂબને કહ્યું, “મને સંતાન આપ, નહિ તો હું મરી જઈશ.”

2 યાકૂબ રાહેલ પર ક્રોધે ભરાયો, તેણે કહ્યું, “હું દેવ નથી, તને માંતા બનવાથી વંચિત રાખનાર તો એ જ છે.”

3 ત્યારે રાહેલે કહ્યું, “તમે માંરી દાસી બિલ્હાહને તો લઈ શકો છો ને? તમે એને ઋતુદાન કરો એટલે એ માંરા માંટે બાળકને જન્મ આપશે. પછી એના માંરફતે હું માં થઈશ.”

4 આથી રાહેલે પોતાની દાસી બિલ્હાહ યાકૂબને પત્ની તરીકે સોંપી. યાકૂબે બિલ્હાહને ઋતુદાન કર્યું.

5 બિલ્હાહ ગર્ભવતી થઈ અને યાકૂબ માંટે તેણે એક પુત્રને જન્મ આપ્યો.

6 રાહેલે કહ્યું, “આખરે દેવે માંરી પ્રાર્થના સાંભળી ખરી, તેણે મને એક પુત્ર આપવાનો ન્યાય કર્યો.” તેથી રાહેલે એ પુત્રનું નામ દાન રાખ્યું.

7 બિલ્હાહ ફરી ગર્ભવતી થઈ, અને તેને યાકૂબથી બીજો પુત્ર અવતર્યો.

8 રાહેલે કહ્યું, “મેં માંરી બહેન સાથે મુકાબલામાં ભારે લડત આપી છે. અને મને વિજય મળ્યો છે.” એથી તેણે એ પુત્રનું નામ નફતાલી રાખ્યું.

9 પછી લેઆહે વિચાર્યું કે, તે હવે વધારે બાળકોને જન્મ આપી શકે તેમ નથી. એટલે પોતાની દાસી ઝિલ્પાહ યાકૂબને પત્ની તરીકે આપી.

10 પછી ઝિલ્પાહને યાકૂબથી એક પુત્ર અવતર્યો.

11 લેઆહે કહ્યું, “હું ભાગ્યશાળી છું.” હવે સ્ત્રીઓ મને સદભાગી કહેશે. તેથી તેણે પુત્રનું નામ ગાદ રાખ્યું.

12 ઝિલ્પાહએ બીજા પુત્રને જન્મ આપ્યો.

13 લેઆહ બોલી, “હું કેવી સુખી છું!” તેથી તેણે એ પુત્રનું નામ આશેર રાખ્યું.

14 ઘઉંની કાપણીના સમયે રૂબેન ખેતરે ગયો ત્યાં તેણે કેટલાંક વિશેષ પ્રકારનાં ફૂલો જોયાં. રૂબેને તે ફૂલો લાવીને પોતાની માંતા લેઆહને આપ્યાં. ત્યારે રાહેલે લેઆહને કહ્યું, “કૃપા કરીને મને તારો પુત્ર જે ફૂલો લાવ્યો છે તેમાંથી થોડાં ફૂલો આપ.”

15 લેઆહે જવાબ આપ્યો, “તેં તો માંરા પતિને પહેલાંથી જ લઈ લીધો છે, હવે તું માંરા પુત્રનાં ફૂલોને પણ લઈ લેવા માંગે છે?” પરંતુ રાહેલે કહ્યું, “જો તું તારા પુત્રનાં ફૂલ મને આપીશ તો તેના બદલામાં આજે રાત્રે તું યાકૂબની સાથે સૂવા જઈ શકીશ.”

- 16 તે રાત્રે ચાકૂબ ખેતરેથી પાછો ફર્યો એટલે લેઆહ તેને મળવા ગઈ. તેણે ચાકૂબને કહ્યું, “આજે રાત્રે તમારે માંરી સાથે સૂવાનું છે. મેં માંરા પુત્રનાં કૂલો રાહેલને તમાંરી કિંમતનાં રૂપમાં આપ્યા છે.” તેથી ચાકૂબ તે રાત્રે લેઆહ સાથે સૂતો.
- 17 તેથી દેવે લેઆહને ફરીથી ગર્ભવતી થવા દીધી. તેણે ચાકૂબના પાંચમાં પુત્રને જન્મ આપ્યો.
- 18 લેઆહ બોલી, “મેં માંરી દાસી માંરા પતિને આપી તેથી દેવે મને તેનો બદલો આપ્યો છે.” તેથી લેઆહે પોતાના પુત્રનું નામ ઈસ્સાખાર રાખ્યું.
- 19 લેઆહ ફરી વાર ગર્ભવતી થઈ અને તેણે છઠ્ઠા પુત્રને જન્મ આપ્યો,
- 20 લેઆહે કહ્યું, “દેવે મને એક સુંદર ભેટ આપી છે. હવે જરૂર ચાકૂબ મને અપનાવશે, કારણ કે મેં એને છ બાળકો આપ્યાં છે.” એટલે લેઆહે તે પુત્રનું નામ ઝબુલોન રાખ્યું.
- 21 એ પછી લેઆહને એક પુત્રી અવતરી. તેણે પુત્રીનું નામ દીનાહ રાખ્યું.
- 22 પછી દેવે રાહેલની અરજ સાંભળી, દેવે રાહેલને વાંઝિયામેહણું ટાળવા માંટે સમર્થ બનાવી.
- 23 રાહેલ ગર્ભવતી થઈ અને તેણે એક પુત્રને જન્મ આપ્યો. રાહેલે કહ્યું, “દેવે મને વાંઝણી બનવાથી બચાવી અને મને એક પુત્ર આપ્યો છે.”
- 24 તેથી રાહેલે પોતાના પુત્રનું નામ યૂસફ રાખ્યું એમ કહેતાં દેવ હજુ મને બીજો દીકરો આપે.
- 25 યૂસફના જન્મ પછી ચાકૂબે લાબાનને કહ્યું, “હવે મને માંરે ઘેર જવા દો.
- 26 જેમને માંટે મેં તમાંરી નોકરી કરી તે માંરી પત્નીઓ અને બાળકો મને સોંપી દો, એટલે હું ઘરભેગો થાઉં. તમે જાણો છો કે, મેં તમાંરી કેવી નોકરી કરી છે.”
- 27 લાબાને તેને કહ્યું, “મને થોડું કહેવા દે, મને અનુભવ થયો છે કે, તારા કારણે યહોવાએ માંરા પર કૃપા કરી છે.
- 28 માંટે તું કહે, હું તને શું આપું? તું જે મજૂરી કહેશે તે હું આપીશ.”
- 29 ચાકૂબે જવાબ આપ્યો, “તમે પોતે જાણો છો કે, મેં તમારે માંટે કેવો સખત પરિશ્રમ કર્યો છે. અને તમારાં ઘેટાંબકરાંની મેં કેવી સંભાળ રાખી છે.
- 30 હું આવ્યો ત્યારે તમાંરી પાસે તે થોડાં હતાં અને હવે તેમાં ઘણો વધારો થયો છે. જ્યારે જ્યારે મેં તમાંરા માંટે જે કાંઈ કર્યું છે, ત્યારે ત્યારે યહોવાએ તમાંરા પર કૃપા કરી છે. હવે, માંરા માંટે સમય પાકી ગયો છે જેથી હું પોતાના માંટે કાંઈ કરું. પછી હું માંરા પોતાના પરિવાર માંટે ઘરની જોગવાઈ ક્યારે કરીશ?”
- 31 પછી લાબાને પૂછ્યું, “તો પછી હું તને શું આપું?” ચાકૂબે જવાબ આપ્યો, “હું નથી ઈચ્છતો કે, તમે મને કશું આપો. હું તો ફક્ત એટલું જ ઈચ્છું છું કે, મેં જે કાંઈ કામ કર્યું છે તેની કિંમત મને ચૂકવી દો. તમે જો આટલું કરશો તો હું ફરી તમારાં ઘેટાંબકરાં ચરાવીશ અને તેમની સંભાળ રાખીશ.
- 32 આજે મને તમારાં ઘેટાંબકરાંનાં બધાં ટોળામાં જે દરેક ઘેટાં અને બકરાં કાબરચીતરાં હોય અને જે દરેક ઘેટાં અને બકરાં ટપકાં વાળા હોય અને દરેક યુવાન કાળી બકરી હોય તે લેઈ જવા દો. અને એ માંરી મજૂરી હશે.
- 33 ભવિષ્યમાં તમે સરળતાથી જોઈ શકશો કે, હું કેટલો પરામાણિક અને વફાદાર છું. તમે તપાસ કરવા આવશો ત્યારે માંરી પરામાણિકતા પુરવાર થશે. માંરી પાસેનાં ઘેટાંબકરાંમાંનું જે કોઈ બકરાં કાબરચીતરાં કે, ટપકાંવાળું ન હોય અને જે ઘેટું કાળું ન હોય તે ચોરેલું છે એમ ગણાશે.”
- 34 લાબાને કહ્યું, “સારું, તારી વાત મને મંજૂર છે, અમે તને તું જે કાંઈ માંગીશ તે આપીશું.”
- 35 પરંતુ તે દિવસે લાબાને જેટલાં બકરાં કાબરચીતરાં અને ટપકાંવાળા હતા અને જેટલી બકરીઓ કાબરચીતરી અને ટપકાવાળી હતી અને જે ઘેટાં કાળાં હતાં તે બધાં જુદાં પાડી સંતાડી દીધાં અને પોતાના પુત્રોને સાચવવા માંટે સોંપી દીધાં.
- 36 તેથી તેના પુત્રોએ બધાં કાબરચીતરાં ઘેટાંબકરાં લઈ લીધાં અને બીજી જગ્યાએ ચાલ્યા ગયા. તેઓએ ત્રણ દિવસ સુધી પરાસ કર્યો. અને પોતાની તથા ચાકૂબની વચ્ચે ત્રણ દિવસની મુસાફરી જેટલું અંતર રાખ્યું. ચાકૂબે લાબાનનાં બાકીનાં ઘેટાંબકરાં સંભાળી લીધા. પરંતુ તેમાં કોઈ કાબરચીતરાં કે, કાળાં ન હતાં.
- 37 તેથી ચાકૂબે સફેદ, બદામ, અને ચિનારની લીલી સોટીઓ લઈને તેને છોલીને સોટીઓનો સફેદ ભાગ ખુલ્લો કરીને સફેદ પટા પાડ્યા.
- 38 ચાકૂબે પાણી પીવાડાવવાની જગ્યાએ ઘેટાંબકરાંની સામે છોલેલી સોટીઓ રાખી, ઘેટાંબકરાં પાણી પીવા આવતાં ત્યારે તેઓ જોતા.
- 39 પછી જ્યારે બકરીઓ ડાળીઓની પાસે સવાળે આવતી એટલે તેમને કાબરચીતરાં ચટાપટાવાળાં અને ટપકાંવાળાં અને કાળા બરચાં અવતર્યાં.

- 40 ચાકૂબે કાબરચીતરાં અને કાળાં ઘેટાંઓને બીજા બધાંથી જૂદા પાડ્યાં. એ રીતે ચાકૂબે પોતાનાં પશુઓને લાબાનનાં પશુઓથી જુદાં પાડ્યાં. તેણે પોતાનાં ઘેટાંઓને લાબાનનાં ઘેટાંઓ સાથે ભળવા દીધા નહિ.
- 41 જ્યારે જ્યારે ટોળામાંનાં મજબૂત ઘેટાંબકરાં જોતા ત્યારે તે તેમની આગળ નીકોમાં અને હવાડાઓમાં પેલી સોટીઓ મૂકતો, જેથી તેઓ સોટીઓ આગળ ગર્ભધાન કરે;
- 42 પણ ટોળામાંનાં નબળાં ઘેટાંબકરાં માંટે તે નીકમાં કે, હવાડામાં સોટીઓ મૂકતો નહિ, આથી નબળાં ઘેટાં બકરાં લાબાનનાં રક્ષાં અને સશક્ત મજબૂત ઘેટા ચાકૂબનાં થયાં.
- 43 આમ, ચાકૂબ ખૂબ શ્રીમંત થઈ ગયો અને તેની પાસે ઘેટાં બકરાંનાં મોટા મોટા ટોળાં, નોકર ચાકરો, દાસદાસીઓ, ઊંટો અને ગધેડાં થયાં. તે ખૂબ સમૃદ્ધ બન્યો.

પ્રકરણ 31

- અ**ક દિવસ ચાકૂબે લાબાનના પુત્રોને વાતો કરતાં સાંભળ્યા, તેઓએ કહ્યું કે, “ચાકૂબે અમારા પિતાજીનું સર્વસ્વ લઈ લીધું છે. તે ધનવાન બની ગયો છે અને તેણે અમારા પિતાની બધી મિલકત લઈ લીધી છે.
- 2 ચાકૂબને એમ પણ થયું કે, લાબાન હવે પહેલાની જેમ મીઠો પ્રેમભાવ રાખતો નથી.
- 3 યહોવાએ ચાકૂબને કહ્યું, “તું તારા પિતૃઓની ભૂમિમાં તારી જન્મભૂમિમાં પાછો ચાલ્યો જા. હું તારી સાથે રહીશ.”
- 4 તેથી ચાકૂબે રાહેલ અને લેઆહને, જે ખેતરમાં ઘેટાંબકરાં હતાં ત્યાં મળવા માટે આવવા કહેવડાવ્યું.
- 5 ચાકૂબે રાહેલ અને લેઆહને કહ્યું, “હું જાણું છું કે, તમારા પિતાજી મારા પ્રત્યે રોષે ભરાયેલ છે, તેમનો મારા પ્રત્યે પહેલા જેવો મૈત્રી ભાવ નથી. પણ મારા પિતાનો દેવ મારી સાથે છે.
- 6 તમે બંને જાણો છો કે, મેં તમારા પિતા માટે મારાથી શક્ય તેટલી સખત મહેનત કરી છે.
- 7 પરંતુ તમારા પિતાએ મારી સાથે દગો કર્યો. દશ વખત તો મારી મજૂરીના દરમાં ફેરફાર કર્યો છે. છતાં બધાં જ સમયે દેવે મને લાબાનના પ્રપંચમાંથી બચાવ્યો છે.
- 8 “એક વખત લાબાને મને કહ્યું, ‘તારી મજૂરીના બદલામાં બધી જ ટપકાંવાળી બકરીઓ રાખી શકે છે.’ એણે આમ કહ્યું ત્યારથી બધાં જ ઘેટાંબકરાંને ટપકાંવાળાં બરચાં જ જનમતાં. આ પ્રકારનાં બધાં જ પ્રાણીઓ મારા હતાં. પરંતુ પછી લાબાને કહ્યું, ‘હું ટપકાંવાળાં પ્રાણીઓ રાખીશ, તું ચટાપટાવાળાં રાખી શકે છે. તે તારી મજૂરી ગણાશે.’ તેના એમ કહ્યા પછી બધાં જ પ્રાણીઓને ચટાપટાવાળાં જ બરચાં જનમતાં,
- 9 આ રીતે દેવે તમારા પિતાના ઢોર લઈને મને આપ્યાં છે.
- 10 “જે સમયે ઘેટાંબકરાં ગર્ભધારણ કરવા મળી રહ્યા હતા ત્યારે મેં એક સ્વપ્ન જોયું. મેં જોયું કે, ગર્ભધારણ કરાવનારા નર જાતિનાં ઢોર ચટાપટાવાળા, ટપકાંવાળા અને કાબરચીતરાં હતાં.
- 11 પછી દેવના દૂતે મને સ્વપ્નમાં કહ્યું, ‘ચાકૂબ!’ “એટલે મેં કહ્યું, ‘જી!’
- 12 “દેવના દૂતે કહ્યું, ‘જો, ગર્ભધારણ કરનારાં ટોળામાં નર ઢોર બધાં જ ચટાપટાવાળા, ટપકાવાળાં અને કાબરચીતરા છે; હું આમ કહી રહ્યો છું કારણ કે લાબાનનો તારી સાથે દુર્વ્યવહાર મેં જોયો છે.
- 13 હું એ દેવ છું, જે બેચેલમાં તારી પાસે આવેલ એ જગ્યાએ તેં એક વેદી બનાવી અને તેલથી તેનો અભિષેક કર્યો હતો. અને મારી આગળ શપથ લીધા હતા. હવે ઊભો થા, અને અત્યારે જ આ જગ્યા છોડી દે, અને તારા જન્મસ્થળે પાછો જા.”
- 14 ત્યારે રાહેલ અને લેઆહે જવાબ આપ્યો, “અમારા પિતા પાસે તેમના મૃત્યુ પછી અમને વારસામાં આપવા કશું બાકી રહ્યું છે ખરું?”
- 15 “તેણે અમારી સાથે એક અજાણ્યા વ્યક્તિ જેવું વર્તન કર્યું છે. તેણે અમને તમારી પાસે વેચી દીધા છે અને બધા પૈસા ખચીર્ નાખ્યાં છે જે અમારા હોવા જોઈએ.
- 16 દેવે તે બધી જ સંપત્તિ અમારા પિતા પાસેથી લઈ લીધી છે, તે બધી અમારી છે, અને અમારાં બાળકોની છે; માટે દેવે જે કરવા માટે કહ્યું છે તે જ તમે કરો.”
- 17 તેથી ચાકૂબે મુસાફરીની તૈયારી કરી. તેણે પોતાની પત્નીઓ અને પુત્રોને ઊંટ પર બેસાડ્યાં.
- 18 પછી તે તેના પિતા જયાં રહેતા હતા તે કનાન દેશમાં મેસોપોટામિયામાં જે કાંઈ મળ્યું હતું તે બધું લઈને, પોતાનાં બધાં ઢોરને હાંકતો હાંકતો પોતાના પિતા ઇસહાકને મળવા નીકળી પડ્યો.
- 19 તે સમયે લાબાન પોતાનાં ઘેટાંનું ઊન કાપવા ગયો હતો. તે દરમિયાન રાહેલે તેના ઘરમાં ધૂસી જઈને પોતાના પિતાના

કુળદેવતા ચોરી લાવી.

20 ચાકૂળે અરામી લાખાનને દગો કર્યો. તેણે લાખાનને ખતાવ્યું નહિ કે, તે ત્યાંથી જઈ રહ્યો છે.

21 ચાકૂળે પોતાનો પરિવાર અને બધી જ મિલકત જલદી જલદી લઈ લીધી અને પછી નદી (ફાત) ઓળંગીને ગિલગાદના પહાડી પ્રદેશ તરફ ચાલવા માંડ્યું.

22 તરીજે દિવસે લાખાનને ખબર પડી કે, ચાકૂળ ભાગી ગયો છે.

23 તેથી તેણે પોતાના માંણસોને સાથે લીધા અને સાત દિવસ સુધી તેનો પીછો કર્યો, છેવટે ચાકૂળ ગિલગાદના પહાડી પ્રદેશમાં પકડાઈ ગયો.

24 પણ તે રાત્રે દેવે લાખાનને સ્વપ્નમાં દર્શન આપીને કહ્યું, “ચાકૂળને જે કાંઈ કહો તેના એક-એક શબ્દ માંટે સાવચેત રહેજો, ચાકૂળને સાચું કે, માંડું કાંઈ કહીશ નહિ.”

25 જ્યારે ચાકૂળને લાખાને પકડી પાડ્યો, ત્યારે તેણે પહાડી પ્રદેશમાં મુકામ કર્યો હતો. તેથી તેના માંણસોએ એ જ પહાડી પ્રદેશમાં મુકામ કર્યો.

26 લાખાને ચાકૂળને કહ્યું, “તેં માંરી સાથે દગો શા માંટે કર્યો? અને તું માંરી પુત્રીઓને ચુદ્ધમાં પકડાયેલી હોય તેમ શા માંટે લઈ જાય છે?”

27 તું મને છેતરીને કહ્યા વગર જ ચૂપચાપ કેમ ભાગી ગયો? જો તેં મને જણાવ્યું હોત તો મેં ઉજવણી કરીને વાજતેગાજતે વિદાય આપી હોત.

28 તેં મને માંરાં પૌત્રપૌત્રીઓને તથા માંરી પુત્રીઓને છેલ્લી વાર ભેટવા તથા ચુંબન કરવા દીધા નહિ, તેં આમ કરીને બહુ મૂર્ખામીભર્યું વર્તન કર્યું છે.

29 તને નુકસાન કર્યું એ તો માંરા ડાબા હાથની વાત છે. પરંતુ ગઈકાલે રાત્રે તારા પિતાના દેવે મને સ્વપ્નમાં આવીને ચેતવણી આપીને કહ્યું, “ખબરદાર, ચાકૂળને જરા પણ સાચું કે, માંડું કહીશ નહિ.”

30 મને ખબર છે કે, તું તારે ઘેર જવા ઘણો આતુર છે, એટલે તું ચાલી નીકળ્યો, એ તો જાણે સમજ્યા, પરંતુ તેં માંરા ઘરમાંથી દેવોને શા માંટે ચોરી લીધા?”

31 ચાકૂળે લાખાનને કહ્યું, “હું તમને કહ્યાં વિના એટલા માંટે ચાલી નીકળ્યો કારણ કે હું ડરી ગયો હતો. મને એમ કે તમે તમાંરી પુત્રીઓને જબરજસ્તી માંરી પાસેથી લઈ લેશો.

32 પરંતુ મેં તમાંરા દેવોની ચોરી કરી નથી. અહીં માંરા કોઈ પણ માંણસ પાસેથી જો તમાંરા દેવો નીકળે તો હું તેને માંરી નાખીશ. તમાંરા માંણસો જે માંરા સાક્ષી બનશે. આપણા માંણસોના દેખતાં માંરી પાસે તમાંરાં જે કંઈ હોય તે ઓળખી બતાવો અને લઈ જાઓ.” હવે, ચાકૂળને તો ખબર જ નહોતી કે, રાહેલે લાખાનને ઘરેથી દેવો ચોર્યા છે.

33 તેથી લાખાન ચાકૂળના તંબુમાં ગયો. તેણે ત્યાં શોધ શરૂ કરી. લેઆહના તંબુમાં પણ ગયો અને બે દાસીઓના તંબુમાં પણ ગયો. પણ તેને દેવ મળ્યાં નહિ, પછી તે લેઆહના તંબુમાંથી નીકળી રાહેલના તંબુમાં પ્રવેશ્યો.

34 રાહેલે ઊંટના જીનમાં દેવતાઓને સંતાડી દીધા હતા. અને તે તેના પર બેઠી હતી. લાખાને આખા તંબુમાં તપાસ કરી પણ દેવો મળ્યા નહિ.

35 પછી રાહેલે તેણીના પિતાને કહ્યું, “પિતાજી, માંરા પર ગુસ્સો ન કરતા. હું તમાંરી સામે ઊભી રહેવા માંટે પણ અસમર્થ છું. આ સમયે માંરો માંસિકધર્મ ચાલી રહ્યો છે.” તેથી લાખાને આખા તંબુમાં દેવોની તપાસ કરી, પરંતુ તે તેઓને શોધી શક્યો નહિ.

36 પછી ચાકૂળ બહુ જ ગુસ્સે થયો, ચાકૂળે કહ્યું, “મેં શો અપરાધ કર્યો છે? મેં કયા નિયમનો ભંગ કરીને પાપ કર્યું છે? તમે માંરી પાછળ શા માંટે પડ્યા છો?”

37 માંરાં જે કાંઈ છે તે બધું તેં તપાસ્યું છતાં તારા ઘરની કોઈ ચીજ તારા હાથમાં આવી ખરી? જો તારા હાથમાં કોઈ ચીજ આવી હોય તો તારા માંણસો અને માંરા માંણસો આગળ રજૂ કર. એ આપણા બંનેનો ન્યાય કરે.

38 મેં તમાંરા માંટે વીસ વર્ષ સુધી કામ કર્યું છે. તે બધાં જ સમય દરમિયાન કોઈ પણ બરું ઘેટીઓનું જન્મ થતી વખતે મૃત્યુ પામ્યું નથી અને ઘેટી પણ મૃત્યુ પામી નથી. મેં તારાં ઘેટાં-બકરાંનાં ટોળામાંથી એક પણ ટોર ખાધું નથી.

39 જો કોઈ જંગલી પ્લાણીઓએ કોઈ ઘેટાને ફાડી નાખ્યું હોય તો મેં તેને તારી આગળ રજૂ કર્યા નથી! એ નુકસાન મેં પોતે ભરપાઈ કર્યું છે. દિવસે કે, રાતે જે કાંઈ ચોરાઈ જતું તે બધું તમે માંરી પાસે વસૂલ કરતા.

40 દિવસના સખત તાપથી અને રાતની સખત ઠંડીથી હું થાકી ગયો હતો. તેથી કાતિલ ઠંડી રાત્રિઓને લીધે હું સૂઈ શકતો નહોતો.

41 મેં માંરા જીવનનાં વીસ વર્ષ એક ગુલામની જેમ તમાંરા ઘરમાં વિતાવ્યાં છે. પહેલાંના ચૌદ વરસ તમાંરી બે પુત્રીઓને

પરણીને મેળવવા માટે અને છેલ્લા છ વર્ષ મેં તમારાં ઘેટાં-બકરાંને સંભાળ્યાં છે, અને તે દરમિયાન તમે દશ વાર માંરી મજૂરીનાં દરમાં ફેરફાર કર્યો છે.

42 પરંતુ જો મારા પૂર્વજોના દેવ, ઇબ્રાહિમના દેવ અને દેવ જેની ઈસહાક ઉપાસના કરે છે તે દેવ મારા પક્ષમાં ના હોત તો તમે મને ખાલી હાથે કાઢી મૂક્યો હોત. પરંતુ દેવે મારી વેદના અને મારા કામને ધ્યાનમાં લીધાં. અને ગઈ રાતે દેવે સાબિત કર્યું કે, હું સાચો છું.”

43 લાબાને ચાકૂબને કહ્યું, “આ છોકરીઓ તો મારી પુત્રીઓ છે. તેમનાં બાળકો મારાં છે. આ ઘેટાંબકરાં મારાં છે, અને જે બધું તમે અહીં જુઓ છો તે મારું છે. પરંતુ હું મારી પુત્રીઓ અને તેનાં બાળકોને રાખવા માટે કશું જ કરી શકતો નથી.

44 એટલા માટે હું તમારી સાથે કરાર કરવા માંગુ છું કે, આપણે પથ્થરોનો એક ઢગલો કરીશું. જે આપણી વચ્ચે સાક્ષી રહેશે કે, આપણે કરાર કર્યો છે.”

45 પછી ચાકૂબે એક મોટો પથ્થર કરારના સ્મારકસ્તંભ તરીકે ઊભો કર્યો કે, જેથી તે પુરવાર કરે કે, તેમણે કરાર કર્યો હતો.

46 પછી તેણે પોતાના માંણસોને પથ્થરો ભેગા કરવા માટે કહ્યું. તેમણે પથ્થરો ભેગા કરીને એક ઢગલો કર્યો. અને તે ઢગલા પાસે બેસીને તેમણે ભોજન કર્યું.

47 એ જગ્યાનું નામ લાબાને ચગાર-સાહદૂથા રાખ્યું અને ચાકૂબે તે જગ્યાનું નામ ગાલએદ રાખ્યું.

48 લાબાને ચાકૂબને કહ્યું, “આ ખડકોનો ઢગલો આપણને આપણા કરારનું સ્મરણ કરવા મદદ કરશે.” એટલા માટે ચાકૂબે તે જગ્યાનું નામ ગાલએદ રાખ્યું.

49 એટલે લાબાને કહ્યું, “યહોવા આપણા ‘બે’ જુદા થવાના સાક્ષી રહે, અને તે આપણા ઉપર નજર રાખે.” માટે એ જગ્યાનું બીજું નામ મિસ્પાહ રાખ્યું.

50 પછી લાબાને કહ્યું, “જો તમે મારી પુત્રીઓને દુઃખ આપશો અથવા બીજી સ્ત્રીઓને પરણશો તો દેવ તમને સજા કરશે, અહીં આપણા વચ્ચે કરારનો કોઈ સાક્ષી નથી. અને છતાં, યાદ રાખજો કે, દેવ તમારી અને મારી વચ્ચે સાક્ષી છે.”

51 પછી લાબાને કહ્યું, “તારી અને મારી વચ્ચે આ ઢગલો અને આ સ્મારકસ્તંભ મેં ઊભો કર્યો છે તે આપણને તેનું સ્મરણ કરાવશે કે, આપણે કરાર કર્યો છે. તેનું ધ્યાન રાખજે.

52 આ પથ્થરોનો ઢગલો અને આ સ્મારકસ્તંભ પણ સાક્ષી છે, તે આપણને આપણા કરારનું સ્મરણ કરાવવામાં મદદરૂપ થશે કે, આ ઢગલાને ઓળંગી મારે તારી પાસે અથવા આ ઢગલાને અને થાંભલાને ઓળંગીને તારે મારી પાસે લડવા માટે કે નુકશાન કરવા આવવાનું નથી.

53 જો આપણાંમાંથી કોઈ પણ આ કરારનો ભંગ કરે તો ઇબ્રાહિમના દેવ અને નાહોરના દેવ આપણો ન્યાય કરો.” આથી ચાકૂબે પોતાના પિતા ઇસહાક જેની ઉપાસના કરતા હતા તે દેવના સમ ખાધા.

54 પછી ચાકૂબે એક પશુનો વધ કરી અને પહાડ પર ચઢના રૂપમાં ભેટ ધરીને પોતાના માંણસોને ભોજન કરવા માટે બોલાવ્યા. ભોજન કર્યા પછી તેઓએ પહાડ પર રાત વિતાવી.

55 બીજે દિવસે સવારે લાબાને વહેલી સવારે ઉઠ્યો પોતાના પૌતર-પૌત્રીઓ અને પુત્રીઓને ચુમ્યા અને તેઓને આશીર્વાદ આપ્યા; પછી તે ઘરે પાછો ગયો.

પ્રકરણ 32

ચાકૂબે પણ તે સ્થળ છોડ્યું. જ્યારે તે પ્રવાસ કરી રહ્યો હતો ત્યારે તેણે દેવના દૂતો જોયા.

2 તેમને જોઈને ચાકૂબે કહ્યું, “આ તો દેવની છાવણી છે!” આથી તેણે તે જગ્યાનું નામ ‘માંહનાઈમ’ પાડ્યું.

3 ચાકૂબનો ભાઈ એસાવ ‘સેઇર’ પ્રદેશમાં રહેતો હતો. તે અદોમનો પહાડી પ્રદેશ હતો. ચાકૂબે એસાવની પાસે બેપિયાઓને મોકલ્યા.

4 ચાકૂબે બેપિયાઓને કહ્યું કે, “મારા વડીલ એસાવને તમે એવું કહેજો કે, તમારો સેવક ચાકૂબ કહે છે કે, ‘હું લાબાને ત્યાં જઈ વચ્ચો હતો અને અત્યાર સુધી ત્યાં રહ્યો હતો.

5 મારી પાસે ગાય, બળદ, ગધેડાં, બકરાં, ઘેટાં અને સેવકો મોટી સંખ્યામાં છે. અમને સ્વીકારવાનું કહેવા હું તમને આ સંદેશો મોકલું છું.”

6 બેપિયાઓ પાછા આવીને ચાકૂબને કહ્યું, “અમે તમારા ભાઈ એસાવ પાસે ગયા હતા. તે તમને મળવા આવી રહ્યો છે. તેની સાથે 400 સશસ્ત્ર યોદ્ધાઓ છે.”

- 7 ખેપિયાઓની વાત સાંભળી ચાકૂબ ગભરાઈ ગયો. તેણે પોતાની સાથેના બધા માંણસોને બે ટોળીમાં વહેંચી નાખ્યા અને પોતાનાં બધાં જ ઢોરો, ઘેટાંબકરાં અને ઊંટોને પણ બે ભાગમાં જુદા પાડ્યાં.
- 8 ચાકૂબે વિચાર્યું, “એસાવ આવીને એક ટોળી પર હુમલો કરે, તો બીજી ટોળી ભાગી જઈને બચી જાય.”
- 9 ચાકૂબે કહ્યું, “હે માંરા પૂર્વજ ઇબ્રાહિમના દેવ, હે માંરા પિતા ઇસહાકના દેવ! તં જ મને કહ્યું હતું કે, ‘તારા દેશમાં તારા વતનમાં પાછો જા, હું તારાં ભલું કરીશ.’
- 10 તં માંરા પર ઘણી કરુણા બતાવી છે. તમે માંરા માંટે જે બધું સારું કર્યું છે. તે માંટે હું યોગ્ય નથી. મેં ચર્દન નદી પહેલી વાર ઓળંગી ત્યારે માંરી પાસે ફક્ત માંરી લાકડી જ હતી, અને અત્યારે માંરી પાસે એટલી બધી વસ્તુઓ છે કે, હું તે બધીને પૂરા બે ભાગમાં અને બે ટોળીમાં વહેંચી શકું.
- 11 હું તમને પ્રાર્થના કરું છું કે, કૃપા કરીને મને માંરા ભાઈ એસાવના હાથમાંથી બચાવો. મને એનો ભય છે કે, રખેને તે આવીને અમને બધાંને, માંરા દીકરાઓને તેઓની માંઓ સુદ્ધાંને માંરી નાખે.
- 12 હે ચહોવા, તમે મને વચન આપ્યું હતું કે, ‘હું તારાં ભલું કરીશ, અને તારા વંશજોને સમુદ્રની રેતીના રજ જેટલા બનાવીશ કે, જેને કોઈ ગણી ન શકે.”
- 13 તે રાત્રે ચાકૂબે ત્યાં જ મુકામ કર્યો. ચાકૂબે પોતાની પાસે જે કાંઈ હતું તેમાંથી કેટલીક વસ્તુઓ પોતાના ભાઈ એસાવને ભેટ આપવા પસંદ કરી:
- 14 બકરીઓ 200, બકરાઓ 20, અને 200 ઘેટીઓ, 20 ઘેટા,
- 15 ઊંટડીઓ 30, તેઓના બરચાં સાથે, તથા 40 ગાયો અને 10 ગોધાઓ, 20 ગધેડીઓ અને 10 વછેરા.
- 16 આ બધાં તેણે જુદાં જુદાં ટોળાંમાં પોતાના નોકરોને સોંપ્યાં અને કહ્યું, “માંરી આગળ ચાલો, અને એક ટોળાં અને બીજા ટોળાં વચ્ચે જગ્યા રાખજો.”
- 17 ચાકૂબે તેમને હુકમ કર્યો અને પ્રાણીઓના પહેલા ટોળા સાથેના સેવકને સૂચના આપી કે, “જો માંરો ભાઈ એસાવ તમને મળે અને પૂછે કે, ‘તમે કોના સેવક છો? તમે ક્યાં જાઓ છો? અને આ તમાંરી આગળનાં ઢોરનાં માંલિક કોણ છે?’
- 18 ત્યારે જવાબ આપજો, ‘એ તો આપના સેવક ચાકૂબનાં છે, અને એના વડીલ એસાવ માંટે ભેટમાં મોકલ્યાં છે; અને ચાકૂબ પોતે અમાંરી પાછળ જ આવે છે.”
- 19 એ જ રીતે તેણે ઢોરોના ટોળાં પાછળ ચાલતા બીજા માંણસને, ત્રીજા માંણસને અને બધાં જ માંણસોને સૂચના આપી કે, “જ્યારે તમે લોકો એસાવને મળો ત્યારે આ એક જ વાત કહેજો.
- 20 વધુમાં કહેજો કે, ‘આ તમાંરી ભેટ છે, અને આપનો સેવક ચાકૂબ પણ લોકોની પાછળ આવી રહ્યો છે.”
- 21 ચાકૂબે વિચાર્યું, “જો હું આ માંણસોને ભેટ સાથે આગળ મોકલું તો શક્ય છે કે, કદાચ એસાવ મને માંફ કરે અને માંરો સ્વીકાર કરે.”
- 22 એટલા માંટે ચાકૂબે એસાવને ભેટ તેની આગળ આગળ મોકલી પરંતુ ચાકૂબ પોતે તે રાત્રે પોતાની છાવણીમાં જ રહ્યો.
- 23 તે રાત્રે મોડેથી ચાકૂબ ઊઠ્યો અને પોતાની બે પત્નીઓ, બે દાસીઓ, અને અગિયાર બાળકોની સાથે ચાબ્બોક નદીને પાર ચાલ્યો ગયો.
- 24 ચાકૂબે પોતાની પત્નીઓ અને બાળકોને તેમજ પોતાની બધી મતાને નદીની પાર મોકલી દીધાં અને તે એકલો રહી ગયો.
- 25 ચાકૂબ નદીને પાર કરનાર છેલ્લો માંણસ હતો. પરંતુ પાર કરતા પહેલાં જ્યારે તે એકલો હતો ત્યારે એક માંણસ આવ્યો અને તેની સાથે કુસ્તી કર્યા કરી. જ્યાં સુધી સૂરજ ના ઊગ્યો ત્યાં સુધી તે વ્યકિએ ચાકૂબ સાથે કુસ્તી કર્યા કરી.
- 26 તે વ્યકિએ જ્યારે જોયું કે, પોતે ચાકૂબને હરાવી શકતો નથી ત્યારે તેણે ચાકૂબના જંઘના સાંધા પર ઠોસો માંચ્યો અને ચાકૂબ કુસ્તી કરતો હતો ત્યાં જ તેની જંઘનો સાંધો ઊતરી ગયો.
- 27 પછી તે વ્યકિએ ચાકૂબને કહ્યું, “પરોઢ થવા આવ્યું છે, એટલે મને છોડી દો.” પરંતુ ચાકૂબે કહ્યું, “જ્યાં સુધી તું મને આશીર્વાદ નહિ આપે ત્યાં સુધી હું તને છોડીશ નહિ.”
- 28 એટલે પેલા વ્યકિએ પૂછ્યું, “તારાં નામ શું છે?” અને ચાકૂબે કહ્યું, “માંરાં નામ ચાકૂબ છે.”
- 29 પછી પુરુષે કહ્યું, “હવે તારાં નામ ચાકૂબ નહિ પણ ઇસ્રાએલ કહેવાશે. કારણ કે તં દેવ સાથે તથા પુરુષો સાથે લડીને વિજય મેળવ્યો છે.”
- 30 પછી ચાકૂબે પેલાને પૂછ્યું, “કૃપા કરીને મને જરા તમાંરાં નામ કહેશો?” પરંતુ પેલી વ્યકિએ કહ્યું, “તું માંરાં નામ શા માંટે પૂછે છે?” અને પછી તે સમયે પેલી વ્યકિએ ચાકૂબને આશીર્વાદ આપ્યા.
- 31 એટલા માંટે ચાકૂબે તે જગ્યાનું નામ પનુએલ પાડ્યું. ચાકૂબે કહ્યું, “આ જગ્યાએ મેં દેવના પ્રત્યક્ષ દર્શન કર્યા છે. પરંતુ માંરો જીવ બચી ગયો.”

- 31 જેવો તે પનુએલ આગળથી પસાર થયો કે, તરત જ સૂર્યોદય થયો. યાકૂબ પોતાના પગને કારણે લંગડો ચાલતો હતો.
- 32 એટલા માટે આજે પણ ઈસ્ત્રાએલના લોકો પ્લાણીની જંઘના સાંધાનો સ્નાયુ ખાતા નથી. કારણ કે યાકૂબની જંઘના સાંધાના સ્નાયુ પર તેણે ઈજા પહોંચાડી હતી.

પ્રકરણ 33

- યાકૂબે સામે નજર કરી તો એસાવને આવતો જોયો; તેની સાથે 400 માંણસો હતા. યાકૂબે તેના પરિવારને ચાર સમૂહોમાં વહેંચ્યો. લેઆહ અને તેનાં બાળકો એક સમૂહમાં હતા. રાહેલ અને યૂસફ એક સમૂહમાં હતા. દાસીઓ અને તેનાં બાળકો બે સમૂહમાં હતા.
- 2 યાકૂબે દાસીઓ અને તેમનાં બાળકોને મોખરે રાખ્યાં. તેમની પાછળ લેઆહ અને તેનાં બાળકોને રાખ્યાં. અને યાકૂબે છેલ્લાં રાહેલ અને યૂસફને રાખ્યાં.
- 3 યાકૂબ પોતે એસાવની પાસે ગયો. તેથી એ પહેલો માંણસ હતો જેની પાસે એસાવ આવ્યો. તેના ભાઈ સુધી ચાલતાં યાકૂબે સાત વાર સાષ્ટાંગ પ્રણામ કર્યાં.
- 4 જ્યારે એસાવે યાકૂબને જોયો. તે તેને મળવા દોડી આવ્યો અને તે તેને ભેટીને તેને ગળે વળગી પડીને ચુંબન કરવા લાગ્યો. બંન્ને ભાઈની આંખમાં આનંદના અશ્રુ આવ્યાં. બંન્ને રડી પડ્યા.
- 5 જ્યારે એસાવે નજર ઊંચી કરીને સ્ત્રીઓ અને બાળકોને જોયા ત્યારે તેણે પૂછ્યું, “તારી સાથે આ બધાં કોણ છે?” યાકૂબે જવાબ આપ્યો, “આ એ બાળકો છે જે મને દેવની કૃપાથી પ્રાપ્ત થયા છે. દેવ માંરા પ્રત્યે દયાળુ રહ્યાં છે.”
- 6 પછી દાસીઓ તેમનાં બાળકો સાથે તેમની નજીક આવી અને પગે લાગી.
- 7 એ જ રીતે લેઆહ અને તેનાં બાળકો નજીક આવ્યા અને પગે લાગ્યાં. અને છેવટે યૂસફ અને રાહેલ નજીક આવ્યા અને પગે પડ્યાં.
- 8 એસાવે કહ્યું, “મેં જે બધા લોકોને અહીં આવતાં જોયા, તે લોકો કોણ છે? અને આ બધાં પશુઓ શા માટે છે?” યાકૂબે જવાબ આપ્યો, “એ તમાંરા માટે માંરા તરફથી ભેટ છે. જેથી તમે માંરો સ્વીકાર કરી શકો. અને માંરા માંલિકની માંરા તરફ દયા રહે.”
- 9 પરંતુ એસાવે કહ્યું, “ભાઈ, તારે મને કોઈ ભેટ આપવાની જરૂર નથી. માંરી પાસે પૂરતું છે, તારાં તારી પાસે રાખ.”
- 10 યાકૂબે કહ્યું, “ના, ના; હું તમાંરી પાસે માંગુ છું કે, માંરા પર કૃપા કરીને હું જે ભેટો આપું છું તેનો સ્વીકાર કરો. હું તમને ફરીથી જોઈને પ્રસન્ન થયો છું. કારણકે માંરે મન એ દેવનું મુખ જોવા જેવું છે. તમે માંરો સ્વીકાર કર્યો છે તે જાણીને હું પ્રસન્ન થયો છું.
- 11 તેથી હું વિનંતી કરું છું કે, જે ભેટો હું તમને આપું છું તેનો તમે સ્વીકાર કરો, દેવ માંરા પર ખૂબ દયાળું રહ્યાં છે અને માંરી પાસે મને જોઈતું બધું જ છે.” આમ તેણે એસાવને ભેટો સ્વીકારવા આજીજી કરી. તેથી એસાવે તે સ્વીકારી.
- 12 પછી એસાવે કહ્યું, “હવે તું તારી ચાતરા શરૂ કરી શકે છે. હું તારી સાથે આવીશ.”
- 13 પરંતુ યાકૂબે તેને કહ્યું, “તમે એ જાણો છો કે, માંરાં બાળકો હજુ નાનાં અને નિર્બળ છે, અને માંરી સાથે ધાવણાં બરચાંવાળાં ઘેટાંબકરાં અને ઢોર છે. તેમની મને ચિંતા છે. એમને એક દિવસ પણ વધારે ઝડપથી ચલાવીએ તો બધાં જ ઢોરો મરી જશે.
- 14 તેથી મહેરબાની કરી તમે માંરાથી આગળ જાઓ, અને હું ધીમે ધીમે તમાંરી પાછળ આવીશ, હું માંરા બાળકો અને માંરા ઢોરોના રક્ષણ માટે ધીમે ધીમે જઇશ જેથી તેઓ વધારે થાકી ન જાય. હું તમને સેઈરમાં મળીશ.”
- 15 એટલા માટે એસાવે કહ્યું, “તો પછી હું માંરા માંણસોને તમાંરી સહાયતા માટે મૂકતો જાઉં.” પરંતુ યાકૂબે કહ્યું, “એ તો તમાંરી વિશેષ દયા છે. શી જરૂર છે? આપની દયા છે એટલું બસ છે.”
- 16 એટલે એસાવ તે જ દિવસે સેઈર જવા પાછો વળ્યો.
- 17 પરંતુ યાકૂબ મજલ કાપતો કાપતો સુક્કોથ પહોંચ્યો. ત્યાં તેણે તેને માટે એક ઘર બનાવ્યું અને પોતાનાં ઢોરો માટે નાનાં નાનાં (માંડવા) તબેલા બનાવ્યા, તેથી તે જગ્યાનું નામ ‘સુક્કોથ’ રાખવામાં આવ્યું.
- 18 આમ, યાકૂબે પોતાનું જે કાંઈ હતું તે બધું સુરક્ષિત પદ્દાંનારામમાંથી આવતાં કન્યાન દેશના શખેમ નગરમાં મોકલી દીધું અને તે નગર આગળ મુકામ કર્યો.
- 19 તેણે જે જમીન પર તંબુ તાણ્યા હતા તે જમીન તેણે શખેમના પિતા હમોરના પુત્રો પાસેથી 100 તોલા ચાંદીમાં વેચાતી

લીધી.

20 યાકૂબે દેવની ઉપાસના માટે ત્યાં એક વેદી ઊભી કરી ને તેનું નામ “એલ-એલોહે ઇસ્રાએલ” રાખ્યું અને તે ઇસ્રાએલના દેવના નામે અર્પણ કરી.

પ્રકરણ 34

1 દીનાહ લેઆહ અને યાકૂબની પુત્રી હતી. એક દિવસે તે, એ પ્રદેશની સ્ત્રીઓને મળવા બહાર નીકળી.

2 તે પ્રદેશના રાજા હિલ્વી હમોરના પુત્ર શખેમે તેને જોઈ એટલે તેણે તેને પકડી અને તેના પર બળાટકાર કર્યો અને તેની આબરુ લીધી.

3 પણ શખેમ દીનાહને પ્રેમ કરવા લાગ્યો અને તેની સાથે લગ્ન કરવાની ઈચ્છા પ્રગટ કરતો.

4 તેણે પોતાના પિતા હમોરને કહ્યું કે, “મને એ છોકરી મેળવી આપો જેથી હું તેની સાથે લગ્ન કરી શકું.”

5 યાકૂબને સમાંચાર મળ્યા કે, શખેમે તેની પુત્રી દીનાહની આબરુ લીધી હતી. પણ તેના પુત્રો ઢોરો સાથે ખેતરમાં હતા એટલે તેઓના આવ્યા સુધી તેણે શાંતિ રાખી.

6 પછી શખેમના પિતા હમોર યાકૂબની સાથે વાત કરવા ગયો.

7 ખેતરમાં યાકૂબના પુત્રોને જે કાંઈ બન્યું હતું તેના સમાંચાર મળ્યા, જ્યારે તેઓએ આ સાંભળ્યું ત્યારે તેઓ ઘણા ગુસ્સે થઈ ગયા હતા, કારણ કે શખેમે યાકૂબની પુત્રી પર બળાટકાર કરીને ઇસ્રાએલ વિરુદ્ધ ન કરવા જેવો ભયંકર ગુનો કર્યો હતો.

8 પરંતુ હમોરે તેમને કહ્યું, “મારો પુત્ર શખેમ તમારી પુત્રી દીનાહને ખૂબ ચાહે છે, કૃપા કરીને તેને તેણીની સાથે પરણવા દો.

9 અમારી સાથે લગ્નસંબંધ બાંધો, તમારી કન્યાઓ અમને આપો અને અમારી કન્યાઓ તમે લો.

10 તમે લોકો આ પ્રદેશમાં અમારી સાથે રહી શકશો અને આ દેશ તમારા માટે ખુલ્લો રહેશે. તમે લોકો અહીં રહો, વ્યાપાર રોજગાર કરો અને માંભિલકતવાળા થાઓ.”

11 પછી શખેમે પણ યાકૂબ અને ભાઈઓને વાત કરી. શખેમે કહ્યું, “કૃપા કરીને મારો સ્વીકાર કરો અને મેં જે કાંઈ કર્યું છે તે બદલ મને માફી આપો. તમે લોકો મને જે કરવાનું કહેશો તે હું કરીશ.

12 જો તમે મને દીનાહ સાથે પરણવા દેશો તો, હું તમે જે કાંઈ ભેટ માંગશો તે હું આપીશ.”

13 યાકૂબના પુત્રોએ શખેમ તથા તેના પિતાને કપટભર્યો જવાબ આપ્યો, કારણ કે શખેમે તેઓની બહેન દીનાહની આબરુ લીધી હતી.

14 એટલા માટે તેમણે કહ્યું, “જેણે સુન્નત કરાવી નથી એવા માંણસને અમારી બહેન પરણાવવી એ તો અમારાથી બને જ નહિ, કારણ, એથી અમારી બદનામી થાય.

15 છતાં અમે લોકો તને એની સાથે લગ્ન કરવા દઈશું, જો તમે પણ અમારા જેવા બની જાઓ. તમારા નગરના સર્વ પુરુષોની અમારી જેમ સુન્નત થઈ જાય.

16 પછી તમારા પુરુષો અમારી કન્યાઓ સાથે લગ્ન કરી શકશે અને અમારા પુરુષો તમારી કન્યાઓ સાથે લગ્ન કરી શકશે. આપણે એકબીજા સાથે રહીએ અને એક પ્રજા બની જઈએ.

17 પણ જો તમે લોકો સુન્નત ન કરાવો, તો અમે લોકો દીનાહને લઈ ચાલ્યા જઈશું.”

18 આ કરારથી હમોર અને શખેમ બંધું પ્રસન્ન થયા.

19 દીનાહના ભાઈઓએ જે કાંઈ કહ્યું તે પ્રમાણે કરવામાં શખેમને આનંદ થયો. કારણ તે યાકૂબની પુત્રીને ખૂબ પ્રેમ કરતો હતો. વળી, તે આખા કુટુંબમાં તેનું સૌથી વધારે માન હતું.

20 એટલા માટે હમોર અને તેનો પુત્ર શખેમ ગામના ભાગળે આવ્યા અને લોકોને કહેવા લાગ્યા કે,

21 “ઇસ્રાએલના આ લોકો આપણા મિત્રો થવા માંગે છે. અને અમે લોકો તેઓને આપણા પ્રદેશમાં રહેવા દેવા માંગીએ છીએ. તેઓ આપણી સાથે શાંતિ કાયમ રાખવા ઈચ્છે છે. આપણી પાસે આપણા લોકો માટે પર્યાપ્ત ભૂમિ છે. તો ભલે તેઓ રહે અને વેપારધંધો કરે. આપણે તેમની કન્યાઓ સાથે લગ્ન કરીએ અને આપણી કન્યાઓ તેમને આપીએ.

22 પરંતુ એક શરતે કે, આપણામાંના સર્વ પુરુષોની તેમની જેમ સુન્નત કરાવવામાં આવે. એ લોકો પણ આપણી સાથે રહેવા અને એક પ્રજા બનવા તૈયાર છે.

- 23 જો આપણે એમ કરીશું, તો તેમનાં ટોરડાંખર અને મિલકતથી આપણે ધનવાન થઈ જઈશું. એટલા માટે ચાલો આપણે તેમની સાથે કરાર કરીએ અને તેઓ અહીં અમારા લોકો સાથે રહેશે.”
- 24 ભાગળો પર જે લોકોએ આ વાત સાંભળી તે બધા હમોર અને શખેમ સાથે સંમત થઈ ગયા અને શહેરના બધા વડીલોએ હમોર અને તેના પુત્ર શખેમની વાત સ્વીકારી, અને સર્વ પુરુષોની સુજ્ઞત કરાવવામાં આવી.
- 25 તરીજે દિવસે સુજ્ઞત થયેલા પુરુષોની બળતરા શમી નહોતી, ત્યાં જ ચાકૂબના બે પુત્રો શિમયોન અને લેવી, જેઓ દીનાહના સગા ભાઈઓ હતા તેઓ તરવાર, લઈને ઓચિંતા શહેર પર ચઢી આવ્યા અને તેમણે બધા પુરુષોને માંરી નાખ્યા.
- 26 દીનાહના ભાઈ શિમયોન અને લેવીએ હમોર અને તેના પુત્ર શખેમને માંરી નાખ્યા. તેઓએ શખેમના ઘરમાંથી દીનાહને બહાર આણી અને તેને લઈને ચાલ્યા ગયા.
- 27 વળી, ચાકૂબના બીજા પુત્રોએ ઘાયલ થયેલાઓ પર હુમલો કર્યો અને નગરને લૂંટી લીધું, કારણ કે હજુ સુધી તેમની બહેનની લાજ લૂંટવાથી ઉત્પન્ન થયેલ કરોધ શમ્યો નહોતો.
- 28 એટલા માટે દીનાહના ભાઈઓએ તેમનાં બધાં જ ટોર લૂંટી લીધાં.
- 29 તેમણે તેમની બધી માંલમતા, બધાં બાળકો અને બધી સ્ત્રીઓ પણ કબજે કરી લીધાં.
- 30 પરંતુ ચાકૂબે શિમયોન અને લેવીને કહ્યું, “તમે લોકોએ મને બહુ દુઃખી કર્યો છે; આ પ્રદેશના વતનીઓ કનાનીઓ અને પરિત્રીઓમાં તમે મને અપ્રિય બનાવ્યો છે. તે બધા લોકો આપણા વિરોધી થઈ જશે. અહીં માંરી પાસે તો થોડા જ માંણસો છે, અને જો એ લોકો એકઠા થઈને માંરી વિરુદ્ધ જઈને માંરા પર હુમલા કરે તો માંરા પરિવારનો તો વિનાશ જ થાય.”
- 31 પરંતુ ભાઈઓએ ઉત્તર આપ્યો, “તો શું અમારે અમાંરી બહેન સાથે આ લોકોને વેચ્યા જેવો વ્યવહાર કરવા દેવો? ના, અમાંરી બહેન સાથે આવો વ્યવહાર કરનારા લોકો ખરાબ છે.”

પ્રકરણ 35

- ૬ વે ચાકૂબને કહ્યું, “ચાલ, ઊઠ બેથેલ જા અને ત્યાં રહે. અને ત્યાં ઉપાસના માટે વેદી બનાવ. દેવનું સ્મરણ કર. કારણ કે તું તારા ભાઈ એસાવ પાસેથી ભાગી આવ્યો ત્યારે તને દેવે દર્શન આપ્યા હતા.”
- 2 આથી ચાકૂબે પોતાના પરિવારને અને પોતાની સાથેના બધા માંણસોને કહ્યું, “તમાંરી પાસે લાકડાના અને ધાતુના જે પારકા મિથ્યા દેવો હોય તેને ફેંકી દો અને તમાંરી દેહશુદ્ધિ કરીને વસ્ત્રો બદલી નાખો.
- 3 પછી આપણે બધા આ સ્થળને છોડીને બેથેલ જઈશું. ત્યાં હું માંરા વિપત્તિના સમયે માંરો પોકાર સાંભળનાર અને હું જ્યાં જયાં ગયો ત્યાં ત્યાં માંરો સાથે કરનાર દેવને માટે હું વેદી બનાવીશ.”
- 4 આથી જે લોકોની પાસે પારકા મિથ્યા દેવો હતા, તે બધા દેવો તેમણે ચાકૂબને આપી દીધા. તેઓએ પોતાના કાનોમાં પહેરેલી કડીઓ પણ ચાકૂબને સોંપી દીધી. ચાકૂબે આ બધી વસ્તુઓને શખેમ નગરની બાજુમાં એલોન વૃક્ષ નીચે દાટી દીધાં.
- 5 ચાકૂબ અને તેના પુત્રોએ તે જગ્યા છોડી દીધી. તે ભૂમિના લોકો તેમનો પીછો કરીને તેમને માંરી નાખવા માંગતા હતા. પરંતુ તેઓ ખુબજ ભયભીતહતા તેથી તેઓએ ચાકૂબનો પીછો કર્યો નહિ.
- 6 ચાકૂબ અને તેની સાથેના બધા લોકો કનાન દેશમાં લૂઠ એટલે કે, બેથેલ આવી પહોંચ્યા.
- 7 ચાકૂબે ત્યાં એક વેદી બાંધી અને તે સ્થળનું નામ તેણે “એલ-બેથેલ” પાડ્યું. કારણ કે તે જગ્યાએ પોતાના ભાઈ પાસેથી ભાગી નીકળ્યો હતો, ત્યારે દેવે તેને તે સ્થળે દર્શન દીધાં હતા.
- 8 રિબકાની સાસુ દબોરાહ અહીં મૃત્યુ પામી હતી. ત્યારે તેને બેથેલ નજીક એલોન વૃક્ષ નીચે દફનાવવામાં આવી હતી. આથી એનું નામ ‘રુદનનું એલોન વૃક્ષ’ (એલોન-બાખૂથ) રાખવામાં આવ્યું હતું.
- 9 જયારે ચાકૂબ પાદુદાનારામથી પાછો ફર્યો ત્યારે દેવે ફરીથી તેને દર્શન દીધા અને આશીર્વાદ આપ્યા.
- 10 દેવે ચાકૂબને કહ્યું, “તારાં નામ ચાકૂબ છે. પણ હવે ઘરસાએલ રહેશે.” આથી તેનું નામ ઘરસાએલ પડ્યું.
- 11 દેવે તેને કહ્યું, “હું સર્વસમર્થ દેવ છું. હું તને આશીર્વાદ આપું છું, તને ઘણા સંતાનો થાઓ અને તારા વંશજો વધો. એક મહાનરાષ્ટ્ર બનો, જાઓ તમાંરાથી બીજા રાષ્ટ્ર તથા રાજાઓ થશે.
- 12 મેં ઘબ્ગહિમ અને ઘસહાકને જે વિશેષ ભૂમિ આપી હતી તે હવે હું તમને તથા તમાંરા વંશજોને આપું છું.”
- 13 પછી દેવ અંતરદયાન થઈ ગયા.
- 14 ચાકૂબે તે જગ્યા પર જયાં દેવે તેની સાથે વાત કરી હતી ત્યાં, એક સ્મારકસ્તંભ ઊભો કર્યો અને તેના પર તેણે પેચાર્પણ અપીર અને તેલનો અભિષેક કર્યો. અને તે જગ્યાનું નામ બેથેલ પાડ્યું.

15

16 યાકૂબ અને તેના માંણસોએ બેથેલ છોડ્યું. અને જ્યારે તેઓ એફરાથથી હજી થોડે અંતરે હતા ત્યાં જ રાહેલને પ્રસૂતિની પીડા શરૂ થઈ.

17 પરંતુ રાહેલને કષ્ટાતી જોઈને દાઈએ તેને કહ્યું, “રાહેલ, તું ડરીશ નહિ, કારણ કે આ વખતે પણ તું પુત્રને જન્મ આપી રહી છે.”

18 પુત્રને જન્મ આપતી વખતે રાહેલનું અવસાન થયું. જીવ જતાં જતાં તેણે તેનું નામ ‘બેનોની’ પાડ્યું હતું. પરંતુ તેના પિતા યાકૂબે તેનું નામ ‘બિન્યામીન’ પાડ્યું.

19 આમ, રાહેલનું અવસાન થયું અને તેને એફરાથ, એટલે કે, બેથલેહેમને રસ્તે દફનાવવામાં આવી.

20 યાકૂબે તેની કબર પર એક આધારસ્તંભ ઊભો કર્યો, અને તે આધારસ્તંભ આજે પણ રાહેલની કબરના સ્તંભ તરીકે ઊભો છે.

21 પછી ઈસ્રાએલ આગળ વધ્યો. તેણે એદર સ્તંભની બરાબર દક્ષિણમાં મુકામ કર્યો.

22 ઈસ્રાએલ ત્યાં થોડો સમય રોકાયો. જ્યારે તે ત્યાં હતો ત્યારે રૂબેન ઈસ્રાએલની દાસી બિલ્હાહ સાથે સૂઈ ગયો. ઈસ્રાએલે જ્યારે આ જાણ્યું ત્યારે તે બહુ જ ગુસ્સે થયો.

23 યાકૂબને બાર પુત્રો હતા: લેઆહના પેટે જન્મેલા પુત્રો છ હતા: રૂબેન, શિમયોન, લેવી, યહૂદા, ઈસ્સાખાર અને ઝબુલોન. યાકૂબના પહેલા ખોળાનો પુત્ર રૂબેન.

24 તેની પત્ની રાહેલના બે પુત્રો હતા: યૂસફ અને બિન્યામીન.

25 રાહેલની દાસી બિલ્હાહને પેટે જન્મેલા બે પુત્રો હતા: દાન અને નફતાલી.

26 અને લેઆહની દાસી ઝિલ્પાહથી જન્મેલા બે પુત્રો હતા: ગાદ અને આશેર. આ બધા યાકૂબના પુત્રો પાદુદાનારામમાં જન્મેલા હતા.

27 યાકૂબ માંમરે એટલે કિર્યાથ-આર્બા (હેબ્રોન) આગળ પોતાનો પિતા ઇસહાક હતો ત્યાં પહોંચી ગયો. આ તે જગ્યા છે, જ્યાં ઇબ્રાહિમ અને ઇસહાક જઈને રહ્યાં હતાં.

28 ઇસહાકની ઉંમર 180 વર્ષની થઈ હતી.

29 ઇસહાક ઘણા વધોર જીવ્યો, તે લાંબુ અને પૂર્ણ જીવન જીવ્યો પછી તે મૃત્યુ પામ્યો. અને તેના દીકરાઓ એસાવ અને યાકૂબે તેને તેના પિતા ઇબ્રાહિમને જ્યાં દફનાવ્યા હતા ત્યાં દફનાવ્યો.

પ્રકરણ 36

એસાવ ઉકેર અદોમના વંશજો આ પ્રમાંણે છે.

2 એસાવે કનાની સ્ત્રીઓ સાથે લગ્ન કર્યા હતા: એલોન હિત્તીની પુત્રી આદાહ, સિબઓન હિવ્વીના પુત્ર અનાહની પુત્રી ઓહલીબામાંહ,

3 અને ઇશ્માંએલની પુત્રી નબાયોથની બહેન બાસમાંથ સાથે તેણે લગ્ન કર્યા હતા.

4 આદાહને એસાવથી અલીફાઝ અવતર્યો. બાસમાંથને રેઉએલ અવતર્યો,

5 અને ઓહલીબામાંહને ચેઉશ, ચાલામ તથા કોરાહ અવતર્યો. આ કનાનમાં જન્મેલા એસાવના પુત્રો હતા.

6 ત્યાર બાદ એસાવ પોતાની પત્નીઓ, પુત્રો, પુત્રીઓ અને પરિવારના બધાં માંણસો તથા ઢોરો અને બધાં જાનવરોને અને કનાન દેશમાં મેળવેલી બધી માંલમિલકતને લઈને પોતાના ભાઈ યાકૂબથી દૂરના પ્રદેશમાં ચાલ્યો ગયો.

7 તેમની માંલમિલકત એટલી બધી હતી કે, તેઓ ભેગા ન રહી શકે અને તેઓ જ્યાં રહેતા હતા તે ભૂમિ એવી હતી કે, તેમનાં બંનેનાં ઢોરોનો નિભાવ ન થઈ શકે.

8 આથી એસાવ સેઈરના પહાડી દેશમાં રહેવા લાગ્યો, એસાવ એ જ અદોમ.

9 એસાવ અદોમીઓના આદિપિતા છે. સેઈરના પહાડી પ્રદેશના અદોમીઓના વડવા એસાવના વંશજો આ પ્રમાંણે છે:

10 એસાવના પુત્રોના નામ આ છે: એસાવની પત્ની આદાહનો પુત્ર અલીફાઝ, ને એસાવની પત્ની બાસમાંથનો પુત્ર રેઉએલ.

11 અલીફાઝના પુત્રો તેમાંન, ઓમાંર, સફો, ગાતામ અને કનાઝ હતા.

12 તિમ્ના એસાવના પુત્ર અલીફાઝની ઉપપત્ની હતી. તેને અલીફાઝથી અમાંલેક અવતર્યો હતો. આ એસાવની પત્ની આદાહના પૌત્રો છે.

- 13 એસાવની પત્ની બાસમાંથનો દીકરો રેઉએલ. રેઉએલના પુત્રો નાહાથ, ઝેરાહ, શામ્માહ અને મિઝઝાહ.આ એસાવની પત્ની બાસમાંથના પૌત્રો છે.
- 14 સિબઓનના પુત્ર અનાહની પુત્રી ઓહલીબામાંહ એસાવની પત્ની હતી. તેને એસાવથી ચેઉશ, ચાલામ અને કોરાહ અવતર્યા હતા.
- 15 એસાવના વંશજોમાં નીચેના સરદારો હતા.એસાવના સૌથી મોટા પુત્ર અલીફાઝના પુત્ર: સરદાર તેમાંન, સરદાર ઓમાંર, સરદાર સફો, સરદાર કનાઝ,
- 16 કોરાહ, ગાતામ, અને અમાંલેક.આ અદોમની ભૂમિમાંના અલીફાઝના પરિવારનાં સરદારો છે. એ બધા આદાહના પૌત્રો છે.
- 17 એસાવનો પુત્ર રેઉએલ આ પરિવારોનો આદિ પિતા હતો. રેઉએલના પુત્રો નીચે પ્રમાણે છે: સરદાર નાહાથ, સરદાર ઝેરાહ, સરદાર શામ્માહ, અને સરદાર મિઝઝાહ, આ અદોમના પ્રદેશમાંના રેઉએલના સરદારો છે.એ એસાવની પત્ની બાસમાંથના પૌત્રો છે.
- 18 એસાવની પત્ની ઓહલીબામાંહના દીકરા: સરદાર ચેઉશ, સરદાર ચાલામ અને સરદાર કોરાહ, અનાહની પુત્રી એસાવની પત્ની ઓહલીબામાંહના આ પુત્રો છે.
- 19 આ એસાવના ઉર્ફર અદોમના પુત્રો છે અને એ સરદારો છે.
- 20 એસાવના પહેલાં અદોમમાં હોરી સેઈરના એ પ્રદેશમાં જ વસતા પુત્રો આ છે: લોટાન, શોબાલ, સિબઓન, અનાહ, દીશોન, એસેર અને દીશાન.
- 21 અદોમ પ્રદેશમાંના હોરીઓના આ સરદારો સેઈરના પુત્રો છે.
- 22 લોટાનના દીકરા હોરી અને હેમાંમ હતા. અને લોટાનની બહેન તિમ્ના હતી.
- 23 આ શોબાલના પુત્રો હતા: આલ્વાન, માંનાહાથ, એબાલ, શફો અને ઓનામ.
- 24 અને સિબઓનના પુત્રો: આયાહ તથા અનાહ છે. અનાહને રણપ્રદેશમાં પોતાના પિતા સિબઓનનાં ગદેડાં ચરાવતાં ગરમ ઝરણાં જડયા હતા.
- 25 અને અનાહના પુત્રો આ છે: એટલે દીશોન તથા અનાહની પુત્રી ઓહલીબામાંહ.
- 26 અને દીશોનના પુત્રો આ છે: એટલે હેમ્દાન તથા એશબાન તથા ચિર્થાન તથા ખરાન.
- 27 આ એસેરના પુત્રો આ છે: એટલે બિલ્હાન, ઝાઅવાન તથા અકાન.
- 28 આ દીશાનના પુત્રો આ છે: એટલે ઉસ તથા અરાન.
- 29 હોરીઓથી જે સરદારો થયા તે આ છે: એટલે લોટાન સરદાર, શોબાલ સરદાર, સિબઓન સરદાર, અનાહ સરદાર.
- 30 સરદાર દીશોન, સરદાર એસેર અને સરદાર દીશાન. આ સેઈરના પ્રદેશના જાતિવાર હોરીઓના સરદારો છે.
- 31 તે સમયે અદોમમાં અનેક રાજાઓ હતા. ઇસ્રાએલી રાજાઓ પહેલાં અદોમના પ્રદેશ પર રાજ્ય કરનાર રાજાઓ આ પ્રમાણે હતા:
- 32 અદોમમાં બેઓરના પુત્ર બેલાએ રાજ્ય કર્યું હતું. તેના પાટનગરનું નામ દીનહાબાહ હતું.
- 33 બેલાના અવસાન બાદ બોસરાહ નગરના ઝેરાહનો પુત્ર ચોબાબ ગાદીએ આવ્યો.
- 34 ચોબાબના અવસાન બાદ તેમાંન દેશનો હુશામ ગાદીએ આવ્યો.
- 35 હુશામના અવસાન બાદ બદાદનો પુત્ર હદાદ ગાદીએ આવ્યો. તેણે મોઆબ પ્રદેશમાં મિધાનીઓને પરાજય આપ્યો. તેનું પાટનગર અવીથ હતું.
- 36 ત્યારબાદ હદાદનું અવસાન થયું. ને તેની જગ્યાએ માંસરેકાહમાંના સામ્લાહે રાજ્ય કર્યું.
- 37 અને સામ્લાહના અવસાન બાદ નદી પાસેના રહોબોથના શાઉલે રાજ્ય શાસન કર્યું.
- 38 શાઉલના અવસાન પછી આખ્બોરનો પુત્ર બાઆલ-હનાન ગાદીએ આવ્યો.
- 39 આખ્બોરના દીકરા બાઆલ-હનાનના અવસાન પછી હદાર ગાદીએ આવ્યો અને તેનું પાટનગર 'પાઉ' હતું. તેની પત્નીનું નામ મહેટાબએલ હતું, તે મેઝાહાબની પુત્રી માંટરેદની પુત્રી થતી હતી.
- 40 પછી એસાવથી જે સરદારો થયા તેઓનાં નામ, પોતપોતાનાં પરિવાર તથા જગાઓ મુજબ તેઓના નામ આ છે: સરદાર તિમ્ના, સરદાર આલ્વાહ, સરદાર ચથેથ,

- 41 સરદાર ઓહલીબામાંહે, સરદાર એલાહે, સરદાર પીનોન,
 42 સરદાર કનાઝ, સરદાર તેમાંન, સરદાર મિન્સાર, સરદાર માંગદીએલ, અને સરદાર ઇરામ.
 43 પોતપોતાના વતનના દેશ પ્તમાંએ અદોમના સરદારો છે. અદોમ લોકોનો પૂર્વજ તે જ એસાવ છે.

પ્રકરણ 37

યાફૂજ જે પ્રદેશમાં એના પિતા આવીને વસ્યા હતાં તે દેશમાં એટલે કે, કનાન દેશમાં રહ્યો.

2 યાફૂજના પરિવારની આ કથા છે. યૂસફ 17 વર્ષનો યુવાન હતો. તેનું કામ ઘેટાંબકરાંને ચરાવવાનું અને તેમની દેખભાળ રાખવાનું હતું. યૂસફ આ કામ પોતાના ભાઈઓ એટલે કે, બિલ્હાહ તથા ઝિલ્પાહના પુત્રોની સાથે કરતો હતો. (બિલ્હાહ અને ઝિલ્પાહ તેના પિતાની પત્નીઓ હતી.)

3 યૂસફ પોતાના ભાઈઓના દુકૃત્યો વિષે તેના પિતાને જાણ કરતો હતો. તેના પિતા ઇસ્રાએલ વૃદ્ધ હતાં ત્યારે યૂસફનો જન્મ થયો હતો. તેથી ઇસ્રાએલ બીજા પુત્રો કરતા વધારે પ્રેમ યૂસફને કરતો હતો; અને તેણે યૂસફ માટે એક લાંબી બાંયનો રંગીન ઝબ્બો પણ સિવડાવ્યો હતો.

4 બીજા પુત્રો કરતા પિતાને યૂસફ પર વિશેષ પ્રેમ છે તેના ભાઈઓએ જોતા તેઓ તેના ભાઈ યૂસફને ઘૃણા કરવા લાગ્યા અને તેઓ તેની સાથે મૈત્રીભાવથી વાત કરી શકતા નહોતા.

5 એક વખત યૂસફે એક વિચિત્ર સ્વપ્ન જોયું. અને પછી યૂસફે આ સ્વપ્નની બાબતમાં પોતાના ભાઈઓને વાત કરી. તેથી તેના ભાઈઓ તેને પહેલા કરતાં વધુ ઘૃણા કરવા લાગ્યા.

6 યૂસફે કહ્યું, “સાંભળો, મેં એક સ્વપ્ન જોયું છે.”

7 આપણે બધા ખેતરમાં ઘઉંના પૂળા બાંધતા હતા. એવામાં મારો પૂળો ટટાર ઊભો રહ્યો અને તમાંરા પૂળાએ તેની આસપાસ ભેગા થઈને મારા પૂળાને પ્રણામ કર્યા.”

8 તેના ભાઈઓએ કહ્યું, “શું તું એમ માંને છે કે, આનો અર્થ એ છે કે, તું રાજા થઈને અમાંરા પર શાસન કરીશ?” આ સ્વપ્ન વિષે યૂસફે જે વાત કરી તેને કારણે તેઓ તેના પર પહેલાં કરતાં વધારે ઘૃણા કરતા થયાં.

9 પછી યૂસફને બીજું સ્વપ્ન આવ્યું, તે તેણે પોતાના ભાઈઓને કહ્યું, “મેં બીજા સ્વપ્નમાં સૂર્ય, ચંદ્ર અને અગિયાર નક્ષત્રોને મને વંદન કરતા જોયા.”

10 જ્યારે યૂસફે પિતાને તેનાં સ્વપ્ન વિષે કહ્યું ત્યારે તેના પિતાએ તેને ઠપકો આપ્યો અને કહ્યું, “તારા આ સ્વપ્નનો અર્થ શો? શું તું એમ સમજે છે કે, હું તારી માંતા તથા તારા ભાઈઓ તને સાષ્ટાંગ પ્રણામ કરીશું?”

11 તેના ભાઈઓ તો તેની ઈર્ષ્યા કરતાં રહ્યાં. પણ તેના પિતા આ બાબતનો ગંભીરતાથી વિચાર કરવા લાગ્યા.

12 એક વખત યૂસફના ભાઈઓ પિતાના ઘેટાંબકરાં ચરાવવા માટે શખેમ ગયા.

13 પછી ઇસ્રાએલે યૂસફને કહ્યું, “શખેમ જા, તારા ભાઈઓ શખેમમાં ઘેટાં બકરાં ચરાવે છે. ચાલ, હું તને તેમની પાસે મોકલું છું.” યૂસફે કહ્યું, “હું જઈશ, હું તૈયાર છું.”

14 યૂસફના પિતાએ કહ્યું, “જા અને તપાસ કર. તારા ભાઈઓ અને ઘેટાં બકરાં કુશળ છે કે, કેમ?” જોઈ આવ ને મને કહે.” એમ કહીને તેણે તેને હેબ્સોનની ખીણમાં થઈ શખેમ જવા મોકલ્યો.

15 યૂસફ શખેમમાં બોવાઈ ગયો. એક માંણસે તેના ખેતરમાં આમતેમ રખડતો જોયો. તે માંણસે પૂછ્યું, “તું કોને શોધે છે?”

16 યૂસફે જવાબ આપ્યો, “હું મારા ભાઈઓને શોધું છું; શું તમે બતાવી શકો છો કે, તેઓ કઈ જગ્યાએ ઘેટાંબકરાં ચરાવે છે?”

17 7પેલા માંણસે કહ્યું, “તેઓ તો ચાલ્યા ગયા છે. મેં તેમને એમ વાત કરતાં સાંભળ્યા હતા કે, ચાલો, આપણે દોથાન જઈએ.” આથી યૂસફ પોતાના ભાઈઓની પાછળ ગયો અને તેઓ તેને દોથાનમાં મળ્યા.

18 યૂસફના ભાઈઓએ તેને દૂરથી આવતાં જોયો અને એ તેમની પાસે આવી પહોંચે તે પહેલાં જ એને માંરી નાખવા માંટેનું ષડયંત્ર તેમણે રચ્યું.

19 ભાઈઓએ એકબીજાને કહ્યું, “જુઓ, પેલો સ્વપ્ન જોવાવાળો યૂસફ આવે છે!

20 ચાલો તક મળતાં આપણે તેને માંરી નાખીએ અને કોઈ હવડ કૂવામાં નાખી દઈએ. અને આપણે આપણા પિતાને કહીશું કે, તેને કોઈ જંગલી જાનવર ખાઈ ગયું છે. પછી આપણે જોઈશું કે, એના સ્વપ્નોનું શું થાય છે?”

21 પરંતુ રૂબેન યૂસફને બચાવવા માંગતો હતો. રૂબેને કહ્યું, “આપણે એનો જીવ ન લઈએ.

- 22 રણના આ ખાલી ફૂવામાં એને નાખી દો, પણ એને કોઈ ઈજા ન કરશો.” રૂબેનની યોજના એને બીજા ભાઈઓના હાથમાંથી બચાવી લઈને પિતાને સુપ્રત કરવાની હતી.
- 23 યૂસફ તેના ભાઈઓની પાસે આવ્યો ત્યારે એણે પેલો લાંબી બાંયનો સુંદર ડગલો પહેર્યો હતો, તેને ફાડીને ઉતારી લીધો.
- 24 પછી તેઓએ એને લઈ જઈને હવડ ફૂવામાં ફેંકી દીધો. ફૂવામાં પાણી નહોતું.
- 25 પછી યૂસફના ભાઈઓ ખાવા બેઠા. તેમણે નજર કરી, તો ઇશ્માંએલીઓનો એક સંઘ ગિલઆદથી આવતો હતો; અને તેઓ ઊંટ પર અનેક સુગંધીઓ તથા લોબાન તથા બોળ લાદીને મિસર લઈ જતા હતા.
- 26 યહૂદાએ પોતાના ભાઈઓને કહ્યું, “આપણે આપણા ભાઈની હત્યા કરીએ અને તેનું રક્ત છુપાવી દઈએ તેથી શો ફાયદો?”
- 27 ચાલો, આપણે તેને ઇશ્માંએલીઓને વેચી દઈએ, અને તેને કોઈ ઈજા ન કરીએ, કારણ તે આપણો ભાઈ છે તથા આપણું જ લોહી છે.” અને તેના ભાઈઓ તેની સાથે સંમત થયા.
- 28 તે સમયે ત્યાંથી કેટલાક મિદ્યાની વેપારીઓ પસાર થતાં હતા; તેથી ભાઈઓએ યૂસફને ફૂવામાંથી બહાર કાઢ્યો અને 20 રૂપામહોરમાં વેપારીઓને વેચી દીધો. તેથી તેઓ યૂસફને મિસર લઈ ગયા.
- 29 રૂબેન ફૂવા પાસે પાછો આવ્યો; જોયું તો ફૂવામાં યૂસફ ન હતો; શોકના માર્યાં તેણે પોતાનાં લૂંગડાં ફાડ્યાં.
- 30 પછી તેણે પોતાના ભાઈઓ પાસે પાછા આવીને કહ્યું, “અરે! છોકરો તો નથી; હવે હું શું કરું?”
- 31 પછી તેઓએ યૂસફનો ઝભ્ભો લીધો, અને બકરાંને કાપીને તેના રક્તમાં તે ઝભ્ભો બોળી કાઢ્યો.
- 32 અને પછી તે રંગીન લીલી બાંયવાળો ઝભ્ભો પોતાના પિતાને મોકલી આપ્યો અને કહેવડાવ્યું કે, “આ અમને જડ્યો છે; તે તમારા પુત્રનો છે કે, નહિ એ તમે ઓળખી લેજો.”
- 33 તે ઓળખ્યો, ને કહ્યું, “આ તો મારા પુત્રનો ઝભ્ભો છે; કોઈ જંગલી પશુએ તેને ફાડી ખાધો છે; જરૂર યૂસફને ફાડી ખાધો છે.”
- 34 પછી યાફૂબે પોતાનાં વસ્ત્રો ફાડી નાંખ્યાં અને ઢીલો ઝભ્ભો પહેર્યો અને ઘણા દિવસ સુધી તેણે પુત્રના મરણનો શોક પાળ્યો.
- 35 અને એના બધા પુત્ર-પુત્રીઓએ તેને દિલાસો આપવાનો પ્રયત્ન કર્યો; પણ તે શાંત થયો નહિ અને તેણે કહ્યું, “મારા મરવાના દિવસ સુધી હું શોક કર્યા કરીશ.” આમ તેના પિતાએ વિલાપ કર્યો.
- 36 તે સમય દરમિયાન પેલા મિદ્યાનીઓએ યૂસફને મિસરમાં ફારુનના એક અમલદાર, અંગરક્ષકોના અધિકારી પોટીફારને વેચી દીધો.

ખરકરણ 38

એ દિવસો દરમિયાન યહૂદાએ પોતાના ભાઈઓને છોડી દીધા અને અદુલ્લામ નગરના વતની હીરાહ નામના વ્યક્તિ સાથે રહેવા ગયા.

- 2 ત્યાં તેમને એક કન્યાની સ્ત્રી મળી. અને તે સ્ત્રી સાથે તેમણે લગ્ન કરી લીધા. તે સ્ત્રીનું નામ શૂઆ હતું.
- 3 તે સ્ત્રી ગર્ભવતી થઈ, ને તેણે એક પુત્રને જન્મ આપ્યો; અને યહૂદાએ તેનું નામ એર પાડ્યું.
- 4 ફરીથી તેણે ગર્ભ ધારણ કર્યો અને પુત્રને જન્મ આપ્યો. તેણે તેનું નામ ઓનાન પાડ્યું.
- 5 અને ફરી તેને એક પુત્ર જન્મ્યો જેનું નામ તેણે શેલાહ પાડ્યું. જ્યારે તેનો જન્મ થયો ત્યારે યહૂદા ખઝીબમાં રહેતો હતો.
- 6 પછી યહૂદાએ પોતાના મોટા પુત્ર એર માટે તામાર નામની વહુ લાવી.
- 7 યહોવાએ યહૂદાના મોટા પુત્રને મારી નાખ્યો કારણ કે તેની દૃષ્ટિમાં તે ભૂંડો હતો.
- 8 પછી યહૂદાએ ઓનાનને કહ્યું, “તું તારા ભાઈની પત્ની સાથે શારીરિક સંબંધ રાખ. દિયર તરીકેની તારી ફરજ અદા કર, અને તારા ભાઈ માટે પ્રજા પેદા કર.”
- 9 અને ઓનાનને ખબર હતી કે, એ સંતાનો તેના ગણાશે નહિ. એટલે જ્યારે જ્યારે એ પોતાની ભાભી પાસે જતો ત્યારે તે ભૂમિ પર પાડ્યું જેથી તેના ભાઈની પ્રજા પેદા ન થાય.
- 10 આ રીતે તે જે કરતો તે યહોવાની દૃષ્ટિમાં ભૂંડું હતું. તેથી તેણે તેનું પણ મૌત નિપજાવ્યું.
- 11 પછી પોતાની પુત્રવધૂ તામારને યહૂદાએ કહ્યું, “મારો પુત્ર શેલાહ મોટો થાય, ત્યાં સુધી તું તારા પિયરમાં જઈને વિધવા

તરીકે રહે.” કારણ કે કદાચ તે શેલાહ પણ તેના ભાઈઓની જેમ માર્યો જાય. તેથી તામાર તેના બાપને ઘેર જઈને રહી.

12 સમય જતાં યહૂદાની પત્ની, શૂઆની પુત્રીનું મૃત્યુ થયું. શોકનો સમય પૂરો થયા પછી યહૂદા પોતાના મિત્ર અદુલ્લામી હીરાહ સાથે તેનાં ઘેટાં કાતરનારાઓ પાસે તિમ્નાહ ગયો.

13 પછી તામારને જાણ થઈ કે, “જો, તારા સસરા તેમનાં ઘેટાં કાતરવાને તિમ્નાહ જાય છે.”

14 તેથી તેણીએ પોતાનાં વૈધવ્યનાં વસ્ત્રો ઉતારી અને પોતાનો ચહેરો બુરખાથી ઢાંકી દીધો. અને પોતાનો દેહ ઢાંકીને તિમ્નાહને રસ્તે આવેલ એનાઇમની ભાગોળ આગળ એક સ્થળે બેઠી. તે જાણતી હતી કે, શેલાહ મોટો થયો છે. તેમ છતાં તેને તેણીની સાથે પરણવાની મંજૂરી આપવામાં આવી ન હતી.

15 અને જ્યારે યહૂદાએ તેને જોઈ, ત્યારે તેને વેશ્યા જાણી, કારણ કે તેણે પોતાનું મુખ ઢાંક્યું હતું.

16 રસ્તાની બાજુમાં તેની પાસે જઈને તેણે કહ્યું, “હવે મને તારી પાસે આવવા દે;” કેમ કે, તે જાણતો નહોતો કે, એ એની પુત્રવધૂ છે. તે બોલી, “માંરી પાસે આવવા સાઠં તમે મને શું આપશો?”

17 તેણે જવાબ આપ્યો, “માંરાં બકરાંના ટોળામાંથી એક લવાઠં મોકલીશ.” તેણીએ કહ્યું, “તમે મને લવાઠં મોકલો ત્યાં સુધી કોઈ વસ્તુ આપો તો જ!”

18 તેથી તેણે તેને કહ્યું, “હું શું સાનમાં આપું?” તેણીએ કહ્યું, “તમાંરી મુદ્રા, તથા તમાંરો અછોડો તથા તમાંરા હાથમાંની ડાંગ.” આથી યહૂદાએ તે વસ્તુઓ આપી અને તેની પાસે ગયો, ને તેનાથી તે ગર્ભવતી થઈ.

19 પછી તે ઊઠીને ચાલી ગઈ, અને બુરખો કાઢીને તેણે વિધવાનાં વસ્ત્રો પહેરી લીધાં.

20 પછી જ્યારે યહૂદાએ સાનમાં મૂકેલી વસ્તુઓ તે સ્ત્રી પાસેથી મેળવવા અદુલ્લામવાસી મિત્ર સાથે લવાઠં મોકલ્યું ત્યારે તેને તે મળી નહિ.

21 એટલે તેણે તે ગામના માંણસોની પૂછપરછ કરી, કે, “જે વેશ્યા એનાઇમ પાસે રસ્તા પર બેઠી હતી તે કયાં છે?” તેમણે જવાબ આપ્યો, “અહીં કોઈ વેશ્યા હતી જ નહિ.”

22 તેથી યહૂદા પાસે પાછા આવીને તેણે કહ્યું, “મને તો તે ન મળી; અને ત્યાંના માંણસોએ પણ કહ્યું કે, અહીં કોઈ વેશ્યા નહોતી.

23 એટલે યહૂદા બોલ્યો, “એની પાસે જે છે તે છોને એની પાસે રહે; નહિ તો આપણે અપમાનિત થઈશું. મેં તો તેને માંટે આ લવાઠં મોકલ્યું હતું. પણ તને તે મળી નહિ એ જુદી વાત.”

24 આસરે ત્રણ મહિના બાદ યહૂદાને જાણ થઈ કે, “તારી પુત્રવધૂએ તમાંરે વ્યભિચાર કર્યો છે, પરિણામે તે ગર્ભવતી થઈ છે.” તેથી યહૂદાએ કહ્યું, તેને બહાર લાવીને બાળી નાખો.”

25 પરંતુ તેને બાળવા લઈ જતા હતા, ત્યારે તેણે પોતાના સસરાની પાસે માંણસ મોકલીને કહેવડાવ્યું. “આ વસ્તુઓ જેની છે તે માંણસથી મને ગર્ભ રહ્યો છે. આ મુદ્રા તથા અછોડો અને ડાંગ કોના છે? ઓળખો.”

26 પછી યહૂદાએ વસ્તુઓ ઓળખીને કબૂલ કર્યું અને કહ્યું, “તે નિદોષ છે, દોષ માંરો છે, કારણ કે મેં એને માંરા પુત્ર શેલાહ સાથે પરણાવી નહિ તેનું આ પરિણામ છે.” તે પછી તેણે તેને ફરીથી જાણી નહિ.

27 પ્રસવકાળે તેને ખબર પડી કે, તેના પેટમાં જોડ છે.

28 પ્રસૂતિ વખતે તેમાંના એકે હાથ બહાર કાઢ્યો, એટલે તરત જ દાયણે તેને પકડી લઈને લાલ દોરાથી બાંધીને કહ્યું, “આ પહેલો આવ્યો છે.”

29 પણ તેણે તેનો હાથ પાછો ખેંચી લીધો તેથી તેનો ભાઈ પહેલો બહાર આવ્યો, ત્યારે દાયણ બોલી, “તું કેવી રીતે ફાટ પાડીને નીકળ્યો?” તેથી તેનું નામ પેરેસ પડ્યું.

30 પછી લાલ દોરા સાથે તેનો ભાઈ બહાર આવ્યો. જેથી તેનું નામ ઝેરાહ પડ્યું.

પ્રકરણ 39

પછી ઇશ્રાએલીઓ યૂસફને મિસર લઈ આવ્યા અને ત્યાંથી ફારુનના એક મિસરી અમલદાર, અંગરક્ષકોના સરદાર પોટીફારે તેને તેમની પાસેથી વેચાતો લીધો.

2 પરંતુ યહોવાએ યૂસફને મદદ કરી. તેથી તે બધી બાબતોમાં સફળ થયો. તે તેના મિસરી શેઠના ઘરમાં રહેતો હતો.

3 પોટીફારે જોયું કે, યહોવા યૂસફની સાથે છે. તેથી યૂસફ જે કઈ કરે છે તેમાં યહોવા એને સફળતા બક્ષે છે.

4 એટલે પોટીફાર યૂસફને પ્રાપ્ત કરીને પ્રસન્ન થયો. યૂસફ પર તેની કૃપાદૃષ્ટિ હતી. તેથી તેણે તેને પોતાની અંગત સેવામાં

રાખ્યો.

- 5** તેણે તેને ઘરનો કારભારી બનાવ્યો અને પોતાની મિલકત તેને સોંપી. જ્યારથી યૂસફને એણે પોતાના ઘરનો અને પોતાની બધી મિલકતનો કારભાર સોંપ્યો ત્યારથી યહોવાએ મિસરીના ઘર પર અને પોટીફારના ઘરમાં અને ખેતરમાં જે કાંઈ હતું તે બધા પર આશીર્વાદ વરસાવ્યા.
- 6** તેથી પોટીફારે ઘરની તમામ વસ્તુઓની જવાબદારી યૂસફને સોંપી દીધી. અને પોટીફારે બધી જ ચિંતા છોડી દીધી, તે જે અન્ન ખાતો તે સિવાય બીજું કોઈ ચિંતા કરતો નહિ. યૂસફ સુંદર અને રૂપાળો હતો.
- 7** થોડા સમય પછી યૂસફના શેઠના પત્નીએ યૂસફ તરફ તીવ્ર લાલસાથી જોયું; અને કહ્યું, “માંરી સાથે સૂઈ જા અને માંરી સાથે સૂ.”
- 8** પરંતુ યૂસફે તેની સ્પષ્ટ ના પાડી અને પોતાના શેઠની પત્નીને કહ્યું, “જુઓ, હું છું તેથી માંરા શેઠને ઘરમાં કોઈ વસ્તુની ચિંતા નથી, તેમણે તેમનું જે કાંઈ છે તે બધું એક તમાંરા અપવાદ સિવાય મને સોંપી દીધું છે.
- 9** આ ઘરમાં માંરા કરતાં કોઈનું વધારે ચલણ નથી. તેમ શેઠે કોઈ વસ્તુથી મને બાકાત રાખ્યો નથી, એક તમાંરા વિના, કારણ કે તમે તેમનાં પત્ની છો. માંટે આવું મોટું કુકર્મ કરીને, હું દેવનો ગુનેગાર શી રીતે થઈ શકું?”
- 10** તેણી દરરોજ યૂસફને ઊંચકેરવા પ્રયત્ન કરી તેણીની સાથે સૂવા માંટે કહેતી, છતાં યૂસફ તેણી સાથે સૂવા થતો નહોતો.
- 11** એક દિવસ યૂસફ કોઈ કારણસર ઘરમાં ગયો; ત્યારે ઘરમાં ઘરનું કોઈ માંણસ ન હતું.
- 12** એટલે તે સ્ત્રીએ એનો ઝભ્ભો પકડીને કહ્યું, “માંરી સાથે સૂઈ જા.” પણ યૂસફ તો તેનો ઝભ્ભો તેના હાથમાં રહેવા દઈને ઘરની બહાર નાસી ગયો.
- 13** જ્યારે પેલી સ્ત્રીએ જોયું કે, યૂસફ તેનો ઝભ્ભો એના હાથમાં રહેવા દઈને બહાર નાસી ગયો છે.
- 14** તેણીએ પોતાના ઘરમાંના પુરુષોને બોલાવ્યા અને કહ્યું, “જુઓ, આપણને શરમાંવવા એક હિબ્સ્ માંણસ મોકલાવાયો છે; તે માંરી સાથે સૂવા અંદર આવ્યો હતો,
- 15** એટલે મેં મોટા સાદે બૂમ પાડી, એટલે તે બૂમ સાંભળીને તેનું વસ્ત્ર માંરા હાથમાં મૂકીને ભાગી ગયો.”
- 16** પછી તેણીએ તેના પતિના આવતા સુધી ઝભ્ભો પોતાની પાસે રાખી મૂક્યો,
- 17** અને પોતાના પતિને પણ તેણીએ એ પ્રમાણે કહ્યું કે, “તમે જે હિબ્સ્ ગુલામ લાવ્યા છો, તે માંરી લાજ લૂંટવા માંટે માંરી પાસે આવ્યો હતો;
- 18** પણ મેં જેવી મોટા સાદે બૂમ પાડી કે, તરત જ તે ઝભ્ભો માંરી પાસે રહેવા દઈને નાસી ગયો.”
- 19** પછી શેઠે જ્યારે પોતાની પત્નીની વાત સાંભળી કે, “તમાંરા નોકરે માંરી સાથે આવું વર્તન કર્યું છે,” ત્યારે તે ગુસ્સામાં રાતોપીળો થઈ ગયો.
- 20** પછી તેણે યૂસફને પકડીને જેલમાં પૂરી દીધો. જે ઠેકાણે રાજાના બંદીવાન કેદ કરાતા હતા. આમ તે ત્યાં કેદખાનામાં રહ્યો.
- 21** પણ યૂસફને યહોવાનો સાથ હતો. તેણે તેના પર દયા કરી અને કેદખાનાના સંતરીની તેના પર દયા થાય તેમ કર્યું.
- 22** કેદખાનાના સંતરીએ જેલમાંના બધાં જ કેદીઓને યૂસફના હાથમાં સોંપી દીધા. અને પછી તો તેના હુકમ પ્રમાણે જ બધું થવા લાગ્યું.
- 23** અને યૂસફના હાથમાં જે બાબતો હતી તેના પર સંતરીએ દેખરેખ રાખવાનું રહ્યું નહિ, કારણ કે યૂસફને યહોવાનો સાથ હતો; તેથી યૂસફ જે કંઈ કરતો તેમાં યહોવા તેનું ભલું કરતો હતો.

પ્રકરણ 40

આ બધું થયા પછી એમ બન્યું કે, મિસરના રાજાના પાત્રવાહકે તથા ભઠિયારાએ તેમના માંલિક મિસરના રાજાનો અપરાધ કર્યો.

- 2** તેથી ફારુન તેના બંને સેવકો પાત્રવાહક અને ભઠિયારા પર કોપાયમાંન થયો.
- 3** અને તેણે તેઓને કેદખાનામાં નાખ્યાં, તે એ કેદખાનું હતું જેના માંટે ફારુનના રક્ષકોનો અમલદાર પોટીફાર અધિકારી હતો, ત્યાં યૂસફ કેદ હતો.
- 4** અંગરક્ષકોના સરદારે યૂસફને તેમના તાબામાં સોંપ્યો. તે તેમની સેવા કરતો; આમ તેઓ કેટલાક સમય માંટે કેદમાં રહ્યાં.
- 5** એક દિવસ રાત્રે કેદખાનામાં પુરાયેલા મિસરના રાજાના પાત્રવાહકને અને ભઠિયારાને બંનેને એક સાથે સ્વપ્ન આવ્યું.

બંનેનાં સ્વપ્ન જુદાં હતાં. તથા પ્રત્યેક સ્વપ્નનો અર્થ પણ જુદો હતો.

⁶ પછી સવારે જ્યારે યૂસફે અંદર આવીને જોયું, તો તેઓ ચિંતિત હતા.

⁷ તેથી તેણે તેમને પૂછ્યું, “આજે તમે કેમ ચિંતિત દેખાઓ છો?”

⁸ એટલે તેઓએ તેને કહ્યું, “અમને દરેકને સ્વપ્ન આવ્યું હતું, પણ તેનો અર્થ કરનાર કોઈ નથી.” એટલે યૂસફે તેઓને કહ્યું, “એક માંતર દેવ જ સ્વપ્નનો ખુલાસો કરી શકે, છે. કૃપા કરી મને તમારાં સ્વપ્ન કહો.

⁹ એટલે દ્રાક્ષારસ આપનારા નોકરે પોતાનું સ્વપ્ન યૂસફને કહ્યું, “મેં સ્વપ્નમાં એક દ્રાક્ષાનો વેલો જોયો.

¹⁰ તે દ્રાક્ષાના વેલાને ત્રણ ડાળીઓ હતી, મેં ડાળીઓ પર કળીઓ બેસતી અને તેમાંથી ફૂલ ફૂટતાં જોયા. અને ગુરુદિવસ પાકી દ્રાક્ષો જોઈ;

¹¹ ફારુનનો પ્યાલો મારા હાથમાં હતો. મેં દ્રાક્ષો લઈને તે પ્યાલામાં નિચોવી અને પ્યાલો ફારુનના હાથમાં આપ્યો.”

¹² પછી યૂસફે કહ્યું, “હું તને સ્વપ્નનો અર્થ સમજાવું છું.” ત્રણ ડાળીઓનો અર્થ ત્રણ દિવસ છે.

¹³ ત્રણ દિવસમાં ફારુન તને મુક્ત કરી માંડ કરશે, અને તને તારા પોતાના કામ પર પાછો રાખશે; તું પહેલાં જેમ એનો દ્રાક્ષારસ પીરસનાર હતો તેમ તેના હાથમાં ફારુનનો પ્યાલો આપીશ.

¹⁴ પણ જ્યારે તારા સુખના દિવસો આવે ત્યારે કૃપા કરીને મને સંભારજે. મારા પર દયા રાખજે. ફારુનને મારી વાત કરજે અને મને આ કારાગારમાંથી મુક્ત કરાવજે.

¹⁵ અહીંયા હિબ્રુઓના દેશમાંથી મારી ઘરછા વિરુદ્ધ લાવવામાં આવ્યો છે. મેં અહીં એવું કશુંય જોયું નથી જેને કારણે મને કારાગૃહમાં નાખવો પડે.”

¹⁶ રોટલી બનાવનારાએ જોયું કે, બીજા નોકરનું સ્વપ્ન સાત હતું. તેથી તેણે યૂસફને કહ્યું, “મેં પણ એક સ્વપ્ન જોયું હતું. મારા માંથા પર રોટલીઓની ત્રણ નેતરની છાબડીઓ હતી.

¹⁷ સૌથી ઉપરની છાબડીમાં ફારુન માંટે દરેક જાતનાં પકવાન હતાં. પરંતુ તેને પંખીઓ ખાઈ જતાં હતાં.”

¹⁸ યૂસફે કહ્યું, “ત્રણ છાબડીઓનો અર્થ ત્રણ દિવસ છે.

¹⁹ ત્રણ દિવસમાં ફારુન તમને મુક્ત તો કરશે, પરંતુ તારાં માથું કાપીને તને ઝાડ પર લટકાવશે, અને પંખીઓ તારાં માંસ ફોલી ખાશે.”

²⁰ તરીજે દિવસે ફારુનની વર્ષગાંઠ હતી, તે દિવસે તેણે તેના બધા સેવકોને મિજબાની આપી; અને ફારુને તેના સેવકોમાં મુખ્યપાત્રવાહકનો અને ભઠિયારાનો ન્યાય કર્યો, અને બંનેને કારાગૃહમાંથી બહાર આવવા દીધા.

²¹ અને તેણે મુખ્ય પાત્રવાહકને તેની પદવી પર પાછો રાખ્યો; અને તેણે ફારુનના હાથમાં પ્યાલો આપ્યો,

²² પણ યૂસફે જે અર્થ કરી બતાવ્યો હતો તે પ્રમાણે ભઠિયારાને ફાંસીએ ચઢાવ્યો.

²³ છતાં મુખ્ય પાત્રવાહકએ યૂસફને યાદ કર્યો નહિ, અને તે તેને ભૂલી ગયો.

પ્રકરણ 41

બ વર્ષ પૂરા થયા પછી ફારુનને સ્વપ્ન આવ્યું, “જોયું તો પોતે નાઈલ નદીની પાસે ઊભો છે.

² પછી ફારુને સાત સુંદર તંદુરસ્ત પુષ્ટ ગાયોને નદીમાંથી બહાર નીકળીને બરુમાં ચરતી જોઈ.

³ ત્યારબાદ બીજી સાત કદરૂપી અને સૂકાઈ ગયેલી ગાયો તેઓની પછવાડે નદીમાંથી બહાર આવી અને કિનારે પેલી બીજી ગાયો સાથે ઊભી રહી.

⁴ પછી તે સાત કદરૂપી સૂકાઈ ગયેલી ગાયો સુંદર તથા પુષ્ટ ગાયોને ખાઈ ગઈ. એટલામાં ફારુનની આંખો ઉઘડી ગઈ. તે જાગી ઊઠ્યો.

⁵ ફરી પાછો તે ઊંઘી ગયો, ને એણે બીજું સ્વપ્ન જોયું. તેણે એક જ સાંઠા પર ભરેલાં અને સારાં દાણાવાળા સાત ડૂંડાં જોયા.

⁶ અને પછી તેઓની પછવાડે સાત પાતળા અને લૂથી બળી ગયેલા ડૂંડા ફૂટી નીકળ્યા.

⁷ પછી એ પાતળાં ડૂંડાં પેલાં સાત ભરેલાં અને સારાં ડૂંડાને ગળી ગયાં. ત્યાં તો ફારુન જાગી ગયો. અને જાણ્યું કે, આ તો સ્વપ્ન હતું.

⁸ સવારે તે આ સ્વપ્નનો વિષે ચિંતિત હતો. તેણે મિસરના બધા જયોતિષીઓને તથા શાણા પુરુષોને નિમંત્રણ મોકલ્યા. જ્યારે તેઓ આવ્યા, ફારુને તેમને પોતાના સ્વપ્નનો કહ્યો; પરંતુ તેઓમાંથી કોઈ પણ તેનો અર્થ કહી શક્યો નહિ.

- 9 ત્યારે મુખ્ય પાત્રવાહકએ ફાતનને કહ્યું, “આજે મને માંરો ગુનો યાદ આવે છે.
- 10 જ્યારે ફાતનને તેના સેવકો પર કરોધે ભરાઈ મને તથા મુખ્ય ભઠિયારને તેણે કારાગૃહમાં નાખ્યા, કે, જે અંગરક્ષકોના ઉપરી ચલાવતા હતા.
- 11 ત્યારે એકજ રાત્રે અમને બંનેને જુદું જુદું સ્વપ્ન આવ્યું હતું. અને દરેકને આવેલ સ્વપ્નનો અર્થ જુદો હતો.
- 12 અંગરક્ષકોના ઉપરી અમલદારનો સેવક એક જુવાન હિપ્પટ્ પણ ત્યાં અમાંરી સાથે હતો; અમે તેને અમાંરાં સ્વપ્નો કહ્યાં એટલે તેણે તે સ્વપ્નોનો અર્થ સમજાવ્યો અને અમને દરેકને પોતપોતાનાં સ્વપ્નનો અર્થ કહી બતાવ્યો.
- 13 તેણે અમને જે અર્થ કહ્યો હતો તે પ્તમાંણે જ બન્યું; મને માંરી પદવી પર પાછો મૂક્યો અને ભઠિયારને ફાંસીની સજા થઈ.”
- 14 પછી ફાતનને ચૂસફને તેડવા માટે માંણસો મોકલ્યા, ને તેઓ તેને ઝટપટ કારાગારમાંથી બહાર કાઢી લાવ્યા; પછી તેણે હજામત કરાવી, કપડાં બદલ્યાં અને તે ફાતન પાસે આવ્યો.
- 15 ફાતનને ચૂસફને કહ્યું, “મને એક સ્વપ્ન આવ્યું છે, પણ તેનો અર્થ સમજાવનાર કોઈ નથી. મેં તમાંરા વિષે એવું સાંભળ્યું છે કે, જો તમને સ્વપ્ન કહેવામાં આવે તો તમે તેનો અર્થ કહી શકો છો.”
- 16 પછી ચૂસફે ફાતનને જવાબ આપતા કહ્યું, “અર્થ કરનાર હું કોણ? ફાતનનું જેમાં કલ્યાણ હોય એવો જવાબ તો દેવ જ આપશે.”
- 17 પછી ફાતનને ચૂસફને કહ્યું, “જુઓ, માંરા સ્વપ્નમાં હું નાઇલ નદીને કાંઠે ઊભો હતો;
- 18 અને સાત સુંદર તંદુરસ્ત પુષ્ટ ગાયો નદીમાંથી નીકળીને બીડમાં ચરતી હતી;
- 19 અને જુઓ, તેમની પછવાડે બીજી સાત પાતળી, કદસ્પી અને સૂકલકડી ગાયો નીકળી, આવી કદસ્પી ગાયો મેં કદી આખા મિસરમાં જોઈ નહોતી.
- 20 અને એ સૂકલકડી કદસ્પી ગાયો પેલી દૃષ્ટપુષ્ટ સાત ગાયોને ખાઈ ગઈ.
- 21 પણ તેમ છતા કોઈ ન કહી શકે કે, તેમણે સ્વસ્થ ગાયો ખાધી છે, કેમકે તેઓ તો પહેલાંના જેવી જ કદસ્પી અને પાતળી જ લાગતી હતી. પછી હું જાગી ગયો.
- 22 “ફરી આંખ મળતાં બીજું સ્વપ્ન આવ્યું. મેં એક જ સાંઠા ઉપર ઊગેલાં સાત સારાં ભરાયેલાં દાણાવાળાં ડૂંડા જોયાં.
- 23 અને પછી તેઓની પાછળ જ સૂકાયેલાં તથા હલકાં, ચિમળાઈ ગયેલાં પાતળાં અને લૂથી બળી ગયેલાં ડૂંડા ફૂટી નીકળ્યાં.
- 24 અને પછી તે હલકાં-પાતળાં ડૂંડા પેલા સાત સારાં ડૂંડાને ગળી ગયાં. તેથી મેં માંરા જોષીઓને તથા જાદુગરોને આ સ્વપ્ન વિષે પૂછ્યું, પણ તેઓમાંથી પણ કોઈ મને એનો અર્થ બતાવી શક્યું નહિ.”
- 25 ત્યારબાદ ચૂસફે ફાતનને કહ્યું, “ફાતનનાં બંને સ્વપ્નનો અર્થ તો એક જ છે. હવે દેવ શું કરનાર છે એ તેણે ફાતનને દર્શાવ્યું છે.”
- 26 સાત સારી ગાયો અને સાત સારાં ડૂંડા એ સાત સારાં વર્ષ છે.
- 27 તેમની પછવાડે જે સાત પાતળી અને કદસ્પી ગાયો નીકળી તે પણ સાત વર્ષ છે. અને લૂથી બળી ગયેલાં સાત ખાલી ડૂંડાં પણ દુકાળનાં સાત વર્ષ છે.
- 28 દેવે તમને તે શું કરવા માંગે છે અને નજીકના ભવિષ્યમાં શું થવાનું છે તેની ફાતનને જાણ કરી છે.
- 29 જુઓ, સમગ્ર મિસરમાં તમાંરી આબાદીનાં તથા ઘણી જ પુષ્કળતાના સાત વર્ષ આવશે.
- 30 અને ત્યારબાદ સાત વર્ષ દુકાળના આવશે. આખા મિસરમાં લોકો આબાદીની વાતો ભૂલી જશે. એ દુકાળ દેશનો સર્વનાશ કરશે;
- 31 અને એ દુકાળ એવો ભયંકર હશે કે, દેશમાં કયાંય આબાદીનું નામનિશાન જોવા પણ નહિ મળે.
- 32 “અને ફાતનને બે વાર સ્વપ્ન આવ્યાં તેનો અર્થ એ કે, દેવ તરફથી આ વાત નક્કી થઈ ગયેલ છે. અને દેવ તેને થોડા સમયમાંજ પૂર્ણ કરશે.
- 33 તેથી કરીને હવે ફાતનને કોઈ બુદ્ધિમાંન અને જ્ઞાની પુરુષને પસંદ કરીને મિસર દેશનો વહીવટ સોંપી દેવો જોઈએ.
- 34 દેશભરમાં ફાતનને અમલદારો નિયુક્ત કરવા જોઈએ અને સમૂદ્ધિનાં સાત વર્ષ દરમિયાન મિસરમાંથી પાકનો પાંચમો ભાગ વસૂલ કરવો જોઈએ.
- 35 અને જે સાત સારાં વર્ષ આવે તે દરમિયાન બધી જ જાતનું અનાજ ભેગું કરવું જ. અને ફાતનના તાબા નીચે પ્ત્યેક શહેરમાં તેને સાચવવું જોઈએ.

- 36 અને મિસરમાં દુકાળનાં જે સાત વર્ષ આવશે, ત્યારે એ અનાજનો જથ્થો કામ આવશે. અને દુકાળથી દેશનો નાશ થતો અટકી જશે.”
- 37 આ સલાહ ફારુન અને તેના બધા અમલદારોને પસંદ પડી. તેથી ફારુને પોતાના અમલદારોને કહ્યું.
- 38 “આ યોજનાને પાર પાડવા માટે યૂસફ યોગ્ય માંણસ છે. એનાથી સારો માંણસ આપણને ન મળે, તેની અંદરનો દેવનો આત્મા તેને ઘણો શાણો બનાવે છે!”
- 39 તેથી ફારુને યૂસફને કહ્યું, “યૂસફ જ આ કામ સંભાળવા માટે લાયક વ્યક્તિ છે, આની કરતા વધારે લાયકાતવાળું આપણને કોઈ નહિ મળે. દેવનો આત્મા એનામાં છે, જેનાથી એ ખૂબ બુદ્ધિમાન છે.
- 40 માટે તું જ માંરો દેશ સંભાળી લે. તારી આજ્ઞાનું પાલન માંરી બધી જ પ્તજ કરશે. ફક્ત આ રાજગાદીને કારણે જ હું તારા કરતાં મોટો હોઈશ.”
- 41 વળી તેણે યૂસફને કહ્યું, “જો મેં તને આખા મિસરનો વહીવટ સોંપ્યો છે.”
- 42 આમ કહીને ફારુને પોતાના હાથની મુદ્રા લઈને યૂસફના હાથે પહેરાવી દીધી, ને તેને મલમલનાં વસ્ત્ર પહેરાવ્યાં અને ગળામાં સોનાનો હાર પહેરાવ્યો.
- 43 પછી તેણે યૂસફને પોતાના પછીના ઉત્તમ રથમાં બેસાડીને ફેરવ્યો. લોકોએ તેની આગળ દયા પોકારી: ‘વંદન હો’ એવી છડી પોકારી. ફારુને આ રીતે યૂસફને આખા મિસર દેશનો શાસનકર્તા બનાવ્યો.
- 44 અને તેણે યૂસફને કહ્યું, “હું ફારુન છું; રાજા છું, તેથી માંરી મરજી મુજબ વતીર્શ, પરંતુ તારી પરવાનગી વિના આખા મિસર દેશમાં કોઈ હાથ કે, પગ હલાવશે નહિ.”
- 45 પછી ફારુને યુસફનું નામ સાફનાથ-પાનેઆહ રાખ્યું. અને તેને ઓનના યાજક પોટીફેરાની પુત્રી આસનાથને પરણાવી. પછી યૂસફ મિસર દેશમાં ફરવા માટે નીકળ્યો.
- 46 જ્યારે યૂસફ 30 વર્ષનો હતો, ત્યારે ફારુનની નોકરીમાં જોડાયો. તે આખા મિસર દેશમાં ફરી વળ્યો.
- 47 અને સમૃદ્ધિનાં સાત વર્ષ દરમિયાન મબલખ પાક ઉતર્યો.
- 48 સમગ્ર મિસર દેશમાં એ સાત વર્ષ દરમિયાન જે અનાજનું ઉત્પાદન થયું તે તેણે એકઠું કર્યું. ને તે અનાજ દરેક નગરમાં આવુબાવુના ખેતરોમાં ભરી રાખ્યું.
- 49 યૂસફે સમૃદ્ધિની રેતી જેટલું ખૂબ ખૂબ અનાજ ભેગું કર્યું. તે એટલે સુધી કે, તેનો હિસાબ રાખવાનું પણ છોડી દેવું પડ્યું. કારણ કે તે બેશુમાર હતું.
- 50 દુકાળનાં વષોર્ આવતાં પહેલાં ઓનના યાજક પોટીફેરાની પુત્રી આસનાથથી યૂસફને બે પુત્રો થયા.
- 51 દેવે મને માંરી બધી વિપત્તિઓ અને પિતાનું ઘર ભૂલાવી દીધાં છે.” એમ કહીને યૂસફે મોટા પુત્રનું નામ મનાશ્શા પાડ્યું.
- 52 તેણે તેના બીજા પુત્રનું નામ એફરાઇમ પાડ્યું. તેણે કહ્યું, “દેવે મને વષોર્ના દુઃખો પછી આ ભૂમિમાં બાળકો આપીને સફળ બનાવ્યો છે.”
- 53 સમૃદ્ધિનાં સાત વર્ષ મિસરનાં આવ્યાં હતાં તે વીતી ગયાં.
- 54 અને યૂસફના કહ્યા પ્તમાંણે દુકાળનાં સાત વર્ષની શરૂઆત થઈ. બીજા બધા દેશોમાં તો દુકાળ હતો પરંતુ સમગ્ર મિસરમાં અનાજની ખોટ નહોતી.
- 55 પછી જ્યારે મિસરમાં પણ લોકોને ખાવાના સાંસા પડવા લાગ્યા, ત્યારે તેમણે અનાજ માટે ફારુનની આગળ કાલાવાલા કર્યા; એટલે ફારુને સર્વ મિસરવાસીઓને કહ્યું, “યૂસફ પાસે જાઓ; અને એ તમને જે કહે તે પ્તમાંણે કરો.”
- 56 અને જ્યારે સમગ્ર દેશમાં દુષ્કાળ પડ્યો એટલે યૂસફે અનાજના બધા કોઠારો ખોલી નાખ્યા અને મિસરવાસીઓને અનાજ વેચવા માંડ્યું. કારણ કે સમગ્ર મિસર દેશને દુકાળે ભરડો લીધો હતો.
- 57 અને બીજા તમામ દેશોમાંથી લોકો મિસર દેશમાં યૂસફની પાસે અનાજ વેચાતું લેવાને આવ્યાં; કારણ કે, સમગ્ર વિસ્તારમાં ભયંકર દુષ્કાળ પડ્યો હતો.

ખરકણ 42

એ સમયે યાફૂબના પ્તદેશમાં ભૂખમરો હતો. પરંતુ તેને ખબર પડી કે, મિસરમાં અનાજ વેચાય છે, એટલે યાફૂબે તેના પુત્રોને કહ્યું, “તમે શા માટે એકબીજાના મોઢા સામે જોયા કરો છો?

² મને જાણવા મળ્યું છે કે, મિસરમાં અનાજ વેચાય છે, માટે ત્યાં જાઓ, ને ત્યાંથી આપણા માટે અનાજ ખરીદી લાવો. જેથી

આપણે જીવતા રહીએ, ને ભૂખે ના મરીએ.”

3 આ સાંભળીને યૂસફના દશ ભાઈઓ અનાજ ખરીદવા માંડે મિસરમાં ગયા.

4 પરંતુ યાકૂબે યૂસફના સગા ભાઈ બિન્યામીનને તેઓ સાથે મોકલ્યો નહિ. કદાચ એની સાથે કોઈ દુર્ભાગ્ય ઘટના થાય.

5 આમ, કનાનના પ્રદેશમાં દુકાળ હતો એટલે બીજા લોકોની સાથે ઘરસારાલના પુત્રો પણ અનાજની ખરીદી માંડે આવ્યા.

6 મિસર દેશનો શાસનકર્તા યુસફ હતો. દેશના તમામ લોકોને તે જ અનાજ વેચાતું આપતો હતો; તેથી યૂસફના ભાઈઓએ તેમની સામે આવીને ભોય લગી મરતક નમાવીને સાષ્ટાંગ પ્રણામ કર્યા.

7 પરંતુ યૂસફે પોતાના ભાઈઓને જોયા અને ઓળખ્યા, છતાં પણ જાણે અજાણ્યો હોય તે રીતે તેઓની સાથે વત્સ્યો. અને કડકાઈથી તેઓને સવાલ કર્યો, “તમે કયાંથી આવો છો?” તેઓએ જવાબ આપ્યો, “અમો કનાનના પ્રદેશમાંથી અનાજ ખરીદવા આવ્યા છીએ.”

8 અને યૂસફે તો તેના ભાઈઓને ઓળખ્યા પણ તે લોકોએ તેને ના ઓળખ્યો.

9 પોતાને એ લોકો વિષે જે સ્વપ્નો આવ્યા હતાં તેનું સ્મરણ થયું. અને યૂસફે તેમને કહ્યું, “તમે જાસૂસ છો; દેશનાં છિદ્દો જોવા આવ્યા છો.”

10 પણ તેમણે કહ્યું, “ના, સાહેબ, અનાજ ખરીદવા માંડે આપના સેવકો આવ્યા છે.

11 અમે બધા એક જ પિતાના પુત્રો છીએ, અમે પ્રામાણિક લોકો છીએ. આપના સેવકો જાસૂસો નથી.”

12 છતાં યૂસફે કહ્યું, “એમ નહિ, તમે દેશનાં છિદ્દો જોવા જ આવ્યા છો.”

13 તેથી તેઓએ કહ્યું, “અમે, બધા ભાઈઓ છીએ. અમો કુલ 12 ભાઈઓ છીએ, અમે તમારી સામે સેવકો જેવા છીએ. અમો કનાન દેશના એક જ માંદાસના પુત્રો છીએ; સૌથી નાનો પુત્ર અમારા પિતા પાસે છે, અને બીજા એક પુત્રનો કોઈ પત્તો નથી.”

14 અને યૂસફે તેઓને કહ્યું, “મેં કહ્યું તેમ તમે જાસૂસ જ છો.

15 એટલા માંડે તમારી પરીક્ષા કરવામાં આવશે; ફારુનના જીવના સમ ખાઈને કહું છું કે, તમારો સૌથી નાનો ભાઈ અહીં ન આવે, ત્યાં સુધી તમારે અહીંથી જવાનું નથી. તમારામાંથી ગમે તે એક જણને મોકલીને તમારા ભાઈને બોલાવો.

16 ત્યાં સુધી તમારે કારાગારમાં બંદીવાન બનવું પડશે; આમ, તમે સારું બોલો છો કે, કેમ તેની કસોટી થશે, નહિ તો ફારુનના જીવના સમ ખાઈને કહું છું કે, તમે જાસૂસ જ છો.”

17 અને પછી તેણે તે લોકોને ત્વણ દિવસ સુધી કારાગારમાં રાખ્યા.

18 પછી ત્વીજે દિવસે યૂસફે તેઓને કહ્યું, “જો તમે આમ કરશો તો જરૂર બચવા પામશો, કારણ કે હું તો દેવથી ડરીને ચાલનારો માંદાસ છું;

19 જો તમે ખરેખર સાચા છો તો તમારામાંનો ગમે તે એક ભાઈ કારાગારમાં રહે; અને બાકીના સૌ તમારા ભૂખે મરતા કુટુંબ માંડે અનાજ લઈને જાઓ.

20 પછી તમારા સૌથી નાના ભાઈને માંડી આગળ લઈને આવો; તે પરથી તમારી વાત સાચી ઠરશે અને તમારે મરવું પણ નહિ પડે.” પછી તે લોકો એમ કરવા સંમત થયા.

21 તેઓ એકબીજાને કહેવા લાગ્યા. “ખરેખર આપણે આપણા ભાઈની બાબતમાં ગુનેગાર છીએ. કારણ કે જ્યારે તેણે આપણને કાલાવાલા કર્યા હતા, ને આપણે તેને થતું કષ્ટ જોયું હતું, છતાં પણ આપણે સાંભળ્યું નહિ; એટલા માંડે જ આ સંકટ આપણા પર આવી પડ્યું છે.”

22 રૂબેને તેઓને કહ્યું, “શું મેં તમને નહોતું કહ્યું કે, એ છોકરા પર અત્યાચાર કરીને પાપમાં પડશો નહિ? છતાં તમે માંન્યું નહિ; તેથી હવે તેના રક્તનો બદલો ચૂકવવો પડે છે.”

23 તે લોકો જાણતા નહોતા કે, યૂસફ તેમની વાત સમજે છે; કારણ કે, તેમની વચ્ચે દુભાષિયો હતો.

24 અને પછી યૂસફ તેઓની પાસેથી ચાલ્યો ગયો અને રડી પડ્યો. પાછળથી તેઓની પાસે પાછા ફરીને તેણે તેઓની સાથે વાત કરી, પછી તેમનામાંથી શિમયોનને લઈને તેમના દેખતાં જ તેને દોરડે બાંધ્યો.

25 ત્યારબાદ યૂસફે તેઓની ગુણોમાં અનાજ ભરવાની દરેકના પૈસા તેના થેલામાં પાછા મૂકવાની તથા તેમને મુસાફરી માંડે ભાતું આપવાની આજ્ઞા કરી; અને તેઓને તે પ્રમાણે કરી આપવામાં આવ્યું.

26 પછી તેઓ પોતાનાં ગધેડાંઓ ઉપર અનાજની ગુણો લાદીને ત્યાંથી નીકળ્યા.

27 પછી એક ઉતારામાં તેઓમાંના એકે પોતાના ગધેડાને દાણા ખવડાવવા માંડે પોતાની ગુણ છોડી, ત્યારે થેલાના મો આગળ જ તેણે પોતાના પૈસા જોયા.

- 28 એટલે તરત જ તેણે પોતાના ભાઈઓને કહ્યું, “માંરા પૈસા મને પાછા મળ્યાં છે. જુઓ, આ રહ્યા માંરા થેલામાં!” આ સાંભળીને તે બધા મનમાં ખૂબ ગભરાયા, અને દરજતા દરજતા તેઓ એકબીજાના મો જોવા લાગ્યાં, અને બોલવા લાગ્યા, “દેવે આપણને આ શું કર્યું?”
- 29 પછી જ્યારે તેઓ કનાનમાં પોતાના પિતા યાકૂબ પાસે આવ્યા, ને જે કંઈ બન્યું હતું તે બધું જ તેમને કહી સંભળાવ્યું.
- 30 તેમણે કહ્યું, “જે માંણસ તે દેશનો શાસનકર્તા છે તેણે અમારી સાથે કડકાઈથી વાત કરી અને અમને કઠોર વેણ કહ્યાં, ને અમને દેશના જાસૂસ ગણ્યા.
- 31 પણ અમે તો તેને કહ્યું કે, અમે સાચા માંણસો છીએ. અમે જાસૂસ નથી;
- 32 અમે બાર ભાઈઓ એક જ પિતાના પુત્રો છીએ. સૌથી નાનો અત્યારે અમાંરા પિતા પાસે છે. અને એકનો તો કશો પત્તો જ નથી.”
- 33 “તે પછી એ માંણસે તે પ્રદેશના શાસનકર્તાએ અમને કહ્યું, ‘જો તમે હું કહું તેમ કરશો, તો હું જાણીશ કે, તમે પ્રામાણિક છો, તમાંરામાંના એકને માંરી પાસે રહેવા દો અને બાકીના તમે પાછા જઈ શકો અને તમાંરા ભૂખે મરતા કુટુંબ માંટે અનાજ લઈ જાઓ.
- 34 અને તમાંરા સૌથી નાના ભાઈને માંરી પાસે લઈને આવો તો હું માંનીશ કે, તમે જાસૂસો નથી, પણ સાચા માંણસ છો. અને હું તમાંરા ભાઈને પાછો તમને સૌંપી દઈશ અને તમે આ દેશમાં વેપાર કરજો.”
- 35 પછી એમ થયું કે, જ્યારે તેઓ પોતપોતાની ગુણો ખાલી કરતાં હતા ત્યારે દરેક જણને તેમના પૈસાની કોથળી ગુણોમાંથી મળી આવી. પછી એ પૈસાની થેલીઓ જોઈને તેઓ તથા તેમના પિતા ગભરાઈ ગયા.
- 36 પછી તેઓના પિતા યાકૂબે તેમને કહ્યું, “તમે ઘરછો છો કે, હું માંરા બધા સંતાનો ગુમાંવી દઉં? યૂસફ ન રહ્યો, શિમયોન ન રહ્યો અને હવે તમે બિન્યામીનને લઈ જાઓ છો; પણ શું આ બધી મુશ્કેલીઓ માંરે સહન કરવાની છે?”
- 37 પછી રૂબેને પોતાના પિતાને કહ્યું, “જો હું એને તમાંરી પાસે પાછો ન લાવું તો તમે માંરા બે પુત્રોને માંરી નાખજો. એને તમે માંરા હાથમાં સૌંપો, હું અવશ્ય એને તમાંરી પાસે પાછો લઈને જ આવીશ.”
- 38 પણ યાકૂબે તેને કહ્યું, “માંરો પુત્ર તમાંરી સાથે નહિ આવે, કારણ કે એનો ભાઈ મરી ગયો છે, અને એ એક જ જીવતો છે. અને મુસાફરી દરમ્યાન જો તેના પર કોઈ આફત આવી પડે તો, તમે માંરાં વૃદ્ધત્વને નાશવંત બનાવી અને મને ઉડાં શોક અને દુઃખમાં મરવા મજબૂર કરશો.”

પ્રકરણ 43

- ૬ શમાં ભયંકર કારમો દુકાળ હતો. ખાવા માંટેનું કોઈ અનાજ ત્યાં ઊગતું ન હતું.
- 2 એટલે તેઓ મિસરમાંથી જે અનાજ લાવ્યા હતા તે બધું જ ખાવામાં વપરાઈ ગયું એટલે તેમના પિતાએ તેમને કહ્યું, “તમે પાછા જાઓ અને આપણા માંટે થોડું અનાજ ખરીદી લાવો.”
- 3 પણ યહૂદાએ કહ્યું, “તે પ્રદેશના શાસનકર્તાએ અમને સખત ચેતવણી આપીને કહ્યું છે કે, ‘તમાંરો ભાઈ સાથે હશે તો જ તમે મને મળી શકશો.’
- 4 જો તમે અમાંરા ભાઈને અમાંરી સાથે મોકલો તો અમે અનાજ ખરીદવા માંટે જવા તૈયાર છીએ;
- 5 પણ જો તમે તેને નહિ મોકલો તો અમે નહિ જઈએ; કારણ કે પેલા માંણસે અમને સ્પષ્ટ શબ્દોમાં કહ્યું છે કે, “તમાંરો ભાઈ સાથે હશે તો જ તમે મને મળવા પામશો.”
- 6 એટલે ઘરરાએલે કહ્યું, “તમાંરો બીજો ભાઈ છે એવું એને જણાવીને તમે મને શા માંટે મુસીબતમાં મૂક્યો?”
- 7 તેમણે જવાબ આપ્યો, “પેલા માંણસે આપણા વિષે તેમજ આપણા પરિવાર વિષે પૂછપરછ કરી કે ‘શું, તમાંરા પિતા હજી જીવે છે? તમાંરે બીજા ભાઈ છે?’ એટલે અમાંરે કહેવું પડ્યું, અમને ખબર ન હતી કે, તે એમ કહેશે કે, તમાંરા ભાઈને અહીં લઈ આવો.”
- 8 પછી યહૂદાએ પોતાના પિતા ઘરરાએલને કહ્યું, “એ છોકરાને અમાંરી સાથે મોકલો એટલે અમે ઝટ ચાલી નીકળીએ. જેથી તમે, અમે અને આપણાં બાળકો જીવતાં રહીએ અને મુત્યુના મુખમાંથી ઉગરીએ.
- 9 એની જવાબદારી માંરા માંથે. હું એનો જામીન થાઉં છું. જો એને પાછો લાવીને તમાંરી આગળ રજૂ ન કરું તો તેનો દોષ સદા માંરા પર રહે.
- 10 ખરું જોતાં, આપણે જો આટલું મોડું ના કર્યું હોત તો, અત્યારે તો અમે બે વાર જઈ આવ્યા હોત.”
- 11 ત્યારે તેમના પિતા ઘરરાએલે તેમને કહ્યું, “જો એ સિવાય કોઈ રસ્તો ના હોય તો પછી આમ કરો. બિન્યામીનને તમાંરી

સાથે લઈ જાઓ. આપણા દેશની કેટલીક ઉત્તમ વસ્તુઓ તમારા સરસામાંનમાં પેલા માંણસ માંટે ભેટરૂપે આપવા લઈ જાઓ, થોડું ગૂગળ, થોડું મધ, થોડા તેજના, તથા બોળ, પિસ્તાં તથા બદામ;

12 તથા તમારી સાથે બમણું નાણું લઈ જજો; વળી તમારી ગુણોમાં જે નાણું પાછું આવ્યું હતું તે પાછું આપી દેજો; કદાચ કંઈ ભૂલ થઈ હોય;

13 ઊઠો, અને તમારા ભાઈને લઈને તે માંણસ પાસે જાઓ;

14 અને સર્વસમર્થ દેવ કરે, ને તે માંણસ તમારા પર કૃપાળુ થાય, જેથી તે તમારી સાથે તમારા બીજા ભાઈને તથા બિન્યામીનને પાછા મોકલે. નહિ તો હું ફરી પાછો માંરો પુત્ર ગુમાંવ્યાનો શોક કરીશ.”

15 પછી તે માંણસોએ તેમની સાથે ભેટો, પહેલી વખત કરતાં બમણું નાણું અને બિન્યામીનને લઈને તેઓ ઊપડ્યા. અને મિસરમાં પહોંચતા તેઓ યૂસફની આગળ આવીને ઊભા રહ્યાં.

16 પછી યૂસફે તેમની સાથે બિન્યામીનને જોયો તેથી તેણે પોતાના ઘરના કારભારીને કહ્યું, “આ માંણસોને ઘેર લઈજા, કોઈ જાનવરને કાપીને ભોજન તૈયાર કર. કારણ કે આ માંણસો મારી સાથે જમનાર છે.”

17 પછી યૂસફે જેમ કહ્યું તેમ પેલા માંણસે કર્યું; એટલે પેલો માંણસ યૂસફને ઘેર તે માંણસોને લઈ ગયો.

18 પેલા માંણસોને યૂસફને ઘેર લઈ જવામાં આવ્યા એથી તેઓ ગભરાયા અને કહેવા લાગ્યા, “પહેલી વાર આપણી ગુણોમાં નાણું મૂકેલું હતું તેને લીધે તે આપણને અંદર લઈ આવ્યા છે. હવે એ લોકો આપણા પર તૂટી પડશે અને આપણને જબરજસ્તીથી ગુલામ બનાવશે. તથા આપણા ગદેડાં પણ લઈ લેશે.”

19 આથી તેઓ યૂસફના ઘરના બારણા આગળ આવ્યા અને યૂસફના કારભારી પાસે જઈને તેને કહ્યું,

20 “અરે, મારા સાહેબ! ખરેખર અમે પહેલી વાર આવ્યા ત્યારે અનાજ વેચાતું લેવા માંટે જ આવ્યા હતા.

21 પણ જ્યારે અમે મુકામ પર પહોંચીને અમે અમારી ગૂણો ઉઘાડી, તો તેના મોઢા આગળ જ અમારા દરેકના પૂરેપૂરા પૈસા મૂકેલા હતા.

22 પણ અમે તે પૈસા પાછા લાવ્યા છીએ; વળી અનાજ ખરીદવા માંટે અમે અમારી સાથે બીજા પૈસા પણ લાવ્યા છીએ; અને એ પૈસા અમારી ગૂણોમાં કોણે મૂક્યા, એ અમે નથી જાણતા.”

23 કારભારીએ કહ્યું, “શાંતિ રાખો, ગભરાશો નહિ, તમારા તથા તમારા પિતાના દેવે તમારી ગૂણોમાં એ નાણું મૂક્યું હતું. મને તો અનાજનાં નાણાં મળી ગયાં હતા.” પછી તેઓ શિમયોનને બહાર કાઢીને તેમની આગળ લઈ આવ્યા.

24 અને પેલા માંણસે યૂસફના ઘરમાં તે માંણસોને લાવીને તેમને પાણી આપ્યું, પછી તેઓએ પગ ધોયાં; અને તેમનાં ગદેડાંને ચારો નાખ્યો.

25 બપોર સુધીમાં યૂસફના આવતા પહેલાં તેઓએ ભેટો તૈયાર કરી; અને યૂસફ જમવા આવે તેની રાહ જોવા લાગ્યા, કારણ કે ત્યાં તેઓએ જમવાનું છે એમ તેમને ખબર હતી.

26 પછી જ્યારે યૂસફ ઘેર આવ્યો ત્યારે તેઓના હાથમાં જે ભેટ હતી તે તેઓ તેની પાસે ઘરમાં લાવ્યા; અને તેમને સાષ્ટાંગ પ્રણામ કર્યા.

27 અને પછી તેમણે તેઓની ખબરઅંતર પૂછીને કહ્યું, “તમારા વૃદ્ધ પિતા, જેને વિષે તમે મને વાત કરી હતી તે કુશળ છે ને? તેઓ હજી જીવે છે?”

28 અને તેઓએ ઉત્તર આપ્યો, હાજી, આપના સેવક અમારા પિતા કુશળ છે અને હજી જીવે છે.” અને તેઓએ ઝૂકીને દંડવત્ પ્રણામ કર્યા.

29 યૂસફે પોતાની આંખો ઊંચી કરીને પોતાના ભાઈ બિન્યામીનને, જે એની સગી માંનો પુત્ર હતો તેને જોઈને કહ્યું, “તમે જેના વિષે કહ્યું હતું તે જ આ તમારો સૌથી નાનો ભાઈ છે? મારા પુત્ર! દેવ તારા પર કૃપા કરો.”

30 યૂસફ ઝડપથી બહાર ચાલ્યો ગયો; કારણ કે પોતાના ભાઈને જોઈને તેનું હૈયું ભરાઈ આવ્યું, તે રડી પડવાની તૈયારીમાં હતો. તેથી પોતાની ઓરડીમાં જઈને તે ત્યાં રડવા લાગ્યો.

31 પછી મોટું ઘોઈને બહાર આવીને પોતાની જાત પર કાબુ રાખીને તે બોલ્યો, “ભાણાં પીરસો.”

32 પછી સેવકોએ યૂસફ માંટે મેજ પાથર્યું. ત્યારબાદ ભાઈઓ માંટે બીજું મેજ પાથર્યું અને તેની સાથે જમતા મિસરીઓ માંટે બીજું એક મેજ પાથર્યું કારણ, મિસરીઓ હિબ્રુઓ સાથે જમવા બેસતા નથી; કારણ કે મિસરીઓની એવી માન્યતા હતી કે, હિબ્રુઓ સાથે જમવાનું તેમના માંટે અનુચિત છે.

- 33 યૂસફના ભાઈઓ યૂસફની સામે મોટેથી નાના સુધી કરમ ખરેખરે બેઠા; અને તેઓ આ બધાથી આશ્ચર્ય પામ્યા.
- 34 તેઓ એકબીજા સામે જોવા લાગ્યા. યૂસફે પોતાના ભાણામાંથી વાનગીઓ લઈને તેઓની આગળ પિરસાવી પણ ખરેખરેના ભાણા કરતાં બિન્યામીનનું ભાણું પાંચગણું હતું; તેઓએ તેની સાથે ખાદ્યપીધુંને મોજમાં આવી ગયા.

ખરેખર 44

- 1 પછી યૂસફે પોતાના સેવકને હુકમ કર્યો કે, “એ લોકોની ગૂણોમાં એ લોકો જેટલું લઈ જઈ શકે, તેટલું અનાજ ભરો. અને દરેક જણનાં પૈસા તેની ગૂણમાં મોઢા આગળ મૂકી દો;
- 2 સૌથી નાના ભાઈની ગૂણમાં પૈસાની સાથે માંરો પેલો ચાંદીનો પ્યાલો પણ મૂકી દેજો.” અને તેણે યૂસફના હુકમ ખરેખરે કર્યું.
- 3 બીજે દિવસે વહેલી સવારે એ લોકોને તેમનાં ગદેડાં સાથે વિદાય કરવામાં આવ્યા.
- 4 જ્યારે એ લોકો શહેરથી નીકળીને થોડે દૂર ગયા એટલે યૂસફે કારભારીને કહ્યું, “જા, પેલા લોકોની પાછળ પડ, તેમને પકડી પાડ, અને કહેકે ‘તમે આ શું કર્યું? ઉપકાર પર અપકાર? તમે માંરા શેઠનો ચાંદીનો પ્યાલો શા માટે ચોર્યો?’”
- 5 આ એ જ પ્યાલો છે જે માંરા ઘણી પીવા માટે અને રહસ્યો જાણવા માટે વાપરે છે. તમે ખરેખર ખોટું કર્યું છે.”
- 6 પછી જ્યારે તેણે તેમને પકડી પાડ્યા ત્યારે તેણે તેમને આ જ વચનો કહ્યાં;
- 7 પણ તેમણે તેને પૂછ્યું, “અમાંરા ઘણી આવું શા માટે કહે છે? અમને આમ કરવાનો વિચાર સરખોય આવે ખરો!
- 8 જરા જુઓ તો ખરા, જે પૈસા અમને અમાંરી ગૂણોના મોઢા આગળથી મળ્યા તે અમે છેક કનાન દેશથી તેમને આપવા પાછા લાવ્યા; પછી તારા ઘણીના ઘરમાંથી સોનાચાંદીની ચીજો ચોરીએ એવું બને ખરું?
- 9 તારા સેવકો એવા અમાંરી પાસેથી જેની પાસે એ નીકળે તેને ફાંસીની સજા કરજો. અમે પણ અમાંરા ઘણીના ગુલામો થઈશું”
- 10 આ સાંભળીને કારભારીએ કહ્યું, “તમાંરી વાત ખરાબર છે; જેની પાસેથી એ નીકળે તે માંરો ગુલામ થાય; અને બાકીના નિર્દોષ પુરવાર થશે.”
- 11 પછી તરત જ તે બધાએ પોતપોતાની ગૂણો નીચે ઉતારી, ને દરેકે, પોતપોતાની ગૂણ ઉઘાડી.
- 12 એટલે કારભારીએ મોટાથી શરૂ કરીને તે નાના સુધીની બધાની ગૂણો તપાસી તો બિન્યામીનની ગૂણમાંથી ચાંદીનો પ્યાલો મળી આવ્યો.
- 13 જ્યારે તેઓએ આ જોયું ત્યારે તેઓએ દુઃખના માંચાં પોતાનાં કપડાં ફાંડી નાખ્યાં અને દરેક જણે પોતપોતાનાં ગદેડાં બાધ્યા. અને પછી તેઓ નગરમાં પાછા ફર્યા.
- 14 જ્યારે યહૂદા અને તેના ભાઈઓ, યૂસફને ઘેર પહોંચ્યા ત્યારે હજીપણ તે ત્યાં જ હતો; એટલે તેઓ તેનાં ચરણોમાં પડ્યા.
- 15 યૂસફે તેઓને પૂછ્યું, “આ તમે શું કર્યું? તમે એટલું પણ નથી જાણતા કે, માંરા જેવો માંણસ જે શુકન જુએ છે તેને ખબર પડ્યા વિના રહેશે નહિ.”
- 16 યહૂદાએ કહ્યું, “હે ઘણી! અમે તમને શું કહીએ? અમાંરી નિર્દોષતા સાબિત કરવા શું બોલીએ? અમે અમાંરી જાતને કેવી રીતે નિર્દોષ પુરવાર કરીએ? દેવે તમાંરા સેવકનો ગુનો ઉઘાડો પાડ્યો છે; જુઓ, જેની પાસેથી ચાંદીનું પ્યાલું મળ્યું છે તે અને અમે સૌ તમાંરા ગુલામ છીએ.”
- 17 પછી યૂસફે કહ્યું, “માંરાથી એવું થાય કેવી રીતે? માંતર જેની પાસેથી પ્યાલો મળ્યો તે જ માંરો ગુલામ બનશે; અને બાકીના તમે બધા તો શાંતિથી તમાંરા પિતાની પાસે જાઓ.”
- 18 પછીથી યૂસફ પાસે જઈને યહૂદાએ કહ્યું, “ઓ માંરા ઘણી, કૃપા કરીને આપના આ સેવકને ખાનગીમાં આપની સાથે બે વાત કરવા દો, અને આપના સેવક પર કરોધ ન કરશો. માંરા માટે તો આપ પોતે ફારુન સમાંન છો.
- 19 માંરા ઘણીએ સેવકોને સવાલ કર્યો હતો કે, ‘તમાંરે પિતા અથવા ભાઈ છે?’
- 20 તેથી અમે માંલિકને જવાબ આપ્યો હતો, ‘અમાંરે વૃદ્ધ પિતા અને એક નાનો ભાઈ છે, જે એમને પાછલી અવસ્થામાં પ્રાપ્ત થયો હતો. એનો ભાઈ અવસાન પામેલ છે, તેથી તે તેની માંતાનો એકનો એક પુત્ર છે, વળી તેના પિતાને તે ખૂબ વહાલો છે.’
- 21 અને તમે અમને સેવકોને જણાવેલું કે, ‘તેને માંરી પાસે લઈને આવો એટલે તેને હું જોઈ તો ખરો.’
- 22 અને અમે અમાંરા ઘણીને કહ્યું હતું કે, ‘તે છોકરો તેના પિતાને મૂકીને આવી શકે, એમ નથી, કારણ કે જો તે પિતાને

મૂકીને જાય તો તેના પિતા મૃત્યુ પામે.’

23 અને તમે અમને તમારા સેવકોને કહ્યું હતું, ‘જો તમે તમારા સૌથી નાના ભાઈને તમારી સાથે ન લાવો તો તમે માંસ મુખ ફરી નહિ જોશો.’

24 પછી અમે આપના સેવકો-અમારા પિતા પાસે ગયા અને તેમને અમે ઘણીના શબ્દો કહી સંભળાવ્યા,

25 “અને પછી જ્યારે અમારા પિતાએ કહ્યું, ‘પાછા જાઓ અને આપણા માટે થોડું અનાજ ખરીદી લાવો.’

26 એટલે અમે કહ્યું, ‘અમારાથી કેવી રીતે જવાય? અમારો સૌથી નાનો ભાઈ જો અમારી સાથે આવતો હોય તો જ અમે જઈ શકીએ, કારણ, અમારો નાનો ભાઈ અમારી સાથે ના હોય, તો અમે તે માંસનું મુખ જોઈ શકીશું નહિ.’

27 એટલે તમારા સેવકે અર્થાત્ અમારા પિતાએ અમને કહ્યું, ‘તમે જાણો છો કે, માંસ પત્નીને બે પુત્રો અવતર્યા હતા.

28 અને તેઓમાંનો એક ગયો ત્યારે મેં કહ્યું કે, ‘જરૂર એને કોઈ જંગલી પ્લાણીએ ફાડી ખાધો હશે. અને ત્યાર પછી આજપર્યંત મેં તેને ફરી જોયો નથી.

29 અને હવે જો તમે આને પણ માંરી આગળથી લઈ જાઓ, અને જો તેની સાથે કંઈ ખોટું થાય તો હું મરવા જેટલો દુઃખી થઈશ.’

30 તેથી કરીને હવે તમારા સેવકની એટલે કે, માંરા પિતાની પાસે હું જાઉં, અને એ છોકરો અમારી સાથે નહિ હોય તો

31 તેનો જીવ એટલો બધો એ છોકરામાં છે કે, અમારી સાથે એ છોકરો નથી એ જોતાંની સાથે જ એનું મોત થશે; અને આપના આ સેવકોએ આપના સેવક અમારા પિતાને ઘરડેઘડપણ શોક કરતા દફનાવવા પડશે.

32 “વાત એવી છે કે, હું ‘માંરા પિતા આગળ એ છોકરા માટે જમીન થયો છું કે, ‘જો હું એની તમારી પાસેથી એમની પાસે પાછો ન લાવું તો હું એમનો જીવનભર ગુનેગાર ગણાઈશ.’

33 એટલે હવે કૃપા કરીને આ છોકરાને બદલે તમારા સેવકને માંરા ઘણી પાસે સેવક થઈને રહેવા દો; અને પેલા છોકરાને તેના ભાઈઓની સાથે પાછો જવા દો.

34 કારણ કે એ છોકરો જો આપણી સાથે ના હોય, તો આપણાથી પિતા પાસે જવાય શી રીતે? માંરા પિતાનું શું થશે એનો મને બહુ જ ડર લાગે છે.”

પ્રકરણ 45

યૂસફ પોતાની લાગણીઓને વધુ વખત નિયંત્રિત કરી શક્યો નહિ. તેની પાસે ઊભા રહેલા બધાની ઉપસ્થિતિમાં રડી પડ્યો અને બોલી ઊઠ્યો, “માંરી આગળથી બધાને દૂર કરો.” આથી જ્યારે યૂસફે પોતાના ભાઈઓ આગળ પોતાની જાતને પ્રગટ કરી ત્યારે ત્યાં બીજું કોઈ ન હતું.

2 તે એટલા મોટા સાદે રડ્યો કે, મિસરીઓએ તે સાંભળ્યું અને ફાતનના પરિવારને પણ તેની ખબર પડી. પછી યૂસફે પોતાના ભાઈઓને કહ્યું,

3 “હું યૂસફ છું. શું માંરો બાપ હજુ જીવે છે?” યૂસફની સામે જોતાં જ તેના ભાઈઓ એવા તો ડઘાઈ ગયા કે, તેઓ કોઈ જવાબ આપી શક્યા નહિ.

4 પછી યૂસફે તેના ભાઈઓને કહ્યું, “માંરી નજીક આવશો.” એટલે તેઓ પાસે ગયા, અને તેણે કહ્યું, “હું તમારો ભાઈ યૂસફ છું. જેને તમે મિસરની મુસાફરી કરતા વેપારીઓને ગુલામ તરીકે વેચી દીધો હતો. એ તમારો ભાઈ હું જ છું.

5 માટે મને અહીં વેચી દેવા માટે તમે હવે દુઃખી થશો નહિ, તેમજ જીવ બાળશો નહિ, કારણ આ તો માંરા માટે દેવની યોજના હતી કે, હું અહીં આવું અને તમને બધાને હું બચાવું.

6 કારણ કે છેલ્લાં બે વર્ષથી દેશમાં દુકાળ છે, અને હજુ બીજા પાંચ વર્ષ એવાં જ આવનાર છે, જેમાં કોઈ પણ પ્રકારની ખેતી કે, વાવણી કાપણી થઈ શકશે નહિ.

7 તેથી દેવે તમારો પરિવાર બચાવવા અને તમારા બધાના જીવોનું રક્ષણ કરવા તમારી સમક્ષ મોકલ્યો છે.

8 એ માટે મને અહીં મોકલનાર દેવ છે, તમે નથી; અને તેણે જ મને ફાતનના પિતા સમાં અને તેના આખા ઘરનો વહીવટદાર તથા આખા મિસરનો શાસનકર્તા બનાવ્યો છે.”

9 “તમે ઝટ માંરા પિતા પાસે જાઓ, ને તેમને આ સંદેશ આપો: તમારો પુત્ર યૂસફ આ કહે છે:” દેવે મને સમગ્ર મિસરનો શાસનકર્તા બનાવ્યો છે, માટે વિલંબ કર્યા વગર હમણાં જ માંરી પાસે આવો.

10 અને તમે તમારા પુત્રો સાથે, તમારા પ્રપૌત્રો સાથે, તમારાં ઘેટાં-બકરાંના ઝુડો અને ઢોરઢાંખરના ટોળાઓ તથા ઘરવખરી સાથે ‘ગોશન’ પ્રાંતમાં માંરી સાથે રહેશો. જ્યાં હું તમારા બધા માટે બધી જાતની તૈયારી કરીશ.

- 11 કારણ કે હજુ દુકાળગરસ્ત બીજા પાંચ વર્ષ કાઢવાનાં છે. તેથી તું અને તારાં કુટુંબ તથા જે બધાં તારાં સગાંસંબંધીઓ છે તે બધું ગુમાવીને ગરીબ ન થઈ જાય તે માટે હું સૌની જાળવણી રાખીશ.
- 12 “અને જુઓ, તમે અને માંડો ભાઈ બિન્યામીન નજરોનજર જુઓ છો કે, હું આ માંડા મુખ દ્વારા જ કહી રહ્યો છું.
- 13 અને તમે મિસરમાં માંડો મહિમાં અને બીજું જે કંઈ જોયું છે તે માંડા પિતાને કહેજો; હવે, ઝડ જાઓ અને માંડા પિતાને અહીં લઈ આવો.”
- 14 પછી તે તેના ભાઈ બિન્યામીનને બાથભરી અને રડ્યો. બિન્યામીન પણ તેને ભેટતી વખતે રડવા લાગ્યો.
- 15 ત્યાર બાદ યૂસફે પોતાના બધાં જ ભાઈઓને ચુંબન કર્યા અને તેમને ભેટીને રડ્યો. પછી તેના ભાઈઓએ તેની સાથે વાતચીત કરી.
- 16 પછી જ્યારે ફારુનના મહેલમાં સમાંચાર વહેતાં થયા કે, યૂસફના ભાઈઓ આવ્યા છે; ત્યારે ફારુન તથા તેના સેવકો ખુશ થયા.
- 17 અને ફારુને યૂસફને કહ્યું, “તું તારા ભાઈઓને કહે કે, “આ પ્તમાંણે કરો; તમારાં જાનવરોને લઈને કનાન દેશમાં ચાલ્યા જાઓ;
- 18 અને તમારા પિતાને અને પરિવારને લઈને ઝડ માંડી પાસે પાછા આવો; હું તમને મિસરની ઉત્તમ ફળદ્રુપ જમીન આપીશ અને તમને સૌને ધરતીનું નવનીત ખાવા મળશે.”
- 19 હવે તમને બીજી આજ્ઞા છે તે પ્તમાંણે કરો, “તમારાં સંતાનો માટે તથા તમારી પત્નીઓ માટે મિસર દેશમાંથી ગાડાં લેતાં જાઓ, અને તમારા પિતાને લઈને આવો.
- 20 વળી તમારી માંલમિલકત જે છે તેને છોડીને આવવાની જરા પણ ચિંતા કરશો નહિ, કારણ કે મિસર દેશમાં જે ઉત્તમ છે તે જમીન તમારી છે.”
- 21 પછી ઇસ્ત્રાએલના પુત્રોએ તે મુજબ કર્યું; અને ફારુનની આજ્ઞા અનુસાર યૂસફે તેઓને ગાડાં આપ્યાં; ને માર્ગને માટે સીધું પણ આપ્યું.
- 22 પછી તેણે તેના દરેક ભાઈને એક જોડ કપડાં આપ્યાં; પરંતુ બિન્યામીનને 300 તોલા ચાંદી અને પાંચ જોડ સારાં કપડાં આપ્યાં.
- 23 વધુમાં તેણે પોતાના પિતાના માટે મિસરની સૌથી બહુમૂલ્ય ચીજોથી લાદેલાં દશ ગધેડાં, અને તેના પિતાની મુસાફરી માટે અનાજ, રોટલી અને અન્ય જાતના ખાણાથી લાદેલી દશ ગધેડીઓ મોકલી આપી.
- 24 પછી તેણે પોતાના ભાઈઓને વિદાય આપી. વિદાય આપતી વખતે તેણે તેઓને કહ્યું, “માર્ગમાં ઝઘડો કરશો નહિ.”
- 25 પછીથી તેઓ મિસરમાંથી નીકળીને કનાન દેશમાં પોતાના પિતા યાકૂબ પાસે આવ્યા.
- 26 અને તેઓએ તેને કહ્યું, “યૂસફ હજુ જીવે છે, અને સમગ્ર મિસરનો તે શાસનકર્તા છે.” આ સાંભળીને યાકૂબ તો સ્તબ્ધ થઈ ગયો. તેને ગળે એ વાત ન ઉતરી.
- 27 પરંતુ યૂસફે તેઓને જે બધી વાતો કહેલી તે તેને કહી અને તેને મિસર લઈ જવા માટે યૂસફે મોકલેલાં ગાડાંઓ પર તેની નજર પડી ત્યારે તે ઉત્તેજિત અને ખુશ થયો.
- 28 પછી ઇસ્ત્રાએલ બોલ્યો, “બસ, માંડો પુત્ર યૂસફ હજુ જીવે છે; એટલે મરતાં પહેલાં હું તેને જઈને મળીશ.”

ખરફલ 46

એટલા માટે ઇસ્ત્રાએલે પોતાની મિસરની યાત્રાનો પ્તારંભ કર્યો. પહેલાં તે બેર-શેબા પહોંચી ગયો. ત્યાં તેમણે પોતાના પિતા ઇસહાકના દેવની ઉપાસના કરીને યજ્ઞો અર્પણ કર્યા.

- 2 રાત્રે દેવે ઇસ્ત્રાએલને સ્વપ્નમાં કહ્યું, “યાકૂબ, યાકૂબ.” અને ઇસ્ત્રાએલે જવાબ આપ્યો, “હું અહીં છું.”
- 3 પછી દેવે કહ્યું, “હું દેવ છું. તમારા પિતાનો દેવ. મિસર જતાં જરા પણ ગભરાઈશ નહિ, કારણ કે હું ત્યાં તારાથી એક મોટી પ્તજા નિર્માણ કરીશ;
- 4 હું તારી સાથે મિસર આવીશ; અને હું ચોકકસ તને પાછો લાવીશ; અને યૂસફને હાથે જ તારી આંખો મીચાશે.”
- 5 પછી યાકૂબે બેર-શેબા છોડ્યું અને મિસર સુધી યાત્રા કરી. તેને લેવા માટે ફારુને જે ગાડાં મોકલ્યાં હતાં તેમાં ઇસ્ત્રાએલના પુત્રો પોતાના પિતા યાકૂબને, પોતાના પુત્રોને અને વહુઓને લઈ ગયાં.
- 6 તેઓ પોતાનાં ઢોરઢાંખર તથા માંલમિલકત જે કનાન દેશમાંથી પ્રાપ્ત કરી હતી તે લઈને યાકૂબ તથા તેમનું આખું કુટુંબ

તેમની સાથે મિસર આવ્યું.

7 એટલે તેના પુત્રો તથા તેની સાથે તેના પુત્રોના પુત્રો, ને તેની પુત્રીઓ તથા તેના પુત્રોની પુત્રીઓને તથા તેનાં સર્વ સંતાનને તે પોતાની સાથે મિસરમાં લાવ્યો.

8 યાકૂબની સાથે મિસરમાં આવનારાઓનાં નામ આ છે, એટલે યાકૂબ તથા તેના પુત્રો: યાકૂબનો સૌથી મોટો પુત્ર રૂબેન

9 અને રૂબેનના પુત્રો: હનોખ, પાલ્લુ, હેસરોન અને કામીર.

10 શિમયોનના પુત્રો: યમુએલ, યામીન, ઓહાદ, યાખીન, સોહાર અને શાઉલ, જે એક કન્યાની સ્ત્રીથી જન્મ્યો હતો.

11 લેવીના પુત્રો: ગેશોર્ન, કહાથ તથા મરારી.

12 અને યહૂદાના પુત્રો: એર, ઓનાન, શેલાહ, પેરેસ, અને ઝેરાહ. પરંતુ એર અને ઓનાન તો કન્યાનાં જ અવસાન પામ્યા હતા. પેરેસના પુત્રો: હેસરોન અને હામૂલ.

13 ઈસ્સાખારના પુત્રો: તોલા, પુવાહ, યોબ અને શિમ્ચોન.

14 ઝબુલોનના પુત્રો: સેરેદ, એલોન અને યાહલએલ હતો.

15 એ લેઆહના પુત્રો છે, જેઓ મેસોપોટામિયામાં યાકૂબથી લેઆહના પેટે જન્મેલા છે. એ ઉપરાંત તેની પુત્રી દીનાહ હતી. તેના પુત્રો અને પુત્રીઓ સર્વ મળીને ૩૩ જણ હતાં.

16 અને ગાદના પુત્રો: સિફ્યોન, હાગી, શૂની, એરબોન, એરી, અરોદી અને આરએલી.

17 આશરના પુત્રો: યિમ્નાહ, યિસ્યા, યિસ્વી, બરીઆહ અને તેમની બહેન સેરાહ, બરીઆહના પુત્રો: હેબર અને માંલ્કીએલ.

18 લાબાને પોતાની પુત્રી લેઆહને આપેલી. ઝિલ્પાહને યાકૂબથી થયેલા આ પુત્રો છે. તેઓ સર્વ મળીને કુલ સોળ હતા.

19 યાકૂબની પત્ની રાહેલના પુત્રો: યૂસફ તથા બિન્યામીન.

20 અને યૂસફને મિસર દેશમાં ઓળના યાજક પોટીફરાની પુત્રી આસનાથને પેટે મનાશ્શા અને એફરાઈમ અવતર્યા હતા.

21 બિન્યામીનના પુત્રો: બેલા, બેખેર, આશબેલ, ગેરા, નાઅમાંન, એહી, રોશ, મુખ્પીમ, હુખ્પીમ અને આર્દ.

22 તે યાકૂબથી રાહેલને પેટે જન્મેલા કુલ ચૌદ છે.

23 દાનનો પુત્ર: હુશીમ.

24 નફતાલીના પુત્રો: યાદસએલ, ગૂની, યેસર, અને શિલ્લેમ.

25 લાબાને પોતાની પુત્રી રાહેલને જે બિલ્હાહ આપી હતી તેના પુત્રો એ છે, ને જેઓ યાકૂબથી તેને થયા તે સર્વ મળીને કુલ સાત જણ હતા.

26 યાકૂબના પુત્રોની પત્નીઓ સિવાય તેનાથી જન્મેલા જે સર્વ માંણસ યાકૂબ સાથે મિસરમાં આવ્યાં તેઓ કુલ છાસઠ જણ હતાં.

27 યૂસફને મિસરમાં બે પુત્રો પ્રાપ્ત થયા હતા, તેના પરિવારમાં મિસર આવનારા કુલ સિતેર હતાં.

28 યહૂદાને ઇસ્સાએલે પોતાના પહેલાં યૂસફ પાસે મોકલી આપ્યો જેથી યૂસફ તેને ગોશેનમાં મળે.

29 પછી તેઓ ગોશેનમાં પહોંચ્યાં. ત્યારે યૂસફ રથ જોડીને તેના પિતા ઇસ્સાએલને મળવા માટે ગોશેનમાં ગયો; અને તેને જોતાની સાથે જ તે તેને કોટે વળગી પડ્યો અને તેને ભેટીને ઘણા સમય સુધી રડ્યો.

30 ઇસ્સાએલે યૂસફને કહ્યું, “મેં તારું મુખ જોયું, તને જીવતો જોયો, હવે ભલે માંરું મરણ શાંતિથી થશે.”

31 પછી યૂસફે પોતાના ભાઈઓને અને પોતાના પિતાના પરિવારને કહ્યું, “હું જઈને ફારાનને જાણ કરું છું કે, ‘કન્યાનાં રહેતા માંરા ભાઈઓ અને માંરા પિતાના પરિવારના માંણસો માંરી પાસે આવી પહોંચ્યા છે.’

32 એ લોકો ભરવાડ છે, કારણ કે તેઓ પશુ પાલનનો ધંધો કરે છે. એ લોકો પોતાનાં ઘેટાંબકરાં અને ઢોરઢાંખર તથા તમામ ઘરવખરી લઈને આવ્યા છે.’

33 અને કદાચ ફારાન તમને બોલાવે અને પૂછે કે, ‘તમે શો ધંધો કરો છો?’

34 ત્યારે તમે કહેજો કે, ‘તમાંરા સેવકોનો, એટલે અમાંરો તથા અમાંરા પિતૃઓનો ધંધો નાનપણથી આજપર્યંત ઢોર ઉછેરનો છે,’ કે, જેને કારણે તમે ગોશેન પ્રાંતમાં રહી શકશો. કારણ કે ભરવાડ માંતરને મિસરીઓ નફરત કરે છે.”

- ૫ પછી યૂસફે ફારુન પાસે જઇને કહ્યું, “મારા પિતા, મારા ભાઈઓ અને તેમનાં બધાં જ કુટુંબો પોતાનાં ઢોરઢાંખર, ઘેટાં-બકરાં તથા ઘરવખરી લઈને કનાનથી આવી ગયા છે; અને હાલમાં તેઓ ગોશેન પ્લાંતમાં છે.”
- ૬ અને તેણે તેના ભાઈઓમાંથી પાંચને લઈ તેમને એણે ફારુન સમક્ષ રજૂ કર્યા.
- ૭ પછી ફારુને તેના ભાઈઓને પરીચ્છિન કર્યો, “તમે શો વ્યવસાય કરો છો?” એટલે તેમણે કહ્યું, “આપના સેવકો એટલે અમે અને અમારાં પિતૃઓ ભરવાડ છીએ.
- ૮ કનાન દેશમાં ભયંકર દુકાળ પડ્યો છે એટલે અમારાં ઘેટાંબકરાં માટે ત્યાં બિલકુલ ચારો નથી. જેથી અમારે આ દેશમાં રહેવા આવવું પડ્યું છે; માટે આપના સેવકોની નમ્ર અરજ છે કે, આપ અમને ગોશેન પ્લાંતમાં વસવાટ કરવા દો.”
- ૯ અને ફારુને યૂસફને કહ્યું, “તારા પિતા અને તારા ભાઈઓ તારી પાસે આવ્યા છે;”
- ૧૦ મિસર દેશ તો તારી આગળ છે જ; તેથી દેશમાં ઉત્તમ રથળે તારા પિતાને તથા તારા ભાઈઓને રહેવા દે; તેઓ ભલે ગોશેન પ્લાંતમાં વસતા. અને જો એમનામાં કોઈ સમજુ માંણસો તારી નજરમાં હોય તો તેમને મારાં ઢોર ચરાવવા માટેના કામનો હવાલો તેમને સોંપી દો.”
- ૧૧ અને પછી યૂસફે તેના પિતા યાકૂબને લાવીને ફારુન સમક્ષ રજૂ કર્યા, અને યાકૂબે ફારુનને આશીર્વાદ આપ્યા.
- ૧૨ ફારુને યાકૂબને પૂછ્યું, “તમારી ઉંમર કેટલી?”
- ૧૩ યાકૂબે કહ્યું, “હું એકસો ત્રીસ વર્ષ જીવ્યો છું. મારી જીંદગી ટૂંકી અને મુશ્કેલીઓથી ભરપૂર હતી, મારા પિતા અને મારા પિતૃઓ મારા કરતા ઘણા વૃદ્ધ હતા ત્યાં સુધી જીવ્યા.”
- ૧૪ પછી ફારુનને આશીર્વાદ આપ્યા બાદ યાકૂબ તેમની પાસેથી ચાલ્યો ગયો.
- ૧૫ પછી યૂસફે મિસર દેશની સૌથી સારી જગ્યામાં, એટલે રામસેસમાં, ફારુનની આજ્ઞા પ્રમાણે તેના પિતાને તથા તેના ભાઈઓને
- ૧૬ તથા તેના પિતાના ઘરનાં સર્વને તેમનાં છોકરાં પ્રમાણે અનાજ પૂરું પાડ્યું.
- ૧૭ આખા દેશમાં આકરો દુકાળ હોવાથી કયાંય અનાજ મળતું ન હતું. મિસર તથા કનાન દેશ હેરાન-પરેશાન થઈ ગયા હતા.
- ૧૮ મિસર અને કનાન દેશમાં જે કાંઈ ધન હતું તે બધું લોકો જે અનાજ ખરીદતા હતા તેના બદલામાં લઈને યૂસફે એકઠું કર્યું હતું તે બધુ જ ધન તેણે ફારુનના મહેલમાં પહોંચાડી દીધું.
- ૧૯ પછી મિસર અને કનાન દેશમાં નાણું ખૂટ્યું. બધા મિસરવાસીઓ યૂસફ પાસે આવ્યા અને કહેવા લાગ્યા, “અમને અનાજ આપો. આપની રુબરુમાં અમારે શા માટે મરી જવું? હવે અમારી પાસે નાણું તો રહ્યું નથી.”
- ૨૦ એટલે યૂસફે કહ્યું, “જો નાણું ખૂટી ગયું હોય તો તમારાં ઢોર આપો; ઢોરોનાં બદલામાં હું તમને અનાજ આપીશ.”
- ૨૧ તેથી તેઓ પોતાનાં ઢોર લઈને યૂસફ પાસે આવ્યા; અને યૂસફે ઘોડા, ઘેટાં-બકરાં, ઢાંર તથા ગધેડાંના બદલામાં તેમને અનાજ આપ્યું. આમ, તેઓનાં બધાં ઢોરઢાંખરના બદલામાં તે વધેર અનાજ પૂરું પાડીને તેઓનું ગુજરાન ચલાવ્યું.
- ૨૨ તે વર્ષ પૂર્ણ થયા બાદ બીજે વધેર તેઓએ આવીને તેને કહ્યું, “માલિકથી એ વાત છાની રાખી શકાય તેમ નથી કે, નાણું ખૂટી ગયું છે. અને અમારાં ઢોર પણ માલિકના કબજામાં ચાલ્યાં ગયાં છે; હવે તો અમારી પાસે માંતર અમારી જાત તથા જમીન સિવાય કાંઈ જ બાકી રહ્યું નથી;
- ૨૩ તમારી નજર સમક્ષ અમો ચોક્કસ મરી જશું? પણ જો તમે અમને ખાવાનું આપશો તો અમે અમારી જમીનો ફારુનને આપી એના ગુલામો બની જશું, માટે અમને બીજ આપો જેથી અમે મરતા બચી જઈએ અને જીવવા પામીએ, ને જમીન પડતર બની રહે નહિ.”
- ૨૪ અને યૂસફે મિસરવાસીઓની બધી જ જમીન ફારુન માટે ખરીદી લીધી કારણ કે દુકાળ એટલો બધો કારમો હતો કે, બધાએ પોતાનાં ખેતરો વેંચી દીધાં.
- ૨૫ આમ દેશની જમીન ફારુનની માલિકીમાં આવી ગઈ અને તેણે દેશના એક સીમાંડાથી બીજા છેડા સુધીના લોકોને શહેરોમાં મોકલ્યા અને તેમને ફારુનના ગુલામ બનાવી દીધા.
- ૨૬ ફક્ત યાજકોની જમીન તેણે ખરીદી નહિ; કારણ કે તેઓને ફારુન તરફથી નિયત ભથ્થું મળતું તેના આધારે તેઓ જીવતા, જેથી જમીન વેચવી પડી નહિ
- ૨૭ પછી યૂસફે લોકોને જણાવ્યું, “જુઓ, આજે મેં ફારુન વતી તમને અને તમારી જમીનને વેચાતાં લીધાં છે. લો, આ રહ્યાં બી. તમે જમીનમાં વાવો.
- ૨૮ અને પાક ઊતરવાનો સમય આવે ત્યારે પાકનો પાંચમો ભાગ તમારે ફારુનને આપવો, અને ચાર ભાગ તમારી પાસ

બિચારણ તરીકે અને તમાંરા, પરિવારના અને સંતાનોનાં માંટે ખોરાક તરીકે વાપરવો.”

25 તેઓ બોલ્યા, “તમે અમાંરા જીવ બચાવ્યા છે; અમાંરા પર અમાંરા માંલિકની કૃપાદૃષ્ટિ થાઓ. અને અમે ફારુનના દાસ થઈશું.”

26 પછી યૂસફે મિસર દેશમાં એવો કાયદો કર્યો કે, તમામ જમીનનો પાંચમો ભાગ ફારુનને મળે. એ કાયદો હજી આજે પણ ચાલે છે; માંતર ચાજકોની જમીન ફારુનનાં કબજામાં આવી નહિ.

27 પછી ઇસ્ત્રાએલના પુત્રો મિસર દેશના ગોશન પ્રાંતમાં આવીને રહ્યાં; અને ત્યાં તેમને માંલમિલકત પ્રાપ્ત થઈ. તેમનો વંશવેલો વધ્યો. અને તેમની સંખ્યા પણ ઘણી વધી ગઈ.

28 યાકૂબ મિસર દેશમાં 17 વર્ષ રહ્યો એટલે તેની ઉંમર 147 વર્ષની થઈ.

29 પછી ઇસ્ત્રાએલનો અંતકાળ નજીક આવ્યો ત્યારે તેણે પોતાના પુત્ર યૂસફને બોલાવીને કહ્યું, “માંરા પર તારી કૃપાદૃષ્ટિ હોય તો તારો હાથ માંરી જાંઘ નીચે મૂક અને માંરી સાથે ખરા મનથી વર્તવાનું મને વચન આપ.

30 મને મિસરમાં દફનાવીશ નહિ, પણ જ્યારે હું માંરા પિતૃઓ પાસે ઊંઘી જાઉં, ત્યારે તું મને મિસરમાંથી લઈ જજે અને માંરા બાપદાદાઓના કબરસ્તાનમાં દફનાવજે.” પછી યૂસફે કહ્યું, “બધું જ હું તમાંરા કહ્યાં પ્રમાણે કરીશ.”

31 અને યાકૂબે કહ્યું, “માંરી આગળ સમ ખા;” એટલે તેણે તેની આગળ સમ ખાધા. પછી ઇસ્ત્રાએલ ઓશીકા તરફ પથારીમાં ઢળી પડ્યો.

પ્રકરણ 48

સમય જતાં યૂસફને કોઈકે, સમાચાર આપ્યા કે, તારા પિતાજી માંદા પડ્યા છે. તેથી તરત જ તે પોતાના બે પુત્રો મનાશ્શા અને એફરાઈમને લઈને મળવા ગયો.

2 જ્યારે કોઈકે યાકૂબને ખબર આપી કે, “તારો પુત્ર યૂસફ મળવા આવ્યો છે.” એટલે તે શરીરની બધી તાકાત ભેગી કરીને ખાટલા પર બેઠો થઈ ગયો.

3 અને ઇસ્ત્રાએલે યૂસફને કહ્યું, “કનાન દેશના લૂઝ ગામે સર્વસમર્થ દેવે મને દર્શન આપ્યાં હતાં.

4 પછી આશીર્વાદ આપીને કહ્યું હતું કે, ‘જો, હું તારો વંશવેલો વધારીશ, તારાં સંતાનોની વૃદ્ધિ કરીશ; અને તારા પછી તારા વંશજોને આ દેશના કાયમના ધણી બનાવીશ.’

5 અને માંરા મિસરમાં આવતા પહેલાં મિસરમાં તને પ્રાપ્ત થયેલા બે પુત્રો હવે માંરા પુત્રો છે.

6 રૂબેન અને શિમયોનની જેમ હવે એફરાઈમ અને મનાશ્શા માંરા પુત્રો ગણાશે. એમના પછી થયેલાં તારાં સંતાનો તારાં કહેવાશે; અને તેમનો પ્રદેશ તેમના ભાઈઓનાં નામે ઓળખાશે.

7 જ્યારે હું પાદાનથી આવતો હતો ત્યારે એફરાય પહોંચવાને થોડો રસ્તો બાકી હતો તે દરમિયાન રસ્તામાં જ કનાન દેશમાં જ રાહેલનું દુઃખ અવસાન થયું; એટલે મેં તેને એફરાયના એટલે બેથલેહેમના માર્ગમાં જ દફનાવી.”

8 અને પછી જ્યારે યૂસફના પુત્રોને ઇસ્ત્રાએલે જોયા ત્યારે તેણે તેમને સવાલ કર્યો, “આ કોણ છે?”

9 એટલે યૂસફે કહ્યું, “એ તો માંરા પુત્રો છે, જે દેવે મને અહીં આપ્યાં છે.” ઇસ્ત્રાએલે કહ્યું, “એમને માંરી પાસે લાવ, જેથી હું એમને આશીર્વાદ આપું.”

10 હવે વૃદ્ધાવસ્થાને કારણે ઇસ્ત્રાએલની આંખોનું તેજ ઓછું થયું હતું. તેને દેખાતું ન હતું. તેથી યૂસફ તેઓને તેમની પાસે લઈ આવ્યો એટલે તેણે તેઓને ચુંબન કર્યું અને પછી તે તેઓને કોટે વળગ્યો.

11 પછી ઇસ્ત્રાએલે કહ્યું, “મને તો સ્વપ્નમાં જ ખબર નહોતી કે, હું તારાં મોઢું જોઈ શકીશ. પરંતુ દેવે તો મને તારાં સંતાનોનાં મુખ પણ બતાવ્યાં.”

12 પછી યૂસફે તેમને તેમના ખોળામાંથી લઈ લીધા અને જમીનને માથું અડાડીને પ્રણામ કર્યા.

13 ત્યાર બાદ યૂસફે તે બંનેને લીધા, એફરાઈમને જમણી બાજુએ રાખ્યો જેથી તે ઇસ્ત્રાએલની ડાબી બાજુએ રહે અને મનાશ્શાને ડાબી બાજુએ રાખ્યો, જેથી તે ઇસ્ત્રાએલની જમણી બાજુએ રહે; ને એમ તે તેઓને ઇસ્ત્રાએલની પાસે લઈને આવ્યો.

14 પરંતુ ઇસ્ત્રાએલે પોતાનો જમણો હાથ લાંબો કરીને એફરાઈમ જે નાનો હતો તેના માંથા પર મૂક્યો, અને પોતાનો ડાબો હાથ આંટી પાડીને મનાશ્શાના માંથા પર મૂક્યો, જો કે, મનાશ્શા જયેષ્ઠ હતો;

15 પછી તેણે યૂસફને આશીર્વાદ આપતાં કહ્યું, “જે દેવની સાક્ષીએ માંરા પિતૃઓ ઇબ્રાહિમ અને ઇસહાક ચાલતા હતા, જે

દેવે મને સમગ્ર જીવનપર્યંત સંભાળ્યો.

16 જે દેવહૂતે મને સર્વ અનિષ્ટોમાંથી ઉગાર્યો છે, તે આ છોકરાઓને આશીર્વાદ આપો; અને માંડં નામ તથા માંડા પિતૃઓ ઇષ્ટાહિમ અને ઇસહાકનાં નામ એમના વડે અમર રહો. અને આ પૃથ્વી પર એમના વંશની વૃદ્ધિ થાઓ.”

17 પરંતુ જ્યારે યૂસફે જોયું કે, તેના બાપે પોતાનો જમણો હાથ એફરાઈમને માંથે મૂક્યો તો એ બાબતે નાખુશ હતો; અને એફરાઈમના માંથા પરથી હાથ ખસેડીને મનાશના માંથા પર લઈ જવા તેણે પોતાના પિતાનો હાથ ઉપાડ્યો.

18 અને પિતાને કહ્યું, “એમ નહિ, પિતાજી, કારણ કે આ જયેષ્ઠ છે; તમારો જમણો હાથ એના માંથા પર મૂકો.”

19 પરંતુ તેના પિતાજીએ એમ કહવાની ના પાડીને કહ્યું, “હું જાણું છું, બેટા, મને ખબર છે. એ પણ એક પ્તજનો પિતા થશે, અને મહાન પણ થશે; પરંતુ તેનો નાનો ભાઈ તો તેના કરતાં પણ મોટો થશે, ને તેનાં સંતાનોમાંથી અનેક પ્તજઓ થશે અને અતિ બહોળી દેશ જાતિ થશે.”

20 આમ, તે દિવસે તેમને આશીર્વાદ આપી ઇસ્તરાએલે કહ્યું, “ઇસ્તરાએલના લોકો જ્યારે પણ કોઈને આશીર્વાદ આપશે ત્યારે તમારા નામનો ઉપયોગ કરશે, તેઓ કહેશે, ‘દેવ તમને એફરાઈમ અને મનાશ જેવા બનાવો.’” આમ તેણે એફરાઈમને મનાશથી આગળ મૂક્યો.

21 પછી યૂસફને ઇસ્તરાએલે કહ્યું, “જુઓ, હવે મારો અંત નજીક છે, પરંતુ દેવ તમને સાથ આપશે. અને ફરીથી તમને તમારા પિતૃઓના દેશમાં લઈ જશે.

22 પરંતુ મેં તને તારા ભાઈઓ કરતાં એક ભાગ વધારે આપ્યો છે, શખેમ પહાડ આપું છું જે મેં અમોરીઓ પાસેથી મારી તરવાર તથા મારા ધનુષ્યની તાકાતથી એ જીતી લીધો હતો.”

પ્રકરણ 49

પછી યાકૂબે પોતાના પુત્રોને પાસે બોલાવ્યા અને કહ્યું, “તમે બધા ભેગા થાઓ એટલે હું તમને તમારા પર ભવિષ્યમાં જે વીતશે તે તમને કહું,

2 “યાકૂબના પુત્રો તમે ભેગા થાઓ, ને સાંભળો; અને તમારા પિતા ઇસ્તરાએલની વાત ધ્યાનપૂર્વક સાંભળો.

3 “રૂબેન, તું તો મારો જયેષ્ઠ પુત્ર છે, મારાં સાર્મથ્ય અને મારા પુરુષત્વનું પ્રથમ ફળ છે. તું માંનમર્યાદામાં સૌથી મોખરે અને શક્તિમાં પણ મોખરે છે.

4 પૂર જેવાં તારા તીવ્ર આવેશને તું રોકી ન શક્યો; તેથી તું મારા સૌથી માંનીતો પુત્ર નહિ બને, તું તારા પિતાની શૈયા પર ચઢીને તેની પત્નીઓમાંથી એક સાથે સૂતો. તું જે શૈયા પર સૂતો તેને શરમજનક બનાવી છે.”

5 “વળી શિમયોન તથા લેવી બંને સગાં ભાઈઓ છે, એમની તરવાર હિંસાનું હથિયાર છે,

6 હું એમના કાવતરામાં ભાગ નહિ લઉં. એમના ગુપ્ત મેળાપોમાં સામેલ નહિ થાઉં, કારણ કે તેઓ કરોધને વશ થઈને માંણસોનો વધ કરે છે, અને માંત્ર મજાક કરવા પ્રાણીઓને ઇજા પહોંચાડે છે.

7 એમનો કરોધ એક શાપ છે. એ ખુબ મજબૂત છે. તેઓ જ્યારે કરોધમાં ગાંડાતૂર થાય છે ત્યારે ખૂબ જ નિર્દય બને છે. યાકૂબની ભૂમિમાં તેઓની પોતાની જમીન નહિ હોય. તેઓ આખા ઇસ્તરાએલમાં પથરાઈ જશે.”

8 “ચહૂદા, તારા ભાઈઓ તારી પ્રશંસા કરશે. તારો હાથ તારા શત્રુઓની ગરદન પર રહેશે; તારા પિતાના પુત્રો તારી આગળ પ્રણામ કરશે.

9 ચહૂદા યુવાન સિંહ છે, તે ખૂબ કરીને આવ્યો છે, તે સિંહની જેમ થાક ખાવા બેઠો છે. એને છંછેડવા જેટલું બહાદુર કોઈ નથી?

10 ચહૂદા પરિવારના (પુરુષ) માંણસો રાજા થશે. તેના પરિવારનો રાજદંડ જ્યાં સુધી વાસ્તવિક રાજા ન આવે ત્યાં સુધી જશે નહિ. પછી અનેક લોકો તેનું પાલન કરશે અને તેની સેવા કરશે.

11 તે પોતાના ગદેડાને દ્રાક્ષના વેલા સાથે બાંધે છે, પોતાના બોલકાને સૌથી ઉત્તમ દ્રાક્ષના વેલા સાથે બાંધે છે. વળી પોતાનાં વરસો દ્રાક્ષારસમાં ધૂએ છે, અને પોતાનો પોષાક દ્રાક્ષના રસમાં ધૂએ છે.

12 દ્રાક્ષારસથી તેની આંખો રાત્રી થઈ છે, અને તેના દાંત દૂધથી ઉજળા થયા છે.”

13 “ઝબુલોન દરિયાકાંઠે રહેશે જે વહાણોનું બંદર બનશે. અને તેની સીમાં છેક સિદોન સુધી પહોંચશે.”

14 “ઈસ્સાખાર બળવાન ગદેડો છે, પણ ઘેટાંઓના વાડામાં જઈને તે આરામથી બેઠો છે.

15 અને તેણે એક આરામ સ્થાન જોયું તો તે સાતં હવું. તેને આરામ મીઠો અને પ્રદેશ ખુશનુમાં લાગ્યો. તેથી તેણે બોલ્યો ઉઠાવવા માટે બાંધ નમાંવી, અને વેઠ કરનારો ગુલામ બન્યો.”

- 16 “ઘરઠાએલના અન્ય પરિવારની જેમ જ દાન પોતાના લોકોનો ન્યાય પોતે કરશે.
- 17 દાન માંગ પાસેનો સર્પ છે, તે એક સર્પ જેવો છે જે ઘોડાના પગને ડંખ માંડે છે, ને સવાર જોરથી પછાડ ખાઈને જમીન પર પડે છે.
- 18 ઓ ચહેવા! તું ક્યારે તારણ કરે એની હું વાટ જોઉં છું.”
- 19 “ગાદ પર હુમલાખોરો આકરમણ કરશે, અને તે તેમનો પીછો કરીને વળતો હુમલો કરશે.”
- 20 “આશેર પાસે શ્રેષ્ઠ જમીન હશે કે, જેમાં પુષ્કળ પ્રમાણમાં સારા અનાજની ઊપજ થતી હોય અને તે રાજાને લાયક શ્રેષ્ઠ અનાજ ઉત્પન્ન કરશે.”
- 21 “નફતાલી છૂટથી દોડતુ હરણ છે, એના શબ્દો હરણીના સુંદર ખરયાં જેવા છે.”
- 22 “યૂસફ ફળદ્રુપ ડાળ છે, ઝરા પાસેથી ફળવંત વેલ, દરાક્ષ એક વેલ જેવી શાખા જે દીવાલ સાથે વધે છે.
- 23 તીરંદાજો તેની વિરુદ્ધ લડ્યાં, તેઓએ તેમના તીરો વડે કર્બરતાથી તેના પર આકરમણ કર્યું.
- 24 પણ તેમનાં ધનુષ્ય થંભી ગયાં, તેમના બાહુ દરુજી ઊઠ્યા, ચાકૂળના સમર્થ દેવના પ્રતાપે આ બધું બન્યું.
- 25 તેને ઘરઠાએલના ખડક, તમારા પૂર્વજોના દેવ, તરફથી શક્તિ મળી હતી. અને તમે સર્વસમર્થ દેવથી આશીર્વાદિત થશો. તે તમને ઉપર આકાશ અને ખૂબ નીચેથી આશીર્વાદ આપે. એ તમને છાતી અને ગર્ભમાંથી આશીર્વાદો આપે.
- 26 તારા પિતાને મળેલા આશીર્વાદો, તારા પિતૃઓને મળેલા આશીર્વાદો કરતાં મોટા છે, સદાકાળ ટકી રહેનારા પર્વતોની અત્યંત દૂરની સીમાં સુધી વધ્યા છે; તારા ભાઈઓએ તારા માંડે કાંઈ મૂક્યું નથી પરંતુ હવે હું પર્વત જેટલા ઉંચા આશીર્વાદોનો ઢગલો તારા પર કરીશ.”
- 27 “બિન્યામીન તો ફાડી ખાનાર વરુ છે. સવારે તે શિકાર ખાય છે અને સંધ્યાકાળે એ શિકાર વહેંચે છે.” ચાકૂળનું અવસાન
- 28 એ બધાં ઘરઠાએલના બાર ફુળ છે; તેમના વડવાએ તેમને જે કહીને આશીર્વાદ આપ્યા તે આ છે; તેણે પ્રત્યેકને પોતપોતાની યોગ્યતા પ્રમાણે તેઓને આશીર્વાદ આપ્યા.
- 29 ચાકૂળે પોતાના પુત્રોને આજ્ઞા કરી કે, “હવે હું મારા પિતૃઓને ભેગા થવાની અણી પર છું. મને મારા પિતૃઓ ભેગો એફરોન હિત્તીના ખેતરમાં આવેલી ગુફામાં દફનાવજો.
- 30 એ ગુફા કનાન દેશમાં માંમરેની સામે માંખેલાહના ખેતરમાં છે. ઇબ્રાહીમે તે એફરોન હિત્તી પાસેથી કબરસ્તાન તરીકે વાપરવા ખરીદી હતી.
- 31 જ ઇબ્રાહીમ અને તેની પત્ની સારાને દફનાવેલાં છે. ત્યાં જ ઇસહાક અને તેની પત્ની રિબકાને પણ દફનાવ્યાં છે. અને ત્યાં જ મેં પણ લેઆહને દફનાવેલ છે.
- 32 હેથના પુત્રો પાસેથી જે ખેતર તેમાંની ગુફા સાથે ખરીદવામાં આવેલ છે.”
- 33 ચાકૂળે પોતાના પુત્રોને સૂચના આપ્યા પછી પોતાના પગ પથારીમાં લઈ સૂઈ ગયો અને પ્રાણ છોડ્યો, અને તે પોતાના પૂર્વજોની સાથે ભળી ગયો.

પ્રકરણ 50

- જ્યારે ઘરઠાએલનું અવસાન થયું, યૂસફ બહુજ દુઃખી થયો. તે પિતાની કોટે વળગી પડ્યો, અને આંસુ સારવા લાગ્યો. અને ચુંબન કરવા લાગ્યો.
- 2 તેણે પોતાના સેવકોમાંના જે વેદ્યો હતા, તેઓને પોતાના પિતાના મૃતદેહમાં સુગંધી દ્રવ્યો ભરવાની આજ્ઞા કરી. એટલે તેઓએ ઘરઠાએલના મૃતદેહમાં સુગંધીદાર દ્રવ્યો ભર્યા.
- 3 સુગંધી દ્રવ્યો ભરતાં 40 દિવસ લાગે છે તેથી એમાં ચાળીસ દિવસો લાગ્યા. અને તેમને માંડે મિસરીઓએ 70 દિવસ શોક પાળ્યો.
- 4 તેના શોકના દિવસો પૂરા થયા પછી યૂસફે ફારુનના ઘરના કુટુંબીજનોને કહ્યું, “હવે જો મારા પર તમારી કૃપાદૃષ્ટિ હોય, તો ફારુનના કાનમાં એમ કહો,
- 5 મારા પિતાએ મને સમ ખવડાવીને કહ્યું હતું, “મારો મરણકાળ નજીક છે, મેં માંડે માંડે કનાનમાં જે કબર ખોદાવેલી છે તેમાં મને દફનાવજો.” એટલે કૃપા કરીને મને જવા દો અને મારા પિતાને દફનાવવાની રજા આપો. એ પછી હું પાછો આવીશ.”

- 6 ફારુને કહ્યું, “સારું, જા, અને તારા પિતાએ સમ ખવડાવ્યા હતા તે પ્રમાણે જ તેમને દફનાવ.”
- 7 એટલે યૂસફ તેના પિતાને દફનાવવા ગયો; અને ફારુનના બધા અમલદારો તેના વડીલો, મિસર દેશના બધા આગેવાનો,
- 8 તેમ જ યૂસફનો આખો પરિવાર, તેના ભાઈઓ અને તેના પિતાનો પરિવાર પણ ગયો, માંતર તેમનાં છોકરાં, ઘેટાંબકરાં અને ઢોરો જ ગોશેનમાં રહ્યાં.
- 9 તેમના ઘણા મોટા સમૂહમાં રથો અને ઘોડેસવારો પણ સાથે હતા.
- 10 પછી યર્દન નદીને પાર આટાદની ખળી છે ત્યાં તેઓ આવ્યા. તેઓએ મોટા અને ભારે વિલાપ સાથે રુદન કર્યું; અને તેમણે તથા યૂસફે પોતાના પિતા માટે સાત દિવસનો શોક પાળ્યો.
- 11 અને જ્યારે કનાનીઓએ આટાદના ખળીમાં પળાતો શોક જોયો ત્યારે કહેવા લાગ્યા, “મિસરીઓ ખૂબજ દુઃખી શોકસભા કરી રહ્યાં છે.” આથી એ જગ્યાનું નામ આબેલ-મિસરાઈમ પડ્યું. જે યર્દનને પેલે પાર છે.
- 12 આમ, યાફૂબના પુત્રોએ, પિતાની આજ્ઞા અનુસાર તેમની વ્યવસ્થા કરી.
- 13 તેમના પુત્રો તેને કનાન દેશમાં લઈ ગયા. અને માંમરેની પૂર્વમાં આવેલા માંખેલાહના ખેતરમાંથી ઇબ્રાહિમે જે ગુફા હિત્તીઓ પાસે ખરીદીને કબરસ્તાન તરીકેનો ઉપયોગ કરવા માટે કબજો મેળવ્યો હતો, તે જ ગુફામાં તેને દફનાવવાની વિધિ કરી.
- 14 પોતાના પિતાને દફનાવ્યા પછી યૂસફે પોતાના ભાઈઓ અને જે કોઈ તેની સાથે તેના પિતાને દફનાવવા ગયા હતા તે સર્વને લઈને મિસર પાછા ફરવા માટે પ્રયાણ કર્યું.
- 15 પોતાના પિતાના મૃત્યુ પછી યૂસફના ભાઈઓને થયું કે, કદાચ યૂસફ અમારા પર દ્રેષ કરશે, અને આપણે એના ઉપર જે જે અપકાર્ય કર્યા છે તે બધાનો પૂરો બદલો લે તો?
- 16 એટલે તેઓએ યૂસફને સંદેશો મોકલ્યો કે, “તમારા પિતાએ મૃત્યુ પામતાં પહેલાં આજ્ઞા કરી હતી:
- 17 તમે યૂસફને આ પ્રમાણે કહેજો, ‘તારા ભાઈઓએ તારી સાથે ભૂંડો વ્યવહાર કરીને અપરાધ કર્યો હતો, હવે તું તેઓના અપરાધના પાપને માફ કરજે, એટલું હું માંગું છું.’ તેથી અમે તમને અરજ કરીએ છીએ કે, તમારા પિતાના દેવના આ સેવકોનો અપરાધ માફ કરો.” યૂસફને આ સંદેશો જેવો પહોંચાડવામાં આવ્યો તેવો જ તે રડી પડ્યો.
- 18 એટલે તેના ભાઈઓ પોતે તેની આગળ આવ્યા અને ચરણોમાં પડીને કહેવા લાગ્યા, “જુઓ, અમે તમારા ગુલામ છીએ.”
- 19 પણ યૂસફે તેઓને કહ્યું, “ગભરાશો નહિ, હું કંઈ થોડો જ દેવ છું?
- 20 તમે માંરી સાથે દુષ્ટતા કરવા ચાહી પણ દેવની યોજના સારું કરવાની હતી, કે, જેથી ઘણા લોકોના જીવન બચી જાય, અને આજે એમજ થયું છે.
- 21 તેથી હવે જરા પણ ડરવાની જરૂર નથી. હું તમારું તથા તમારા પરિવારનાં બાળકોનું ભરણપોષણ કરતો રહીશ.” આમ તેણે તેઓને દિલાસો આપીને હૃદયસ્પર્શી શબ્દોથી શાંત પાડ્યા.
- 22 , યૂસફ તેના પિતાના પરિવાર સાથે મિસરમાં રહ્યો. તે 110 વર્ષ જીવ્યો.
- 23 અને તેણે એફરાઈમની ત્રીજી પેઢીનાં સંતાનો જોયાં, મનાશના પુત્ર માંખીરનાં દીકરાઓ પણ યૂસફના ખોળામાં ઊછર્યાં.
- 24 યૂસફે તેના ભાઈઓને કહ્યું, “હું તો મરવા પડ્યો છું; પણ દેવ જરૂર તારી સંભાળ લેશે, દોરશે, જેના વિષે તેણે ઇબ્રાહિમ, ઇસહાક, તથા યાફૂબની આગળ શપથ લીધાં હતા, તે દેશમાં તમને તે આ દેશમાંથી લઈ જશે.”
- 25 પછી યૂસફે ઇસ્રાએલના પુત્રોને સમ ખવડાવીને કહ્યું, “દેવ તમને સહાય કરશે ત્યારે તમે મારાં હાડકાં અહીંથી લઈ જજો.”
- 26 આમ યૂસફ 110 વર્ષનો થઈને મૃત્યુ પામ્યો, અને તેના દેહને મિસરમાં સુગંધી દ્રવ્યો ભરીને એક શબ પેટીમાં મૂકવામાં આવ્યો.

For other languages please go to www.wordproject.org